

PREJETO:

10-07-2019

ODVETNIŠKA PISARNA
HRIBERNIK BREZINŠČAK PODOBNIK

310/2014

REPUBLIKA SLOVENIJA
OKROŽNO SODIŠČE V LJUBLJANI

Tavčarjeva 9, 1503 Ljubljana
KAZENSKI ODDELEK

II K 53384/2014

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Okrožno sodišče v Ljubljani je v senatu pod predsedstvom okrožnega sodnika svetnika Zvezdana Radonjića in sosodnice Vesne Ponikvar, ob sodelovanju sodnikov porotnikov Vide Lipec, Vande Levar in Matije Lesarja, kot članov senata ter

ob sodelovanju sodne zapisnikarice Brigite Dopona,

v kazenski zadevi zoper **obdolženega MILKA NOVIČA,**

zaradi kaznivega dejanja umora po 1. in 4. točki 116. člena Kazenskega zakonika (KZ-1),

po obtožbi Specializiranega državnega tožilstva Republike Slovenije, opr. št. Kt 26004/2014 z dne 16.5.2015,

po dne 18.12.2018, 21.12.2018, 11.1.2019, 15.1.2019, 18.1.2019, 19.2.2019, 22.2.2019, 5.3.2019, 8.3.2019, 12.3.2019 in 16.4.2019 opravljenih javnih glavnih obravnavah, v navzočnosti obdolženega Milka Noviča, njegovih zagovornikov odvetnikov Jožeta Hribernika in Žige Podobnika, pooblaščenca oškodovane Tatjane Jamnik Skubic odvetnika Mihe Kuniča, pooblaščenca oškodovanih Ane Jamnik in Antona Jamnika, odvetnika Borisa Grobelnika in okrožne državne tožilke Blanke Žgajnar,

dne 16.4.2019

RAZSODILO:

Obdolženega Milka Noviča,

sina Božidarja in Milke, rojenega 16.1.1956 v Postojni, stalno prebivališče Križ 140, Sežana, začasno Žaucerjeva ulica 12, Ljubljana, Slovenca, državljan Slovenije, po poklicu kemika dr. kemijskih znanosti, poročenega, nezaposlenega, lastnika dveh stanovanj do ene polovice na naslovu Žaucerjeva 12, Ljubljana in parcele na Krasu, nikdar obsojenega, ni v drugem kazenskem postopku, na prostosti

se iz razlogov po 3. točki 358. člena ZKP

o p r o s t i o b t o ž b e,

da je drugega umoril s tem, da mu je vzel življenje, dejanje pa je storil iz brezobzirnega maščevanja s tem, da je dne 16.12.2014 okoli 19:40 ure na parkirišču restavracije Via Bona, na naslovu Tbilisijska ulica 59 v Ljubljani, s strelnim orožjem kalibra 7,65 mm dvakrat ustrelil Janka Jamnika v glavo, ki je zaradi zadobljenih poškodb umrl dne 19.12.2014 ob 12:50 uri v CIT UKC Ljubljana, dejanje pa je storil iz brezobzirnega maščevanja, saj je bil Janko Jamnik direktor Kemijskega inštituta, kjer je bilo obtoženemu prekinjeno delovno razmerje, bil je odpuščen in je za to krivil tudi Janka Jamnika.

S tem bi naj storil kaznivo dejanje umora po 4. točki 116. člena Kazenskega zakonika (KZ-1).

Oškodovanki se s premoženjskopравnima zahtevkoma napotita na pravdo in sicer Tatjana Jamnik Skubic v znesku 33.819,97 EUR z zakonitimi zamudnimi obrestmi od 1.10.2016 dalje do plačila ter mld. Klara Jamnik v znesku 30.000,00 EUR z zakonitimi zamudnimi obrestmi od 1.10.2016 dalje do plačila in v delu v katerem uveljavlja plačilo rente od 11.1.2015 dalje do dopolnjenega 26. leta starosti v mesečnem znesku 962 EUR, ki naj se plačuje vsakega 15. v mesecu, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi od dneva zamude do plačila.

Na podlagi prvega odstavka 96. člena ZKP obremenjujejo stroški kazenskega postopka iz 1. do 5. točke drugega odstavka 92. člena ZKP ter nagrada in potrebni izdatki zagovornika ter potrebni izdatki obdolženca proračun.

OBRAZLOŽITEV:

ZAGOVOR

Obdolženi je ves čas postopka zanikal storitev kaznivega dejanja. Zaslišan v preiskavi dne 24.12.2014 je vztrajal pri izjavi, ki jo je dne 22.12.2014 podal policistom iz nje pa izhaja, da je na Kemijskem inštitutu (v nadaljevanju: KI) zaposlen od januarju 1982. Najprej je delal pri profesorju Dolarju, kasneje je bil prestavljen v laboratorij za analizo kemije, kjer je bil do konca leta 2009. Ko je odšla doktor Vida Hudnik je prišel za šefa Bizjak Mirko, nekje leta 1998, ko so se pričele težave. Temeljile so na tem, da so bili eni formalisti, drugi pa so želeli delati. Ker sta bila s šefom Bizjakom na različnih straneh se nista ujela. Kasneje je Bizjaka nasledil Ogorevc Božidar in so se te težave in nesoglasja le še stopnjevala. Ogorevc ga je šikaniral, ga dal na disciplinsko, ga odrezal od financiranja projektov, s tem praktično od dela, nakar so zoper njega nahujskali še sodelavce Ireno Grgič, Hočevnar Sama in Van Elteren, da so podpisali neko izjavo, da je grozen, da ponižuje sodelavce in več drugih negativnosti, četrti je bil Bojan Budič, ki je dal ločeno mnenje, da je pač včasih težak, vendar precej milejše kot je bilo pismo omenjenih. V času odsotnosti zaradi dela na terenu so mu razstavili stroje; raziskovalke, ki so delale zanj, so preselili na hodnik, ga vrgli iz laboratorija, preselili na podstrešje, kjer niso bili primerni pogoji za delo, laboratorij je imel štiri nadstropje nižje v kleti. O tem je obveščal vodilne v državi - Kuclerjevo, MORS in druge. Ena od točk za utemeljitev odpovedi je bila, da širi neresnice pri financiranju projekta, dela moralno in materialno škodo. To je bilo leta 2008, ko je dobil odpoved iz krivdnih razlogov. Po ugovoru je sledil preklic odpovedi, potem menjava direktorja Petra Venturinja, ki ga je zamenjal Janko Jamnik. Jamnik je bil sprva prizanesljivejši, vendar so se kmalu začeli pritiski. Razlog naj bi bil v blatenju KI, pa neke ankete da ni izpolnil, ni želel sodelovati pri prenosu denarja za raziskovalko Darjo Kotnik. O vsem je sicer obveščal številne naslove, vendar je bil prav to tudi očitek, da s tem blati KI in škoduje ugledu. Podpisnik pogodbe o odpovedi zaposlitve iz krivdnih razlogov je bil Janko Jamnik. Pred redno odpovedjo delovnega razmerja je skušal z Jamnikom zadevo urediti, se dogovoriti, da bi lahko dokončal nalogo projektne dela v zvezi z iskanjem sledov nizko brizantnih eksplozivov po detonaciji z ionsko kromatografijo. Pri izvedbi projekta ga je Jamnik onemogočal na različne načine, zlasti z omejevanjem prostora in denarja. Aparaturo, ki je bila predhodno razstavljena in ponovno sestavljena v Novi Gorici, bi naj pripeljal nazaj na KI, zato jo je odpeljal domov z dokumenti in navedbo, da je amortizirana, vrednostno nična. Ko je aparaturo po enem letu sestavil na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo (v nadaljevanju: FKKT) na pobudo profesor Pihlarja ga je Jamnik kazensko ovadil, da naj

bi jo ukradel; postopek še ni zaključen. Od odpovedi naprej so tekle tožbe, ki jih je sprožil zaradi nezakonite odpovedi delovnega razmerja na Delovnem in socialnem sodišču v Ljubljani. Izgubil je na vseh instancah, vključno z Ustavnim sodiščem. Po postopkih je bil razočaran, nato pa spoznal „kam pes taco moli“, sesul se mu je življenjski slog, vso kariero je vlagal v znanje in v delo. Ocenil je, da so ga izigrali, predvsem KI v povezavi s pravosodjem. Vmes so tekli drugi postopki glede neizvolitve v naziv znanstvenega svetnika (tožbo je izgubil), postopke z izrednimi sredstvi mu je odvetnik odsvetoval. O nepravilnostih je seznanil Komisijo za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju: KPK) konec leta 2013, zaradi mobinga in kraje intelektualne lastnine. Dobil je odgovor, da bodo en postopek vodili sami, za drugega so mu svetovali vložitev kazenske prijave na policiji. Ovadbo na policiji je vložil spomladi 2014, prejel je vabilo na razgovor, kasneje jo je zavrglo državno tožilstvo. Z nobeno fizično osebo s KI ni imel osebnih sporov, vedno se je obračal na KI kot pravno osebo. Ne pripisuje odgovornosti nobeni konkretni osebi, šlo je za vodstveni kader. V zvezi z umorom Janka Jamnika pove, da je kritičnega dne zjutraj vstal okrog 6:30 ure, ko si je pripravil kavo, brskal po internetu, to je trajalo do približno 9:00 ure, ob 11:30 je bil dogovorjen z Meden Igorjem, da bosta šla skupaj v Sežano do župana, kjer so se pogovarjali, po pogovoru sta odšla v Ajdovščino, se ustavila v lokalni, nadaljevala pot do vinarja v bližini Vipave, šla nazaj v Sežano preko Razdrtega. V Sežani je presedel v svoj avto Renault Megane, odpeljala sta se do Medena domov, nato se je okoli 16:00 odpeljal proti Ljubljani. Ob prihodu domov je pred podhodom sosednjega bloka srečal ženo, ki se je prav tako vrnila iz službe, pred tem je ni videl in ne ve kje točno je parkirala, zagotovo pa njuna avtomobila nista bila skupaj. Skupaj sta šla v stanovanje skozi atrij, hčerka Jera je bila doma, žena je pripravila večerjo in se začela pripravljati na zabavo. Povedala mu je, da gre na sindikalno zabavo KI, ni pa povedala, kje zabava bo. Odšla je nekje okoli 19:00 ure z lastnim avtomobilom, hči je bila doma, sam se je razkomotil, ni imel namena iti od doma, preoblekel se je v modro trenirko in mikico sive barve, ležal je na kavču v dnevni sobi pred TV sprejemnikom, okoli 19:30 ure je hči Jera skozi dnevno sobo odšla ven skozi atrij in mu ob odhodu povedala, da gre na telovadbo. Kako je odšla ne ve, domneva, da je po njo prišla prijateljica. Doma je ostal sam, spremljajoč TV program, dnevnik, pretikal med programi. Ob 21:30 uri je bila najava večernih poročil na POP TV oziroma na A Kanalu, kjer je bila kot udarna tema najavljena novica o streljanju na Viču, brez ostalih podatkov. Nekaj po 22:00 uri se je domov vrnila hči, ki jo je vprašal, če je slišala, da so streljali na Viču. Zatem je šel v spalnico z računalnikom, kjer je preko spleta spremljal novice in ugotovil, da je šlo za streljanje na moškega na Viču, domnevno direktorja KI. Kmalu zatem se je okoli 23:30 ure domov vrnila žena, vsa prestrašena. Bil je še buden, vprašala ga je, če je slišal, da so ustrelili Jamnika in ji je povedal, da je o tem bral na spletu. Zatem ni mogel zaspati dlje časa, žena pa je odšla v svojo sobo. Glede

vpletenosti v umor pove, da ne more verjeti, da se dogaja njemu. Zagovarjal je delo, poštenje in rezultate, največ je vedno zahteval od samega sebe. Vedno se je postavljajal za lastno delo izključno s pravnimi sredstvi, kar je vidno tudi v do sedanjí korespondenci s KI. Na območju restavracije Via Bona ni bil nikoli, peljal se je le mimo v Merkur ali v Sokol v fitnes klub, nazadnje pred 8 dnevi. V trgovino Interspar na Viču hodi jesti vsaj enkrat tedensko, ne ve pa, kdaj je v njej bil nazadnje. V zvezi z uporabo mobilnega telefona je povedal, da ima isto številko 4-5 let (041 533 291), uporablja jo za telefoniranje, izmenjavo podatkov in surfanje po spletu. V zvezi s telefonsko komunikacijo kritičnega večera je povedal, da se te ne spomni, so ga pa o tem spraševali ob prvem razgovoru (17.12.2014). Takrat je pogledal na telefon, ni zaznal kontakta. Ali je tistega dne prejel kakšno SMS sporočilo z neobičajno ali nenavadno vsebino se ni spominjal, kot tudi ne, da bi pošiljal SMS sporočil. Telefon uporablja zgolj on, drugim ga ne posoja, ni zaznal, da bi ga v tem času uporabljal kdo drug. Glede (domnevnega) vklopa bazne postaje na območju kraja umora, zabeleženega na izpisu telefona takoj po storjenem umoru je odločno zanikal, da bi bilo kaj takega mogoče, ker je bil telefon zagotovo doma z njim. V zadnjem obdobju stika z eksplozivnimi snovmi in strelnim orožjem ali strelivom ni imel. Nazadnje je bil na strelišču Dum Dum v Gameljnah knaflu po Novem letu 2014. Takrat je šel plačat članarino, hkrati pa je vzel še 50 nabojev, ki jih je postrelil. Za kakšno vrsto orožja je šlo se ne more spomniti, prav tako ne ve za strelivo. Osebnega orožja koga drugega ni uporabljal. V zvezi s prisotnostjo delcev, ki nastanejo po streljanju s strelnim orožjem v vzorcih zavarovanih na njegovih rokah in laseh je zagotovil, da to ne more biti v povezavi s streljanjem, saj več kot pol leta ni streljal, sledovi so zagotovo drugega izvora. Kot strokovnjak se glede izvora teh sledov ne more opredeliti, podrobnosti o ugotovitvah ne pozna, lahko le pove, da kuha oglje in ga melje, kuha milo iz olja palm, kokosovega olja z dodatki eteričnih olj, konzervansov na bazi rožmarinovega olja, izdeluje kreme iz glicerina, voskov olivnega olja zaradi dermatitisa dlani. V zvezi z oblačili in obutvijo, ki jih je nosil nazadnje je povedal, da je nosil črne hlače iz blaga s pasom, ki so mu bile zasežene, čevlje nizke, rjave barve z grobim profilom, zasežen siv pulover, zimsko jakno črne barve na zadrgo s strganimi notranjimi žepi in zimsko kapo modre barve z napisom. Doma ima oblečeno trenerko modre barve in kratko majico. Pojasnil je, da za streljanje na strelišču posebnih oblačil nima, v zvezi z zaščitnimi sredstvi pri streljanju pa, da uporablja glušnike in očala, ki jih dobi na strelišču. Uporablja izključno Renault Megane, reg. št. LJ 19 3ZS, ženin Renault Megane vozita večinoma žena in mlajša hči, on ga ne uporablja. Starejša hči živi na Lavrici, ima svoj avto, ki ga sam ne uporablja. V zvezi s prometno nesrečo, ki jo je imel marca 2012 je povedal, da jo je imel v Koprivi na Krasu, zaspal je in se zaletel v drevo, avto je zgorel, posredovali so gasilci, bil je pod vplivom alkohola, pri gašenju so opazili, da je na voznikovi strani iz predala v vratih izpadlo več tulcev praznih nabojev, ki jih je pred tem dobil na strelišču

Dum Dum v vedru, kjer shranjujejo izstreljene tulce. Tulce je takrat vzel z namenom analize ostankov polnilnega smodnika, ugotavljanja sestave sledov, ki nastanejo po detonaciji naboja, kar je preučeval ljubiteljsko. Policisti so primer obravnavali, ga vprašali, če ima še kaj streliva zaradi varnosti gasilcev, vendar jim je pojasnil, da streliva nima. Ob koncu postopka so mu pojasnili, da ga ne bodo posebej obravnavali, tulcev pa ni prevzel, saj so bili uničeni. Potem je prijavil raziskovalno nalogo v zvezi raziskave sledov visoko brizantnih eksplozivov na Agenciji za raziskovalno dejavnost, vendar naloga ni bila potrjena. Nikdar ni pomislil na kakršenkoli fizičen obračun s komerkoli, sploh pa nikoli ni krivil Jamnika za nič, saj je bil zgolj izvrševalec nečesa, kar so mu naročili drugi. Na posebno vprašanje, kdo bi lahko zagrešil umor je povedal, da vidi morebiten motiv v pomanjkanju denarja pri sinu Dušanke Janežič, ki naj bi v kratkem razbil več boljših avtomobilov, naj bi živel na visoki nogi, potem naj bi mu standard padel in bi se maščeval, a ne more reči kaj konkretnega, gre za govorice, ki jih je slišal. Vzdušje na KI je tiransko, treba je delati po ukazih ali nič. Meni, da je bil Jamnik premlad za funkcijo, ni znal delati z ljudmi. V zaslišanju v preiskavi dne 24.12.2014 je bila v celoti prebrana zgoraj povzeta izjava, po branju je izjavil, da pri njej vztraja. Dodal je, da je ključno v zadevi obdobje med 18.00 in 19.30 uro oziroma čas, ko je od doma odšla njegova mlajša hči. Pripomnil je, da pri delu na kmetiji pogosto uporablja brusilne stroje, kar bi lahko bil razlog za zaprašene delce na rokah in obrazu, drugega razloga ni videl. Po materi je leta 2014 podedoval kmetijsko orodje in to orodje, predvsem traktor znamke Ursus 335, ki se pogosto kvari, je potrebno pogostih popravil, uporablja brusilne stroje. Varijska dela opravi Martin Škerl iz Koprive, ostalo pa sam. Pri traktorju so priključki, ki jih je potrebno popravljati. Nazadnje je brusil v soboto ali nedeljo pred dogodkom. Kritičnega večera se je, ko je bil sam doma, igral s psičko Piko, zakuril je peč na drva, pregledal pošto na internetu, ni pa bil prepričan, ali je tudi surfal po internetu. Ves čas, ko je bil doma, je imel mobilni telefon na mizi. Za osebo po imenu Robert Bartol ni slišal, v zvezi s prejetimi SMS je povedal, da je dejansko tistega večera dobil dva SMS, prvega z vsebino kdaj naj da piščanca v pečico, to je bilo okoli 18:40 ure. Na ta SMS je odgovoril s šaljivo vsebino: „Kura je ušla” ali nekaj podobnega. Kmalu je dobil povratni SMS z vprašanjem, kdo je na drugi strani, a nanj ni odgovoril. Ugotovitve, da se je njegov mobilni telefon priključil na bazne postaje, ki niso v neposredni bližini njegovega kraja bivanja, ni znal pojasniti, je pa pripomnil, da bo o tem moral kaj več povedati strokovnjak s področja ter dodal, da mu je znano, da se z območja njegovega bivanja mobilni telefon preklaplja na bazno postajo na viškem gasilskem domu. Povedal je, da kot laik ve, da se na določenih telefonih lahko nastavi možnost prikaza, katera bazna postaja je na dosegu, kar je videl na KI. Ko je žena odhajala od doma je rekla, da gre na novoletno oziroma sindikalno zabavo, ni pa rekla kam in kdaj. Ko je bil še zaposlen na KI, so imeli novoletne zabave največkrat v stavbi KI, občasno pa v Gostilni

Čad. V lokalu Via Bona ni bil nikoli, niti na parkirišču tega lokala, vedel pa je, kje se nahaja. Ob predložitvi Poročila o preiskavi Nacionalnega forenzičnega laboratorija (v nadaljevanju: NFL), kamor je bil poslan v pregled zavarovan material in sicer tulec najden na kraju umora in vzorci zavarovani z njegovih rok in glave je povedal, da ne zna pojasniti, od kod so najdeni vzorci prišli na njegovo telo, sicer elemente pozna, je kemik, ko je delal na procesu izvajanja nalog iskanja sledov so delali izključno na anionih, ne pa na težkih kovinah. Nikoli ni delal primerjave med rezultati ene in druge vrste analize. Rezultat analize, ki jo je delal sam, je bilo hitro odkrivanje karakterističnih anionov, značilnih za nizko brizantne eksplozive. Nalogo so izvajali pod nadzorom in mentorstvom forenzikov ljubljanske enote specialistov in vojakov iz Borovnice. Glede uporabe eteričnih olj je dejal, da je policistom povedal, katera olja uporablja, to so čiste snovi, ki ne vsebujejo težkih kovin. Gre za snovi deklarirane za uporabo v prehrani. Meni, da je pri delu na kmetiji in brušenju kovinskih materialov prišlo do tega, da je dobil na roke in v lase najdene delce. Dne 30.1.2015 je po zagovornikih podal izjavo (list. št. 960-962), ko je sodišče s strani Specializiranega državnega tožilstva dne 16.1.2015 (list. št. 567) prejelo poročilo NFL z dne 8.1.2015 (list. št. 712-713) kot prilogo k št. 284 k Poročilu v dopolnitev kazenske ovadbe z dne 14.1.2015 (list. št. 696-697). Iz poročila je razvidno, da so bili karakteristični delci, ki nastanejo po streljanju s strelnim orožjem najdeni na obdolženčevi jakni Bugatti, zaseženi pri hišni preiskavi dne 22.12.2014. Izhaja, da je črni plašč, zasežen na hišni preiskavi nosil tudi dne 17.12.2014, ko so mu bili odvzeti sledovi z rok in glave (roke je držal v žepu plašča, z roko se je dotikal tudi glave, ko si je popravljal lase), nosil pa ga je tudi nekajkrat pred tem, zimski plašč za slabo vreme in mraz. Spomnil se je, da je ta plašč nosil tudi konec leta 2013 in v začetku leta 2014, ko je zadnjič streljal v klubu Dum Dum. Ker je tudi sicer streljal pretežno v jesensko-zimskem času je pri prihodu na strelišče tako rekoč zmeraj uporabljal ta plašč, ki je tudi sicer njegov edini. Po prihodu na strelišče v cono streljanja je vedno prišel oblečen, šele tam je slekel plašč, ga odložil na notranjo okensko polico. Ker orožja nima so mu za trening streljanja vedno prinesli orožje in naboje v lasti kluba. Pri streljanju je imel pred sabo mizo, na katero je odložil strelivo, na mizi je nekakšno grobo blago, ki je zaradi pogoste uporabe in streljanja kontaminirano z delci, ki nastajajo pri streljanju in ravno takšne delce so našli na njem. Streljal je brez rokavic, po končanem streljanju je vzel plašč, oddal orožje, se oblekel, rok si pred odhodom iz strelišča ni nikoli umival. Ker ima kronično hipodermijo si roke redno maže s kremo, prenos delcev na kožo je lažji, bolj intenziven. Zaradi navade, da ima roke v žepih so se delci na ta način lahko vnesli v žep plašča. Ker je pogosteje streljal v času zime in sicer pozimi 2011/2012, 2012/2013 in 2013/2014 je v tem času navadno nosil črn plašč, se je lahko nabralo večje število ustreznih delcev, ki so nastali pri streljanju. Plašča odkar je postal član strelskega kluba ni opral, ga ni čistil v kemični čistilnici, zato so se delci očitno tudi obdržali. Količina

najdenih delcev je zelo majhna, kar potrjuje njegovo tezo o tem, da so se delci obdržali v plašču, ki ga je nosil ko je streljal v klubu. Pri streljanju je uporabljal različna orožja, po lastni oceni je streljal z vsaj petimi različnimi modeli. Za vsak model pištole so različna streliva, od tu izvirajo razlike v kemijski sestavi vzorcev testiranega tulca ter vzorcev, vzeti iz njegovih rok, glave ter žepov plašča. Drugič v preiskavi je podal zagovor dne 21.5.2015 potem, ko je državno tožilstvo dne 11.5.2015 predlagalo ponovno zaslišanje priče Roberta Bartola in Mateja Oražma (list. št. 1590), ko je v Poročilu v dopolnitvi kazenske ovadbe z dne 6.5.2015 (list. št. 1575) bilo seznanjeno z uradnim znanomkom o zbranih obvestilih od novinarke Damijane Žist z dne 24.4.2015 (pripet k list. št. 1575). V drugem zagovoru je povedal, da je po odreditvi pripora konec decembra prvih 14 dni bolj malo hodil ven, sčasoma je začel hoditi, se družiti s sojetniki, eden teh je bil Matej Oražem. Kot običajno so se pogovarjali zakaj je kdo v priporu, kako je tam končal itn. Med njimi je bil tudi Matej in še eden, ki je umoril ženo; ob teh pogovorih je Matej povedal, da je doma iz Ribnice. Pogovor je stekel popolnoma spontano, Mateju je nekoč rekel: "A, ti si iz Ribnice, ker Ribnica je pa tudi povezana v moj primer". Obdolženi je Oražmu pojasnil, da je iz Ribnice doma nek Bartol, ki mu je tisti dan, ko je bil izvršen umor Jamnika, poslal SMS s čudno vsebino, kdaj naj da piščanca v pečico, da bo pečen ob osmih. Na določeni točki je Matej izjavil spontano, da pozna nekega Bartola, ker mu je prodal skoraj novega Walterja za 700,00 EUR konec januarja ali začetek februarja. Obdolženi je pojasnil, da je bila ta izjava zanj pomembna, ker je bil Bartol vmešan, kar je sporočil odvetniku; takrat nista izvršila planov oziroma aktivnosti ker je pač mislil, da gre za naključje, vendar se je slučaj prevesil v resnejšo zadevo potem, ko so prejeli poročilo balističnega izvedenca, v katerem je poleg ostalih ugotovitev navedeno, da je bil pokojni Jamnik predvidoma umorjen s pištolo znamke Walter 7,65; takrat so mu zazvonili čisto vsi alarmi, bilo je prehudo naključje. Potem je prišla anonimna prijava, zaradi te anonimne prijave je dobil sklep o razširitvi preiskave. Ko je dobil obvestilo v pripor, da je vabljen na zaslišanje, je naslednji dan klican za pošto Matej Oražem, prinesel je ven vabilo v zvezi z Milkom Novičem in: "ga je skoraj na rit posadilo", postal je nervozen, sam pa je po nasvetu odvetnika, ki je bil pri njemu v četrtek popoldne, z Oražmom imel na sprehodu daljši razgovor. Debata je tekla v smeri, da bo namočil Oražma, da bo slednji dobil še višjo kazen. V priporu je namreč ravno v tem času odmevala afera, v kateri je nekdo dobil devet let zavora zaradi prodaje orožja. V nadaljevanju pogovora ga je Oražem vprašal kdo je ta Bartol, obdolženi mu je povedal (sam se ni spomnil imena), da so mu povedali iz zaslišanja, da naj bi bil star nekje 35 let, takrat mu je Oražem odgovoril, da ta ni pravi. V nadaljevanju sta bila čez vikend še skupaj, ko se je vrnil z zaslišanja je bil Oražem popolnoma drugačen. Gledal je stran, rekel je, da ga je obdolženi namočil, da ga obdolžuje ne ve česa in skratka popolnoma prekinil kontakte. O celi zadevi je tekla debata v priporu, preselili so ga k

nekem Albancu, priprtem zaradi prodaje mamil. Zelo odkrito sta se pogovorila, Albanec je pripravljen potrditi vsebino „diskusije“ že nekje februarja ali januarja, slišal je, da je Matej rekel, da je prodal pištolo. Zaslišan na glavni obravnavi dne 11.11.2015 je podal obširen zagovor, da dejanja ni storil; revanšizem, maščevanje, obračunavanje niso v njegovi navadi, Jamniku ni nikoli grozil, prav tako ne prejšnjemu direktorju Venturiniju. Na KI so se mu zgodile hude stvari: razbili so mu laboratorij, fizično so mu uničili dve aparaturi, preprečili izvajanje naloge, dosegli so, da so ga sodelavci izločili iz raziskovalne skupine. Kljub temu je dostojanstveno, pregledno in zakonito ugovarjal, pisal pritožbe, najprej nadrejenim, nato instancam. Na koncu je bil deležen odpovedi, vendar ni grozil. Naročnik umora je gotovo vedel za njegovo odpoved, sodne postopke, da so bile njegove pritožbe na višji instanci zavrnjene, za njegova mail sporočila v oktobru 2014, pa ga je premišljeno vmešal v umor, da je na koncu izpadel kot edini osumljenec. Na KI je bil zaposlen od leta 1982, problemi so se začeli okrog leta 2000, končali so se z odpustitvijo. Ko se je iztekel sodni postopek in pogodba o začasnem delu na fakulteti se je racionalno odločil, da zapre poglavje za nazaj, se ozre naprej. Inel je veliko načrtov, nobene depresije, nobenih težav, nasprotno bil je vpleten v veliko aktivnosti. Dne 16.12.2014 se je zbudil ob šestih zjutraj. Žena je odšla v službo, mlajša hči na fakulteto, sam je kot običajno ob devetih iskal zanimive informacije na internetu, preverjal pošto. Okrog devetih je prejel telefonski klic, prijatelj Igor Meden iz Sežane ga je obvestil, da ju je župan pozval, naj prideta ob 10:30 na pogovor o zadevah, o katerih se je že prej najavil (o projektu malih vetrnih elektrarn in kontroli kvalitete pitnih voda preko kraškega vodovoda). Zato je odšel v Sežano, z županom so se pogovarjali uro, morda dlje, nakar sta se z Medenom odpeljala do Vipave. Pogovarjali so se pol ali tri četrt ure, nato sta z Medenom odšla v Tilia, kjer je kupil vino za zabavo. Ko je bila debata z gospodom iz Tilia končana sta se z Medenom z avtom odpravila nazaj preko Razdrtega v Sežano, prišla sta okrog treh. Vzel je avto parkiran pred gostilno, se z njim odpeljal k Medenu domov, spila sta kavo, se še malo pogovorila in se poslovila. Odpravil se je proti domu. Ker je bilo še zgodaj se je nameril ustaviti v Brjah pri Koprivi na nasadih lavande, vendar se je na križišču za Novo Gorico premislil, dan je postajal turoben, zato se je ležerno odpravil proti Ljubljani. Ustavil se je še na počivališču Povirje, kasneje še na Lomu, v Ljubljano je prispel okrog 18:00 ure. Na centralno parkirišče pred bloki sta se z ženo pripeljala istočasno, ona se je vrnila iz službe. Ker sta v stanovanju zagledala luč sta vstopila skoti atrij, kar je hitrejši dostop, drugače je potrebno iti po stopnicah nadstropje dol, odkleniti vhod, ga zakleniti, po stopnicah nadstropje gor in odkleniti vrata. Hči Jera jima je odprla, bil je utrujen. Takrat mu je žena povedala, da bo na hitro pripravila večerjo ter odšla nazaj na KI, ker imajo organizirano sindikalno zabavo. Do tistega trenutka o zabavi ni vedel ničesar, z ženo sta se naveličala pogovarjati o službi. Nikoli v življenju ni bil v Via Bona ali na parkirišču pred njo. Ve le približno kje je, zaradi table, ki visi na cesti

na poti proti Sokolu. Žena je odšla ob 18:45 uri, hči pa je bila v sosednjem stanovanju, povezanim z osnovnim. Po večerji si je oblekel pižamo, se usedel pred TV, kot običajno pogledal informacijski blok od 18 do 20 (Kanal A, POP TV, RTV SLO). Nekje sredi dnevnika je na kavču, kjer je bil, odložil telefon, telefon je bil tam cel večer. Na sredini dnevnika je šla hči skozi dnevno sobo večjega stanovanja s športno torbo skozi atrij, ker jo je čakala kolegica s katero sta skupaj odšli na rekreacijo. Kasneje je izvedel, da je bilo to okrog pol osmih. Okrog pol osmih je dobil klic Roka Greca, vendar mu ni odgovoril, saj ima Rok Greca cerebralno paralizo in težave z govorom. Običajno zvečer ne odgovarja na telefone, razen če ni nujno, tudi tistega dne ni odgovoril, po celem dnevu je bil utrujen in je vedel, da se bosta mučila razumeti drug drugega. Ogledal si je informacijski blok do 19:45, do športa, ki ga ne zanima preveč, takrat se je usedel za pisalno mizo. Prva zadeva je bil en SMS, ki ga je dobil na telefon nekje ob 18:45 z vsebino: „kdaj naj da piščanca v peč, da bo pečen ob 20ih“. Tisto je pogledal, vendar ni trznil, ker je mislil, da se nekdo zabava in se norčuje po telefonu, tega ni vzel zares. Ponovno se je prestavil za pisalno mizo, pogledal ta SMS in za šalo odgovoril, da iz piščanca ne bo nič, ker je kura pobegnila. Ni pričakoval odgovora, vendar je čez nekaj minut dobil odgovor v stilu: „kdo je na tej strani?“; misli, da mu je odgovoril: „kaj neda da ne bo nič“ ali nekaj takega. Čez nekaj minut je nato spet nekaj napisal, vendar mu na ta odgovor ni več odgovoril, ker je imel tega dovolj, posvetil se je drugim dejavnostim. Običajno ko se usede za pisalno mizo je rutina, prižge računalnik, pregleda pošto in dnevne novice; rutina pa ga je pripeljala do tega, da je kriminalistom med preiskavo rekel, da se bo skoraj gotovo videlo, da je bil doma, ker je bil na mreži, vendar se je kasneje izkazalo, da točno v tem času ni bil. Po informacijskem bloku je še naprej gledal televizijo, tam nekje do 21:30, ko se je na POP TV pojavila napoved oddaje 24ur, in sicer informacija o umoru oziroma poskusu umora. Rekli so: „nekoga, ki je menda direktor KI in da se je to zgodilo pri restavraciji Via Bona“. Takrat je prvič tega dne slišal za Via Bona. Seveda ga je to prevzelo, bil je v KI 30 let, zato je kasneje spremljal informacije, da bi ugotovil kaj, kdo in kako je pripeljalo do dogodka. Nekje ob 22:00 uri je hči prišla skozi atrij ker je zaznala, da je doma. Takoj na vratih jo je vprašal, če je slišala, da je bilo streljanje na Viču; rekla je, da ne. Hči je odšla v svojo sobo, on v svojo, pričel je s kontrolo dogodkov na internetu po virih informacij. Nekje ob 23:30 uri je prišla žena, pretresena; vprašala ga je ali ve, kaj se je zgodilo, odgovoril je, da ve. Njeno prvo vprašanje je bilo, ali je bil doma; odgovoril ji je, da je bil. Povedala mu je kako je potekalo zaslišanje, potem odšla v svojo sobo, v stanovanje, v katerem je hči. Ostal je v sobi, nekako se je ta dan končal. Dne 17.12.2014 sta pozvonila kriminalista; pogovorili so se o aktivnostih kritičnega večera, nakar sta odšla. Čez pol ure je dobil klic, eden od kriminalistov ga je vprašal, ali je pripravljen priti na Prešernovo na odvzem vzorcev; odgovoril je, da ni problema, oblekel plašč Bugatti, odšel tja, odvzeli so mu vzorce z roke in čela. Dne 21.12.2014 je bila sončna

nedelja, zato se je odločil urejati zunanost, striči živo mejo na cesti zunaj atrija. V klet je šel po orodje, opazil kolo, ki je bilo: „spuščeno, na tleh“. Prej ga ni uporabljal tri četrta leta, bilo je lepo vreme, zato ga je odpeljal v atrij, s tlačilko mu napolnil gume, ga brizgal z WD 40 ter odpeljal nazaj v klet. Dne 22.12.2014 so ob 6.10 uri prišli kriminalisti, mu odvzeli prostost, opravili hišno preiskavo stanovanja, garažnih in kletnih prostorov. Naslednji dan so ga odpeljali na Kras, preiskali prikolico, parcelo. Motiva za umor nima. Vedel je, da mu bo potekla pogodba o začasnem delu na FKKT in je zato ob prekinitvi pogodbe tudi že iskal službo. Oktobra 2014 se je racionalno odločil, da širšo slovensko javnost z e-sporočili in objavo dokumentov obvesti kaj se dogaja v znanosti; bilo je vidno, da so ga s šikaniranjem izgnali iz KI ter da je prišlo do kraje intelektualne lastnine. Ni ravnal z revanšizmom, vse je delal javno. Sprijaznil se je s končano zgodbo na KI in FKKT, iskal je službo, imel razvito dejavnost na področju bio-kmetijstva (bio-ogljje, lavanda), načrtoval je projekt male vetrne elektrarne na Krasu, kontrolo pitnih voda, leta 2013 je kandidiral za župana. Glede streljanja v klubu je pojasnil, da se je konec leta 2011 s prof. Pihlerjem dogovoril, da inštalira aparat, dokonča meritve. Šlo je za ionsko kromatografijo za sledenje ostankov nizko brizantnih eksplozivov po detonaciji. Pihler mu je priporočil, naj najde vzorce in naredi nekaj smiselnih meritev, da bodo imeli kaj od tega. Problem so bili vzorci. Sam ni imel dostopa do vzorcev preko MNZ in SVO, istočasno pa je v reviji Reporter zasledil reklamo, ki je vabila na včlanitev v strelski klub Dum Dum v Gameljnah, pa je stopil tja iz radovednosti. To je ta povezava s streljanjem, saj je šel streljat, da je legalno prišel do vzorcev. Ko je prišel tja, so mu rekli, da bodo naredili testno streljanje, tako se je vpisal in pričel streljati. V treh sezonah je bil na strelišču osemkrat ali desetkrat, v glavnem pozimi; spomladi, poleti in jeseni je imel delo na Krasu. Vsakič je streljal z orožjem, ki mu ga je posodil lastnik strelišča Paunović, vedno je dobil skoraj nov tip orožja, največkrat kolts. Streljal je s petimi, šestimi tipi orožja, zato kakšnih izkušenj s posameznimi tipi ni imel, skoraj gotovo s pištolo tipa Walter ni streljal. Zadnjič je bil na strelišču okrog Novega leta 2013/2014, takrat sploh ni streljal ampak plačal članarino, od takrat tja ni šel več zaradi pomanjkanja časa, prav tako ni imel potrebe. Glede GSR delcev (ostanki po streljanju) je povedal, da ga je v času opravljanja hišne preiskave na Krasu inšpektor večkrat opozoril, da so našli sledove streljanja in naj pojasni, kje jih je dobil. Streljal ni, zato je že takrat iskal izgovore. Edini pameten izgovor, ki mu je prišel na pamet so bili ostružki, kljub temu, da je v njem neprestano kljuvala ideja, da ostružki niso kot delci, ki nastanejo po streljanju; druge razlage takrat ni našel. V priporu ga je glodal črv, da sam ni streljal, ostanki streljanja pa so bili prisotni, hotel je razlago od kje. Po veliko neprespanih nočeh se mu je „pripeljalo“ tudi na podlagi tega, ker 30 let dela na področju analize kemije sledov, kjer je prav tako možna kontaminacija. Čeprav je bil dovzeten za teorije zarot jih ni sprejel, iskal je naprej, nakar mu je neko noč kapnilo, da so sledovi posledica kontaminacije

na strelišču. Streljal je pozimi, ko je običajno imel oblečen plašč Bugatti, edini plašč, ki ga ima, je nadelan, zaradi nerednih dohodkov nima denarja, nosi ga v glavnem pozimi. Nosil ga je tudi, ko je odhajal v Gameljne na streljanje. Na strelišče je hodil oblečen za ognjeno črto, torej za varovano stekleno neprebojno ogrado v prostor, kjer se strelja, se slekel, bundo odložil na polico, ki je le meter stran od ognjene črte. Strelišče je ves čas zasedeno, po policah je ogromno delcev, se ne čisti. Plašč je odložil na to polico, kjer se je zunanost plašča močno kontaminirala. Umor pred Via Bona se je zgodil v temi, v dežju, vidi slabo, ima očala za na kratko in za na dolgo, tam ne moreš čakati pol minute, da se roka umiri. Na strelišču je streljal brez rokavic. Že 30 let ima hipodermijo rok, poka mu koža, zato jo pozimi bogato namaže z mastno kremo. Z roko gre potem v žep in na tej maščobi so se potem, ko je šel z roko, na kateri so bili delci po streljanju, koncentrirali sledovi. Dodatna kontaminacija se je zgodila ko je potem, ko je končal s streljanjem, z mize pograbil tulcev kar jih je bilo (na njih je ogromno teh delcev), se oblekel s takimi rokami, šel ven, odnesel orožje v kontrolo, odšel ter dal roke v žep. Kasneje je šel s čistimi namazanimi rokami v žep in se je del delcev ponovno prijel rok, ima navado, da si z rokami popravlja lase, pa je na ta način očitno takrat dobil tistih par delcev na čelo. Če bi vzeli sledi iz hrbta jakne ali v žepu, ki so strgani na notranji strani, bi verjetno tudi kakšno sled dobili, saj se je to nabralo tekom sezon. Ponovno je pojasnil, da kritičnega večera stanovanja ni zapuščal. Žena ga je ob prihodu domov vprašala, če je bil doma iz razloga, zaradi groze, kaj bi se zgodilo, če ne bi bil. Njo je bilo strah, ko je pošiljal tiste SMS okoli, veliko sta se pogovarjala v službi o sporočilih; bilo jo je strah, ker je vedela, da bo pod podrobnejšim drobnogledom. Žena ga je, ko je prišla domov vprašala, če ve; odgovoril ji je, da ve, da je slišal na TV. Potem mu je na kratko razložila potek zaslišanja na kraju. Če je odgovoril, da je oškodovanec dobil kar je iskal (kot izhaja iz zapisnika o zaslišanju žene) je to verjetno rekel na podlagi tega, kar je slišal, da se dogaja na KI, da se je oškodovanec začel čudno obnašati, arogantno, da so ga zanimale druge stvari. Natančno se ne spominja, kdaj je nazadnje streljal, novembra ali decembra 2013. Plašč Bugatti je nosil ob mrazu, sicer rdečo bundo. Ali je plašč Bugatti nosil po odvzemu vzorcev (torej 17.12.2014) ter pred opravljeno hišno preiskavo (torej 22.12.2014) ni vedel. Kolo je imel v kolesarnici (gre za prostor neposredno poleg vhodnih vrat bloka) od katere imajo ključ vsi stanovalci Žaucerjeve 12. Kolesa do dne, ko je šel ponj (torej dne 21.12.2014) ni uporabljal pol leta, uporabljal ga je v glavnem poleti za v službo. Kolesa, ki je sicer brez luči pozimi ni uporabljal. V kletih sta bili tudi kolesi žene in hčere. Glede tulcev, ki jih je potreboval za vzorce, saj se je osredotočil na izgorele ostanke smodnikov je pojasnil, da je tulce vzel in jih doma analiziral, prav tako pa je enkrat prosil Paunovića, da je iz neke posode, kjer so zbirali tulce, vzel različne tulce. Na strelišče so namreč hodili od vojske, policije, lovcev, športnih strelcev, zato je Paunovića zaprosil, da je tulce vzel iz posode. Natlačil jih je v žep, jih odnesel v avto, dal zraven sedeža na polico,

kjer ima avto predalček. Jakno je imel za prenos tulcev od strelišča do avta. Glede Mateja Oražma je pojasnil, da je bil v zaporu, se z njim pogovarjal meseca marca (plus ali minus pol meseca, bila je zima, mraz), pogovor je potekal spontano, Oražem mu je povedal, da je iz Ribnice, sam pa mu je povedal, da ima tudi enega iz Ribnice, ki je povezan s tem primerom, nek Bartol, nakar je Oražem spontano, veliko jih je bilo tam okoli rekel, da enega Bartola pozna in da mu je za 700 EUR prodal Walterja. Na začetku o izjavi Oražma ni obvestil nikogar, ko pa je dobil v roke izvedensko mnenje je to v njem sprožilo alarm, povedal je odvetniku. Ne ve pa, zakaj tega nihče ni sporočil na sodišče ali policijo, sam je sporočil odvetniku in opravil dolžnost. Dne 16.12.2014 je sicer pil alkohol, vendar nič omembe vrednega. Ko se je popoldan vrnil domov sočasno z ženo je začela pripravljati večerjo, sam je bil pred TV. Preoblekel se je v pižamo ko se je žena odpravila na zabavo, v trenerko ali v pižamo. Glede pranja oblačil je pojasnil, da polni pralni stroj kdorkoli pri njih doma, ne prakticirajo pa, da bi ob koncu zimske sezone prali plašče ali bunde. Rdečo bundo je pral v pralnem stroju, plašča Bugatti nikoli; prav tako ne prakticirajo, da bi po zimski sezoni plašče nosili v kemijsko čistilnico. Je desničar. Na SMS Bartola, ki ga je prejel ob 18:42 uri, je odgovoril šele kasneje ob 19:49 zato, ker je bil prej pred TV, videl je SMS, da je neka neumnost in ga je samo odložil, šele potem, ko je šel sedeti za mizo, mu je postalo dolgčas in je s humorjem odgovoril. Na vprašanje zakaj se ni, če mu je bilo dolgčas, deset minut prej, ob 19:36 uri javil na klic Roka Greca je pojasnil, da je bil utrujen po celem dnevu, Greca je težko razumeti, posebej zvečer. Na vprašanje, ali se spomni pogovora s Farkašem glede seznama za fentanije je odgovoril, da ne ve, kje je to bilo, kdaj je bilo, kako je bilo in kako je Farkaš prišel do tega. Farkašev šef Danijel je Novičev dober prijatelj in so se ves čas šalili. Ne ve, od kje je Farkaš to pobral. Na izrecno vprašanje, ali je debata s Farkašem potekala je povedal, da ne ve, ne ve kje naj bi bila ta debata, ker si nista bila tako blizu, da bi se kar tako pogovarjala. Enkrat sta šla v bife, ampak se o tem nista pogovarjala. S Farkašem sta bila politična nasprotnika, večkrat sta si izmenjala bodice v „šank stilu“, ne resnih groženj. Ni vedel kako, da se je kritičnega večera ob 20:06 uri na njegovem telefonu, ko je prejel SMS od Bartola, izpisala bazna postaja AVARNO3, on in telefon sta bila ves čas doma. Na vprašanje, zakaj si je ogledoval spletne strani, ki ponujajo v prodajo pištole je odgovoril, da je doktor kemijskih znanosti, tehnika ga zanima, ko je streljal v Dum Dum si je šel ogledati kaj to dejansko predstavlja, iz čiste radovednosti. Leta 2014 je precejkrat obiskal te strani. Zato je dne 31.10.2014 na internetu iskal ključne besede „rifle gun“. Iz kakšnega razloga je v spominu shranil sliko oškodovanca (28.6.2013 in 2.7.2013) ni znal pojasniti; mogoče je bil v tistem času objavljen kakšen članek v časopisu. Ob zaslišanju Majde Novič dne 25.11.2015 je dodal, da je takrat, ko je imel prometno nesrečo sicer res „napihal“, vendar je šlo za sklop strašnih dogodkov, sesuli so se mu finančni načrti, ravno takrat ga je doletela kazenska ovadba s strani KI, da je ukradel aparaturo, tri monitorje in

lap-top, njemu je bilo vse grozljivo, podiral se mu je svet, bil je brez denarja. Še danes ovadba s strani KI (čeprav mu je KI najprej prepovedal, naj pripelje aparaturo nazaj, nato pa so mu dali na razpolago, da jo pelje kamor želi) ni umaknjena, KI jo je izrabil za izsiljevanje v postopku poravnave, predlagali so, če umakne tožbo zaradi izgube delovnega mesta oni umaknejo ovadbo. Pritiski (k temu prišteje poskus atentata nanj leta 2010, ko so mu odvili kolo na avtomobilu) so izbruhnili tistega dne, ko je imel nesrečo. Težave so se odražale tudi v družini in doma, ki pa so jih konstruktivno rešili. Ob zaslišanju izvedenca Sabliča dne 2.12.2015 (stran 35 prepisa zvočnega posnetka) je dodal, da je plašč Bugatti kupil leta 2007, je uničen, z raztrganimi žepi, nosi ga samo ko je hud mraz, torej plašča ni nosil cele zime in cela leta ampak občasno. Kritičnega večera je pršilo, bilo je slabo vreme (stran 37 prepisa zvočnega posnetka). Na vprašanje, kako to ve, če ni bil zunaj je povedal, da je prišel domov ob pol sedmih. Ne oporeka, da so na njem najdene sledi streljanja (stran 37 prepisa zvočnega posnetka). Na glavni obravnavi dne 23.12.2015 je odgovoril še na nekaj vprašanj. Kritičnega dne se je počasi odpravil proti Ljubljani, bilo je slabo vreme, začelo je pršiti, ustavil se je na počivališčih v Povirju, na Lomu, potem je šel domov, ni se mudilo. Zvečer je hčerko, ko je le-ta prišla domov iz radovednosti vprašal, če je slišala da so streljali na Viču, že v najavi na POP TV so nakazali, da je bil v streljanje vmešan direktor KI. Po predloženju, da to ni bilo nakazano je povedal, da je potem nekako ugotovil in seveda ga je zanimalo kaj se je dogajalo, zato obisk informacijskih strani. Na vprašanje kako to, da tistega večera ni poklical žene in jo vprašal, če je v redu, glede na to, da je povedal, da ga je zanimalo kaj se je dogajalo in je vedel, da je bila žena na sindikalni zabavi je odgovoril, da ne ve zakaj bi jo, ne vidi razloga, saj so streljali na Jamnika, ne na ženo, ona je bila na zabavi, kjer je bilo 100 ljudi, na pamet mu ni padlo. Tiste nedelje po umoru, ko je rezal živo mejo, je imel orodje v kleti (in ne v kolesarnici), ko je šel ponj je v kleti videl dve kolesi, nekako mu je „potegnilo“, da pogleda še lastno, ker se v kolesarnici dogaja marsikaj, gre občasno pogledati. Nedelja je bila lepa, pomislil je, da pripravi kolo za sezono. Leta 2014 je kolo uporabljal malo, čez zimo nič in se od konca poletja naprej ni peljal. Na vprašanje, zakaj je dne 22.12.2014 pripravljal kolo za na pomlad je povedal, da težko najde resen vzrok, verjetno ga je potegnila ideja o dobrem gospodarjenju z lastnino in je hotel pogledati, ali je kolo pripravljeno za pomlad ali ne, kolo je „namazal“ z WD-40 in ga napihnil. V zvezi z datoteko: „Varno ravnanje z orožjem“ na njegovem računalniku je povedal, da si je delal izpiske ko se je pripravljal na izpit iz varnega ravnanja z orožjem. Na glavni obravnavi dne 28.9.2016 je dopolnil zagovor; glede liste za fentanje tega ni rekel, ker s Farkašem nista imela toliko stikov, da bi prišla v medsebojnih pogovorih do podobnih diskusij. Meni, da je lista za fentanje konstrukt, ki si ga je nekdo izmislil, da bi ga bolj trdno obremenil. V listi se omenja: „Hans“ kot sinonim za Janka Jamnika, vendar nihče na KI, tudi sam ne, Janka Jamnika ni imenoval tako. Ob zaslišanju izvedenca Kravosa istega dne

je povedal, da je leta 2014 reagiral zaradi počasnosti sodišč, saj je bila prva obravnava na Delovnem in socialnem sodišču šele dve leti po odpustitvi. Šele leta 2014 se je končala, zato je takrat dal to v javnost (pošiljanje e-mailov), to je bila njegova dolžnost, da pokaže kako se troši davkoplačevalski denar, s tem je bilo zanj konec vsega v zvezi s KI. V ponovljenem sojenju je v zagovor navedel smiselno enako kot prej, navedb ni spreminjal, jih je zgolj dopolnil. Dne 16.12.2014 je popolnoma nenadejano prejel telefonski klic Igorja Medena, nakar je nenačrtovano odšel v Sežano na sestanek z županom, zatem sta opravila daljšo pot v Vipavsko dolino, imela nekaj sestankov, se od tam vrnila v Sežano, od koder je potem počasi odšel nazaj v Ljubljano, domov je prispel okrog 18:00 ure. Utrujen od dneva se je doma z užitkom preoblekel v trenirko ali pižamo, se posvetil informativnemu bloku na TV, tako preživel večer doma, sproščen po napornem dnevu. Druga stvar, ki jo je izpostavil je dejstvo, da s pokojnim Jamnikom nista bila nikoli v sporu, ni mu napisal nič žaljivega, grozilnega, ga verbalno napadel ali kako drugače. Bil pa je v sporu s KI, spor je reševal kulturno, pravno korektno, kot postopki zahtevajo. Tretja zadeva, ki jo je poudaril je bilo obnašanje tekom preiskave. Že naslednjega dne je želel, da bi resnica čim hitreje prišla na dan, predlagal poligrafski test, ki bi pokazal nekaj, kar bi lahko preiskovalci uporabili pri reševanju problema. Pred tem je želel pomagati dne 17. decembra, ko se je prostovoljno odzval na vabilo na odvzem GSR delcev. Pač oblekel je bundo, ki je bila kasneje spoznana za kontaminirano z GSR delci, se odpravil na Prešernovo, kjer so njihovi ljudje potem opravili razgovor, tudi odvzem vzorcev. Ostalo je navedeno v zapisniku iz prejšnjih zaslišanj, navedbe katerih je potrdil.

IZVEDENI DOKAZI

Sodišče je v dokaznem postopku zaslišalo priče: Marjano Novič, Jero Novič, Urško Novljan, Tineta Horvata, Darjana Andrejca, Tino Grebenc, Mirana Čudna, Roberta Bartola, Mateja Oražma, Marka Paunovića, Damjano Žist, Majdo Novič, Mirana Gaberščka, Janeza Levca, Aleša Farkaša, Damirja Metelka, Roka Greca, Marka Žumra, Darjo Kotnik, Muharema Husića, Božidarja Ogorevca, Meto Skumavec, Francija Mrzela, Igorja Medena, Mašo Korenčan, Petra Venturinija, Draga Kočarja, Zvonka Hrastarja, Ester Ceket, Mirana Čeha, Vojina Maštruka, Tatjano Jamnik Skubic, Metko Petek Jamnik, Marjana Beleta, Natašo Novak Tušar, Tanjo Šarabon, Urško Bassin, Marka Prezlja, Barbaro Mohar, Ano Jamnik, Antona Jamnika, Valenta Vreska, Tomaža Mulca, Mateja Kravosa, Alenko Arh Podbrežnik, Marjana Beleta, Sama Hočevarja, Albina Pintarja, sodne izvedence Emila Benedika, Franca Sabliča, Tomaža Zupanca, Axela Mantheia, Edith Gebhart, Olivera Peschela ter dr. Mitjo Štularja in vsa izdelana izvedenska mnenja ter dopolnitve.

Pogledalo je v video posnetke kamer Via Bona, Avto Ljubljana in Avtohiša Peugeot, skico kraja kaznivega dejanja v prilogi A1, fotografije orožja, ki je bilo zaseženo Paunoviću v prilogah A43 - A44, fotografije kraja kaznivega dejanja v prilogah A165 - A217, fotografije hišne preiskave na naslovu Žaucerjeva 12 Ljubljana v prilogah A71 - A161, fotografijo parkirišča pred Fitnes centrom v prilogi A162, fotografijo na kateri je označena pot, ki jo je s kolesom opravil priča Čuden v prilogi A163 in C18, fotografije strelišča v prilogah A164 - A165, skico, ki jo je narisal priča Paunović v prilogi C21, CD z albumom fotografij z dne 16.12.2015 (rekonstrukcija) - priloga C24, CD posnetkov Avto Ljubljana, kamera št. 1 v prilogi C26, CD posnetkov Avto Ljubljana, kamera št. 2 v prilogi A35, CD posnetkov Avto Ljubljana, kamera št. 3 v prilogi A35, CD posnetkov Via Bona, zunanja kamera v prilogi C25, CD posnetkov Avtohiša Peugeot, kamera št. 8 priloga A164, CD telefonskega prometa na telefonu oškodovanca v prilogi A33, CD posnetkov parkirišča Ilirija v prilogi A34, USB ključek s posnetki Buldog bara v prilogi A36, CD z izpisom telefonskega prometa na telefonu obtoženca v prilogi A37, CD s spletno povezavo, ki jo je obtoženi posredoval dne 17.10.2014 v prilogi A38, A55, CD s slikami hišne preiskave na Žaucerjevi 12 v prilogi A53, CD s fotografijami obtoženčevega orodja na Krasu v prilogi A54, CD z izpisom telefonskega prometa na telefonu oškodovanca v prilogi A56, CD z izpisom telefonskega prometa na telefonu obtoženca v prilogi A57, UZ z dne 16.12.2014 na list. št. 16, UZ z dne 17.12.2014 na list. št. 17-19, UZ z dne 17.12.2014 na list. št. 20, UZ z dne 16.12.2014 na list. št. 22, UZ z dne 17.12.2014 na list. št. 23, UZ z dne 17.12.2014 na list. št. 24-25, zapisnik o ogledu z dne 17.12.2014 na list. št. 26-30, UZ z dne 17.12.2014 na list. št. 39, medicinsko dokumentacijo, ki se nanaša na oškodovanca na list. št. 42-43, izpisek evidence delovnega časa za oškodovanca na list. št. 47, zapisnika o zasegu predmetov na list. št. 55-56, 57-58, dokumentacijo o prijavi obtoženca v zvezi s krajo intelektualne lastnine ter v zvezi z anonimkami, ki so se nanašale na KI na list. št. 59-78, UZ z dne 17.12.2014 na list. št. 81, UZ z dne 17.12.2014 na list. št. 82, zapisnik o zasegu predmetov z dne 17.12.2014 na list. št. 85-86 ter na list. št. 87-88, zapisnik o zasegu predmetov z dne 17.12.2014 na list. št. 89-90, odredbo I Kpd 52632/2014 z dne 17.12.2014, zapisnik o zasegu predmetov z dne 17.12.2014 na list. št. 105-106, zapisnik o zasegu predmetov z dne 17.12.2014 na list. št. 116-117, odgovor Telekom Slovenije z dne 17.12.2014 na list. št. 118, zapisnik o zasegu predmetov z dne 18.12.2014 na list. št. 119-120, 121-122, 123-124, 126-127, 129-130, 131-132, 133-134, 135-136, 137-138, dopis Varnost Vič z dne 18.12.2014 na list. št. 139, mail obtoženca z dne 17.12.2014 na list. št. 151, UZ z dne 17.12.2014 na list. št. 152, zapisnik o zavarovanju in preiskavi podatkov elektronskih naprav z dne 17.12.2014 na list. št. 163-164, odredbo za hišno preiskavo z dne 18.12.2014 na list. št. 167-168, odredbo za preiskavo elektronskih naprav z dne 18.12.2014 na list. št. 172-173, UZ o zbranih obvestilih z dne 18.12.2014 na list. št. 178, odgovor Telekom Slovenije z dne 18.12.2014 na list. št. 188, zapisnik o

zasegu predmetov z dne 19.12.2014 na list. št. 189-190, 191-192, 193-194, 197-198, UZ z dne 19.12.2014 na list. št. 196, UZ z dne 17.12.2014 na list. št. 199, odredbo za preiskavo elektronskih naprav z dne 19.12.2014 na list. št. 201-202, zapisnik o hišni preiskavi z dne 19.12.2014 na list. št. 231-232, UZ z dne 20.12.2014 na list. št. 237, sklep o zavrženju kazenske ovadbe z dne 16.10.2014 na list. št. 238-239 s povratnico na list. št. 240-241, zapisnik o zasegu z dne 20.12.2014 na list. št. 242-243, odredbo za sodno obdukcijo z dne 19.12.2014 na list. št. 245-246 z dokumentacijo na list. št. 247-249, zapisnik o zasegu predmetov z dne 20.12.2014 na list. št. 250-251, UZ z dne 20.12.2014 na list. št. 254, UZ z dne 20.12.2014 na list. št. 257, UZ o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah z dne 20.12.2014 na list. št. 258, UZ z dne 20.12.2014 na list. št. 261, poročilo o preiskavi NFL z dne 20.12.2014 na list. št. 262, UZ o ugotovljenih okoliščinah kaznivega dejanja z dne 20.12.2014 na list. št. 263-264, UZ o ugotovljenih okoliščinah kaznivega dejanja z dne 19.12.2014 na list. št. 265, odgovor Telekom Slovenije z dne 21.12.2014 na list. št. 269, izpis iz Ajpesa na list. št. 271, izpis iz zemljiške knjige skupaj z izrisom parcele na list. št. 272-273, zapisnik o hišni preiskavi stanovanja in osebnega vozila z dne 18.12.2014 na list. št. 278-280, privolitev za preiskavo elektronske naprave z dne 18.12.2014 na list. št. 281, UZ o ugotovljenih dejstvih z dne 22.12.2014 na list. št. 283-285, zapisnik o zasegu predmetov z dne 22.12.2014 na list. št. 286-287 ter potrdilo o vrnitvi na list. št. 288, privolitev za preiskavo elektronske naprave z dne 22.12.2014 na list. št. 290, poročilo o prometni nesreči z dne 17.3.2012 na list. št. 291, privolitev za preiskavo elektronske naprave z dne 22.12.2014 na list. št. 295, zapisnik o zasegu predmetov z dne 22.12.2014 na list. št. 296-297 ter potrdilo o vrnitvi na list. št. 298, zapisnik o zasegu predmetov z dne 22.12.2014 na list. št. 301-302, 303-304, potrdilo o vstopu v prostore z dne 22.12.2014 na list. št. 305, zapisnik o zasegu predmetov z dne 22.12.2014 na list. št. 306-307, privolitev za preiskavo elektronske naprave z dne 22.12.2014 na list. št. 312, zapisnik o preiskavi stanovanja z dne 22.12.2014 na list. št. 313-318, UZ z dne 22.12.2014 na list. št. 321-322, UZ o ugotovljenih dejstvih z dne 23.12.2014 na list. št. 323-335, odredbo za hišno preiskavo z dne 21.12.2014 na list. št. 342-345, zapisnik o osebni preiskavi obtoženca z dne 22.12.2014 na list. št. 346-347, odredbo III Kpd 52996/2014 z dne 21.12.2014 na list. št. 348-351, odredbo IV Kpd 52995/2014 z dne 22.12.2014 na list. št. 353-354, zapisnik o zasegu predmetov z dne 23.12.2014 na list. št. 365-366, zapisnik o hišni preiskavi z dne 23.12.2014 na list. št. 378-379, zapisnik o zasegu predmetov z dne 19.12.2014 na list. št. 382-383, zapisnik o zasegu predmetov z dne 23.12.2014 na list. št. 388-389 skupaj z UZ na list. št. 390, poročilo o preiskavi NFL z dne 19.12.2014 na list. št. 393, članek iz revije Economist na list. št. 466 skupaj s prevodom na list. št. 467, spis IV Kpd 52995/2014 na list. št. 470, fotografije na list. št. 87-97 v spisu IV Kpd 52995/201, zapisnik o zasegu predmetov na list. št. 523-524, 525-526, 528-529, spis III Kpd 1118/2015 na list. št. 556,

odredbo za pridobitev telefonskega prometa z dne 14.1.2015 na list. št. 557-559, odredbo za preiskavo zaseženih elektronskih podatkov in naprav z dne 14.1.2015 na list. št. 563-565, zapisnik o ogledu z dne 17.12.2014 na list. št. 580, zapisnik o zavarovanju podatkov elektronskih naprav z dne 19.12.2014 na list. št. 584, zapisnik o preiskavi podatkov elektronske naprave z dne 22.12.2014 na list. št. 585-586, zapisnik o zavarovanju podatkov elektronskih naprav z dne 19.12.2014 na list. št. 587-588, zapisnik o preiskavi podatkov elektronske naprave z dne 19.12.2014 na list. št. 589-590 zapisnik o zasegu predmetov z dne 22.12.2014 na list. št. 594-595, UZ o ugotovitvah in okoliščinah kaznivega dejanja z dne 24.12.2014 na list. št. 596, dopis ZZZ RS v zvezi z video nadzorom z dne 19.12.2014 na list. št. 599-602, dopis Petrola z dne 29.12.2014 ter 24.12.2014 na list. št. 603-604, poročilo o preiskavi z mnenjem NFL z dne 23.12.2014 na list. št. 607-609, zapisnik o zasegu predmetov z dne 24.12.2014 na list. št. 610-611, zapisnik o zasegu predmetov na list. št. 615-616, dopis PU Ljubljana z dne 29.12.2014 na list. št. 617, zapisnik o zasegu predmetov z dne 16.12.2014 na list. št. 618-619, fotografije hišne preiskave na naslovu Brje pri Koprivi 10 na list. št. 623-637, poročilo o preiskavi z mnenjem NFL z dne 30.12.2014 na list. št. 638-639, zapisnik o zasegu predmetov na list. št. 641-642, zapisnik o zasegu predmetov z dne 6.1.2015 na list. št. 646-647, UZ o ugotovitvah z dne 23.12.2014 na list. št. 649, fotografije hišne preiskave na naslovu Žaucerjeva 12 Ljubljana na list. št. 651-693, zapisnik o zasegu predmetov z dne 6.1.2015 na list. št. 699-700, zapisnik o zasegu predmetov z dne 8.1.2015 na list. št. 710-711, poročilo o preiskavi NFL z dne 8.1.2015 na list. št. 712-713, zapisnik o zavarovanju in preiskavi podatkov elektronskih naprav z dne 24.12.2014 na list. št. 714-715, odgovor Telekoma z dne 7.1.2015 na list. št. 716-717, zapisnik o hišni preiskavi z dne 18.12.2014 na list. št. 720-722, dopis Telekom Slovenije z dne 13.1.2015 na list. št. 716-734, zapisnik o preiskavi podatkov elektronskih naprav z dne 29.12.2014 na list. št. 735-738, dopis Telekom Slovenije z dne 14.1.2015 na list. št. 739-740, spis I Kpd 52632/2014 na list. št. 793, spis I Kpd 52768/2014 na list. št. 794, izjavo Marjane Novič z dne 9.1.2015 na list. št. 799, UZ o ugotovljenih okoliščinah kaznivega dejanja z dne 12.1.2015 na list. št. 883-884, odgovor Slovenskih železnic na list. št. 888-889, zapisnik o zasegu predmetov z dne 13.1.2015 na list. št. 908-910, zapisnik o zavarovanju in preiskavi podatkov elektronskih naprav z dne 19.12.2014 na list. št. 911-913, UZ z dne 14.1.2015 na list. št. 917, odgovor Fitnes centra Les Mills Slovenija skupaj z izpisom obiskov po strankah na list. št. 919-920, UZ o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah z dne 14.1.2015 na list. št. 921-922 s fotografijami Toyote Yaris Urške Novljan na list. št. 932, odredbo za preiskavo zaseženih elektronskih podatkov z dne 14.1.2015 na list. št. 935-936, odredbo III Kpr 53384/2014 z dne 14.1.2015 na list. št. 937-938, UZ o dejstvih in okoliščinah z dne 14.1.2014 na list. št. 939, UZ o ugotovljenih okoliščinah z dne 13.1.2015 na list. št. 941, UZ o ugotovljenih okoliščinah z dne 19.1.2015 na list. št. 944-945 s

fotografijo na list. št. 946, zapisnik o zasegu predmetov z dne 18.12.2014 na list. št. 947-948, izjavo obrambe na list. št. 960-962, spis I Kpd 52977/2014 na list. št. 963, spis I Kpd 52996/2014 na list. št. 964, ugotovitve v zvezi s telefonsko številko 059 335 400 na list. št. 985 in 995, obdukcijski zapisnik na list. št. 999-1008 s fotografijami na list. št. 1009-1024, izvedensko mnenje za oškodovanca 1025-1029, zapisnik o zavarovanju in preiskavi podatkov elektronskih naprav z dne 22.12.2014 na list. št. 1060, zapisnik o zasegu predmetov z dne 20.1.2015 na list. št. 1061, poročilo o preiskavi NFL z dne 9.1.2015 na list. št. 1063-1064, zapisnik o zavarovanju in preiskavi podatkov elektronskih naprav z dne 22.12.2014 na list. št. 1065, privolitve za preiskavo elektronskih naprav na list. št. 1066-1068, dopis Telekom Slovenije z dne 22.1.2015 na list. št. 1071-1073, poročilo o preiskavi NFL z dne 12.1.2015 na list. št. 1080-1083, UZ z dne 20.1.2015 na list. št. 1084 skupaj z zapisnikom o ogledu na list. št. 1085-1089, UZ o dejstvih in okoliščinah z dne 21.1.2014 na list. št. 1094, UZ z dne 19.1.2015 na list. št. 1100, z dne 16.1.2015 na list. št. 1101-1102, z dne 2.2.2015 na list. št. 1103, UZ z dne 2.2.2015 na list. št. 1105, UZ o ugotovljenih dejstvih z dne 13.1.2015 na list. št. 1106-1110, UZ o ugotovljenih dejstvih z dne 3.2.2015 na list. št. 1111, UZ o ugotovljenih dejstvih z dne 4.2.2015 na list. št. 1112-1113, UZ o ugotovljenih dejstvih z dne 4.2.2015 na list. št. 1114-1115, UZ o ugotovljenih dejstvih z dne 3.2.2015 na list. št. 1116-1117, UZ o ugotovljenih dejstvih z dne 4.2.2015 na list. št. 1118, izvedensko mnenje izvedenca Benedika na list. št. 1119-1124, odredbo III Kpr 53384/2014 na list. št. 1151-1152, odgovor T2 z dne 4.3.2015 na list. št. 1172, odredbo III Kpr 53384/2014 z dne 10.3.2015 na list. št. 1180-1181, odgovor Telekoma z dne 12.3.2015 na list. št. 1197, izjavo Damirja Metelka z dne 16.3.2015 na list. št. 1215, odredbo III Kpr 53384/2014 z dne 17.3.2015, poročilo o preiskavi NFL z dne 27.3.2015 na list. št. 1335, zapisnik NPU z dne 8.4.2015 na list. št. 1402-1403, poročilo o preiskavi NFL z dne 8.4.2015 na list. št. 1404, UZ o pregledu zaseženih podatkov v digitalni obliki z dne 6.3.2015 na list. št. 1486, UZ o pregledu zaseženih podatkov v digitalni obliki z dne 7.4.2015 na list. št. 1489-1490, privolitev za preiskavo elektronskih naprav z dne 27.3.2015 na list. št. 1491, zapisnik o zavarovanju podatkov elektronskih naprav z dne 2.4.2015 na list. št. 1492-1493, zapisnik o preiskavi podatkov elektronskih naprav z dne 3.4.2015 na list. št. 1494, UZ o ugotovljenih dejstvih z dne 8.4.2015 na list. št. 1495, pripombe obrambe na izvedensko mnenje izvedenca Sabliča skupaj s članki na list. št. 1504 -1518 skupaj s prevodi člankov na list. št. 1553 - 1560, dopis Telekoma Slovenije z dne 4. 11. 2015 na list. št. 1995, poročilo o preiskavi z mnenjem NFL z dne 12. 11. 2015 na list. št. 2056 - 2058, dopis Proplus z dne 24. 11. 2015 na list. št. 2130, dopis Si.mobil d.d. z dne 26. 11. 2015 na list. št. 2146, strokovni mnenji Maštruka na list. št. 2201 - 2212, strokovno mnenje Čeha na list. št. 2213 - 2215, dopis NPU z dne 27. 11. 2015 na list. št. 2216, UZ sestavljen s strani NPU z dne 27. 11. 2015 na list. št. 2217, datoteko z naslovom „Varno ravnanje z orožjem“

avtorja Milka Noviča na list. št. 2218 - 2243, dopis Proplus na list. št. 2244, dopis Proplus na list. št. 2337, skico tlorisa obtoženčevega stanovanja, pripeto k zapisniku o ogledu in rekonstrukciji list. št. 2395, dopis SDT v zvezi z baznimi postajami na list. št. 2404 - 2406, izpis iz Google maps na list. št. 2409 - 2410, dopis NPU z dne 21.12.2015 na list. št. 2413 - 2415, maile v zvezi z anonimno prijavo podano zoper oškodovanca v zvezi s posojanjem denarja KI Centru odličnosti v prilogah A2 - A9, dokumentacijo v zvezi z anonimno prijavo na KPK v zvezi z avtorskimi pogodbami dr. Jamnika ter dokumentacijo v zvezi z delovnim sporom Janežičeve in KI v prilogah A10 - A22, dokumentacijo v zvezi s prijavi na KPK konec leta 2013 in začetek leta 2014 ter ugotovitve KPK v zvezi z Dušanko Janežič v prilogah A23 - A32, dokumentacijo v zvezi s članstvom obtoženca v Strelskem društvu v prilogah A39 - A42, izpis iz Google maps in Street view za naslov Žaucerjeva ulica 12, Ljubljana v prilogah A47 - A52, dokumentacijo zaseženo pri hišni preiskavi na KI v pisarni oškodovanca v prilogi A59, podatke o strokovnih referencah dr. Vojina Maštruka skupaj s certifikatom o opravljenem izobraževanju v prilogah B29 - B33, podatke o strokovnih referencah dr. Mirana Čeha v prilogah B48 - B79, prevod strokovnega mnenja Maštruka v prilogah B128 - B135, strokovno mnenje Maštruka skupaj s prevodom v prilogah B154 - B171 in B172 - B205, mail Dušana Nolimala z dne 5.1.2015 v prilogi C1, osebno bibliografijo obtoženca v prilogah C3 - C16, poročilo o preiskavi NFL z dne 9.2.2016 na list. št. 2633-2656, dopis Agencije RS za okolje z dne 12.2.2016 na list. št. 2657, dopis NPU z dne 19.2.2016 na list. št. 2673, obrazce v zvezi z odvzemom vzorcev GSR za oškodovanca in obtoženca na list. št. 2766-2768, odgovor NFL na pripombe obrambe v zvezi z rezultati analize SEM/EDX z dne 17.3.2016 na list. št. 2771-2772, dopis NFL z dne 16.3.2016 na list. št. 2773, odgovor NFL z dne 7.3.2016 na list. št. 2745, UZ o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah kaznivega dejanja z dne 7.3.2016 na list. št. 2746, odgovor NFL z dne 11.3.2016 na list. št. 2759, Guide for Primer Gunshot Residue Analysis by Scanning Electron Microscopy/Energy Dispersive X-Ray Spectrometry 11-29-11 v prilogi B233-B282, fotografije video posnetkov kamer in prikaz usmerjenosti kamer na list. št. 2746-2750 ter skico postavitve kamer na kraju in okolici kraja kaznivega dejanja na list. št. 2751, jakno znamke Pierre Cardin, jakno znamke Salewa, jakno znamke Bugatti, pojasnilo SDT z dne 30.3.2016 o ravnanju z jakno Bugatti na list. št. 2840-2842, pojasnilo sodišča z dne 5.4.2016 glede ravnanja z jakno Bugatti na list. št. 2861, korespondenca med dr. Gebhart, sodiščem in Ester Ceket na list. št. 2929-2932 s CD v prilogi C28 iz katere izhaja, da je bil nemškimi izvedencem poslan DVD z vsemi rezultati analiz NFL-ja, PPZ na list. št. 3285-3292 skupaj s prilogami C51-C81, članka iz Demokracije o kraji intelektualne lastnine na list. št. 3578-3582, članka, ki se nanašata na GSR delce ter 18. Interpolov mednarodni simpozij forenzikov v Lyonu v prilogah A221-A260 skupaj s prevodi v prilogi A261-A286, članek Katje Šugman Stubbs v prilogi A287-A291, priloge B206-B209 (fotografije in skice

obrambe), priloge B210-B222 (priložena dokumentacija s strani Maštruka), priloga C22 skupaj s CD-jem v prilogi C23, priloge C86-C142 (analitska dokumentacija dr. Gebhart), priloge C 158-C160 (časopisni članek "Veliki brat vas opazuje"), priloge C161-C214 (Letno poročilo KI za leto 2014), priloge C 215-C216 ter C 219-C222 (podatki o osebi Nava Swersky Sofer), priloge C223-C231, IV K 47223/2017, obvestilo MNZ o postavitvi kamer list. št. 5104-5105 ter zapisnik o ogledu kraja dejanja z dne 19.3.2019 na list. št. 5163-5166.

ZAVRNJENI DOKAZNI PREDLOGI

Sodišče je zavrnilo naslednje dokazne predloge:

1. Poizvedba pri Alphabet inc. (list. št. 4656). Predlog je bil vročen sodnemu izvedencu, ki je zadovoljivo pojasnil, da na mobilnem aparatu obdolženca niso bile nastavljene funkcije za sledenje lokaciji, kadar je mobilni telefon izklopljen iz omrežja. Poizvedba bi bila popolnoma brez vsakega smisla; realno ni pričakovati, da centrala v ZDA nepooblaščen spremlja in 4 leta beleži izide spremljanja mobilnega aparata neke docela nepomembne osebe.
2. Branje delov spisa I K 3694/2010 in zaslišanje sodnega izvedenca Janeza Golje (list. št. 4878). Zapisana zadeva ni v prav nikakršni povezavi s predmetno zadevo, kajti gre za popolnoma druga izhodišča kontaminacije in popolnoma drugačen dejanski stan.
3. Pogled v uradne evidence nakazil KI v Francijo v času 2013-2014. Obdobje 2013-2014 je irelevantno, kajti Stephan Michel je iz KI odstranjen 2010.
4. Poizvedba ali je KI nakazoval zneske Stephanu in v tujino. Zneski Stephanu so po jasnih podatkih spisa nakazovani s strani Krke, Donita in neklih drugih pravnih oseb, katerim je Stephan prodajal snovi, izdelane v KI ter na račun sredstev v lasti KI.
5. Zaslišanje državne tožilke ni predmetno, saj je prebran večji del spisa obdolženega Michel Stephana.
6. Število zaposlenih in odpuščenih na KI je brez vsakega pomena. (list. št. 4840).
7. Pogodba z Nevo Swersky. Iz pričanja določenih prič se je nakazovalo, da je članica Upravnega odbora KI, kamor bi jo naj postavil Janko Jamnik. Z dokazi na glavni obravnavi

so bile izjave teh prič iz predkazenskega postopka ovržene. (list. št. 4840).

8. Predlog za postavitve novega izvedenca s področja telekomunikacij (list. št. 5160). Po oceni senata je sodni izvedenec dr. Mitja Štular podal popolnoma zadovoljivo strokovno mnenje, ki kateri izmed strank morda ne ustreza, kar pa ni *per se* razlog za izdelavo novega.

9. Zaslišanje priče Stanko Pejovnik. Glede na veliko število zaslišanih prič so bili odnosi v KI razčiščeni v več kot potrebni meri, pa bi bilo Pejovnikovo zaslišanje kot posredne priče odveč.

10. Zaslišanje prič Michel Stephan, Nataša Pirc Musar in Velimir Cugmas. Sklop dokazov ni v povezavi z Milkom Novičem, temveč s Tadejo Janežič in Janezom Plavcem.

11. Postavitve novega izvedenca kemične in balistične stroke. V zadevi je bilo zaslišanih 7 izvedencev in strokovnih prič te stroke, vsi trije nemški izvedenci so usklajeno izpovedali, da po podatkih spisa ni mogoče ne potrditi, ne izključiti primarnega ali sekundarnega nanosa. Kar koli bi povedali novi izvedenci bi ostalo znotraj že povedanega in večkrat obrazloženega.

ZAVRNJENI PREDLOGI ZA IZLOČITVE

Obramba je z vlogo dne 11.12.2018 (redna št. 1292) predlagala izločitev sodnega izvedenca Franca Sabliča ter vseh listin, ki vsebujejo njegova sodna izvedenska mnenja, pisna in ustna. V času izdelave mnenja je bil izvedenec v rednem delovnem razmerju pri NFL, ki je del GPU MNZ; bil je direktor. Slednji je organ, ki ne more zagotoviti pristranskosti, kadar odloča po obtožbah. Sablič je izpričal neresnico ko je trdil, da organ poseduje mednarodno akreditacijo, kar se je zgodilo šele dne 24.7.2017. Zaradi krive izpovedbe več ni upravičen zaupanja; storil je namreč kaznivo dejanje po 284. členu KZ-1. Državno tožilstvo je v odgovoru z dne 17.12.2018 nasprotovalo izločitvi. Ustavno in Vrhovno sodišče sta v tej smeri oblikovali jasno stališče, da je problem, če je za sodno izvedenstvo določen NFL kot organ, ne pa tudi posameznik, ki v zadevnem obdobju deluje v sestavi NFL. Tudi ESČP enako. Državno tožilstvo navaja: „Za izvedenca ni mogoče vnaprej trditi, da bo tudi pri opravljanju izvedenskega dela deloval v okviru nalog, ki jih opravlja v delovnem razmerju pri državnem organu; vse naloge izvedenca ta oseba opravlja zunaj svoje zaposlitve, torej brez nadzora in brez navodil delodajalca, kar sta sicer konstitutivna elementa delovnega razmerja. Postavljeni sodni izvedenec je stalni sodni izvedenec in je zaprisežen, s tem pa se

je zavedal izvedensko delo opravljati nepristransko in v skladu s pravili stroke.“ Res je Sablič izpovedal, da je NFL akreditiran laboratorij, nikakor pa ni dodal, da za vzorčenje GSR delčkov. NFL od leta 2005 sodeluje na vseh ENFSI testih strokovnosti, ki jih opravlja z velikim uspehom. Sodišče je pri odločitvi sledilo praksi treh naštetih sodišče (ESČP, VS in Ustavno sodišče), ki jasno razmejujejo vlogo organa notranjih zadev kot takšnega in zaposlenega v tem organu, ki se pojavlja kot samostojni izvedenec; v slednjem primeru ne nastopi položaj podrejenosti organu, temveč zaprisegi sodnega izvedenstva. Zato je predlog zavrnilo.

Državno tožilstvo je z vlogo z dne 19.3.2019 (redna št. 1370) predlagalo izločitev sodnega izvedenca Mitje Štularja, zaradi dvoma o pristranskosti. Nepristranskost se mora odraziti navzven, v okoliščinah, ki pri razumnemu človeku oziroma v očeh javnosti ustvarijo upravičen dvom. Štular deluje v istem civilnem društvu „Glasno.si“ kot član enega izmed 11 pobudnikov, med katerimi je tudi zagovornik Hribernik. Društvo se je zavzemalo za kvalitetno delo RTV SLO. Slednje kaže na osebno in poslovno povezavo. V odgovoru je obramba dne 29.3.2019 predlagala zavrnitev predloga, ki je žaljiv. Trditev o njuni osebni in poslovni povezanosti je neumnost in neresnica. Videla sta se le nekajkrat v življenju, kot del skupine intelektualcev za podporo kvalitetnemu delu RTV SLO. Ustanovna seja društva je bila hkrati edina, društvo je delovalo kratek čas. Sodišče je tudi ta predlog zavrnilo, iz enakih razlogih kot pri Sabliču. Najboljše razloge je podalo državno tožilstvo samo: „Za izvedenca ni mogoče vnaprej trditi, da bo tudi pri opravljanju izvedenskega dela deloval v okviru nalog, ki jih opravlja v delovnem razmerju pri državnem organu; vse naloge izvedenca ta oseba opravlja zunaj svoje zaposlitve, torej brez nadzora in brez navodil delodajalca, kar sta sicer konstitutivna elementa delovnega razmerja. Postavljeni sodni izvedenec je stalni sodni izvedenec in je zaprisežen, s tem pa se je zavedal izvedensko delo opravljati nepristransko in v skladu s pravili stroke“. Torej udeležba pri neki civilni pobudi ne more služiti kot razlog za zatiranje povezanosti, ki bi vodila do lažnivega izkaza; če vpetost v delovanje organa kazenskega pregona ne predstavlja takšne moteče okoliščine je to še manj udeležba v neki dejavnosti civilne pobude, ki je ne le ustavno zaščiten, temveč tudi pričakovana in visoko vrednotena s ciljem nadzora nad uradnimi strukturami. Pri razumnem človeku (common sence) bi bilo dosti težje upravičiti vero v Franca Sabliča kakor v Mitjo Štularja.

V tej povezavi sodišče ni dovoljevalo nikakršnih vprašanj, nanašajoča se na osebne zadeve, izven strokovnosti, kajti oceno, ali sodni izvedenec je ali ni pristranski je v obeh primerih presojal skozi izvedenstvo kot takšno. Oba sodna izvedenca sta po oceni sodišča delo opravila korektno, znotraj danega okvirja, v skladu z lastnimi pristnimi prepričanji, nobeno

izmed vprašanj ali pripomb strank vere v profesionalnost opravljenega dela ni omajalo. Razlogi drugačne narave bodo tako in tako po potrebi preizkušeni v pritožbenem postopku, v luči strokovnosti in ne na ravni osebnostnih podtikanj.

IZKLJUČENA JAVNOST

Senat se je na podlagi 297. člena ZKP odločil za (delno) izključitev javnosti pri zaslišanju prič Marjane Novič, Damjane Žist in Barbare Mohar. Glede Marjane Novič je bilo nujno v cilju iskanja motiva za umor raziskati določene podrobnosti iz intimnega, spolnega in čustvenega življenja zakoncev ter morebitne to vrstne povezave med pričo in pokojnim, izhajajoč iz govoric, da bi naj bila v preteklosti ali celo v realnem času ljubimca, kar bi utegnilo pri obdolžencu oblikovati motiv za odstranitev oškodovanca. Pri Barbari Mohar velja enako, kajti v delu dokaznega gradiva se pojavi kot oškodovančeva intimna partnerica, v delu kot intimna partnerica Michela Stephana, pa je bilo potrebno raziskati vsa ta vprašanja, povezano z Novičevim motivom, motivom nje same in Michela Stephana. Pri Damjani Žist je bilo potrebno pridobiti osebne podatke morebitnega vira, ki bi naj povezal obdolženca s strelnim orožjem; če bi priča sporočila osebne podatke te osebe jih javnost ne bi smela slišati, kajti v nadaljnjem postopku bi senat odločal o dodelitvi tajnega statusa tej priči (zakritje obraza, dodelitev gesla ipd), kar seveda ne bi imelo smisla, če bi pred tem javnost izvedela za podatke. V vseh treh primerih je torej obilica razlogov za preprečitev dostopa podatkov javnosti, kar ni vplivalo na zakonitost sojenja.

ZAVRŽENJA IN OMEJITVE

Sodišče je zavrglo kot nedovoljen predlog pooblaščenca ene izmed oškodovank Tatjane Jamnik Skubic za izločitev predsednika senata in sodnega izvedenca dr. Mitje Štularja. Oškodovanec namreč ni stranka v postopku, pa mu pravica do izločitve ne pripada.

Sodišče je zavrnilo predlog pooblaščenca ene izmed oškodovank Tatjane Jamnik Skubic za navzočnost pri izvajanju priprav sodnega izvedenstva telekomunikacijske stroke - prisostvovati meritvam signala v stanovanju. Ne le, da v ZKP ni predvidena možnost sodelovanja strank pri meritvah in podobnih pripravah na oblikovanje pisnega izvedenstva, predvideno je, da smejo stranke zgolj zastavljati vprašanja potem, ko sodni izvedenec poda ustno izvedenstvo na naroku za glavno obravnavo. Nesprejemljiva bi bila situacija, da bi zainteresirani spremljali meritve signalov, sodelovali pri raztelesenjih, pregledovali delce in

vlakna z mikroskopi, narekovali pripombe na dele obdukcijskih zapisnikov in podobno. V konkretnem primeru je pooblaščenec ene izmed oškodovank Tatjane Jamnik Skubic na naroku zastavljala izčrpna vprašanja, pa je imel možnost ugotoviti, ali je sodni izvedenec meritve in ostale priprave na mnenje opravil strokovno in zakonito. Če bi mnenje izpodbil bi sodišče moralo razmisliti in glasovati o ponovnem merjenju jakosti signalov, kar se ni primerilo. Nihče ni ponudil drugačne podatkovne ali strokovne zasnove poteka kanalov signala telekomunikacij tega območja, dr. Štular je poimensko navedel osebi, sodelujoči pri meritvi, po potrebi bi jih sodišče na vrednostno utemeljen predlog zaslišalo, pa stranke in drugi udeleženci postopka takšnih predlogov niso imeli.

Rekonstrukciji dne 19.3.2019 je pooblaščenec ene izmed oškodovank prisostvoval razen v delu, opravljenem v notranjosti stanovanja, katerega strogo varuje ustavna pravica do zasebnosti, v katero se sine posegati do mere sorazmerno - nujnega. V stanovanju so se razen obdolženca in svojcev nahajali še: sodnik, strokovna sodelavka, izvajalec dejanj, zagovornik in državna tožilka, torej skupno 7 oseb, kar je glede na obseg prostorov stanovanja oziroma dnevne sobe, v kateri je potekal ta del ogleda, samo po sebi predstavljalo gnečo, ki je komaj omogočala gibanje in delovanje izvajalca; dnevna soba namreč ni večja od 20 m², v kateri se je nahajalo ves čas 7 oseb. Pooblaščenec je bilo omogočeno podajanje vseh pripomb (ki so del zapisnika) ter sodelovanje v prav vsaki fazi rekonstrukcije izven stanovanja (skupni hišni prostori, parkirišče, izhodiščna točka kolesarjenja, spremljanje poteka prevožene relacije, opravljanje lastnih časovnih meritev), kar je dovolj za uresničitev pravic iz tretjega odstavka 337. člena ZKP. V notranjosti stanovanja je bila ves čas navzoča zakonita zastopnica obtožbe - državna tožilka, ki je spremljala celoten potek obuvanja, oblačenja, zajetja pištole in zapustitve stanovanja, podala je obsežne pripombe, ki so del spisa. Zato nenavzočnost pooblaščenca v notranjosti stanovanja ne predstavlja kršitve postopka, upoštevajoč 339. člen ZKP, saj je bil zapisnik o rekonstrukciji prebran na naroku dne 16.4.2019, ko so stranke (vključno s pooblaščenecem) podale vse potrebne pripombe in opombe na potek in ugotovitve zapisnika. Pod pretvezo tehtnih pripomb bi bilo procesno dejanje ponovljeno, kar se ni primerilo.

Omejevanje števila vprašanj pooblaščenec ene izmed oškodovank Tatjane Jamnik Skubic na naroku dne 16.4.2019 predstavlja poseg ne le zakonit, temveč absolutno nujen, celo zapoznel, namenjen izključno uravnoveženju dokazovanja. Kot zapisano oškodovanka ni stranka postopka, še posebej ne posredna oškodovanka, ki med drugim nima pravice prevzeti pregona v primeru odstopa državnega tožilca, za razliko od neposrednega, ki sam trpi škodo iz kaznivega dejanja in to pravico ima. Na podlagi 45. člena ZKP je zastopanje obtožnice dolžnost in pravica državnega tožilstva, nikakor pa ne oškodovancev, ki smejo

postavljati vprašanja, opozarjati na dejstva, predlagati dokaze, dajati pripombe in pojasnila, dajati izjave. Status oškodovanca je zamejen s številnimi določbami, v prvi vrsti 324. člena ZKP (postavljanje neposrednih vprašanj le z dovoljenjem predsednika senata), 334. člena ZKP (postavljanje neposrednih vprašanj le z dovoljenjem predsednika senata) ter 348. člena ZKP (omejitev končne besede na premoženjskopravni zahtevek in opozorilo na dokaze). Če bi zakon dodelil oškodovancu pravico stranke bi to bilo izrecno zapisano v ZKP, zgornje omejitve ne bi obstajale, položaj bi bil procesno izenačen s položajem tožilca, obdolženca in zagovornika. Vendar je koncept ZKP oblikovan na način, da oškodovanec ni stranka, zaradi česar mu pravice pripadajo v omejenem obsegu znotraj v ZKP določenih omejitev. Absolutizacija pravic, izenačevanje s tožilstvom in obrambo bi porušila koncept kazenskega postopka. Ker je kazenski postopek namenjen dokazovanju kaznivega dejanja in obsodbi konkretne osebe je zakonodajalec koncept oblikoval na način, da dokazovanje dejanskega stanu in krivde vodi le državno tožilstvo, položaj oškodovanca je zamejen na uveljavljanje specifičnih pravnih interesov v posledici izvršitve kaznivega dejanja, v prvi vrsti zastopanje premoženjskega interesa s skrbjo za osebno integriteto videza v javnosti. Položaj oškodovanca se izenači s položajem državnega tožilca le, kadar slednji umakne obtožbo, po umiku obtožbe sme oškodovanec prevzeti kazenski pregon vendar brez pravic, ki pripadajo državnemu organu. Ob navzočnosti državnega tožilca se funkcija oškodovanca ustrezno zameji na specifične pravne interese, kamor ne sodi zagotavljanje zakonitosti, nadzor nad postopkom ali pomoč državnemu tožilcu pri pregonu, zaradi česar je sodišče zamejilo vlogo pooblaščenca na razumno mero. Sodišče je dolžno onemogočiti kakršnokoli zlorabo pravic udeležencem v postopku, kar je razlog tipa *primus inter pares*. Ena izmed kršitev je, kadar pooblaščenec posrednega oškodovanca poskuša od državnega tožilstva prevzeti funkcijo kazenskega pregona, zastavljati enako število vprašanj kot vse preostale stranke skupaj. Do dne 16.4.2019, ko je bilo prvič in edini krat omejeno število vprašanj so vse ostale stranke (državna tožilka, trije zagovorniki in obdolženec) zastavile skupno 531 vprašanj, pooblaščenec ene izmed oškodovancev sam pa 410. Državna tožilka je zastavila nekaj manj kot 200 vprašanj, več kot polovico manj od pooblaščenca. Sodišče več enostavno ni smelo tolerirati stanja, v katerem pooblaščenec praktično zastopa obtožbo, dominira postopkom, ga praktično vodi in usmerja vzporedno s senatom. K temu gre dodati neprestano podajanje pisnih in ustnih pripomb vseh vrst, izločevanja sodnika in ostalih procesnih udeležencev, predlaganje odvzema izvedenskega statusa ministrici neposredno, podajanje več deset dokaznih predlogov (štirikrat več od strank skupaj), kar je definitivno narekovalo zamejitev, pa še to pri izvedbi enega samega dokaza, ko mu je bilo dovoljeno zastaviti omejeno število vprašanj (16), kolikor so pred tem izvedencu postavile stranke skupaj. Namesto z vprašanji je pooblaščenec kot večkrat tekom sojenja pričel z razlaganjem ustavnih vsebin, ni torej upošteval ukaza procesnega vodstva nespornega

dominus litis temveč je nadaljeval po lastnih preudarkih z zlorabo pravic, kot bi predsednika senata sploh ne bilo v razpravni dvorani, pa mu je bila odvzeta beseda. S to omejitvijo povsem na koncu dokazovanja je senat v manjši meri sankcioniral celoto postopanj tega pooblaščenca, ki je po vseh merilih presegel vse do sedaj znane standarde udeležbe v tej državi. V povezavi opozorilo na vsebine ustavnih odločb: Kazensko sodišče s sodbo ne odloči le o kazenski obtožbi, ampak tudi o interesu oškodovanca, ki vključuje oškodovančeve premoženjske zahtevke, izhajajoče iz izvršenega kaznivega dejanja in oškodovančev interes, da se v kazenskem postopku v zadostni meri zagotavlja spoštovanje njegovega osebnega dostojanstva kot žrtve kaznivega dejanja. Pravni interes oškodovanca v kazenskem postopku ni neomejen. ZKP oškodovancu ne zagotavlja neomejenih možnosti za varstvo pravnega interesa na prvi stopnji, saj ga oškodovanec lahko varuje le v okviru izvrševanja procesnih pravic, ki mu jih omogoča ZKP. Namen teh procesnih pravic je možnost učinkovitega uveljavljanja premoženjskih zahtevkov oziroma oškodovančevega pravnega interesa. Interes oškodovanca, da se spoštujejo njegove pravice, ki jih ima po ZKP, je zato v tem okviru pravno upošteven. V tem okviru mora biti oškodovančev pravni interes omejen tudi na pritožbeni stopnji in v tem okviru varuje oškodovančevo pravico do pritožbe zoper sodbo tudi 25. člen Ustave - Up-320/14, U-I-5/17. Da ima oškodovanec v kazenskem postopku širši pravni interes kot le varstvo premoženjskopravnega zahtevka, izhaja iz opredelitve oškodovanca. Oškodovanec je v slovenskem kazenskem procesnem pravu opredeljen kot oseba, ki ji je s kaznivim dejanjem prekršena ali ogrožena določena osebna ali premoženjska pravica. Posamezniku je torej podeljen položaj oškodovanca že s samo izvršitvijo kaznivega dejanja in ne šele z določenim trenutkom znotraj kazenskega postopka. Vsako kaznivo dejanje v Kazenskem zakoniku (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo 6/16 – popravek 54/15 in 38/16 – v nadaljevanju KZ-1) je določeno tako, da je iz njegove opredelitve in umestitve znotraj posebnega dela KZ-1 jasna (osrednja) kazenskopravna dobrina, ki jo posamezna inkriminacija varuje. Imetnik te varovane kazenskopravne dobrine je oškodovanec, izvršitev kaznivega dejanja pa pomeni bodisi ogrožitev bodisi poškodbo določene njegove dobrine, ki je lahko že po ZKP bodisi premoženjska bodisi nepremoženjska pravica, ki vključuje tudi osebnostne pravice. Posameznik, kadar je on ali so njegove dobrine predmet kazenskopravnega varstva, postane oškodovanec s samim oškodovanjem oziroma izvršitvijo kaznivega dejanja. V kazenskem postopku mu ZKP daje procesne pravice zato, ker je bil s kaznivim dejanjem oškodovan, četudi ne uveljavlja premoženjsko pravnega zahtevka. Navedeno kaže na to, da po ZKP oškodovanec v kazenskem postopku ne varuje zgolj svojih premoženjskih zahtevkov, izviraajočih iz kaznivega dejanja, ampak da si v kazenskem postopku z izvrševanjem katere koli pravice, ki mu jo zagotavlja ZKP, varuje še dodatni interes... Širši pristop k urejanju položaja oškodovancev v kazenskih postopkih izhaja tudi iz Direktive 2012/29/EU. Ta

določa minimalne standarde pravic žrtev v kazenskem postopku, ki jih mora država članica, tudi Republika Slovenija, implementirati v svoj pravni red, pri čemer se ne omejuje na povrnitev škode. Direktiva 2012/29/EU sicer določa pravici do vračila premoženja in do odločitve o plačilu odškodnine, naložene storilcu, v okviru kazenskega postopka pa žrtvi zagotavlja povrnitev škode, nastale s kaznivim dejanjem (*reparation*), vendar je na podlagi posameznih pravic, ki jih ureja in iz katerih je mogoče razbrati tudi interese žrtev v kazenskem postopku očitno, da je tudi pristop Direktive 2012/29/EU širši. V skladu s to direktivo pravici ne more biti zares zadoščeno, če žrtve ne morejo ustrezno pojasniti okoliščin kaznivega dejanja ter zagotoviti svojih dokazov na način, ki je razumljiv pristojnim organom. Enako pomembno je zagotoviti, da se žrtve spoštljivo obravnavajo, ter jim omogočiti uveljavljanje njihovih pravic. Cilj Direktive 2012/29/EU je zagotoviti spoštovanje in upoštevanje najrazličnejših potreb žrtev kaznivih dejanj, ustrezne informacije, podporo in zaščito ter sodelovanje v kazenskem postopku. Tako na primer ureja pravico do zagotavljanja informacij, ki omogoča, da vse žrtve prejmejo zadostne razumljive informacije in da jim je s tem omogočeno celovito uveljavljanje njihovih pravic ter da se počutijo obravnavane na spoštljiv način, s čimer se žrtvi kaznivega dejanja zagotovita tudi dostojanstvo in varnost. Slednja je še posebej zagotovljena s 4. poglavjem Direktive 2012/29/EU (zaščita žrtev in priznavanje žrtev s posebnimi potrebami po zaščiti). Pravica do zaslišanja pa žrtvi zagotavlja, da pojasni svojo plat zgodbe in prispeva k razjasnitvi dejanskega stanja zadeve oziroma k ugotovitvi resnice. Temeljni namen kazenskega postopka je ugotavljanje kaznivega dejanja in kazenske odgovornosti storilca ter izrek kazenske sankcije v skladu z zakonom in ob spoštovanju ustavnih jamstev osumljenca oziroma obdolženca. S sodbo kazensko sodišče odloči, da se obtožba zoper obdolženca zavrne, da obdolženec ni oziroma je kriv. Glavna meritorna odločitev v kazenskem postopku je torej odločitev o obtožbi zoper obdolženca in s tem o njegovi pravici... Pravni interes oškodovanca ni neomejen. Že ZKP oškodovancu ne zagotavlja neomejenih možnosti za varstvo pravnega interesa na prvi stopnji, saj ga oškodovanec lahko varuje le v okviru izvrševanja procesnih pravic, ki mu jih omogoča ZKP. Namen teh procesnih pravic je namreč prav možnost učinkovitega uveljavljanja premoženjskih zahtevkov oziroma oškodovančevega pravnega interesa. Zato ni mogoče zanikati pravnega interesa oškodovanca za spoštovanje procesnih pravic, ki mu jih daje ZKP in ki opredeljujejo njegov posebni procesni položaj. Oškodovanec upravičeno pričakuje, da bodo sodišča vodila kazenski postopek ne le z ozirom na pravice obdolženega, temveč tudi upoštevalje njegove pravice, ki jih ima po ZKP. Čeprav je zatiranje kaznivih dejanj v javnem interesu, javni interes kot tak ne izključuje pomena dolžnosti državnih organov v razmerju do oškodovanca – žrtve kaznivega dejanja; v obravnavanem primeru gre za dolžnost spoštovanja oškodovančevih procesnih pravic. Interes oškodovanca, da se

spoštujejo njegove pravice, ki jih ima po ZKP, je zato v tem okviru pravno upošteven. V tem okviru mora biti oškodovančev pravni interes omejen tudi na pritožbeni stopnji in v tem okviru varuje oškodovančevo pravico do pritožbe zoper sodbo tudi 25. člen Ustave. - Up-320/14-32, U-I-5/17-11. Če se torej strne sodna praksa slovenskega Ustavnega sodišča in zakonodaje EU je na dlani, da je, še posebej kadar gre za tako resna kazniva dejanja, kazenski postopek procesni okvir ugotavljanja v prvi vrsti obsodbe ali oprostitev, pri čemer gre oškodovanki zagotoviti le tolikšen obseg postopkovnih pravic, v sklopu katerega zmore ustrezno poskrbeti za prekršene ji vrednote; realizacije pravic ne gre razumeti kot obliko upravičenja lomastiti po postopku kjer se ji in kakor se ji zahoče, provocirati, onemogočiti sodišče, dosegati prerogative in preference, ki ovirajo osredotočenje na položaj obdolženca. Oškodovanka vsekakor ni tista, ki vodi in primarno usmerja potek dokazovanja kamor misli, da je treba, temveč je zamejena z naravo doseganja lastnih pravic; tu ni zato, da dominira, odloča o usodi Noviča mimo in neodvisno od tožilstva, temveč da skrbi za realizacijo lastnih interesov. Ni pravica oškodovancev skrbeti, da obdolženca doleti kazen, to je delo državnega tožilstva. Narobe razumljena upravičenja je moralo sodišče v tem primeru sproti zamejevati, kanalizirati v sprejemljiv okvir, da postopek ne zaide v divjanje, temveč se zadrži v mejah očitkov obtožbe (kar v danih pogojih ni moglo uspevati, kar spet presega okvir obrazložitve te sodbe). Oškodovanka je, v nasprotju s temeljnimi doktrinami kazenskega prava, sledila nedovoljenemu - odločati samodejno o Milku Noviču izven vseh okvirjev restitutivno-retributivnega upravičenja, na škodo senata in obrambe, pa jo je bilo nujno zamejevati s ciljem pravilnega poteka postopka. Če bi v spisu sploh ne bilo kaj drugega kot prilog C344-C347 bi bila razvidna sprevržena notranja percepcija lastnega postopkovnega pomena, kajti že sama misel vključevanja v postopek zahteve za izrek disciplinske kazni in odvzema licence sodnemu izvedencu Mitji Štularju je poseganje v postopek iz nerazumno sprevrženih protipravnih izhodišč. Zamejevanje na ta način zastavljenih postopkovnih preferenc se je sodišču zastavilo kot temeljna nujnost, ne zaradi kakšnega kljubovanja, gre enostavno za zagotavljanje pravic do obrambe v najbolj temeljnih premisah.

OCENA DOKAZOV

Ni dvoma, da je bil Janko Jamnik dne 16.12.2014 okoli 19:39 ure na parkirišču restavracije Via Bona na naslovu Tbilisijska ulica 59 v Ljubljani dvakrat ustreljen v glavo s strelnim orožjem kalibra 7,65x17 mm, zaradi poškodb je umrl dne 19.12.2014 ob 12:50 uri v CIT UKC Ljubljana. Navedeno izhaja iz zapisnika o ogledu kraja kaznivega dejanja, poročila o preiskavi NFL z dne 23.12.2014, izpovedbe priče Tineta Horvata, obdukcijskega zapisnika

s fotografijami, izvedenskega mnenja ter izpovedbe izvedenca dr. Zupanca. Po presoji vseh izvedenih dokazov in oceni zagovora sodišče ugotavlja, da je obtoženi ves čas postopka kaznivo dejanje zanikal, njegov zagovor potrjujejo dokazi v spisu. Resda je obtoženi zagovor v posameznih fazah nekoliko spreminjal in prilagajal, kar ni nič nenavadnega in neobičajnega v tako dolgotrajnih, kompleksnih postopkih, še posebej ob iskanju odgovora na morebitni vir kontaminacije. Vendar je o tem izreklo stališče Vrhovno sodišče RS v točki 7.: „Nobenega dvoma pa ni, da obdolžencu v svojo obrambo ni treba storiti prav ničesar“. Nejasnosti, pomanjkljivosti in razhajanja v zagovoru sodišču ne smejo predstavljati izhodišč za sklepanje po nasprotnem, da bi naj torej obdolženec s tem, ko (delno) ne govori resnice ali ne govori ničesar potrjujeval navedbe obtožbe. Neskladnosti v zagovoru se tako in tako nanašajo na manj pomembne dele, v bistvenem pa je zagovor resničen, podprt z dokazi, v razumnem nasprotju z očitki obtožbe. Iz izvedenih dokazov (zagovor, izpovedbe zaposlenih na KI, listinska dokumentacija...) izhaja, da je bil obtoženi od leta 1982 do leta 2009 zaposlen na KI, ko je dobil redno odpoved. Redno odpoved iz krivdnih razlogov je podpisal oškodovanec (priloga A59 - list. št. 47-56). Nadalje izhaja, da je imel obtoženi konstantne spore z določenimi zaposlenimi na KI že leta pred odpustitvijo. Bil je sicer priznan strokovnjak na področju ionske kromatografije, kar izhaja iz izpovedb zaposlenih na KI. Res je imel težave v odnosu do nekaterih sodelavcev, tudi nadrejenih. Iz izpovedbe Mirana Gaberščka (zaposlen na KI od leta 1987, vodja laboratorija na KI in direktor Centra odličnosti) izhaja, da je imel vrsto manjših problemov, od neizdelanih projektov do nesmotrno nakupljene naprave, problemov s študenti, ni se držal protokolov. Ljudi je ves čas zmerjal, provociral, dražil, ne kaj večjega, bil pa je ves čas konflikten. Fizično nasilen ni bil, je pa ves čas godrnjal, bil žaljiv, vzkipljiv, imel pripombe. Bil je človek, ki potrebuje občinstvo, konflikt, opaznost. Odnos Jamnika in Noviča je ocenil kot sprva korekten, kasneje kot čedalje slabšega; dokler je bil na inštitutu zaposlen in dokler Jamnik ni bil direktor sta normalno sodelovala. Potem se je zadeva, ko je Jamnik podedoval neke vrste spor med inštitutom in Novičem, zasukala. Jamnik je najel firmo, da mu je svetovala kaj naj naredi, potem pa je prišlo do tega. Nista pa se Gaberšček in Jamnik kaj dosti pogovarjala o zadevi z Novičem. Po ocenah te priče se Jamnik Noviča ni bal. Novič se rad malo prepira, rad provocira ljudi, ni pa nikoli fizično nasilen. Priča misli, da je imel tudi Jamnik identično mnenje o Noviču v tem smislu, da ni fizično nevaren. Noviča po letu 2009 na KI več ni videval, ne more ga povezati z Jamnikovimi skrbmi v zadnjih petih letih. Kar zadeva probleme z izposojjo denarja, gradbenimi naložbami, finančnimi primanjkljaji itd. Novič ni imel nikakršne zveze. Priča Damir Metelko (na KI zaposlen od leta 1983 do 1997) je povedala, da obtoženi nikoli ni bil agresiven, bil pa je konflikten, zajedljiv, vedno je imel pripombe. Priča Muharem Husić (zaposlen na KI od leta 1982, sindikalni zaupnik na KI) je povedal, da je imel pogoste stike z obtoženim, ki je dejansko včasih na kakšno

stvar hitro reagiral, se razburil, ocenil bi ga kot tečnega, ne pa kot nasilneža. Priča Božidar Ogorevc (na KI zaposlen od leta 1979, od leta 2002 do 2010 vodja laboratorija za analizo kemijo) je povedal, da se je obtoženi proti njemu obrnil leta 2001 (pred tem so bili odnosi korektni) in začel delovati najprej pasivno, potem ko je postal Ogorevc vodja oddelka v letu 2002 (za to mesto pa se je potegoval tudi obtoženi), pa aktivno. Bil bi naj „trouble maker“, ščuval je ostale sodelavce z namenom, da bi sam postal vodja oddelka. Leta 2006 je priči potekel mandat, takrat sta se prijavila za vodjo oddelka, vendar pa je znanstveni svet in direktor Venturini odločil zanj. Razmere v laboratoriju kot posledica negativnega, manipulativnega in škodljivega delovanja obtoženca so se stopnjevale do mere, da so spomladi leta 2007 poslali Jamniku peticijo z zahtevo, da se obtoženca izloči iz laboratorija, saj je bil zaradi njegovega delovanja paraliziran. Zato je v začetku septembra Venturini sprejel sklep, da se obtoženca fizično izloči iz laboratorija in so mu dodelili sobo v mansardnem delu inštituta, v kleti pa je dobil svoj laboratorij. Tisti trenutek, ko je obtoženi zapustil laboratorij je atmosfera postala normalna. Direktor Venturini, ki je imel z njim dosti opravka, ga je nameraval spomladi 2008 odpustiti iz krivdnih razlogov, potem pa je prišlo do zamenjave direktorja, Jamnik mu je dal novo priložnost, z njim začel kot da se prej ni nič dogajalo. Obtoženi je bil človek, ki ni bil pripravljen prevzeti odgovornosti, vedno je zahteval nekaj, za kar je vedel, da ne bo dobil in je potem to izkoristil, da so bili drugi krivi za to, da on ne more delovati. Priča je opisala primer, ko je obtoženi porabil denar, ki mu je bil dan za dve leti v nekaj tednih, nabavil je aparaturo v nepopolni konfiguraciji in od direktorja zahteval še dodaten denar, nenadoma samovoljno odpovedal sodelovanje v projektu, ki ga je dobil leta 2006 po razpisu Ministrstva za obrambo v zvezi z analizo ostankov po eksplozijah, neizvajanje projekta pa je KI povzročilo težave, kar je bila tudi „pika na i“, pa je Jamnik odločil, da ga odpusti iz krivdnih razlogov. Proti priči kot delnem invalidu je obtoženi deloval na umazan način. Bil bi naj paranoična osebnost, večkrat je pravil, da ga nekdo zasleduje, nastavljal je stvari okrog računalnika, naslednji dan gledal ali je kdo kaj premaknil. Bil bi naj aroganten, žaljiv, manipulativen. Ko je odšel iz laboratorija je agresivno, žaljivo napadal Venturinija, obtoženčevih mailov je bilo brez števila, včasih nekaj na dan. Ko je KI zapustil je njegova aktivnost z maili prenehala, konec oktobra-začetek novembra 2014 so ponovno pričela prihajati njegova sporočila (maili). Fizično agresiven ni bil, deloval je verbalno agresivno, obnašal se je arogantno, zasmehoval, žalil, zaničeval je tiste, ki niso sodili v njegov krog, kalil je medčloveške odnose, deloval manipulativno preko vplivanja na druge ljudi, ki so se pustili vplivati, zastraševanje je uporabljal kot metodo delovanja, grozil je ljudem, da bodo že videli, ko bo sam postal vodja oddelka in tako naprej. Priča Peter Venturini (bil direktor KI od leta 1999 do 2008) je povedal, da je obtoženca spoznal že kmalu po prihodu na KI, je pa že takrat imel težave s spoštovanjem avtoritete dr. Mirka Bizjaka, ki je bil vodja. Obtožencu je sam

tudi predlagal, če ima težave z vodjo, ker mu je oporekal strokovnost, da se preseli v drug laboratorij, vendar tega ni želel. Leta 2002 je dr. Bizjak zapustil KI, kot vodja pa ga je nadomestil Božidar Ogorevc, ki je bil za vodjo nato ponovno izvoljen tudi leta 2006 (takrat se je za to mesto potegoval tudi obtoženi, ki pa ga v zvezi s tem ni podpiral nihče). Sam je videl, da je obtoženi ambiciozen, zato mu je predlagal, da bi bil odgovoren za analizo napravo ICPNS in skupino, vendar si obtoženi tega na koncu ni želel. Ko je bil izbran Ogorevc so razmere postajale vedno bolj neznosne (diskreditacije vodij laboratorija, posmehljiv odnos do sodelavcev), sodelavci so se obrnili pisno nanj, ga prosili za pomoč, da bi obtožencu zagotovili prostore izven laboratorija. Zaradi sodelavcev se je odločil ukrepati, obtožencu je zagotovil prostore v kleti ter pisarno v zgornjem nadstropju. Bile so težave, ker obtoženi ni spoštoval avtoritete Ogorevca ter svojih obveznosti, zato je prišlo do tega, da je bila v KI izpeljana procedura, da je imel zagovor pred izredno odpovedjo delovnega razmerja, na pobudo upravnega odbora so mu ponudili še eno priložnost. Sam ni imel osebne zamere ali prepira z obtoženim in tudi nikoli ni bil prisoten pri njegovem neprimernem obnašanju ali fizični agresiji. Obtoženčev odnos do njega je bil spoštljiv. Priča je opisala primer, ko je obtoženi na KI vlagal pritožbe v zvezi s krajo intelektualne lastnine. Priča Janez Levec (predsednik upravnega odbora na KI ter v funkciji v.d. direktorja) je povedala, da obtoženi ni bil tečen ali siten, kultivirano je sprejel kritiko, ko je bil proti odhodu v tujino. Osebnostno pa obtoženca ne pozna, ker z njim ni imel direktnega kontakta. Obtoženi mu je večkrat napisal določene pripombe ali zahteve na upravni odbor (npr. da je bil oškodovan pri prenosu znanja, ki ga je prinesel iz Avstralije), kar je posredoval pravni službi. Vedno kadar je prišlo do pisanja, ga je obtoženi poklical po telefonu in sta vljudno in normalno zaključila pogovor. Priča Maša Korenčan (pomočnica direktorja na KI od leta 2008 do 2011, vodila je postopek redne odpovedi iz krivdnih razlogov, po izobrazbi pravica) je povedala, da je obtoženi zelo konflikten človek, ki se je zapletal v spore. Bil je grob in žaljiv, grozil pa ni. Je človek, ki rabi teater, občinstvo. Ko je oškodovanec leta 2009 nastopil mandat, je bil obtoženi že v hudih sporih na KI, začel se je postopek izredne odpovedi delovnega razmerja še pri prejšnjem direktorju, ki ga je potem upravni odbor ustavil. Oškodovanec je nastopil z ambicijo, da bi stvar rešili, se evidentno postavil na stran obtoženca, stisnil laboratorij, da so morali sodelovati z obtožencem, morali so mu odobriti dodaten prostor, dostop do opreme, dobil je svojo pisarno, vendar se ni izšlo v roku enega leta je ponovno začel postopek odpovedi, tokrat reden postopek iz krivdnega razloga, saj je situacija postala nevzdržna, zafrknil je namreč vse kar je lahko (ni končal projekta na MORS, projekta pri nakupu opreme). Obtoženi je tudi pošiljal maile z vsebino kakšne krivice vse so se mu zgodile, to je bilo oktobra ali novembra, ko se mu je iztekala pogodba. Na sodišču, kjer je sodelovala na obravnavah, ji je dajal žaljive komentarje. Tudi sodelavko Darjo Kotnik je znal spraviti v jok. V letu 2014, ko se je pri Jamniku stopnjevala

nervoza, ni imel nikakršnih stikov z Novičem, šlo je bolj za navedbe iz anonimk, ki bi lahko narušile ugled KI (ugotovljeno je, da jih je pošiljal Nejc Carl - list. št. 157 spisa). Priča Nataša Novak Tušar (zaposlena na KI od leta 1995) je povedala, da je bil obtoženi nezadovoljna oseba, veliko je bil v sporu z ljudmi, nikoli ni bil z ničemer zadovoljen, rad se je prerekal, kot majhen otrok, tudi če si mu dal kar je hotel je potem hotel nekaj drugega. Pred kratkim je pošiljal vsem maile, v katerih je hotel dopovedati, da se mu je dogajala krivica. Ni upošteval, da je oškodovanec direktor, k njemu je kar vdrl v pisarno, iz njega se delal norca, z vsemi se je skregal (tudi na Univerzi v Novi Gorici), vsi so bili krivi za to, da ni mogel delati. Ne ve pa, da bi bil obtoženi kdaj nasilen ali da bi grozil. Priča Samo Hočevnar (zaposlen na KI od leta 1998) je povedala, da je imel do leta 2000 normalne odnose z obtoženim, potem pa so se začele provokacije, dajanje dela v nič, nevzdržen odnos, dokler ga ni takratni direktor Venturini leta 2007 prestavil v drugo pisarno. S strani obtoženca ni šlo za fizično nasilje, kar je delal je bilo najboljše, kar so delali ostali pa nepomembno, brez veze. Obtoženi se je spravljal tudi na zelo osebno nivo do Ogorevca, žalil ga je na račun slabovidnosti. Zaradi takšnega obnašanja je bil izseljen v druge prostore. Priča Albin Pintar (na KI zaposlen od leta 1990, bil je tudi član, podpredsednik in predsednik znanstvenega sveta) je povedal, da je kot član znanstvenega sveta spremljal vso zgodbo okrog odpuščanja obtoženca. Oškodovanec je postopek podedoval od predhodnega direktorja Venturinija in je sprva skušal na različne načine delo obtoženca urediti, da bi bilo znosno za sodelavce, kar se ni dalo, pa je bil obtoženi odpuščen, nakar je tožil KI oziroma znanstveni svet inštituta zaradi neizvolitve v najvišji znanstveni raziskovalni naziv, glede tega je tekel postopek pred delovnim sodiščem, obtoženi je pravdo izgubil. Nekaj dni pred iztekom pogodbe o zaposlitvi na FKKT (ki mu je potekla oktobra 2014) je pričel zalagati njihove elektronske naslove z različnimi sporočili in pogledi na razna dejanja izpred nekaj let, do 10 let nazaj. Vsebina teh elektronskih sporočil je bila, da se je zgodila krivica, da se z odpuščanjem iz krivdnih razlogov, s sodbami ne strinja. Obtoženi je bil dokaj težaven, nikoli se ni sprijaznil z odločitvami znanstvenega sveta, zamisli, ki so se mu porodile, je želel realizirati ne glede na škodo okolju, nihče si ga ni želel v delovnih sredinah, izjavljal je, da delo drugih ni vredno. Kakšno leto pred zadnjimi maili na KI je naslavljal pisno sporočilo, blog sporočil za analizo na Ministrstvu za obrambo, da je vse tisto plagiat in da tam povzemajo dosti rezultatov dela, ki bi jih morali po avtorstvu pripisati njemu, zaradi česar je bila na KI ustanovljena komisija, ki je ugotovila, da ni šlo za plagiat. Priča Darja Kotnik (mlada raziskovalka na KI, obtoženi je bil njen mentor pri doktoratu) je povedala, da je obtoženca dobila izjemno znanje, ves čas ji je stal ob strani, tudi ko je bil odpuščen iz KI. Maščevalnosti v njem ni prepoznala, bil je trmoglav, imel fiksne ideje, izražal jezo in nezadovoljstvo, vendar v povezavi z raziskovalnim delom ter z namenom korektnega dela. Še danes ne ve kaj je bil glavni razlog, da je odšel iz KI, v tistem trenutku je ni zanimalo,

sama je reševala lastno situacijo. Priča Tanja Šarabon (zaposlena na KI kot pravnica od leta 2011) je povedala, da obtoženca pozna bolj iz spisa kot osebno, ko je bila kot predstavnica KI na obravnavah v njegovem delovnopravnem sporu. Tako je bila navzoča na obravnavah, kjer sta bila tudi obtoženi in oškodovanec. Čutiti je bilo, da gre za neko zamero s strani obtoženca, ne ve sicer, če je to do te mere neobičajno, saj je šlo za delovni spor, ko je bilo odpovedano delovno razmerje. Je pa bil obtoženi zelo intenziven v čustvovanju, osebno je jemal stvari, bilo je rečeno, da mu je oškodovanec uničil življenje, družino, kariero. Priča Urška Bassin (odvetnica v Odvetniški pisarni Šafar in partnerji, ki je zastopala KI v delovnopravnem sporu z obtoženim in Janežičevo) je povedala, da je bil obtoženi tožnik v treh zadevah, v prvi zaradi opomina je uspel z zahtevkom, potem zaradi imenovanja v naziv in odpovedi iz krivdnih razlogov, s tema dvema zahtevkoma pa ni uspel, izgubil je na vseh treh stopnjah, končano je bilo z revizijo v letu 2013. Tudi oškodovanec je hodil na sodišče. Obtoženi je bil v teh postopkih posebej, ni šlo za običajen spor, gotovo je šlo za zamero. Enako je bilo tudi v delovnopravnem sporu z Janežičevo, ni šlo zgolj za delovno razmerje, ampak je šlo za napetost med ljudmi samimi, oni se imajo vsi za najboljše in so potem prizadeti. Priča Franci Mrzel (zaposlen na KI, prijatelj obtoženca in oškodovanca) je povedala, da je obtoženi kolerik, zelo hitro da na plan kar misli, v sebi ne tuhta zamer. Bil je vzkipljiv, če je bil prepričan o kakšnih napakah, jih obsojal verbalno, ne pa v smislu maščevanja. Je načelen, se drži principov. Bili so tudi sodelavci, ki so imeli o obtožencu slabo mnenje, pritoževali so se, da je bil nesramen, sam si je razlagal, da je bilo to povezano z njegovo polnokrvnostjo, iskrenostjo, gorel je za ideje. Kar je hotel povedati je povedal takoj, da so vsi to vedeli in slišali. Vedno se je podpisal pod svoje namere, kar izhaja tudi iz mailov. Ne predstavlja si, da bi obtoženi lahko storil tako hudo stvar.

Sodišče sledi izpovedbam prič povzetih v prejšnji točki obrazložitve, saj so izpovedovale ves čas postopka enako, prav tako se njihove izpovedbe medsebojno skladajo. Iz izpovedb prič Gaberšček, Metelko, Husić, Ogorevc, Venturini, Korenčan, Novak Tušar, Hočevnar, Pintar izhaja, da obtoženi ni bil fizično agresiven, fizično se ni lotil nikogar, bil pa je konflikten, žaljiv, dostikrat v sporu s sodelavci, ki jih je tudi zmerjal, rad se je kregal, bil zajedljiv, delo drugih je dajal v nič. Nekatere je sprejemal kot avtoriteto in z njimi posebnih konfliktov ni imel ter se je do njih vedel korektno (npr. do Venturinja, Levca), nekatere ljudi pa kot avtoritet ni sprejemal in je pri odnosu z njimi pokazal negativno plat (takšen je bil odnos z Ogorevcem). Sodišče prav tako sledi izpovedbama prič Kotnik in Mrzela, ki negativnih izkušenj z obtoženim nista imela, Kotnikova je poudarila, da je od obtoženca dobila izjemno znanje in ji je ves čas stal ob strani, Mrzel pa je kot obtoženčev prijatelj poudaril polnokrvnost in iskrenost, vendar sta tudi ti dve priči izpovedali, da je trmoglav, da je izražal jezo, nezadovoljstvo, da je kolerik in vzkipljiv. Priči Šarabon in Bassin sta opisali

obtoženčevo dožemanje delovnopravnega spora. Sodišče glede na izpovedbe Gaberščka, Ogorevca, Venturinja, Korenčanove, Pintarja zaključuje, da obtoženi ni imel problemov z golj v odnosu z ljudmi temveč tudi v odnosu do dela (projektov, sredstev ipd.), kar vse je povzročilo, da je bil leta 2007 na podlagi peticije sodelavcev preseljen v drugo pisarno, prav tako mu je bil dodeljen drug laboratorij, zaradi zaničevanja dela drugih raziskovalcev, poniževanja sodelavcev oddelka, širjenja žaljivih in lažnih informacij po inštitutu in izven inštituta, ustvarjanja atmosfere na oddelku neprimerne za raziskovalno delo, neprimerne in žaljivega obnašanja do novih raziskovalcev, pogostih manipulacij z osebjem, pisnega in verbalnega pritiska na nekatere. Pred prihodom oškodovanca je bil sprožen postopek odpustitve, vendar je bil ustavljen. Ko je delo direktorja nastopil oškodovanec je obtožencu dal še eno priložnost, vendar je obtoženi ni izkoristil, kot je izpovedala Maša Korenčan je zafrknil vse, kar je lahko, situacija z njim je postala nevzdržna, zato je bil ponovno začrt postopek odpovedi; leta 2009 je dobil odpoved iz krivdnih razlogov.

Priča Tatjana Jamnik Skubic je povedala, da sta se z možem vsakodnevno pogovarjala o odnosih in problemih v službi na KI. Največ problemov je imel z obtoženim in družino Janežič. Oškodovanec je najprej obtožencu ponudil rešitev, kupil mu je potrebno opremo in denar zanjo vzel iz posebnega fonda, ko pa je oprema prišla je obtoženi ni želel prevzeti ker je rekel, da to ni dovolj. Vlagal je tožbe proti oškodovancu na različne teme, da mu je ukradel avtorsko lastnino. Oškodovanec ji je povedal, da obtoženi na sodišču nastopa z neresnicami, vzroke za to, da je nekaj narobe, išče pri drugih, nikoli ni nič kriv, vedno so krivi drugi. Nekaj dni pred smrtjo ji je mož povedal, da je obtoženi izgubil vse postopke, gre lahko le še na Evropsko sodišče. Priča Alenka Dunja Zupančič je povedala, da se je na KI zaposlila leta 1979, z obtožencem se poznata 20 let, 10 let sta delala v isti skupini, spoznala ga je kot prijaznega, prijetnega, simpatičnega, dobrega kolega, vedno je pomagal, bil je delaven in natančen. Nekatere je motilo, da je bil pri komuniciranju direkten. Kar je bilo slabega je da je bil večasih zafrkljiv, celo zajedljiv, takoj je povedal kot se mu zdi. Tak je bil z nekaterimi ljudmi, z njo ne. Grozil ni nikomur. Priča je tudi sama od sebe povedala, da je brala v časopisu, da so bili pri obtožencu najdeni delci smodnika in nato začela pojasnjevati, da je sama imela izkušnje z delci grafita, ki se je prijel za jopo in ni in ni šel stran tudi po večkratnem pranju. Nadalje je pričela govoriti o upokojenem kemiku Gregorju Vidmarju, pri katerem so našli večje količine kemikalij ter poudarila, da je KI hranil eksplozivne in vnetljive snovi v skladišču Heliosa ter da je bila javna tajna, da je KI dobival devize preko kakšnega posameznika in je pomislila na to, da jih je morda dobival od Vidmarja, Jamnik pa morda tega ni več želel nadaljevati. Priča Drago Kočar (sodelavec obtoženca na FKKT) je povedala, da sta imela z obtožencem korektne odnose. Sodelavca sta bila dve ali tri leta. Glede izgube službe na KI je menil, da se mu je zgodila krivica, da

ima v zvezi s tem še tožbe na sodišču. Imel je neporavnane račune s KI, tožbe, ki jih je imel s KI, so ga težile. Na FKKT je bil zaposlen za določen čas do oktobra ali novembra. Kar se znanosti tiče je imel svoj prav, od tega velikokrat ni odstopal. Nastopal je čustveno, način Novičevega govora je glasen, čustven, ni bil nikoli žaljiv. Priča Marko Prezelj je povedala, da obtoženca po strokovni plati (v zvezi z ionsko kromatografijo) pozna 30 let, redno sta se dobivala enkrat na mesec. Je odkrit, ni pa zamerljiv. Obtoženčev prijatelj Rok Grecs je povedal, da je obtoženi govoril v tretji osebi množine in govoril „so me vrgli, so me odstranili“. Če je prišel v kontakt s kom, ki mu ni bil simpatičen, je mogoče malo dvignil glas, ni pa bil nasilen ali agresiven. Bil je načeloma prijazen, dober, toda zamerljiv. Če ga je nekdo užalil ali pa če mu je nekdo kaj naredil ali sta se skregala ni zlahka oprostil. Priča Marko Žumer je povedala, da je bil z obtoženim in družino prijatelj (z obtožencem sta se redno družila, mesečno), da Novič ni bil agresiven, bil je le temperamenten, verbalno je povzdignil glas. Majda Novič je izpovedala, da je obtoženca, ko je izgubil službo, grozno prizadelo. Njej se je smilil, bil je prizadet ker ni mogel dobiti službe. Sam ji je marsikaj povedal, prav tako Marjana, zato je mnenja, da se mu je zgodila velika krivica. Obtoženi je bil izredno blag človek, če je kakšen kričal nanj je kar pozabil dihati, nikoli ni udaril, ni bilo preprirov, ni bil maščevalen, konflikten, postal je takrat, ko je imel v službi probleme, kar je reševal zgolj na sodišču, pri pisanju mailov se je vedno podpisal. Zadnje čase (pred obravnavanim kaznivim dejanjem) se je je izogibal iz razloga, ker se je vtikala v njegovo delo na parceli. Kadar so bili pri njemu prijatelji so pili alkohol, s tem se ni strinjala. Tudi ko je hodil na parcelo na Krasu kaj dosti stikov nista imela. V začetku je bil odnos z ženo zelo dober, ko je izgubil službo pa malo slabši in se je to potem krhalo, o čemer se niso pogovarjali, se je pa po obnašanju videlo, da je hudo. Priča Igor Meden je povedala, da se z obtoženim poznata že 15 let, se pa nikoli nista pogovarjala o izgubi službe, nikoli ga o tem sam ni spraševal in ga te podrobnosti niso zanimale, se mu pa zdi, da se je s tem dejstvom sprijaznil, dejstvo, da je bil brez službe, je zanj predstavljalo veliko breme.

Sodišče izpovedbam prič, ki so opisovale obtoženčev konflikten odnos do sodelavcev ter do dela sledi tudi zato, ker je bil dejansko odpuščen iz KI zaradi krivdnih razlogov, s tožbami na sodišču ni uspel. Čeprav je splošno stanje na KI samo po sebi relativiziralo posebnost in nenavadnost Novičevega vedenja; tovrstna postopanja so bila očitno splošno stanje znotraj KI, česar ne gre označiti drugače kakor popolno razsulo v medsebojnih komunikacijah. Sodišče torej ni v dvomu o določenih problematičnih osebnih potezah, ki so v sicer konfliktnem polnem delovnem okolju KI povzročile težave, kar je oškodovanca postavilo na stran proti Milku Noviču, kar seveda še ne pomeni, da gre za potezo, ki se rešuje z umorom. Nihče namreč ni nikdar zaznal tudi najmanjšega fizičnega napada Milka Noviča, tudi na Jamnika ne, niti najmanjših znamenj agresivnosti nad verbalnim nivojem, nenazadnje je bil

pri 60 letih življenja kaznovan le enkrat, pa še to zaradi prometnih zadev. Iz nekaterih neugodnih osebnih lastnosti ni dopustno oblikovati zaključkov v smeri morilskega potenciala. Kot obrazloženo je leta 2009 dobil odpoved iz krivdnih razlogov, torej v času, ko je bil direktor KI Janko Jamnik. V zvezi s tem je več let potekal sodni spor, vložil je tožbo na Delovno in socialno sodišče ter po letu 2009 podajal kazenske ovadbe, prijave na druge institucije npr. prijava na Komisijo za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju KPK) v oktobru 2013 (priloga A23-A26), pošiljal je maile, naslovljene na zaposlene KI. V oktobru 2013 je podal na upravni odbor KI pritožbo v zvezi z nedopustno odtujitvijo rezultatov raziskovalnega dela (priloga A38, A59 - list. št. 21), odtujitev pa je očital prav Jamniku. Na KPK je podal prijavo suma korupcijskega dejanja o namernem uničenju raziskovalne opreme (list. št. 69-70), v kateri je oškodovancu očital, da je bil v času Petra Venturinija kot predsednik Znanstvenega sveta KI seznanjen z uničenjem laboratorija in raziskovalne enote, po prevzemu direktorskega položaja bi naj nadaljeval z aktivnostmi v isto smer, se pravi da je preprečeval ponovni zagon sistemov na KI. Iz prijave nadalje izhaja, da je Jamnik zato, da bi se izognil možnim očitkom korupcijskega dejanja, obtoženca spomladi 2011 kazensko ovadil zaradi suma odtujitve opreme. Da je bila po mnenju obtoženca ovadba neutemeljena je razvidno iz odgovora z dne 18.4.2011 (list. št. 71-75). V januarju 2014 je na SKP naznanil kaznivo dejanje kraje intelektualne lastnine (list. št. 60-63), podpisnik škodljive pogodbe na slovenski strani pa je oškodovanec kot direktor KI. V prijavi je še navajal, da je bila škodljiva pogodba podpisana 12.1.2011, torej približno eno leto in pol potem, ko ga je KI (direktor Janko Jamnik) redno odpustil iz krivdnih razlogov. Navedel je, da je nameraval Jamnik kot direktor iztržiti denar za posredovano znanje. Zapisal je, da mu je s krajo intelektualne lastnine in rezultatov več kot petnajstletnega raziskovalnega intenzivnega dela KI onemogočil nadaljevanje dela na drugi instituciji, uničili so mu družino, v slovenski raziskovalni sferi je ožigosan, v mednarodni raziskovalni areni pa so mu onemogočili prigrarano sodelovanje z eminentnimi skupinami iz Amerike, Avstralije in Evrope. Med drugim je avgusta 2014 podal kazensko ovadbo zoper oškodovanca in KI v zvezi s kršitvijo moralnih pravic, ta pa je bila oktobra 2014 zavržena (obtoženi je sklep prejel dne 21.10.2014), prav tako mu je potekla pogodba za določen čas pri dotedanem delodajalcu Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo. Dne 17.10.2014 je zaposlenim na KI poslal mail (priloga A38, A55, list. št. 151, 283-284) z dostopom do spletne povezave, kjer je bila zbrana korespondenca in dopisi, ki kažejo na to, da je uprava KI jasno vedela kaj dela, ko mu je načrtno uničevala laboratorij in skupino; mail je zaključil s stavkom: „Pred nami je vikend, če ga preživim, sledijo v ponedeljek nove zanimivosti, če lahko fazam te tragedije lahko tako rečemo“. Iz vpogleda v navedeno spletno povezavo je razvidno, da so bili na njej zbrani različni dokumenti, ki so se nanašali na nepravilnosti v zvezi s projektom, ki ga je leta izvajal leta 2008 (gre za pritožbo sodelavcev zoper dejanja

obtoženca, odgovor KI v zvezi z dopisom obtoženca glede plagiatstva z dne 11.4.2014, slike laboratorija pred in po „uničenju“, pritožba obtoženca z dne 19.8.2013 naslovljena na predsednico Znanstvenega sveta KI), dopis obtoženca z dne 14.10.2008, poslan tedanji ministrici Mojci Kucler Dolinar v zvezi z nepravilnostmi na projektu, dopis v katerem pravi, da bo pričel s serijo objav dokumentov, ki so nastajali med njegovo diskvalifikacijo, eliminacijo in profesionalno likvidacijo na KI, pritožbe z dne 22.6.2004, namenjene direktorju Venturiniju, kjer prijavlja nepravilnosti v zvezi z neupravičenim prilaščanjem intelektualne lastnine, ki naj bi jo zakrivil Ogorevc ter dokumentacija, v kateri predstavlja naslednji sklop mobinga povezan z dogajanjem na Tasmaniji v letih 2003 in 2004. Glede na vse navedeno sodišče z gotovostjo zaključuje, da se obtoženi kljub temu, da je bil iz KI odpuščen že leta 2009 s tem dejstvom ni mogel sprijazniti, saj je podajal prijave na različne inštitucije, vodil je spor pred Delovnim in socialnim sodiščem, zaposlenim na KI pošiljal maile, ni bil sprijaznjenost s situacijo, dojemal se je kot žrtev (govoril o lastni eliminaciji, likvidaciji in diskvalifikaciji). Da je za to krivil tudi Janka Jamnika je mogoče sklepati ker je podpisal odpoved delovnega razmerja, ga ovadil zaradi odtujitve opreme, zoper Jamnika je podal kazensko ovadbo in prijavo na KPK, iz prijave na KPK, ki jo je podal oktobra 2013 je razvidno, da oškodovancu očita, da je bil že v času Petra Venturinija kot predsednik Znanstvenega sveta KI seznanjen s potekom uničenja laboratorija, po prevzemu direktorskega položaja je nadaljeval z aktivnostmi v isto smer, se pravi da je preprečeval ponovni zagon sistemov na KI. Tudi iz obtoženčeve naznanitve kraje intelektualne lastnine v januarju 2014 je razvidno, da je odtujitev očital Jamniku, ker naj bi Jamnik želel iztržiti denar za posredovano znanje. Navsezadnje tudi v zagovoru naperjenosti proti oškodovancu ne zanika. Zaradi nezakonite odpovedi delovnega razmerja je sprožil tožbe pred sodiščem, po vseh teh postopkih pa je bil razočaran. Da je zaradi tega imel trajne posledice izhaja iz izvedenskega mnenja izvedenca Kravosa, ki je povedal, da je: „izgubil svojo bit“. Obtoženi pove, da odgovornosti za stanje ne pripisuje nobeni konkretni osebi; meni, da je šlo za vodstveni kader KI, kar je res, kajti ne le z Jamnikom, tudi z več kot ducat drugimi je imel spore, vključno s prejšnjim vodstvom, a kljub temu ni nikogar nikdar napadel drugače kot verbalno. Ker problemi segajo vsaj deset let pred Jamnikovim prihodom na KI bi imel obdolženec že tedaj dovolj nakopičenih zamer, frustracij in časa fizično obračunati s komer koli, pa tega ni storil ne z Ogorevcem, ne z Venturinijem, ne z drugimi. Zakaj ravno leta 2014, ne pa denimo leta 2007 z racionalnimi merili ni dognati. Še posebej, ker je imel v letu 2012 resne težave z alkoholom, ki so trajale kar nekaj časa, splošno znano pa je, da užitek alkohola sproža zakrite vzgibe, lajša odločitev k radikalnem delovanju. Nenazadnje je imel docela enake težave z Janezom Plavcem, umora katerega zanesljivo ni naročil, toda o tem naprej. Iz pisnega izvedenskega mnenja izvedenca psihološke stroke Emila Benedika, ki mu sodišče sledi, saj je izvedenec z obtoženim opravil klinično psihološki pregled,

mnenje je predstavil na glavni obravnavi in je na vsa vprašanja odgovoril jasno izhaja, da ne trpi za duševno motnjo psihotičnih doživljanj. Sposobnosti razumevanja, presoje realnosti ter obvladovanja lastnega vedenja so v splošnem dobro ohranjene, brez prisotnosti patoloških elementov v mišljenju in bolezenskih nihanj razpoloženja. Je šibkeje strukturirana senzitivna osebnost, se težje prilagaja, težje predeluje čustveno obremenjujoče situacije in konflikte, še posebej tiste, ki zadevajo lastno vrednost in veljavo. Do drugih je v splošnem manj zaupljiv, pogosto ima občutja prikrajšanosti in nepravilnosti. V nejasnih in stresnih situacijah je presoja lahko v omejenem obsegu izraziteje motena, drugim napačno pripisuje sovražne namene, se čuti ogroženega. Agresivnost se praviloma izraža v posredni, prikriti besedni obliki. Izvedenec dopušča možnost impulzivnega reagiranja na napetosti (v smislu razdražljivosti), v splošnem pa čustveno izražanje relativno dobro obvladuje. Ni zaslediti znakov, ki bi kazali na prisotnost duševne motnje, ki bi onemogočala nadzor nad agresivnimi impulzi, nad telesnimi nasilnimi dejanji. Je v kroničnem stresu, prizadet je njegov občutek lastne vrednosti. Je človek, ki ima visoke aspiracije in zahteve do drugih, hkrati pa se čuti razvrednotenega in oškodovanega. K temu je pripomogla prekinitvev dela v poklicu in odpoved službe, s katero se ni sprijaznil, ga še vedno močno vznemirja. Poleg razočaranja in depresivne naravnosti so lahko prisotna agresivna, maščevalna občutja, ki jih relativno uspešno nadzira, niso povezana s hujšimi duševnimi motnjami. Gre za splošno čustveno naravnost, na podlagi klinično-psiholoških testov ni mogoče določiti konkretnih oseb, do katerih goji zamere; na podlagi anamnestičnih podatkov in podatkov iz sodnega spisa zaključí, da gre predvsem za bivše sodelavce na KI. V dopolnitvi mnenja je navedel, da s klinično-psihološkim pregledom ocenjuje splošne osebnostne značilnosti in možno prisotnost psihičnih oziroma duševnih motenj, ne pa tudi zavestnih, načrtovanih dejanj, ki jih oseba lahko zanika, če jih ne želi razkriti. Glede na osebnostne značilnosti in čustveno stanje lahko samo dopusti možnost uporabe fizične agresije, ne more pa tega potrditi, tega psihološki pregled ne dopušča. V zvezi z izgubo dolgoletne službe je dodal, da ta vsekakor spada med hude stresne dogodke, ki čustveno prizadenejo, vendar pa prizadeti praviloma skozi določeno obdobje čustveno predela izgubo, usmeri energijo drugam. Pri obtožencu se to ni zgodilo, je še vedno močno okupiran z dogodki iz časa, ko je bil še zaposlen. Še vedno ga vznemirjajo občutja krivice ter razvrednotenja povezano z izgubo. Izvedenec Benedik je bil zaslišan na glavni obravnavi, kjer je na kratko povzel ključne ugotovitve. Obtoženi jemlje antidepresive od leta 2009 dalje, jemanje antidepresivov skozi daljše časovno obdobje kaže na blažje depresivne oblike. Ima motnje na osebnostnem področju (pasivna agresivnost, paranoidna doživljanja, sumničavost, nezaupljivost), ki mu prinašajo težave v doživljanju sebe in drugih, v medosebnih odnosih, vendar se to ne uvišča v klasične psihiatrične motnje. Pri osebah, ki so pasivno agresivne je možno, da pride na določeni točki do fizične agresije, tudi če prej v življenju niso bile fizično agresivne. Znano je, da

povsem običajni ljudje v specifičnih okoliščinah lahko postanejo zelo agresivni, zato je možno agresivno reagiranje pri osebah, ki prej niso. Presoja manj jasnih kompleksnejših situacij je lahko motena, ker je v prepričanjih precej rigiden, manj prilagodljiv, kar pomeni, da gre za paranoidna doživljanja, torej občutki, da je ogrožen, da mu ljudje delajo slabo. Pri Noviču se agresivnost običajno izraža v posredni, prikriti obliki, v smislu verbalne kritike, pisanj, doživljanj, da mu drugi ljudje hočejo slabo, kar je prenesena agresivnost navzven, doživljanje da je žrtev. Lastno agresivnost projicira navzven, kar pomeni, da se običajno agresivnost ni odražala v nekem neposrednem napadu v fizični obliki, ampak bolj v prikriti obliki kritike, pritožb. Ležala mu je vloga opozicije, da je imel veliko kritik na račun šefov, na nek način pa ga je bilo malo strah, da bi sam postal šef. Pri njem je izvedenec odkril občutke jeze in tesnobe, agresivna nagnjenja zna relativno dobro obvladovati, običajno je jezo izražal v pasivni prikriti obliki, skozi verbalno kritiko, prepir. Je tarča zarote, v zvezi s službo na KI je imel že v začetku občutek, da on ni tisti pravi, kar je bolj interpretiral skozi politično usmeritev, da ni zaželen, da je bil nekako odrinjen. V stresnih situacijah reagira na različne načine, z zlorabo alkohola, občutki žrtve. Hitro poskuša projicirati težave na druge ljudi, okriviti druge in doseči odpravo krivic, na kar sklepa iz ocene lastnih značilnosti. Manipulativen ni, a ni povsem odkrit pri določenih odgovorih (glede uživanja alkohola). V testih so indikatorji na podlagi katerih lahko odkrivajo nepristno predstavljanje, je pa pri inteligentnih osebah to težko odkriti. V psihologiji ločijo med agresijo in agresivnostjo. Agresivnost je običajna osebnostna lastnost prisotna pri vseh ljudeh. Agresija pa pomeni destruktivnost, uničevanje, torej agresivnost v negativnem smislu. Pri obtožencu je podana tako agresivnost kot tudi agresija, ima težave v smislu pasivne agresije, težje obvladuje agresivna nagnjenja. Doslej jih je obvladoval bolj v smislu pasivne agresivnosti v smislu sumničavosti, z doživljanjem drugih kot sovražnikov, kar je izvedenec ugotovil na podlagi psihološkega pregleda - intervjuja ter psiholoških testov. Izvedenec je povedal, da je streljanje lahko eden izmed načinov izražanja pasivne agresivnosti, torej da strelja v tarčo. Tekom postopka je bil postavljen tudi izvedenec psihiatrične stroke dr. Matej Kravos. Iz njegovega pisnega mnenja izhaja, da je Novič nadpovprečno inteligentna oseba, normalna osebnost, dosleden, natančen, z jasno izdelanimi cilji, premočrten, čustveno topel, z žarom, energetsko dobro opremljen, pripada ideji. Je usmerjen v delo, pri čemer je poklic sočasno vir preživljanja, dela, dokazovanja, preživljanja prostega časa. Zaradi doslednosti, jasno izdelanih kriterijev in analitičnega, argumentiranega komuniciranja je verjetno bil v okolju, v katerem je delal, navzven konflikten, prihajal je v spore. Deluje odkrito, je popustljiv ko dokaže svoj prav ali se mu dokaže, da nima prav. Ni duševno moten. Pri osebni zdravnici je bil obravnavan zaradi prilagoditvene motnje, ki je prehodna duševna motnja in je bila reakcija na dogajanje v službi, kasneje so se simptomi najverjetneje nekoliko poglobili, zato je stanje prešlo v anksiozno - depresivno motnjo, ki je občasna duševna motnja. Pred leti je

začel jemati antidepresiv, ga še sedaj, ki preprečuje ponovitve anksioznih in depresivnih simptomov, posebej ker se vzrok (nesoglasja v delovnem okolju) ni razrešil v okviru pričakovanj. Stisko si je lajšal z uživanjem alkohola, bil je na pregledu pri psihiatru, zdravljenje ni bilo potrebno. Mišljenje je analitično, izstopata provokacija, zbadanje, iskanje ustreznega sogovornika, ki je odziven, poučen, pripravljen na odprt dialog. Subjektivne krivice, ki jih je doživljal, je reševal po pravni poti in se je ob tem posluževal posredovanja sporočil. Načeloma dvomov v smislu nedorečenosti ne prenese. V pogovoru reagira s protiargumentom, besedno, agresivni del je vezan na govor in pisno obliko. Manipulacijo uporablja kot način prepričevanja, stimuliranja k plodnem pogovoru. Mnenja v zvezi z odpustitvijo iz KI ni spremenil, a je odločitev sodišča v veliki meri sprejel. Izstopa razočaranje iz leta 2014, ko naj bi KI kot svoj proizvod prodal obtoženčevo programsko opremo, kar je odprlo stare rane. Deluje sprijaznjen s tem, da je moral sprejeti odločitev o pravilnosti prekinitve delovnega razmerja, ne deluje kot oseba, ki goji zamere. Poudarja nestrinjanje z delom in ustrojem KI kot celote, posamezne direktorje omenja le glede na posamezna obdobja. V bistvu je bil v konfliktu z vsemi na ravni avtoritete, manj na osebni ravni. Dejstva je sprejel razumsko, čustveno ostaja občutek zagrenjenosti in razočaranja, a je vse nadgradil z altruizmom. Tesnoba je bila povezana z dogajanjem na KI, prisotna v času delovnega razmerja in sodnih postopkov, jeza povezana z izgubo službe in izrazitejša za zadnji sporni dogodek (ko naj bi mu odtujili programsko opremo). Vendar tesnobe in jeze izvedenec ne more oceniti kot negativni, obtoženi se je ves čas boril za svoj prav, uporabljal je različne načine dokazovanja svojega prava, a zlonamernih teženj ni bilo. Jezo in tesnobo obvladuje s pogovori, dopisi, pritožbami, tožbami, zbadanji, telesno aktivnostjo, delom in sproščanjem (tudi streljanje). Osnova za spoprijemanje s stresom je delo. Agresivnost kot razdiralnost ni podana, agresivnost kot sestavni del osebnosti, ki posamezniku zagotavlja obstoj in preživetje pa je in to zelo dobra, odraža se v delu, uspešnosti na znanstvenem področju, tekmovalnosti, zbadanju, izzivanju in komunikaciji, nasprotovanju avtoriteti. Razdiralnih oblik izvedenec ne ugotavlja, razen morda v obdobju 2009, ko je prihajal v nasprotja z vodstvom, a so si pričanja prič preveč nasprotujoča in premalo natančna, da bi bilo mogoče bolj natančno oceniti. Impulzivnega reagiranja v okviru običajnih življenjskih in stresnih dogodkov ni pričakovati. Je čustven, energetsko dobro opremljen, intenziven v komunikaciji, a dovolj inteligenčen in izkušen, da se lahko obvladuje, z izjemo ekstremnih stanj, v katerih se ne razlikuje od povprečnih ljudi. Manipulativnost je podana kot oblika komunikacije, ne pa kot sredstvo za pridobivanje koristi. Izvedenec Kravos je bil zaslišan na glavni obravnavi. Pojasnil je, da je mnenje izdelal na podlagi podatkov spisa, na podlagi dokumentacije, na podlagi pogovora in na podlagi psihološkega izvedenskega mnenja. Novič je vedno imel konflikt z avtoriteto, s šefom, ni bil toliko nasprotnik šefu kot osebi, ampak bolj funkciji. Boril se je proti inštituciji in se je le v tem sklopu usmeril na tistega, ki

je tedaj bil na vrhu, ki je inštitucijo predstavljal. Izvedenec kot psihiater na to gleda kot na borbo, kot na izmenjavo mnenj in ne kot nekaj negativnega; obtoženi je bil ambiciozen, prodoren, prizadeval si je obenem za preživetje. Verjetno je bil za večino sodelavcev neprijeten, moteč, kar je posledica radovednosti. Ko je povzemal izpovedbe prič pri priči Farkaš seznama za fentanje ni jemal resno, ker to ne gre v kontekst, obtoženi se je zmeraj boril pisno, ni pa nikjer nobenih podatkov, da bi prišlo do kakšnih žalitev, da bi nekoga poslal v tri krasne ali kakšni telesni napadi ali kaj podobnega. „Liste za odstrel“ imamo konec koncev vsi. S tem, da deluje altruistično je mislil, da še vedno poizkuša delovati pravno, se postaviti nad vsa dogajanja, se ne pomiluje, ne vrti v lastni krivdi. Ko opisuje sodelavce tudi tam, kjer je največ zamer, zna povedati kaj dobrega, kar tudi kaže na to, da ne goji zamer. Služba mu je pomenila vse, zato je bila izguba službe udarec, ni izgubil samo službe, izgubil je bit, stroko, vendar je reagiral tako, da je šel v borbo za svoj prav. Po predloženju, da je odšel na sodišče, izkoristil vse pravne možnosti, pa potem izgubil ter kako je to vplivalo nanj je izvedenec odgovoril, da je to spet zanj pomenilo izgubo, stisko, tesnobo, občutek razočaranja, lahko tudi znižanega samospoštovanja. Možni so različni scenariji, teoretično tudi, da vzameš pravico v svoje roke, vendar če skuša sam logično razmišljati je pri obtožencu taka možnost, kot se mu očita majhna, tega od njega ne bi pričakoval. Bi pa pričakoval, da bi odšel na zabavo in naredil direndaj, če že, bi pričakoval, da bi to naredil na bolj prefinjen način. Da je odločitev sodišča v zvezi z odpustitvijo v veliki meri sprejel, izvedenec zaključuje na podlagi tega, da ni borbe, razen elektronskih sporočil, ne bori se več proti sodnim sistemom ali KI, toda občutki izgube in opeharjenosti v zvezi z odpustitvijo trajajo. Z obtoženčevega zornega kota se mu je zgodila krivica, vse je izgubil. Agresivnost je podana pri vseh ljudeh, je pa stopnja nekoliko višja pri ljudeh, ki so uspešni, prodorni, napredni, ker se morajo prebijati naprej. Da bi bila pri obtožencu nekontrolirana ali patološka ni podatkov, ni bil razdiralen nad besedno agresivnostjo. Lahko je neprijeten z argumentacijo, agresiven, ampak ni žaljiv; za žaljivost sta vedno potrebna dva, odvisno kako sta si osebi naklonjeni, kako imata nasprotne interese, izjemno pomembno je tudi doživljanje drug drugega. Če ne bi bil obtoženi maščevalen, potem bi bilo z njim nekaj narobe, če ti ukradejo projekt, ki si ga imel, če te po krivici vržejo iz službe moraš biti jezen, z jezo pa gre tudi maščevalnost. Ni podatka, da bi bila bolezenska, da bi šla izven običajnega okvira normalnih reakcij. Na ta način se je sprostil, da je tista jeza šla ven, da je maščevanje bilo mimo. Prilagoditvena motnja je čustvena reakcija na stres, vedno imamo zunanji vzrok, vzrok za prilagoditveno motnjo se naj razreši. Pri obtožencu je bilo teh nesporazumov veliko, konflikt z direktorjem, s sodelavci, nabava delovnega materiala, neizpolnjevanje obveznosti, sodišča, to je bilo še ko je bil v službi, ko je izgubil službo pa je bil ponovno šok, kar je dovolj kriterijev za prilagoditveno motnjo, depresijo. Verbalno konfliktnost vidi v smislu tekmovalnosti, analitičnosti, težko jo poveže

z maščevalnostjo. Značilno za zrele osebe je, da ko nekaj izgubijo se ne ustavijo, zlomijo ampak začnejo iskati nove izzive, mimogrede bo še vedno iskal svoj prav. Sodišče v zvezi z mnenjem izvedenca Kravosa ugotavlja, da je v osnovi izrazito podobno Benedikovemu, čeprav kaže bistveno več odklona do možnosti, da bi naj bil Novič storilec. Izvedenca pri obtožencu nista ugotovila duševne bolezni ali osebnostne motnje, oba sta dopustila teoretično možnost reagiranja v smislu fizične agresije pri ljudeh, ki prej nikoli niso kazali fizične agresije, česar pa Noviču ne gre pripisovati kot dokazano dejstvo. Kravos se je strinjal z Benedikom, da je podana pasivna agresija, da težje obvladuje agresivna nagnjenja v smislu pasivne agresivnosti, z doživljanjem drugih kot sovražnih; da je možno tudi impulzivno reagiranje razgradnje napetosti, predvsem v smislu razdražljivosti, v splošnem čustveno stanje dobro obvladuje; čuti se razvrednotenega in oškodovanega, k temu je v večji meri pripomogla prekinitev dela v poklicu in odpoved službe, s tem se ni sprijaznil, ga močno vznemirja; poleg razočaranja in depresije so lahko prisotna tudi agresivna maščevalna občutja, ki pa jih uspešno nadzira. Sodišče zato sledi mnenju obeh, da so pri obtožencu izkazana agresivna nagnjenja, ki pa jih relativno uspešno nadzira. Agresija se izraža v posredni, prikriti in besedni obliki. Mnenje, da pri obtožencu ni prisotna duševna motnja, ki bi mu onemogočala nadzor nad agresivnimi impulzi (telesna nasilna dejanja usmerjena proti drugi osebi) sicer ne pomeni, da ima absolutni nadzor nad agresivnimi impulzi, toda zmožnost obvladovanja ravnanj ni okrnjena, pa torej ni mogoče zanesljivo sklepati na nič. Psihološka posploševanja, s katerimi se določenim ljudem na podlagi analize osebnostnih lastnosti dokazujejo kazniva dejanja so presežena, v prvi vrsti skozi prakso Vrhovnega sodišča ZDA v sklopu večkratne presoje dokaznih standardov (Fraye standard). Sklepanja na skupek lastnosti, ki tvorijo ali ne tvorijo potencialnega storilca so v smeri dokazovanj storitve kazensko-pravno nedopustna, spodjedajo domnevo nedolžnosti. Psihološka karakterizacija „na zalogo“ je v praksi razvitih pravnih držav že zdavnaj opuščena, pa tudi slovenska sodišča ne bi smela izvajati nikakršnih zaključkov vnaprej. Novič je preprosto oseba, ki ima in hkrati nima potrebnih potencialov za priložnostnega morilca, pa tudi če bi imel prav vse kataloške pogoje za morilca bi nikakor ne smeli iz tega sklepati, da je morilec. To vrstna dokazovanja so jalova, na meji dopustnosti, pa jih sodišče za dokazne zaključke na uporablja, čeprav jih 182. člen ZKP izrecno dovoljuje.

Iz izvedenih dokazov (izpovedbe zaposlenih na KI ter listinska dokumentacija - priloge A2-A14, A27-A29, A27-A29, list. št. 64-68) izhaja, da sta bili v letu 2014 podani dve anonimni prijavi zoper KI ter oškodovanca, prva (januarja 2014) se je nanašala na avtorske pogodbe oškodovanca in Janeza Levca, druga (aprila 2014) pa na posojanje denarja s strani KI Centru odličnosti nizko ogljikove tehnologije. Že prej v juliju leta 2013 je bila podana prijava na KPK v zvezi z zaposlitvijo sina Dušanke Janežič in njegove partnerke (priloga

A22, A30-A32, list. št. 76-78), ki ji je sledila interna preiskava na KI, nato pa oktobra 2013 tudi izredna odpoved zaposlitve Dušanki Janežič, Mateju Janežiču in Ivani Uršič. Tekom postopka je ugotovljeno, da je anonimke spisal Karl Nejc, da z Novičem niso povezane. Iz izvedenih dokazov (priloge A15-A21) izhaja, da je imel KI v kritičnem času pred delovnim sodiščem delovnopравни spor v zvezi z odpustitvijo Dušanke Janežič, njenega sina ter sinove partnerke. Priča Miran Gaberšček je pojasnil, da je imel Jamnik nek tih dogovor z Janežičevo, da jo je pustil pri miru, ona pa njega, vendar ko je prišla prijava iz KPK, da je Janežičeva evidentirala sebe, sina in njegovo partnerko, čeprav niso prihajali na delo, jo je Jamnik odpustil. Povedal je še, da je bila Janežičeva neke vrste grožnja, saj je bil Jamnik prestrašen, da bo ona naredila vse, da se vrne na KI, ni pa mu grozila s fizično silo. Sodišče ob tem opozarja, da je tudi obtoženi v svojem zagovoru omenjal sina Dušanke Janežič kot osebo, ki bi lahko storil to kaznivo dejanje. Sodišče glede na izpovedbe prič ugotavlja, da so anonimke Janka Jamnika močno obremenjevale, z njimi pa Novič ni imel ničesar. Miran Gaberšček je povedal, da je kot direktor Centra odličnosti opazil, da financiranje ni transparentno, Jamnik je bil odgovorna oseba, ki bi to morala urediti. Ravno financiranje je bilo predmet anonimke in sicer, da Jamnik opravlja delo banke na KI, kar je dejansko profizakonito. Jamnikova sprememba obnašanja je lahko v korelaciji z anonimkami, saj je izjemno burno reagiral, zelo so ga prizadele: „ja mene bodo uničili, mene bodo ne vem ...“. Skratka Jamniku so se zdele te anonimke nekaj usodnega, skrbelo ga je, kako jih bodo obravnavali v medijih, razumel jih je kot precejšnjo grožnjo, zdelo se mu je, da to lahko na nek način uniči njegovo kariero in njegovo pozicijo, odziv na anonimke je bil pretiran. Pisati jih je moral nekdo, ki je dobro poznal delovanje KI in pravila znotraj KI (npr. da je Levec kot predsednik upravnega odbora honoriran s strani KI, v zvezi s to anonimko pa ga je klical Jamnik še pred objavo) in tudi Jamnik je sumil, da jih piše nekdo s KI in je potem razpredal o možnih imenih (Novič, Dušanka Janežič, Matjaž Koželj), s kom je bil skregan, s kom ni bil skregan, vendar je bil mnenja, da obtoženi verjetno ni za temi anonimkami, kar se je izkazalo za res. Jamnik je rad sklepal avtorske pogodbe, vedel je, da če bi dal seznam avtorskih pogodb bi bil verjetno pritisk tako velik, da bi moral celo odstopiti, zato je razmišljal kako bi to zapakiral na drug način, da ne bi tako izpadlo. Šlo bi naj za primanjkljaje finančne narave, med 160.000 in 400.000 EUR, za katere je Gaberšek zahteval uradno notranjo preiskavo. Priča Maša Korenčan je povedala, da je bil dne 16.12.2014, ko so imeli upravni odbor, Jamnik drugačen, kar naprej je brskal po telefonu, po mailu, hodil ven iz sobe, ampak to je zadnje čase kar naprej počel pa niso domnevali, da bi bilo karkoli izrednega, to ni bilo neko odstopanje od obnašanja v zadnjem letu. Zadnjega pol leta je Jamnik spremenil krog ljudi, s katerimi se je družil, obnašal se je drugače, spremenil način življenja, imel je druge prioritete. Na KI so prejeli dve anonimki, prvo maja 2014, drugo pa par mesecev za tem, ki so jih vedno pripisovali Dušanki Janežič.

Sigurno so ga te anonimke iztirile, reakcija pa je bila pretirana, zasliševal je kdo bi lahko bil v ozadju, kaj bi lahko bilo, je vrtal in vrtal. Na glavni obravnavi je izpovedala da misli, da je do teh sprememb prišlo zaradi anonimk. Kot zapisano za njih ni sumil Noviča, Novič torej ni bil razlog zaradi katerega je Jamnika skrbelo. Dosti bolj ga je skrbela Janežičeva, na družbo katere je nakazal določen denar v breme KI, kar je po oceni sodišča razlog za realno skrb tudi potem, ko so bili Janežiči odpuščeni. Priča Tatjana Jamnik Skubic je vedela za anonimke, njih vsebino, začele so se eno leto pred obravnavanim dogodkom. Priča je do podrobnosti vedela vse o Janežičevi, njenem sinu in njegovem dekletu ter razlogih za odpustitev. Priča Janez Levec je povedala, da je bil oškodovanec, ko je prišla anonimka v kateri sta bila omenjena oba, zaskrbljen. Anonimka je bila poslana na vse možne institucije v državi, v javno upravo, v vse časopise. Takoj so pričeli klicati novinarji, oškodovanca so spraševali na nekulturn način, kar mu je šlo na živce. Priča Meta Skumavec (tajnica oškodovanca) je povedala, da so se eno leto nazaj, ko se je pojavila prva anonimka, stvari zelo spremenile, vse je postalo skrivno. Prej so vsi sodelovali, vse pisarne, potem je bilo pa vse zmeraj bolj izolirano. Nato so sledile „kolobocije“ z Janežičevo. In od takrat naprej od prve anonimke in teh stvari z Janežičevo je bilo vse bolj strogo, zasebno, tudi direktor se je distanciral, bil zaskrbljen, hodil k vsakemu posebej, ni bilo več odkritih odnosov, začel je zaklepati pisarno. Sama je pred tem imela dostop do njegovega računalnika, po tem se je to nehalo. Prva anonimka je bila s Centrom odličnosti, druga pa nekaj s financami, je pa to moral pisati nekdo znotraj KI, iz računovodskega dela, finančni podatki do nje ne pridejo. Priča je še povedala, da ji je Jamnik enkrat omenil nek predal, ki ga je imel v pisarni in ji rekel, da če se bo karkoli zgodilo, naj ga izprazni. To se je zgodilo mogoče dve leti nazaj, ne spomni se točnega datuma. Priča je potrdila vsebino uradnega zaznamka, iz katerega izhaja, da ji je direktor pred približno enim letom rekel, da naj iz predala stenske omare pospravi njegove osebne stvari, če se mu kar koli zgodi, zaradi česar je dne 17.12.2014 predal odprla in opazila, da je skoraj prazen, čeprav je imel direktor spravljenih več pogodb o zaposlitvi, svoje osebne papirje in bančne izpiske ene izmed nemških bank. Dne 16.12.2014 so imeli na obisku gospo iz Izraela. Oškodovanec je sredi dneva postal živčen, ves čas je bil na telefonu, med sestankom je skočil ven, ne ve kam. Tudi kasneje tistega dne na prireditvi Dedka Mraza se ji je zdel zelo nervozen in je ves čas gledal v telefon. Vse te skrbi kratko-malo nimajo prav nič z Novičem, ne po subjektivni ne po objektivni plati. Nervoza, ki je narekovala, da je nekaj tednov pred smrtjo materi povedal, da ga bodo ubili, se ne nanaša na Noviča, kajti z njim ni bil v stiku od zadnje obravnave na sodišču, to je najmanj dva meseca. Oškodovančeve težave direktorja na KI so se tako sprva začele julija 2013 s prijavo na KPK v zvezi z delom Dušanke Janežič, njenega sina Mateja Janežiča in dekleta Ivane Uršič. Ugotovljeno je bilo namreč, da je Janežičeva ob prihodu v službo s kartico evidentirala tudi navzočnost sina in njegove partnerke, čeprav sploh nista bila na

delovnem mestu. Prijavi je sledila interna preiskava ter nato oktobra 2013 izredna odpoved zaposlitve vpletenim. Kot izhaja iz izpovedb prič je zaradi navedenega potekal spor pred delovnim sodiščem, oškodovanec je Janežičevo zaradi zvez in poznanstev ter političnega vpliva doživljal kot grožnjo, vendar ne grožnjo v fizičnem smislu, temveč grožnjo v smislu direktorske pozicije. V tej povezavi opomba Urške Bassin, da je odvetnik Janežičeve Velko Cugmas Jamnika po naroku posvaril, kaj vse se mu utegne zgoditi. Vse to seveda ni prav v nikakršni povezavi z Novičem, ki je bil zadnjič na KI leta 2009, z Janežiči ni imel stikov. Težave oškodovanca so se nadaljevale v letu 2014 z nadaljnjima dvema anonimkama, prva je bila podana januarja, naslednja pa aprila. Priče so opisale odziv na anonimke kot pretiran. Priča Gaberšček je povedala, da je Jamnik burno reagiral, zelo so ga prizadele, govoril je, da ga bodo uničili, jemal jih je kot nekaj usodnega, dojel jih je kot precejšnjo grožnjo, ki mu lahko uniči kariero in pozicijo. Maša Korenčan je potrdila, da so ga anonimke iztirile, njegova reakcija je bila pretirana, zasliševal je, kdo bi lahko bil v ozadju in vrtal. Janez Levec je povedal, da so bile anonimke poslane na vse možne institucije v državi, časopise, novinarji so oškodovanca klicali in ga spraševali na nekulturen način, kar ga je spravilo ob živce. Meta Skumavec je povedala, da so se po prvi anonimki stvari zelo spremenile, vse je postalo skrivno, oškodovanec se je distanciral, bil je zaskrbljen, zaklepal je pisarno. Tatjana Jamnik Skubic je povedala, da je bil zelo občutljiv in je vsako konfliktno situacijo jemal resno. Glede na navedeno sodišče zaključuje, da je spremembo v Jamnikovem obnašanju v zadnjem letu pred smrtjo nedvomno mogoče pripisati anonimkam, na katere je pretirano reagiral, očitno jih jemal kot grožnjo poziciji in karieri, kar je razumljivo, zlasti ob upoštevanju izpovedbe bližnjega prijatelja Mirana Gaberščka, ki je povedal, da se je Jamnik spremenil, spremenile so se njegove vrednote, zanimala sta ga le še denar in slava. S časom anonimk sovпада prošnja tajnici Meti Skumavec naj v primeru, če se mu kaj zgodi, sprazni predal v pisarni, osebne stvari. Skumavčeva se na glavni obravnavi ni natančno spomnila kdaj ji je to rekel, mogoče dve leti nazaj, vendar pa je po predloženju uradnega zaznamka, iz katerega izhaja, da je bilo to pred približno enim letom, le-to potrdila. Sodišče glede časa sledi navedbam priče takoj po dogodku (obvestila so policisti od nje zbrali dne 19.12.2014), ko se je prav gotovo bolje spominjala podrobnosti kot zaslišana na glavni obravnavi. Glede na to, da je od anonimk dalje postal distanciran, pričel je zaklepati pisarno, Skumavčeva ni imela več dostopa do njegovega računalnika je tako razumeti prošnjo Skumavčevi v zvezi s predalom. Očitno je namreč v zvezi z anonimkami sumil nekoga iz KI, Skumavčeva in Gaberšček sta to potrdila ter pojasnila, da je anonimke moral pisati nekdo, ki je dobro poznal delovanje in pravila znotraj KI, na katerem Noviča ni bilo že pet let. Skumavčeva je izpovedala, da je bil oškodovanec dne 16.12.2014 živčen, ves čas na telefonu, pa sodišče povezuje zaskrbljenost z anonimkami ali s podobnimi tekočimi finančnimi težavami, saj iz izpovedbe Korenčanove izhaja, da je oškodovanec to, da je brskal po telefonu, po mailu in

da je hodil ven iz sobe zadnje čase kar naprej počel, ni šlo za odstopanje od običajnega obnašanja v zadnjem letu, ko torej Noviča že pet let ni bilo v bližini. Priča Muharem Husić je povedala, da je srečala pokojnega Jamnika dne 12.12.2014 pred tajništvom, takrat mu je Jamnik rekel, da se z njim želi pogovoriti in slišati njegovo mnenje, ni pa rekel o čem in kdaj, tako je ostalo nerazčiščeno o čem se je želel pogovoriti. Husić je tudi izpovedal, da mu je Gaberšček povedal, da je Jamnik očetu rekel: „mene bodo ustrelili, umrl bom pred tabo“. Sodišče ugotavlja, da tega ni potrdila priča Gaberšček, je pa oče Anton Jamnik potrdil pogovor s sinom. Husić je povedal, da ga je Jamnik sproti seznanjal, da je obtoženi pošiljal elektronska sporočila, katerim Jamnik ni polagal posebne pozornosti, skrbele so ga torej stvari brez povezave z Novičem. Priča Anton Jamnik je povedala, da mu je sin en teden preden je bil ustreljen ob pogovoru rekel, da ga bodo spravili, da ima sovražnike, da mu delajo krivico. Sam ga je vprašal, kdo je največji sovražnik, pa mu je povedal, da Novič in Janežičeva, da ima težave, ki ga bremenijo, na sodišču kar naprej ureja stvari, namesto da bi se ubadal z zaposlenimi, z mladimi mora hoditi na sodišče; spraševal se je, kdaj se bo to zaključilo, vse kaže do smrti. Za Janežičevo mu je povedal, da je politično in finančno močna, zato se je boji, da je imela drznega advokata, ki mu je na sodišču rekel, da si bo zapomnil s kom ima opravka, pa tega sodnica ni hotela zapisati. Sina so obtožili, da odvaža gradbeni material v Kranjsko Goro, gradi vikend, kar pa ni bilo res, ta neresnica je Jamnika bolela, bil je vznemirjen od teh stvari, imel bi naj tudi nepravilne dohodke, šlo je za anonimko. Anonimk pa kot zapisano ni pošiljal Novič. Sestra Metka Petek Jamnik je povedala, da sta se z oškodovancem videvala doma enkrat na teden ali enkrat na štirinajst dni. Omenjal ji je grožnje, gospa Janežič in obtoženi sta bila omenjena kot ta dva od katerih je dobival grožnje, kaj drugega pa ni znala povedati. Priča Marjan Bele, Jamnikov prijatelj je povedal, da sta se z Jamnikom pogovarjala tudi osebne stvari. Večkrat se mu je Jamnik zaupal o težavah, bile so anonimke (z njihovo vsebino ni bil seznanjen) in grožnje, ne ve pa točno, kaj je bilo. Prav tako mu je bil znan primer Dušanke Janežič. Vse, kar ni bilo v smislu dela, je oškodovanca obremenjevalo, mu jemalo čas in energijo. Priča Janez Levec je povedala, da je bil oškodovanec prijeten, miren, spoštljiv človek. Ko je postal direktor so njune vezi postale močnejše, bila sta več kot delovna kolega. Vedel je za konflikt Janežič, okoli tega je oškodovanec večkrat prišel k njemu in povedal, kako stvar poteka. Tri tedne pred smrtjo je bil pri Jamniku, ki mu je sporočil, da je vsaj z obtoženim stvar zaključena, da je obtoženi na zadnji instanci izgubil tožbo, zdaj bo imel mir. Pol leta pred smrtjo mu je omenil težavo, na KI so namreč želeli zamenjati dobavitelja za toplo hrano, imeli so novo firmo, pa je prišel k njemu in rekel, da jih ne bodo vzeli, da so bili pri njemu, sam sicer ne ve ali je bilo to fizično ali po telefonu, ni povedal od katere firme, ampak da so mu rekli samo, da to ne bo dobro, če bo to naredil, zato so opustili to možnost, dobavitelja niso zamenjali. To je bila grožnja iz krogov, ki jih je Ana Jamnik označila kot gradbeno mafijo,

ki pa niso v povezavi z Novičem. Priča Meta Skumavec (bila je vodja glavne pisarne na KI, tajnica direktorja) je povedala, da je z oškodovancem delala skupaj 6 let, videvala sta se vsak dan. Sama je prišla na KI takrat, ko je šel obtoženi stran, zato ji podrobnosti glede odpustitve niso znane. Ve, da je obtoženi mesec ali dva nazaj (priča je bila zaslišana 12.1.2015) pošiljal neke maile zaposlenim na KI, vendar se v to ni poglobljala, ker se je ni tikalo. Oškodovanec mailov ni komentiral, bilo pa je tečno, ker je nadlegoval cel KI, misli pa, da so mu kasneje blokirali mail. Nekajkrat v zadnjem letu se oškodovanec ni želel javiti na neznano številko in je potem sama preverjala kdo je klical. Ko so npr. ugotovili, da je številka od sodelavca, si je oddahnil, vsekakor ni šlo za Novičeve klice. Meni, da se Jamnik ni nikogar bal, ni se ji zdel preplašen, bil je velikokrat zaskrbljen v zvezi z anonimkami. Skrbela ga je tudi nezaupljivost do zaposlenih.

Sodišče sledi izpovedbam prič povzetih zgoraj, ki so opisovale osebnost oškodovanca. Gre namreč za sodelavce, prijatelje, znance ter sorodnike, ki so bili v stiku z njim. Čeprav je Gaberšček govoril da misli, da je imel oškodovanec neko zadevo, skrivnost, ki je ni hotel povedati, sodišče ugotavlja, da so to špekulacije, niso podprte z dokazi. Navsezadnje tudi Gaberšček sam pove, da ni niti najmanjšega indica, kaj bi to lahko bilo. Gaberšček je povedal, da je izrazite spremembe pri oškodovancu zaznal v zadnjem letu 2014, kar je glede na predhodno točko obrazložitve nedvomno mogoče pripisati anonimkam in težavam, ki so jih le-te povzročile. Glede Husića sodišče ugotavlja, da je bil priča sindikalni zaupnik na KI, z oškodovancem sta bila sodelavca, nista bila zaupna prijatelja, si zaupala osebne stvari, zato je gotovo, da se je oškodovanec z njim želel posvetovati o službenih zadevah, ko mu je to omenil 12.12.2014, vendar kasneje do pogovora ni prišlo. Da oškodovanec ni bil deležen kakšnih fizičnih groženj je izpovedala tudi žena Tatjana Jamnik Skubic. Iz njene izpovedbe je razvidno, da ji je oškodovanec dejansko zaupal, saj je bila dobro seznanjena o njegovih težavah (z Janežičevo, z obtoženim, z anonimkami), zato sodišče sledi izpovedbi, da bi ji oškodovanec, če bi bil deležen kakšnih groženj ali se jih zavedal, to povedal. Anton Jamnik je izpovedal, da mu je oškodovanec teden preden je bil ustreljen rekel, da ga bodo pospravili, da ima sovražnike, mu delajo krivico, vendar sodišče ponovno ugotavlja, da to z Novičem ni v dokazljivi povezavi.

Torej ne le Janežičeva, sin in snaha, gradbena mafija, morebitni nezadovoljeni odpuščeni, ki jih je bilo v obdobju 2009-2014 več in podobni, še največji realni interes za Jamnikovo smrt sta izkazala Michel Stephan in Barbara Mohar. Pregled spisa v zadevi Michel Stephan opr. št. IV K 47223/2017 je nakazal realno možnost udeležbe teh dveh pri umoru Janka Jamnika. Jamnik je namreč v tesni povezavi s Plavcem - tarčo naročenega umora - spravil ob donosen posel Michela in Moharjevo, ju odstranil iz KI, kjer sta za seboj pustila velike

količine razstreliv, amfetamina in podobnega sumljivega materiala, prekinil je denarne tokove v družbo v Franciji, kamor bi naj bili nakazovani veliki zneski, tudi po več sto tisoč EUR. Šlo je za velike vsote denarja, posledično za velike finančne izgube z odstranitvijo iz KI, finančni motivi teh razsežnosti seveda popolnoma nadvladajo nad precej imaginarnimi zamerami starimi več let. Izkazana je verjetnost, da sta bila Moharjeva in Jamnik ljubimca, tudi v času Jamnikovega umora, vsekakor pa pred leti, saj jo je Jamnik dvakrat peljal k staršem. Michel in Moharjeva sta bila dolgoletna ljubimca, partnerja, v bližnjih poslovnih in osebnih stikih tudi po zasebni ločitvi. Skupno podjetje jima je zagotavljalo velike prihodke, priskrbelo mu je dobro plačano službo v bratovi družbi Donit, njuna naveza je bila pristna. Na dan Jamnikove smrti, dve in pol uri prej, je bila Moharjeva doma pri Stephanu, prav tako je bila pri njemu tudi tri ure pred prijettjem Micheła Stephana s pištolo in naboji iste znamke, kot so usmrtili Jamnika: strelivo, izdelano v Češkoslovaški leta 1964, sellier-belott, 19 nabojev, ista vrsta streliva. Gre sicer za izrazito pogosto strelivo z izrazito pogosto kombinacijo štirih elementov, vendar je posest streliva starega več kot pol stoletja rariteta praktično zbirateljske narave, pa nikakor ni naključje, da je Stephan posedoval strelivo, ki je ubilo Jamnika in bilo namenjeno Plavčevemu umoru. Možnost, da gre za naključje je zanemarljiva, na ravni, ki se bliža nuli. Ne le, da gre za več kot 50 let staro strelivo slabe funkcionalnosti, temveč tudi za dejstvo, da se je našlo pri osebi, ki je imela popolnoma istovrsten interes likvidirati oba - Jamnika in Plavca, ki sta bila družno odgovorna za odstranitev iz KI njega in Moharjeve, prenehanje donosnih poslov. Navodila za usmrnitev, ki jih je Michel posredoval najetemu morilcu Aliju kažejo na enak načrtovan način likvidacije kot v primeru Jamnika - dva naboja v glavo iz neposredne bližine, raba dušilca itd. Pomembno je, da je Michel morilcu naročil, naj pazljivo spremlja gibanje Plavca, naj spozna navade, kar bo ponudilo najboljši kraj za umor; na enako vrsto organiziranosti kaže tudi Jamnikov umor, ki je zelo verjetno spremljan dalj časa, kar bo pojasnjeno naprej. Zasežena količina amfetamina v letu 2010 kaže na verjetno poslovanje z mamili, saj je amfetamin primes za blaženje kokaina, ki je torej bogaten na KI v laboratoriju L08; amfetamin je sicer uporaben tudi za nekaj drugih kemijskih namenov, vendar je v takšnih količinah primeren za pripravo okoli 100 kg mamil. Vse to seveda ni v prav nikakršni povezavi z Novičem, govornice o bogatenju mamil na KI so stare več kot 10 let, kar dodaja močno dimenzijo realnem sklepanju, da Milko Novič ni imel enakovredno močnega motiva kot so ga imeli nekateri drugi ter da je imel enak motiv kot vsaj deset tistih, ki so v tem obdobju izgubili službo v KI, vključno s številnimi tujci, ki jim status ni bil podaljšan, ki so zato imeli težave eksistenčne narave kot tudi z Janežičevo in njeno družino.

Kot je bilo obrazloženo je bil oškodovanec dne 16.12.2014 okoli 19:40 ure ustreljen na

parkirišču restavracije Via Bona. Iz izpovedb zaposlenih na KI je razvidno, da je kritičnega večera v Via Bona potekala Novoletna zabava za zaposlene KI, ki se je uradno pričela ob 19:00 uri. Muharem Husić je pojasnil, da so vabila za zabavo pošiljali vsem zaposlenim po elektronski pošti, zabava se je začela ob sedmih, Jamnik pa je vedno prihajal med pol osmo in osmo. Novič vabila ni prejel, vse od leta 2009 se zabav na KI ni udeleževal, izmikal se je druženju s prejšnjimi sodelavci, verjetno zaradi občutka sramote ob nečastnem odpustu. O enakem času prihoda oškodovanca na sindikalne zabave kot Husić (torej med pol osmo in osmo) je izpovedala tudi priča Tina Grebenc. Kot izhaja iz izpovedb Nataše Novak Tušar (povedala je, da je običajno hodil okrog osmih), Muharema Husića, Tine Grebenc in Mirana Gaberščeka, je oškodovanec običajno na zabave zamujal, ko je prišel je imel uvodni nagovor, nato z zabav kmalu odšel. Iz izpovedbe Tatjane Jamnik Skubic izhaja, da je kritičnega dne zjutraj odpeljal hči v šolo, nato je bil v službi, skupaj sta se ob približno 17:00 uri srečala na šoli. Po nastopu v šoli je bil s hčerko še na prireditvi Dedka Mraza v stavbi KI, od tam je odšel domov, srečali so se v garaži ter se odpravili v stanovanje. Doma so se pomenili, pojedli, oškodovanec je rekel, da ne bo jedel, ker ima službeno večerjo, nato je odšel, da se vrne okoli 22:00. Žena je pojasnila, da je imel oškodovanec večkrat navado vzeti njen avto, ker ga je lažje parkiral. Vsi na KI so vedeli, da včasih pride s svojim včasih pa z njenim avtom, 10 let starim BMW-jem. Iz evidence delavcev na delu na KI izven rednega delovnega časa je za kritični dan razvidno, da je bil oškodovanec na KI do 16:50 ure in nato še od 17:50 do 18:45 ure (list. št. 46-47). Okrog 19:30 ure se je z avtomobilom BMW 116i, reg. št. LJ 97-8FP odpeljal na zabavo, kamor je prispel tri četrt ure po pričetku. Dogajanje v okolici kraja kaznivega dejanja so zabeležile kamere. Skica postavitve kamer na kraju in v okolici kraja kaznivega dejanja je razvidna iz list. št. 2751. V zvezi s kamero v notranjosti lokala iz uradnega zaznamka z dne 14.1.2014 (list. št. 939) izhaja, da je bil čas na kamerah usklajen s časom serverja time.windows.com. Ob kasnejšem preverjanju časa video sistema iz Via Bona (v smislu usklajenosti časa s t.i. uro UTC+1, kar je časovni pas srednje Evrope) je bilo dne 14.1.2015 ob 15:30 uri ugotovljeno, da čas video sistema za UTC+1 časom zaostaja za 31 sekund, kar je ugotovljeno z neposredno primerjavo obeh časov (časa iz video sistema in UTC+1 časom). Iz uradnega zaznamka z dne 21.1.2014 (list. št. 109) izhaja, da je upravitelj lokala ob neposredni primerjavi realnega časa (UTC+1 oziroma GMT+1) ugotovil, da je tistega dne sistemska ura zaostaja 45 sekund za realnim časom. Glede na ugotovitve z dne 14.1.2015, ko je bil razkorak med časoma drugačen (31 sekund) je Potokar časovno usklajevanje sistema preveril v softwear in ugotovil, da se sistem usklajuje z realnim GMT+1 časom. To potrjuje, da ni možno s polno gotovostjo natančneje določiti, kolikšen je časovni razkorak med dejanskim časom in časom na video sistemu, je pa mogoče sklepati, da gre za sekundne razmike, največ do pol minute, odvisno od uspešnosti posamezne avtomatske uskladitve časa. Iz uradnega zaznamka o ugotovljenih

okolihčinah kaznivega dejanja z dne 20.12.2014 (list. št. 263) izhaja, da čas snemanja na video nadzornih kamerah, nameščenih na objektu Avto Ljubljana ni pravilno nastavljen, gre za zamik časa 1:04:00 ure, zamik pa je bil ugotovljen na podlagi pravilno nastavljene ure na video kameri v Via Bona. Iz uradnega zaznamka o ugotovljenih okolihčinah kaznivega dejanja z dne 16.1.2015 (list. št. 1101) je razvidno, da kamere na Avtohiša Peugeot 1, 3, 4 in 8 med seboj niso časovno usklajene; med seboj sta usklajeni le kameri 1 in 8, čas shranjenih posnetkov ne ustreza dejanskemu času. Zamik je bil ugotovljen naknadno dne 14.1.2015 na podlagi primerjave s pravilno nastavljeno uro, ki jo kaže internetna stran, pri tem je ugotovljeno, da je potrebno času, ki je zabeležen na posnetku, dodati 3:02 minute. Kameri 3 in 4 sta bili med seboj časovno usklajeni, tudi na teh kamerah so naknadno s primerjavo s pravilno nastavljeno uro ter z medsebojnim primerjanjem posnetkov na vseh štirih kamerah ugotovili, da čas na posnetku zaostaja za 6:42 minute. Pri tem so upoštevali dejstva z zabeleženim časom na posnetkih varnostnih kamer Avto Ljubljana in Via Bona ter drugimi časovno opredeljenimi dogodki (prijava Horvata na št. 113 in prihod interventnega vozila na kraj). Glede na navedeno sodišče sledi ugotovitvam policije glede zamikov med dejanskim ter časom zabeleženim na posameznih kamerah, saj so ugotovitve gradili na podlagi preverjanja časa na posnetkih z dejanskim časom, upošteva tudi medsebojno časovno usklajenost na kamerah na vseh treh objektih (Via Bona, Avtohiša Peugeot, Avto Ljubljana) in časovno določljive dogodke. Dejstvo je, da je bilo za kamero na Via Bona (ki je bila izhodišče za določanje dejanskega časa na kamerah Avto Ljubljana in za Avtohiša Peugeot) ugotovljeno, da čas na posnetku zaostaja za dejanskim časom za nekaj sekund, torej je bila lahko ura več, nikakor ne manj. Iz posnetka varnostne kamere Ilirija, Tržaška cesta 40, Ljubljana (uradni zaznamek o ugotovljenih okolihčinah kaznivega dejanja z dne 19.12.2014 (list. št. 265 posnetek v prilogi A34) je razvidno, da se Jamnik ob 19:34:02 uri pripelje z ženinim avtomobilom po Šestovi ulici, se ustavi na semaforju, ob 19:34:34 uri v križišču spelje naravnost. Iz smeri vožnje (prečka Tržaško cesto in se zapelje v smeri Gerbičeve ulice) in iz časa vožnje je sklepati, da pelje proti Via Bona. Za njim tesno pelje avto temnejše barve neugotovljivih registrskih tablic. Ko Jamnik spelje skozi zeleno luč mu vozilo sledi. Sodišče sledi ugotovitvam iz uradnega zaznamka, podprtimi s fotografijami. Iz posnetkov kamere 8 Avtohiša Peugeot, Tbilisijska 59, ki je usmerjena na Tbilisijsko cesto v križišče pred vhodom v Avtohiša Peugeot je razvidno (uradni zaznamek o ugotovljenih okolihčinah kaznivega dejanja z dne 16.1.2015 na list. št. 1101, posnetek v prilogi A164), da se ob 19:34:34 uri (dejanski čas 19:37:36) pripelje iz smeri Interspara po Jamovi vozilo svetlejšje barve limuzinske izvedbe z odrezanim zadkom. Vozilo v križišču zavije levo na Tbilisijsko, se odpelje v smeri proti križišču pred Avtohiša Peugeot, kjer izgine iz vidnega polja. Iz kamere 1, ki je usmerjena na Tbilisijsko cesto v križišče pred vhodom v Avtohiša Peugeot je razvidno, da enako vozilo ob 19:34:40 uri (dejanski čas 19:37:42) pripelje po

Tbilisijski iz smeri Interspara v križišče pri Avtohiša Peugeot, zavije desno proti podjetju Ergoles. Ob 19:34:47 uri (dejanski čas 19:37:55) vozilo odpelje mimo podjetja Ergoles ter nadaljuje vožnjo proti uvozu na parkirišče pred Via Bona. Ob 19:34:53 uri (dejanski čas 19:37:55) vozilo izgine iz polja kamere. Da gre za vozilo oškodovanca je mogoče sklepati glede na lastnosti vozila (barva, oblika) ter glede na časovno zaporedje kamer 8 in 1, v povezavi s časovnim sosledjem na kamerah Avto Ljubljana. Sodišče sledi ugotovitvam iz uradnega zaznamka. Iz posnetkov varnostne kamere 3 Avto Ljubljana, Tbilisijska 59, ki je usmerjena na levo stran ograjenega parkirišča družbe Avto Ljubljana in zajema tudi prostor pred stranskim prihodom vhoda v restavracijo in del zunanjega parkirišča (zapisnik o zasegu posnetka na list. št. 131, 189, uradni zaznamek o ugotovljenih okoliščinah kaznivega dejanja z dne 20.12.2014 na list. št. 263, posnetek v prilogi A164) je iz posnetka št. 483 razvidno, da se ob 20:41:54 uri (dejanski čas 19:37:54) na parkirišče pripelje oškodovančevo vozilo (na kar je mogoče sklepati glede na položaj oškodovančevega parkiranega vozila, ki je tudi razviden iz skice kraja dejanja ter kraj najdbe oškodovanca po streljanju) iz smeri družbe Ergoles d.o.o., se ustavi, ob 20:41:57 uri (dejanski čas 19:37:57) prične z vzratnim parkiranjem proti parkirnemu boksu, v sredinskem delu, ob steni objekta. Sodišče sledi ugotovitvam iz uradnega zaznamka. Iz posnetkov kamere, ki je nameščena v notranjosti lokala Via Bona, Tbilisijska 59 in je usmerjena skozi steklo navzven proti delu zunanjega parkirišča gostinskega lokala (zapisnik o zasegu posnetka, uradni zaznamek o ugotovljenih okoliščinah kaznivega dejanja z dne 20.12.2014 na list. št. 263, posnetek v prilogi A164) je nadalje razvidno, da je oškodovanec okoli 19:38 ure pričel z vzratnim parkiranjem na parkirni prostor, ki se je nahajal na njegovi levi strani iz smeri prihoda, kamor je parkiral ob 19:38:07 uri. Ob 19:38:37 uri je izstopil iz vozila, ga zaklenil, viden je blesk zaklepanja na lučeh avtomobila (rdeča lučka). Sodišče v celoti sledi ugotovitvam iz uradnega zaznamka, saj se je o tem prepričalo samo. Oseba, ki ga je našla ležečega na tleh potem, ko je bil ustreljen, je Tine Horvat. Iz njegove izpovedbe izhaja, da je z avtom Opel Astra prispel na parkirišče lokala Via Bona (iz smeri Spara proti stavbi Hoferja, nato je gledano iz smeri vožnje, zavil desno na parkirišče pri drugem dovozu). Parkirišče je bilo tako rekoč zasedeno, našel je le eno prosto parkirno mesto (tisto, ki je na skici v prilogi A1 označeno z reg. št. njegovega avtomobila in njegovim priimkom), parkiral je vzratno. Pri tem je na njegovi levi strani (gledano v smeri vožnje) opazil, da nekdo leži na tleh, kar je opazil še preden je parkiral vozilo, ko je bil vzporedno s to osebo. Prvi trenutek je pomislil, da je nekdo preveč popil in obležal na tleh. Ko je parkiral vozilo je izstopil in pristopil k osebi. Najprej ni vedel za koga gre, to je ugotovil šele kasneje ko so bili na kraju policisti in reševalci. Opazil je, da je okrog osebe kri, da še diha, a je situacija resna. Vrnil se je v avto po mobilni telefon in poklical na 113. Priča Horvat je pojasnila, da je bilo parkirišče, ko je zapeljala nanj slabo razsvetljeno, tam ni videl nikogar, pa tudi ko se je peljal vzporedno s

parkiriščem do Spara v smeri Hoferja na cestišču ni opazil kaj posebnega. Kakšnega strela ni slišal. Od takrat, ko je pripeljal na parkirišče, pa do trenutka, ko je poklical na policijo, so minile kakšne 3 do 4 minute. V lokal Via Bona ni vstopil. V času, ko je klical policijo je iz stavbe prišel natak, pred njim pa so iz smeri vhoda prišle še dve ali tri ženske, vendar so odšle v smeri lokala. Zaslišan na glavni obravnavi dne 18.11.2015 je izpovedal v bistvenem enako. Na glavni obravnavi dne 9.3.2016 je pojasnil, da je bil oškodovanec, ko ga je našel, na desnem boku, z glavo proti Via Bona, ni bil naslonjen (pozicijo je na skici označil z X), od najbližjega avtomobila (iz skice izhaja Opel Meriva) je bil oddaljen približno meter in pol ali meter. Kri je tekla iz ušesa čez obraz v jašek, ležal je pri jašku. Priča je položaj oškodovanca označila na fotografiji št. 48 (priloga A189). Sam oškodovanca ni premikal. Po prihodu policije je bil nekaj časa na kraju dejanja, policisti so ga še zasliševali, prav tako so mu vzeli vzorce za smodnik. Sodišče sledi izpovedbi priče Horvata, saj je ves čas postopka izpovedoval enako, prav tako je iz uradnega zaznamka o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah z dne 17.12.2014 (list. št. 23) ter zapisnika o ogledu razvidno, da je poklical na policijo ob 19:42 uri. Sodišče ne sledi izpovedbi priče le v delu, ko je navajal, da je ležal pri jašku, saj je iz fotografije v prilogi A189, na kateri je priča označil pozicijo oškodovanca (tako glave kot nog) razvidno, da je jašek nekoliko oddaljen od te pozicije (še vedno pa v bližini) priča pa je tako na skici kot na fotografiji pozicijo oškodovanca označila enako, prav tako pa je iz fotografije razvidno, da je največji krvni madež ravno tam, kjer je priča označila, da je bila pozicija glave. Zato sodišče sledi priči, da je bila pozicija oškodovanca, ko ga je našel, takšna kot jo je označil in narisal na skici in fotografiji. Preostali izpovedbi priče Horvata sodišče sledi v celoti. Njegov prihod so zaznale kamere. Iz posnetkov kamere Avtohiša Peugeot, Tbilisijska ulica 59 je razviden prihod. Iz kamere 1 je razvidno, da se ob 19:36:54 uri (dejanski čas 19:39:56) po Tbilisijski cesti iz smeri Interspara v križišče pri Avtohiša Peugeot pripelje Horvatovo vozilo, ki nato v križišču zavije desno proti podjetju Ergoles. Ob 20:37:04 uri (dejanski čas 19:40:06) vozilo odpelje mimo podjetja Ergoles v smer uvoza na parkirišče pred Via Bona. Vozilo iz vidnega polja kamere izgine ob 20:37:09 uri (dejanski čas 19:40:11). Iz posnetka varnostne kamere št. 3 Avto Ljubljana, Tbilisijska ulica 59 št. 489 je razvidno, da ob 20:44:18 uri (dejanski čas 19:40:18) pripelje z avtom na parkirišče Horvat (upoštevaje pozicijo avtomobila, ki je razvidna iz skice kraja dejanja), ki se najprej ustavi pri praznem parkirnem prostoru ob ograji dvorišča družbe Avto Ljubljana nasproti Via Bona ter nato vzvratno parkira. Iz posnetka št. 490 je razvidno, da se luči na Horvatovem vozilu ugasnejo ob 20:44:42 uri (dejanski čas 19:40:42). Upošteva posnetek kamere Avtohiša Peugeot, da je Jamnik mimo podjetja Ergoles pripeljal ob 19:37:49 uri in nadaljeval vožnjo proti uvozu na parkirišče pred Via Bona, kjer je iz vidnega polja izginil ob 19:37:55; posnetek kamere Avto Ljubljana, da se je oškodovanec na parkirišče pripeljal ob 19:37:54 uri in je ob 19:37:57 uri pričel z vzvratnim parkiranjem ter posnetek kamere

Via Bona, da je oškodovanec parkiral ob 19:38:07 uri, iz vozila pa je izstopil ob 19:38:37 uri sodišče ugotavlja, da je bil ustreljen okoli 19:38:37 ure, najkasneje ob 19:39, saj ga je Horvat zagledal ležečega med parkiranjem vozila. Glede na dejstvo, da pa je Tine Horvat (kamera Avtohiša Peugeot) mimo podjetja Ergoles pripeljal ob 19:40:06 uri, na parkirišče (kamera Avto Ljubljana) je pripeljal ob 19:40:18 uri in pričel z vzratnim parkiranjem, luči na njegovem avtu pa so ugasnile ob 19:40:42 uri, iz izpovedbe Horvata pa tudi izhaja, da je že takoj, ko je pripeljal na parkirišče, opazil na tleh ležečega oškodovanca, je mogoče zaključiti, da je bil ustreljen pred ali ob 19:39 uri, sicer bi Horvat zaznal streljanje in odhod storilca. Torej je čas, ko je bil oškodovanec ustreljen, mogoče zamejiti med 19:38:37 uro ter 19:39 uro. Iz izpovedbe priče Tine Grebenc izhaja, da je na zabavo prispela nekaj minut čez sedmo, na parkirišču je parkirala malo čez sedmo (19:05). V avtu Ford Focus karavan srebrne barve je počakala še nekaj minut (ocenjuje da 5-7), ker je iskala dokumente v torbici, poklicala kolegico, zapustila avto in odšla v Via Bono, da je bila okrog 19:15 pred vhodom v lokal. Priča je na skici označila pozicijo svojega avtomobila (gre za avtomobil Ford z reg.št. LJ BA-564). V času, ko je sedela v avtomobilu, je imela prižgano luč in je videla, da je pripeljal avto, ki je parkiral v nasprotni koloni od njene, nekje na začetku, voznik je zapustil avto in odšel stran. Na glavni obravnavi je povedala, da je prišla na parkirišče malo pred sedmo, v avtu je počakala 10 do 15 minut in v Via Bona vstopila ob 19:10 ali 19:15. Enako kot v preiskavi je povedala, da je v času, ko je sedela v avtu, na parkirišču parkiral manjši srebrn avto (kar je prav tako označila na skici) ter da je prišel po parkirišču iz leve proti desni tudi pešec (pokazala je enako kot je bila smer prihoda Horvata z avtomobilom), zaznala ga je, ko je bil v ravni liniji pred njenim avtomobilom. Vsebinsko uradnega zaznamka o opravljenem razgovoru je v celoti potrdila pa tudi povedala, da Jamnik na zabave ni prihajal točno, prišel je ob pol osmih, osmih, takrat se je zabava uradno začela. Sodišče v celoti sledi izpovedbi priče Tine Grebenc, saj je ves čas postopka izpovedovala enako. Logično je, da se na glavni obravnavi ni več točno spominjala, kdaj se je pripeljala na parkirišče in kdaj je iz avta odšla v Via Bona, tudi sama je povedala, da se je v preiskavi časa bolje spominjala, zato je glede točnega časa natančnejša izpovedba iz preiskave. Ni torej dvoma, da je Grebenčeva na parkirišče Via Bona prispela po sedmi uri, da je nekaj časa še sedela v avtu, nato po klicu prijateljice izstopila in odšla v Via Bona. Sodišče ugotavlja, da je priča povedala, da si je pri razgovoru s kriminalistom pomagala z vpogledom v telefon, zato o točnem prihodu na parkirišče kritičnega večera sledi izjavi kriminalistu le dva dni po dogodku, ko je točen čas lahko povedala na podlagi vpogleda v telefon, saj je pojasnila, da je po prihodu na parkirišče takoj poklicala prijateljico, ko ji je ta klic vrnila je avto zapustila, torej prišla je ob 19:10 uri in iz avta odšla ob 19:17 uri. Sodišče zaključuje, da je priča med 19:10 in 19:17 uro sedela v avtu na parkirišču pred Via Bona, imela prižgano luč (ko je iskala stvari po torbici), nekaj časa je bila luč ugasnjena,

pa je sedela v temi. Priča je v tem času opazila prihod avtomobila, ki je parkiral v nasprotni vrsti od njene, prav tako je opazila pešca, ki je hodil iz leve proti desni. Darjan Andrejc je v preiskavi izpovedal, da je na parkirišče pred Via Bona prispel s svojim avtomobilom nekaj minut čez sedmo, avto parkiral in odšel v Via Bona. Opazil je, da v avtu, zdi se mu da v srebrnem karavanu, gotovo je bil parkiran vzvratno, sedi ena oseba v temi, čemur ni posvečal pozornosti. Ni prepričan, ali je bil ta oseba ženska ali moški. Sam je šel iz avtomobila, ki ga je parkiral v nasprotni vrsti, mimo v restavracijo. Priča je na skici označila svoj avtomobil (gre za Subaru LJ 837-ET). Sam je istega večera s policistom okrog 23:00 ure šel na parkirišče, kjer sta bila parkirana dva srebrna karavana, vendar takrat ni mogel reči, ali je bil en ali drug. V Via Bona je prispel ob 19:15 kar pomeni, da je na parkirišče prišel okrog 19:10. Na parkirišču, ki je bilo večinoma polno, je bilo temno, bila je slaba vidljivost. Na glavni obravnavi je izpovedal enako. Na skici je označil področje, na katerem je bil parkiran avtomobil, v katerem je sedela oseba, silhueta je bila povprečna (očitno gre za Tino Grebenc). Sodišče sledi izpovedbi priče Darijana Andrejca, saj je ves čas postopka izpovedovala v bistvenem enako. Enako kot pri priči Tini Grebenc sodišče ugotavlja, da je logično, da se na zaslišanju na glavni obravnavi ni do minute natančno spominjal prihoda na parkirišče, je pa svojo izjavo policistom podal takoj naslednjega dne, torej 17.12.2014, pri tej izjavi si je pomagal tudi z vpogledom v telefon, saj je ob prihodu na parkirišče poklical prijatelja. Sodišče zato sledi izjavi, katere vsebino je potrdil na glavni obravnavi, da je na parkirišče pripeljal okrog 19:15 ure ter pri hoji proti lokalu na desni strani v avtu zagledal Tino Grebenc. Sodišče zaključuje, da je priča Andrejc na parkirišču okrog 19:15 ure videla sedeti v avtu osebo, ki je sedela v temi, avto je bil parkiran vzvratno, skoraj prepričan je bil, da je šlo za karavan srebrne barve. Priča je pozicijo tega avtomobila označila na skici. Gre za štiri avtomobile, dva sta parkirana vzvratno, od tega je eden Tine Grebenc - srebrni karavan Ford. Tina Grebenc je pojasnila, da je v času med 19:10 in 19:17 uro sedela v avtu, pojasnila je, da je nekaj časa sedela tudi v popolni temi. Prav tako pa je opazila prihod pešca iz iste smeri kot je hodila priča Andrejc od avtomobila do prehoda, ki vodi v lokal Via Bona. Glede na navedeno sodišče zaključuje, da je očitno Andrejc v avtu videl sedeti Grebenčevo. Sklada se ura, pozicija avtomobila (avto Grebenčeve je ravno na delu, ki ga je označil Andrejc), barva (srebrn), vrsta (karavan), način parkiranja (vzvratno) in dejstvo, da je Grebenčeva nekaj časa v avtu sedela v temi in tudi sama opazila prihod pešca, ki je prišel ravno iz smeri kot Andrejc. Iz izpovedb prič Grebenčeve in Andrejca izhaja, da je bilo parkirišče po storitvi kaznivega dejanja zavarovano, nihče z avtomobilom tistega kritičnega večera po umoru parkirišča ni mogel zapustiti, po avto so prišli lahko šele naslednji dan, zato sodišče tudi sledi skici (torej tipu parkiranih vozil, navedenim reg. št. in načinu njihovega parkiranja), saj se podatki na njej tudi skladajo s primerjavo fotografiranih avtomobilov. Tako je na fotografiji 13 (A172) slikano vozilo Andrejca, na sliki 21 (A176)

pa vozilo Grebenčeve, s tem da so na slikah 20, 21, 22, 23 (A175-A177) slikana vozila, ki jih je poleg vozila Grebenčeve Andrejc označil na skici, nobeno od teh vozil ne ustreza opisanemu vozilu s strani Andrejca. Srebrno vozilo, ki je parkirano vzvratno v nasprotni koloni od Andrejčevega vozila je le še Opel Astra LJ V3-90F na sliki 25 (A178), ki pa je avtomobil priče Horvat, ki je na kraj pripeljal kasneje za Andrejcem in Grebenčevo in je našel oškodovanca na tleh. Glede na navedeno sodišče zaključuje, da je kritičnega večera Andrejc na parkirišču videl v avtu sedeti Grebenčevo. Miran Čuden je zaslišan v preiskavi povedal, da se je kritičnega večera s kolesom odpeljal ob 19:15 od doma v lokal K županu, na tej poti se je okrog pol osmih peljal mimo Via Bone, kjer je opazil nekoga, ki je stal ob ograji (priča je to označil s puščico na fotografiji na list. št. 293). Zdel se mu je malo čuden, ne ve točno kako je izgledal, bila je tema, oddaljen je bil od njega 3 metre. Po predloženju uradnega zaznamka, da je šlo za moškega visokega približno 175-180 cm, suhe postave, oblečenega v temno bundo, zapeto do konca tako, da je imel ovratnik potegnjen čez brado in del ust, na glavi je imel pokrivalo (ne ve ali kapo ali kapuco od bunde), ne ve če je imel brado ali brke, oči in nos je imel nepokrit, je priča povedala, da to drži. Povedal je še, da ne ve ali je imel moški v roki telefon, zdi se mu da je gledal proti lokalu. V preiskavi je na sliki (priloga C18) označil kje je opazil moškega (ob ograji Avto Ljubljana), kakšna je bila njegova smer vožnje na kolesu, kje se je nato s kolesom obrnil, ker je odšel še v Hofer. Pojasnil je, da je obrat s kolesom naredil pri Via Bona vzporedno z Via Bona, ne spomni pa se, ali je potem ta moški še stal pri ograji. Zaslišan na glavni obravnavi je povedal, da ni zaznal nič posebnega, ko se je peljal mimo. Priča je na glavni obravnavi povedala, da drži, da je ob ograji na desni strani opazil moškega, ne ve kako je bil oblečen, ni ga videl v obraz. Mimo mesta kjer je stal moški je šel dvakrat v roku minute. Ko se je obrnil in šel v Hofer, ni zaznal, ali je oseba še stala tam. Po predloženju vsebine uradnega zaznamka z dne 21.1.2015 iz katerega izhaja opis tega moškega ter navedba, da je imel Čuden občutek, da moški nekoga čaka in opazuje okolico, je povedal, da je že malo pozabil, da je bila takrat že tema, barve ne moreš natančno definirati. Priča pa je potrdila del vsebine istega uradnega zaznamka iz katere izhaja, da se kakršnihkoli drugih oseb, vozil ali posebnosti s tega mesta tistega večera ne spomni, zaznal je sicer, da je bilo iz lokala Via Bona slišati precej glasno glasbo. Ko se je kritičnega večera kasneje vračal iz pivnice, ga je pred Tbilisijsko na desni kjer je žičnata ograja prostora z rabljenimi avtomobili ustavil policist, preko ceste je bil napet trak „stop policija“, zato ni mogel naprej po isti poti temveč mimo Hofer. Priča je na glavni obravnavi označila (priloga A163) na fotografiji smer svoje vožnje s kolesom in mesto kjer je obrnila (to mesto je bilo že mimo izvoza s parkirišča Via Bona) ter mesto, kjer so ga nazaj grede ustavili policisti. Ni pa mogel na skici označiti, kje je videl moškega, ker je rekel, da se slabo vidi, bila je tema, na kolesu ni imel luči. Na fotografiji C18 ter list. št. 293 je pokazal enako pozicijo moškega kot je to označil že zaslišan v preiskavi. Priča se ni

več spomnila kdaj je tistega večera odšla od doma, po predloženju izpovedbe iz preiskave, da je bilo to ob 19:15, ob 19:30 pa se je peljal mimo Via Bona, pa je povedal, da to drži. Sodišče ugotavlja, da je priča Čuden izpovedala v bistvenem enako v preiskavi in na glavni obravnavi. Določenih podrobnosti (opis moškega, čas odhoda od doma, prihoda mimo Via Bona) se sicer na glavni obravnavi ni spominjal, kar je glede na potek časa razumljivo, zato sodišče sledi njegovi izpovedbi iz preiskave, ko je bil spomin še bolj svež. Je pa priča ves čas postopka na fotografijah enako označila smer lastne vožnje, pozicijo, kjer je s kolesom obrnil ter pozicijo kjer je opazil moškega, torej ob ograji Avto Ljubljana ob 19:30 uri. Iz posnetkov kamere št. 1, Avtohiša Peugeot je razvidno, da se v smeri, ki jo je Čuden na fotografijah označil kot smer svoje vožnje s kolesom, vidi ob 19:32:04 (dejanski čas 19:35:06) kolesar brez luči, kar bi glede na obrazloženo zelo verjetno lahko bil Čuden. Kamera pa ne pokriva mesta, na katerem je Čuden obrnil kolo. Sodišče sledi izpovedbi Čudna, da je kritičnega večera ob ograji videl moškega, da moški nekaj opazuje pa je bila zgolj Čudnova domneva. Ne glede na to bi bila opažena oseba lahko brez težav dejanski morilec, kajti njegova pozicija dovoljuje možnost, da je spremljal prihode v lokal Via Bona, kamor je četrto ure kasneje prispel Jamnik z vozilom, oseba po opisu nikakor ni Novič, ki je visok 185 cm, težek 103,8 kg, star 60 let. Jasno je, da vse te kamere ves čas niso zaznale ne peš na s kolesom nikogar, ki bi se pripeljal v kritično bližino, torej tudi Noviča ne, zaradi česar je Vrhovno sodišče naložilo rekonstrukcijo po drugih poteh, ne po smeri Čudnovega prihoda. Iz posnetkov Avto Ljubljana, kamera 1 ni razvidno nič relevantnega glede gibanja avtomobilov, pešcev in kolesarjev, kamera pokriva zgolj izhod parkirišča Avto Ljubljana (kot kamere razviden na list. št. 2748 ter skici na list. št. 2751). Iz posnetkov Avto Ljubljana, kamera 2 (kot kamere razviden na list. št. 2749 ter skici na list. št. 2751) je razvidno gibanje udeležencev v prometu. Ob 20:36:40 uri (dejanski čas 19:32:40) je na posnetku viden pešec brez dežnika. Kolesar se na kameri na posnetku št. 478 vidi ob 20:38:26 uri (dejanski čas ob 19:34:26), ko vozi iz leve proti desni in v križišču zavije desno na Tbilisijsko, ki torej časovno ni povezan z umorom. Na posnetku št. 480 sta vidna dva kolesarja, prvi kolesar ob 20:39:53 (dejanski čas 19:35:53) pripelje iz iste smeri kot kolesar na posnetku št. 478, vendar gre v križišču naravnost (pelje iz Tbilisijske ulice v križišču naravnost na Jamovo), torej odhaja s kraja, kjer se bo nekaj minut kasneje zgodil umor. Ravno v obratni smeri (iz Jamove ulice na Tbilisijsko ulico) se skoraj istočasno pripelje drug kolesar, ki ima na kolesu vidno luč. Na posnetku št. 482 je viden prihod avtomobila ob 20:41:15 (dejanski čas 19:37:15), ki iz Jamove zavije levo na Tbilisijsko, se torej tudi oddaljuje od kraja umora. Iz posnetkov Avtohiša Peugeot, kamera 8 (kot kamere razviden na list. št. 2747 ter skici na list. št. 2751) je med 19:28 in 19:35 uro videti na posnetku gost promet z avtomobili, vidni so kolesarji in pešci, nihče ne nosi dežnika. Ob 19:31:45 uri (dejanski čas 19:34:47) je slabo viden kolesar brez luči, ki pripelje iz zgornje

leve strani kota kamere (torej iz smeri, ki ga predhodno pokriva kamera 2 Avto Ljubljana), prav tako se ob isti uri pred kolesarjem vidi pešec štiri minute pred umorom. Ob 19:34:34 (dejanski čas 19:37:36) uri pripelje oškodovanec iz Jamove na Tbilisijsko; ko zavije, mu ne sledi noben avto. Malo preden je na kameri viden oškodovanec, ki zavija, je viden tudi kolesar in sicer ob 19:34:30 uri (dejanski čas 19:37:32), ki pripelje hitro iz iste smeri kot oškodovanec, to je iz smeri Jamove ulice. Iz posnetkov Avtohiša Peugeot in sicer kamere 1 (kot kamere razviden na list. št. 2746 ter skici na list. št. 2751) je enako kot na kameri 8 videti na posnetku gost promet z avtomobili, kolesarji in pešci, nihče od njih nima dežnika. Poleg prihoda oškodovančevega ter Horvatovega vozila, kar je bilo omenjeno že zgoraj, je razvidno tudi, da so iz smeri uvoza na parkirišče, na katerem je bil umorjen oškodovanec, pred njegovim prihodom na parkirišče odpeljali drugi avtomobili in sicer ob 19:30:34 uri (dejanski čas 19:33:36), 19:31:49 (dejanski čas 19:34:51) in 19:31:53 (dejanski čas 19:34:55). Ob 19:32:04 (dejanski čas 19:35:06) uri je viden prihod kolesarja brez luči, ki nato počasi zavije desno proti smeri Via Bona in nato iz vidnega polja izgine ob 19:32:16 (dejanski čas 19:35:18) uri, več kot 3 minute pred umorom. Ponovno iz smeri parkirišča odpeljeta dva avtomobila in sicer ob 19:33:07 uri (dejanski čas 19:36:09) ter ob 19:33:48 uri (dejanski čas 19:36:50), kar torej ne more biti v povezavi z umorom. Ob 19:34:35 (dejanski čas 19:37:37) uri mimo pripelje kolesar, ki ima na kolesu luč in gre naravnost (torej ne zavije proti Via Bona). Nato ob 19:34:40 uri (dejanski čas 19:37:42) pripelje avto oškodovanca. Na posnetku je nato vidno, da takoj, ko oškodovanec zavije desno proti Via Bona, ob 19:34:50 uri (dejanski čas 19:37:52) za njim odpelje kolesar (viden je na desnem zgornjem kotu kamere pri uri in pred tem ni vidno od kod je prišel) brez luči, nakar izgine iz vidnega polja. Ta kolesar je najprej viden ob ograji Avto Ljubljana in potem, ko mimo pelje oškodovančev avtomobil, kolesar prečka cesto, se ustavi (obrnjen v smeri vožnje oškodovančevega vozila), odpelje v isti smeri kot pred njim oškodovanec, kar bi lahko pomenilo, da je lahko v povezavi z umorom, vendar prepoznava forenzikov ne poveže kolesarja z Novičem. Dve sekundi kasneje iz parkirišča odpelje še en avtomobil, kar ni v povezavi z umorom. Ob 19:36:13 uri (dejanski čas 19:39:15) se mimo pripelje kolesar, ki ima na kolesu luč. Ob 19:36:17 uri (dejanski čas 19:39:19) nato iz smeri parkirišča, kamor je pred tem zavil oškodovanec in mu je sledil kolesar brez luči, zelo hitro odpelje kolesar brez luči, v križišču zavije desno (gledano iz smeri vožnje kolesarja), ki je lahko v povezavi z umorom. Ob 19:36:35 (dejanski čas 19:39:37) uri iz iste smeri pripelje še en kolesar z lučjo, prav tako zavije desno, kar je lahko v povezavi z umorom, saj pelje od kraja dogodka stran. Nato ob 19:36:54 uri (dejanski čas 19:39:56) pripelje vozilo Horvata in zavije desno v smeri Via Bona. Ob 19:37:31 (dejanski čas 19:40:33) uri nato iz smeri Via Bona pride pešec, ki stoji in čaka slabo minuto na vogalu ob stavbi in križišču pod lučjo, ki je lahko tudi v povezavi z umorom pod pogojem, da je ostal na kraju tudi po streljanju. Ob

19:38:19 uri (dejanski čas 19:41:21) ga na vogalu ob stavbi pobere avtomobil. Avtomobil, ki pobere pešca, počasi vzvratno obrne in nato normalno odpelje, pa je možno, da s kraja pelje storilca. Ob 19:42:52 uri (dejanski čas 19:45:54) se na parkirišče pripelje kombi z utripajočimi lučmi. Iz posnetkov Avto Ljubljana, kamera 3 (kot kamere razviden na list. št. 2749 ter skici na list. št. 2751) je iz posnetka št. 481 med 20:41:04 in 20:41:13 uro (dejanski čas 19:37:04 do 19:37:13) vidna silhueta osebe, ki pospešeno stopa po levi strani parkirnega prostora iz desne proti levi. Na posnetku št. 483 je viden prihod oškodovanca ob 20:41:54 (dejanski čas 19:37:54), ki nato ob 20:41:57 (dejanski čas 19:37:57) prične z vzvratnim parkiranjem. Ob 20:44:18 uri (dejanski čas 19:40:18) je na posnetku št. 489 viden prihod Horvata, ki se ustavi pri praznem parkirnem prostoru ob ograji dvorišča Avto Ljubljana in nato parkira na ta prostor vzvratno, njegove luči pa se ugasnejo ob 20:44:42 uri (dejanski čas 19:40:42), kar je razvidno iz posnetka št. 490. Na posnetku št. 493 se ob 20:46:10 uri (dejanski čas 19:42:10) skrajno levo vidi gibanje več oseb ter nato iz posnetka št. 502 ob 20:49:55 uri (dejanski čas 19:45:55) prihod policije. Iz posnetkov zunanje kamere Via Bona (kot kamere razviden na list. št. 2750 ter skici na list. št. 2751) je razvidno, da so v tem času na zabavo prihajali različni ljudje. Vhod v restavracijo se nahaja v zgornjem desnem kotu kamere. Obrazi ljudi, ki so vidni na posnetkih, niso prepoznavni, posnetki niso ostri. Je pa na podlagi oblačil in pričeske mogoče sklepati, ali so na posnetku moški ali ženske. Tako je iz posnetka razvidno, da od 19:00 uri v restavracijo vstopajo ljudje, ob 18:58 uri dve ženski, ob 18:59 uri tri ženske, ob 19:01 uri dve ženski, ki ostaneta še pred lokalom, ob 19:03 uri dve ženski in dva moška, ob 19:05 uri dve ženski in moški, ki ostanejo še pred lokalom, ob 19:05 uri dve ženski, ob 19:06 uri vstopi večja skupina ljudi, ob 19:07 uri dve ženski, ob 19:08 uri večja skupina ljudi, ob 19:09 ena ženska, ob 19:10 več ljudi, ob 19:10 ena ženska, ob 19:11 dve ženski, ob 19:12 moški, za njim ob 19:12 ženska, ki telefonira, ob 19:14 ženska, ob 19:15 dva moška, ob 19:17 ženska, ki ostane še pred lokalom, ob 19:18 moški, ob 19:19 ženska. Tudi od 19:20 do 19:40 vstopajo v lokal kontinuirano različni ljudje. Prav tako so na posnetku ljudje, ki ne vstopijo v lokal, otroci in odrasle osebe, ki pridejo po stopnicah pred lokal in nato odidejo. Ta kamera ne pokriva parkirišča, zato tudi iz nje ni razviden prihod oškodovanca ali kakšnih drugih avtomobilov. Razvidno je, da je v času, ko je bil oškodovanec ustreljen, pred lokalom več ljudi. Sodišče ugotavlja, da je kvaliteta vseh posnetkov na splošno slaba, posnet je nočni čas in so sicer razvidni avtomobili, pešci, kolesarji, ne pa tudi podrobnosti (npr. obrazi pešcev, kolesarjev, reg. št. ali barva avtomobilov). Pomembna sta posnetka kamer Avtohiša Peugeot kamera 1 ter Avto Ljubljana kamera 3. Iz prve je razviden del Tbilisijske ulice, ki vodi na parkirišče pred Via Bona, viden je prihod oškodovančevega avtomobila, Horvatovega avtomobila, kolesarja in kasneje policistov. Druga pokriva neposredno parkirišče pred Via Bona, vendar so posnetki na obeh slabi. Zaradi izboljšave posnetkov posnetke Avtohiša Peugeot kamera

1 so zapisi poslani nemškim izvedencem fototehnične stroke, ki so izdelali izvedensko mnenje, iz katerega izhaja, da glede na pomanjkljivo ločljivost video posnetka ni mogoče odgovoriti na vprašanja, kakšna je velikost in postava kolesarja na posnetku ter ali je kolesar na posnetku ob 19:32:04 uri isti kot kolesar na posnetku ob 19:36:17 uri. Prav tako zaradi prenizkega števila „pikslov“ ni bilo mogoče izboljšati slike pešca, vidnega ob 19:37:28 uri, kot tudi ni bilo mogoče ugotoviti za katero znamko ali model vozila gre pri vozilu, ki je ob 19:38:21 uri pobralo pešca. Cesta je bila mokra, kar izhaja tudi iz vpogleda v videoposnetek Avto Ljubljana 1, vendar je iz posnetkov razvidno, da nihče od pešcev ali kolesarjev nima dežnika, na avtomobilih ne delujejo brisalci, zato sodišče zaključuje, da kritičnega večera ni deževalo, je pa po vsej verjetnosti pršilo. Iz posnetkov je videti, da so bili v bližini lokala Via Bona številni pešci, kolesarji in avtomobili. Razvidno je iz posnetka Avtohiša Peugeot, kamera 8, ko oškodovančev avtomobil ob 19:34:34 uri (dejanski čas 19:37:36) pripelje iz Jamove ulice na Tbilisjsko. Sodišče zaključuje, da bi večje število na posnetku zajetih lahko predstavljalo storilca. Navedeni kolesar je sicer lahko isti kot kolesar na posnetku Avto Ljubljana, kamera 2 ter Avtohiša Peugeot, kamera 8, vendar iz podatkov v spisu ni dokazano; morda gre za enega ali dva kolesarja, ki sta v času pred umorom le v bližini kraja dejanja, kajti sam kraj umora s kamerami ni pokrit. Iz vseh posnetkov je razvidno, da je bilo kljub zimskemu in večernemu času na cesti nekaj kolesarjev. Iz nemškega izvedenskega mnenja izhaja, da ni mogoče zaključiti, ali je na posnetku Avtohiša Peugeot, kamera 1 kolesar ob 19:32:04 uri isti kot kolesar na posnetku ob 19:36:17 uri, pa gre torej lahko za enega samega ali za dva različna kolesarja. Prav tako ni mogoče izključiti, da sta v umor vpletena dva pešca, in sicer prvi viden na kameri 3, Avto Ljubljana 50 sekund pred prihodom oškodovanca ter drugi viden na kameri 1, Avtohiša Peugeot dve do tri minute po tem, ko je bil oškodovanec ustreljen. Kritičnega večera je na kamerah vidnih več pešcev, vendar le ta dva (ali en sam, če gre za isto osebo) krajevno-časovno sodita v okvir dogajanja. Ostrina videoposnetka vseh kamer je tako slaba, da je dejansko viden zgolj prihod pešca ter da pešca pobere avtomobil. Niso mogoči zaključki o tem, kaj počne pešec, medtem ko čaka. Poleg tega je bil promet iz parkirišča ter na parkirišče iz smeri lokala Via Bona kontinuiran, pred prihodom oškodovanca iz smeri parkirišča je odpeljalo več vozil in sicer ob 19:30:34 uri (dejanski čas 19:33:36), 19:31:49 uri (dejanski čas 19:34:51), 19:31:53 uri (dejanski čas 19:34:55), 19:33:07 uri (dejanski čas 19:36:09) ter 19:33:48 uri (dejanski čas 19:36:50), kar je lahko v širši povezavi z umorom. Modro vozilo, ki je Jamniku sledilo po Šestovi in Tržaški ulici je tudi lahko v zvezi s kaznivim dejanjem. Vse kaže na več odprtih možnosti, da se je storilec pripeljal s kolesom, z avtomobilom ali prispel peš, nakar ga je s kraja odpeljalo vozilo. Vse te opcije so dokazno odprte, vendar s prav ničemer od tega ni mogoče konkretno povezati Noviča, ki ga na kraju dejanja ali v bližini ni prepoznal nihče, ga ni zabeležila nobena kamera na način, da se sme sklepati nanj

(ne na koga drugega). O tem v razlogih sodba Vrhovnega sodišča, ki po argumentaciji in načinih sklepanja prepriča:

„Sprva se je preverjalo ali je obdolženec prišel na kraj dejanja kritičnega dne ob kritični uri z avtomobilom, peš ali s kolesom. Ker sta bili obe ostali varianti glede na razpoložljiv čas izključeni, se je obsojencu očitalo, da se je na kraj dejanja pripeljal s kolesom. Kot izhaja iz sodbe sodišča prve stopnje (točke 58, 61 in 63 sodbe), sodišče ugotavlja, da je kvaliteta vseh posnetkov slaba, posnet je nočni čas, razvidni so avtomobili, pešci in kolesarji, ne pa tudi podrobnosti npr. obrazi pešcev, kolesarjev, reg. št. avtomobilov, barva avtomobilov ipd. Sodišče je zaradi izboljšave posnetkov z vidika svetlosti in ostrine, posnetke Avtohiše Peugeot kamere številka 1 poslalo nemškimi izvedencem fototehnične stroke, ki so izdelali izvedensko mnenje, iz katerega izhaja, da glede na pomanjkljivo ločljivost video-posnetka ni mogoče odgovoriti na vprašanja, kakšna je velikost in postava kolesarja na posnetku ter ali je kolesar na posnetku ob 19:32:04 uri isti kolesar, kot kolesar na posnetku ob 19:36:17 uri. Za tem pa je sodišče zaključilo, da „je umor oškodovanca izvršil ravno kolesar, ki je takoj, ko je oškodovanec zavil proti parkirišču Via Bona (ob 19:36:17, oziroma dejanski čas 19:39:19), zavil za njim, po tem, ko je bil oškodovanec ustreljen, pa je z veliko hitrostjo iz iste smeri, torej iz smeri parkirišča pred Via Bono odpeljal, kar vse je razvidno iz posnetkov Avtohiša Peugeot, kamere številka 1.“ Pred tem ni vidno od kod se je ta kolesar pripeljal. In glede na ugotovljeno dejstvo, da je bil obsojencu znan protokol zabav delavcev KI zapisalo: „pri tem pa sodišče zaključuje, da je ta kolesar prav obtoženi“. Za tem pa je nadaljevalo, da „Podlage za zaključke obrambe, da je navedeni kolesar isti kot kolesar na posnetku Avto Ljubljana, kamera številka 2 ter Avtohiše Peugeot, kamere številka 8 v spisu ni.“ „Iz vseh podatkov je namreč razvidno“, kot nadalje ugotavlja sodišče „da je bilo kritičnega večera kljub zimskemu in večernemu času na cesti kar nekaj kolesarjev, kolesar, ki je viden na kameri številka 2 Avto Ljubljana ter kameri številka 8 Avtohiše Peugeot, pa bi navsezadnje lahko pot nadaljeval tudi naravnost po Gerbičevi ulici. Iz mnenja nemškega izvedenca fototehnične stroke izhaja, da ni mogoče zaključiti ali je na posnetku Avtohiše Peugeot kamera številka 1 kolesar ob 19:32:04 uri isti kot kolesar na posnetku ob 19:36:17 uri. Sodišče je nadalje zavrnilo še možnost, da bi bil storilec moški, ki je stal ob ograji in ki ga je pobral avto ob 19:38:21, in to tudi iz razloga, ker so posnetki tako slabi, da se ta oseba ne da identificirati, isto pa velja za avto. Gre za nekoga, ki ga je priča Čuden opisala kot sumljivega, oblečenega v bundo zapeto do konca, tako, da je imel ovrtnik potegnjen čez brado in del ust, na glavi pa je imel pokrivalo. Višje sodišče je v točki 47 takšnim dokaznim zaključkom pritrnilo in prav tako poudarilo, da je oba kolesarja na posnetkih brez luči zaznalo in upoštevalo tudi sodišče prve stopnje, zato kot neutemeljene zavrača navedbe pritožnika, da sodišče ni upoštevalo vseh posnetkov skupaj. Navedlo je, da drži, da tega, kar

ni bilo vidno, ni nadomeščalo z dopolnjevanjem in nakazovanjem na morebitne možnosti, kaj je ali kaj ni bilo. Da je posnetke celostno in skrbno presojalo, je očitno tudi glede na upoštevanje izvedenskega mnenja (list. št. 3182), da ni mogoče ugotoviti velikosti in postave kolesarjev in tudi ne, če gre pri kolesarju, zaznanem ob 19:32:04 (dejanski čas 19:35:06) in ob 19:36:17 (dejanski čas 19:39:19) za istega kolesarja. Tak zaključek izhaja iz obrazložitve sodbe, kot tudi ugotovitev, da iz navedena izvedenskega mnenja izhaja, da ni bilo mogoče izboljšati slike pešca, vidnega ob ...“ Slednjič je višje sodišče še navedlo (točka 58 sodbe), da „zaključek, če je šlo za enega in istega kolesarja ni bistven ob ugotovitvi, da je sodišče v točki 58 obrazložitve očitno štel in to tudi utemeljilo, da je morilec kolesar brez luči, vendar tisti, ki je viden na posnetku kamere številka A1 Avtohiše Peugeot, ki izkazuje, da je avto oškodovanca pripeljal ob 19:37:42 in, da je takoj za njim, ko je oškodovanec zavil v desno proti Via Boni ob 19:37:52 odpeljal tudi kolesar brez luči, ki je bil nato viden ob ograji Avto Ljubljana ... in je sledil oškodovancu, zatem pa hitro odpeljal s parkirišča in zavil desno ob 19:39:37. Zatrjevana napačna presoja gibanja (istega) kolesarja brez luči, kot zatrjuje obramba zato ni podana zgolj zato, ker sodišče glede poti kolesarja brez luči ni opravilo enakega zaključka kot obramba, namreč da gre za istega kolesarja.“ (zadnji odstavek na strani 32 sodbe). S takšnimi stališči pa se obramba ne strinja, saj meni, da je sodišče kršilo domnevo nedolžnosti (v pritožbi je uveljavljalo celo proti spisnost zaključka sodišča, da je kolesar, ki naj bi bil po stališču sodišča tudi morilec, ravno obsojeni). Posebej opozarja, da v spornem času iz smeri Jamove ulice ni viden prihod kolesarja, ki bi prečkal Tbilisijsko cesto in nato zavil na parkirišče restavracije Via Bona, da obsojenca ni zaznala nobena video nadzorna kamera od doma do kraja kaznivega dejanja, opozarja na mnenje nemškega izvedenca fototehnične stroke oziroma na dejstvo, da v spisu ni ne dokaza in ne indica, zakaj naj bi bil kolesar brez luči prav obsojenec. Po stališču obrambe je tako zaključek sodišča o tem, da je dr. Novič kolesar, ki je tudi morilec, sprejet dejansko na pamet. Zgolj povezovanje negativnega dejstva (da na obsojenčevem kolesu ni bilo najdenih GSR delcev) z dejstvom, da je dr. Novič čistil domnevno uporabljeno kolo, sodišču ne more dati zadostne podlage za identifikacijo in ugotovitev, da je obsojenec kolesar in da je kolesar morilec. Tudi višje sodišče v svoji sodbi navaja, da je sodišče prve stopnje sprejelo tako odločitev samo na podlagi dejstva, da je obsojenec v nedeljo, dva dni po dogodku na vrtu, na očeh vseh, čistil svoje kolo ter dejstva, da bi lahko v času, ko je njegova hči odšla od doma (po stališču sodišča ob 19:29) do trenutka, ko se je zgodilo streljanje oziroma, ko je opažen kolesar na posnetku ob 19:37:52 uri (le dobrih osem minut in sekund kasneje) že bil na kraju, ko je opažen prihod oškodovančevega avtomobila. Takšna argumentacija je po stališču obrambe nelogična, pristranska in jasno kaže na kršitev načela *in dubio pro reo*. Prav tako brez kakršnegakoli ustreznega razloga, na pamet, je sodišče zavrnilo tezo, da bi bil kolesar brez luči, zaznan na posnetku ob

19:32:04 isti, kot kolesar na posnetku ob 19:36:17 uri. Takšno presojo sodišča je želela obramba ovreči in dokazati, da obsojenca ni bilo zaslediti na nobeni kameri, ki so bile nameščene ob možnih poteh. Zato je predlagala, da sodišče zaseže posnetke družbe Avto Ljubljana kamera št. 2 na dan 16.12.2015, torej v času, ko se je opravljala rekonstrukcija, saj je želela z vpogledom v posnetke kamer dokazati, da je prihod kolesarja, policista in ostalih, ki so sodelovali pri rekonstrukciji viden, medtem ko na dan umora v spornem času iz smeri Jamove ulice ni viden prihod kolesarja brez luči, ki bi prečkal Tbilisijsko in nato zavil na parkirišče restavracije. Kolikor bi torej storilec opravil isto pot kot osebe, ki so opravile rekonstrukcijo, bi moral biti na posnetku kamere št. 2 viden, saj je s to kamero pokrito območje križišča med Jamovo in Tbilisijsko cesto. V nasprotnem je rekonstrukcija brezpredmetna in dokazuje le teoretično možnost prihoda s kolesom od obsojenčevega doma na kraj kaznivega dejanja. Treba pa bi bilo postaviti tudi izvedenca ustrezne stroke, ki bi se najprej opredelil glede možnih poti kolesarja in nato izvedel ustrezne meritve z upoštevanjem vseh okoliščin, vključno s posnetki vseh kamer. Sodišče je dokazni predlog zavrnilo kot nepotreben ker da posnetki z dne 16.12.2015 opravljene rekonstrukcije, torej eno leto po storjenem kaznivem dejanju, niso relevantni za predmetni kazenski postopek. Po presoji sodišča so relevantni le posnetki z dne 16.12.2014, s katerimi sodišče razpolaga in so bili tudi gledani na glavni obravnavi. Sodišče druge stopnje se o navedenem dokaznem predlogu sploh ni opredelilo. Kot je bilo že povedano lahko sodišče izreče obsodilno sodbo tudi na podlagi strujenega kroga zanesljivih indicev. En sam indic, pa naj bo še tako zanesljiv, ne zadošča za obsodbo. Pri indični sodbi, oziroma sodbi na podlagi posrednih dokazov je presoja sodišča odvisna od relacije med hipotetičnimi možnostmi primera in njegovimi dejanskimi pojavnostmi. Zato so napake v verigi logičnega sklepanja bistveno večje, kar posledično zahteva, da je zanesljivost oziroma dokazanost indicev, še posebej tistih, na podlagi katerih sodišče sklepa o obstoju odločilnih dejstev, še toliko večja. Pri presoji navedb zahteva za varstvo zakonitosti in razlogov izpodbijanih sodb Vrhovno sodišče ugotavlja, da je treba pritrditi stališču obrambe, da sodišče ni upoštevalo pravil o dokaznem vrednotenju indicev ter pravila o sklenjenem indičnem krogu, ko je presodilo, da je kolesar, ki naj bi izvršil umor, obsojenec, hkrati pa tudi, da to ni ista oseba, ki je bila kot kolesar zaznana na posnetku ob 19:32:04 uri. Za takšno presojo namreč ni podan ustavno zahtevani dokazni standard onkraj razumnega dvoma, saj je zanesljivost tega dokaza samega po sebi in v povezavi z ostalimi indici, minimalna. Razen tega, da je obsojenec kasneje vsem na očeh čistil kolo in da naj bi obstojala teoretična možnost priti s kolesom od njegovega doma na kraj dejanja, sodišče, za tak dokazni sklep ni ponudilo prav ničesar, čeprav je razpolagalo z mnenjem izvedenca, da na podlagi posnetkov ni mogoče oceniti niti velikosti človeka in njegovega społa, kaj šele druge podrobnosti, kot so fiziognomija obraza ipd. Ne glede na to, da dokaz ni uspel, je sodišče dokazno breme

razbremenjevanja naložilo obrambi (kaj vse ji ni uspelo dokazati). Pri tem je tezo obrambe kot verjetno izključilo z istimi dokazi, ki so bili podlaga za zaključek, da je na kolesu obsojenec (mneneje izvedenca o nejasnosti posnetkov). Zaključek pritožbenega sodišča, opisan v 45. točki te sodbe, pa je samo navidezen, saj pomeni le ponovitev izpodbijane teze. Ob tem je treba še poudariti, da bi dolžnost obrambe po predlaganju dokazov za razbremenjevanje (glede očitka, da je kolesu tedaj bil obsojenec) nastopila šele, ko in če bi dokaz uspel, torej, če bi izvedenec ugotovil, da je kolesar na kolesu brez luči z veliko verjetnostjo prav Novič. Dokler ni tako, pa je dokazno breme, izhajajoče iz načela domneve nedolžnosti, izključno in samo na državi. Šele tedaj, ko določen dokaz ustvari prepričanje, namreč nastopi položaj, ko se procesno dokazno breme prevale na obsojenca. Ta mora tedaj, če želi uspeti, tak dokaz omajati, kar pa ni isto, kot izpodbiti. Dovolj je, da z nasprotnim dokazom zmanjša verodostojnost izpodbijanega dokaza tako, da ta ne izpolnjuje več zahtevanega dokaznega standarda onkraj razumnega dvoma, oziroma vzbudi dvom, čeprav utemeljen sum, da je obsojenec storil kaznivo dejanje, še obstaja. Delitev dokaznega bremena ne pomeni dejanskega vprašanja, ampak gre za izvedbo postopka skladno z ustavnopravnim zahtevanim dokaznim standardom, izhajajočim iz domneve nedolžnosti. Da so zaključki sodišča nekonsistentni, v škodo obsojenca, pa nenazadnje izhaja tudi iz obrazložitve sodbe višjega sodišča, (kateremu obramba utemeljeno očita kršitev 11. točke prvega odstavka 371. člena ZKP), ki je pritrdilo argumentom pritožbe, da je sicer možno, da gre za istega kolesarja, vendar je menilo, da četudi je temu res tako, to za odločitev ni pomembno. Takšna presoja tega dejstva s strani višjega sodišča je bistvena, saj do tedaj, ko je bil na kameri kolesar brez luči zaznan prvič, obsojenec ob upoštevanju časa potrebnega za oblačenje in vožnjo s kolesom, tudi po ugotovitvah sodišča, do kraja storitve kaznivega dejanja ne bi mogel pripeljati. Nesprejemljivo je tudi, da je sodišče zavrnilo dokazni predlog obrambe, da se zasežejo in vpogledajo posnetki kamere št. 2 z dne 16.12.2015, s katerim je ta želela dokazati še nekaj več, kot le, da v kritičnem času na posnetku (kolesar brez luči) ni bil obsojenec, želela je dokazati popoln alibi. Dokazni predlog je bil še kako utemeljen. Okoliščina, ali so na posnetku kamere št. 2 posnete osebe, ki so opravljale rekonstrukcijo, medtem, ko na nobeni kameri od obsojenčevega doma pa do lokala Via Bona, kolesarjenje in prihod obsojenca na kraj dejanja (oziroma kolesarja brez luči, za katerega je sodišče presodilo, da je storil kaznivo dejanje umora) naj ne bi bil zabeležen, je namreč zelo pomembna. Če bi dokaz obrambe uspel, bi omajal zaključke sodišča o tem, kako je obsojenec do kraja kaznivega dejanja sploh prišel in koliko časa je za to pot porabil. Presoja sodišča, da po enem letu podatki niso relevantni, pa je popolnoma prazna. Tako razmišljanje bi bilo utemeljeno le, če bi bile kasneje zgrajene na primer nove ceste ali na teh, že obstoječih dovoznih poteh, postavljene druge kamere. Če pa so ostale prometne razmere v tem času nespremenjene, je izvedba dokaza tako pomembna, kot če bi se ogled in

rekonstrukcija opravljala neposredno po dejanju. Če so na kamerah vidni tisti, ki so opravljali rekonstrukcijo, bi moral biti viden tudi obsojenec, ki naj bi se po ugotovitvah sodišča na kraj dejanja pripeljal po eni od teh poti. Čas porabljen za kolesarjenje je bil namreč podlaga za dokazni sklep, da je kolo edina možna opcija prevoza na kraj dejanja (po tem, ko se je ugotovilo, da bi za pešačenje ali za vožnjo z avtomobilom porabil (pre)več časa), prav tako pa tudi podlaga za nadaljnji sklep, da je kolesar na kolesu brez luči zabeležen na posnetku kamer ob 19:36:17 (dejanski čas 19:39:19), prav obsojenec. Pritrditi je treba tudi nadaljnjemu dokaznemu predlogu obrambe, da bi moralo sodišče opraviti ustrezne meritve, koliko časa bi obsojenec potreboval, da bi se po odhodu hčerke Jere od doma, oblekel, obul, vzel vse potrebno, odšel v klet, vzel kolo, zaklenil hišo in se odpeljal do ceste. Za tem pa bi moralo ugotoviti še, po kateri poti naj bi se peljal tako, da se je izognil vsem kameram, za razliko od tistih, ki so opravljali rekonstrukcijo, ki naj bi bili na posnetkih vidni, in koliko časa je za tako pot porabil. Ob tem bi moralo sodišče upoštevati tudi, da v spisu ni podatkov, da bi bil obsojenec s komerkoli povezan, da naj bi se po ugotovitvah sodišča, do lokala odpeljal „na slepo“ in, da verjetno zaradi tega ni bilo posebnega razloga za hitenje. S tem, ko sodišče tem dokaznim predlogom ni sledilo, je obsojencu kršilo pravico do obrambe. Če bi namreč dokaz uspel, bi potrdil popoln alibi. Potrdil bi, ne samo s strani obrambe zatrjevano dejstvo, da obsojenec tedaj ni bil na kolesu, in še več, da v času od odhoda njegove hčerke od doma do kraja dejanja fizično ne bi mogel priti. Ob upoštevanju fizikalnih zakonov, isti predmet ne more biti hkrati na dveh mestih (bilokacija). Če je alibi popoln namreč pretehta nad vsemi ostalimi dokazi. Vsekakor pa bi že možnost alibija vplivala tudi na presojo izvedenskih mnenj. Lahko bi ovrgla mnenje izvedenca Sabliča in potrdila mnenje nemških izvedencev in strokovni stališči obeh k zadevi pritegnjenih strokovnjakov s tega področja.“

Na podlagi izpovedb Husića, Grebenčeve, Novak Tušarjeve in Gaberščka je zaključiti, da je oškodovanec na zabave zamujal, tudi kritičnega večera. Večkrat je uporabljal ženin 10 let star BMW, kar je bilo znano tudi zaposlenim na KI. Iz posnetkov kamer je zaključiti, da je bil oškodovanec glede na posnetek prihoda na parkirišče ter posnetek prihoda Horvata, ki ga je našel, ustreljen med 19:38:37 uro ter 19:39 uro. Iz skice kraja kaznivega dejanja (A1) v povezavi z zapisnikom o ogledu (list. št. 26-30) je razvidno, da se je ogled pričel dne 16.12.2014 ob 21:00 uri, pred tem so policisti zavarovali kraj ob 19:45 uri. V času ogleda je bila noč, tla vlažna. Parkirišče, kjer je prišlo do kaznivega dejanja, ni bilo osvetljeno. Iz skice in zapisnika izhaja, da je oškodovanec vozilo BMWi116 parkiral vzvratno, med Kia Ceed in VW Lupo. Najden je bil na tleh poleg avtomobila Opel Meriva (njegova oblačila so označena s št. 1, 2 in 4 na skici), ki je bil parkiran tik ob prehodu, ki vodi v vhod

restavracije Via Bona. Krvni madeži so najdeni na avtomobilu Opel Meriva (št. 5, 6 in 7 na skici), in sicer na zadnji strani (največ na pokrovu prtljažnika) in na levem zadnjem delu strehe ter en na avtomobilu Honda H-RV (št. 8 na skici) na zadnjem odbijaču. Glede na pozicijo parkiranega oškodovančevega vozila, glede na lokacijo prehoda, ki vodi v restavracijo, glede na krvne madeže ter glede na pozicijo ležečega na tleh je možno zaključiti, da je bil oškodovanec ustreljen v neposredni bližini vozila Opel Meriva, kar pomeni, da je po izstopu iz svojega vozila šel mimo vozila Kia Ceed, Mercedes A, poleg pa je bil nato že Opel Meriva. Iz zapisnika o ogledu izhaja, da je od sprednjega dela levega roba oškodovančevega vozila do zavarovanih sledi št. 1, 2 in 4 (gre za oblačila) okoli 5,5 metrov. Prav tako je iz skice in zapisnika o ogledu kraja razvidno, da je bil tulec z napisom S&B 7,65Br najden na tleh pred sprednjim levim vogalom oškodovančevega vozila (št. 3 na skici). Opravljen je bil podroben pregled asfaltne površine parkirišča v iskanju sledi in predmetov v povezavi s kaznivim dejanjem, vendar nič ni bilo najdenega (razen večjega krvnega madeža in sanitetnega materiala). Drugi tulec ni bil najden, ni bil najden niti v obeh kanalizacijskih jaških ter obeh meteoritnih jaških na parkirnem prostoru, ki so bili izpraznjeni in pregledani, kar prav tako izhaja iz zapisnika o ogledu. Po oceni sodišča je strelec po streljanju zanesljivo preiskal kraj, a je našel in s seboj v naglici odnesel le en tulec, drugega na mračnem parkirišču ni našel. Sodišče je opravilo poizvedbe o padavinah v kritični noči. Iz dopisa Agencije RS za okolje z dne 12.2.2016 (list. št. 2657) izhaja, da dne 16.12.2014 na meteorološki postaji Ljubljana - Bežigrad med 19:30 uro in 24:00 uro niso zabeležili padavin - ne na samodejni postaji in ne na klasični postaji. Vidnost je bila 5 km. Glede na okolico sklepajo, da je bilo podobno vreme tudi na območju Viča. Sodišče sledi navedenim podatkom, saj tudi iz zapisnika o ogledu kraja dejanja ne izhaja, da bi deževalo, prav tako iz posnetkov, ki so bili pregledani izhaja, da pešci in kolesarji, vidni na posnetkih, nimajo dežnikov. Je pa na sledih, od koder so peljali parkirani avtomobili vidno, da je ves čas pršilo, kajti okoli parkiranega vozila je bila vlaga, pod samimi avtomobili pa suho.

Ker torej v spisu ni zanesljivih podatkov, ali je bil storilec kolesar, voznik avtomobila ali pešec, kamera umora ni posnela so dovoljene tudi vse drugačne špekulacije, popolnoma enakovredno izhodišču, da je bil morilec en sam posameznik. Bolj verjetno je, da strelec ni deloval sam, iz nekaj razlogov. Parkirati vozilo je bilo možno na štirih med seboj dokaj oddaljenih parkiriščih: pred vhodom v lokal, levo od vhoda proti Koprski ulici, za lokalom po celi dolžini ter na parkirišču umora. Bilo bi enostavno osupljivo, da bi strelec predvidel katero izmed 4 možnosti bo Jamnik izbral za parkiranje, en sam človek ni mogel pokriti prostora dolžine več kot 100 m pred lokalom, za lokalom ter parkirišče umora. Pri tem je bilo parkirišče, kjer je morilec čakal, najbolj zasedeno, kajti Jamnik je zasedel zadnje izmed razpoložljivih prostorov. Naključje, da bi se Jamnik pojavil na nekaj metrih od (enega

samega) morilca ob takšni razporeditvi parkirnih mest na velikem prostoru je praktično nemogoča. Jamnika je zelo verjetno od odhoda od doma na razdalji spremljal nekdo z avtomobilom (morda z vozilom modre barve na list. št. 265 spisa) ter ko je zaznal na katero parkirišče pelje Jamnik to sporočil po odprti telefonski zvezi strelcu, ki je imel dovolj časa, da se po potrebi prestavi na pravi kraj, tudi če se je sprva nahajal na kakšnem od drugih parkirišč okoli lokala. Možno je tudi, da je strelčev pomočnik čakal pred hišo, da se Jamnik odpelje, kajti vedeli so, da je na poti v lokal Via bona. To bi tudi pojasnilo, zakaj je bila Moharjeva pri Michelu dve in pol ure pred dogodkom, da mu torej pove za čas in kraj zabave, da ostane čas za priprave in koordinacijo. Možno je tudi, da je bilo (potencialnih) strelcev več, da sta dva pokrivala parkirišči pred in za objektom Via bona po celi dolžini okoli 100 m. To bi bila bistveno bolj verjetna inačica kot to, da je dejanje izvršila ena same oseba - kolesar, ki bi morala imeti realno nemogočo srečo, da bi ob vsem tem prostoru naletel ravno na Jamnika, ki bi lahko prispel tudi iz povsem druge smeri, česar en sam storilec nikakor ne bi mogel pokrивati. Možno je tudi, da bi se strellec nahajal v nekem vozilu v bližini lokala, počakal na obvestilo, da je Jamnik odpeljal z avtom od doma, nakar je postal pozoren na katero parkirišče Jamnik pelje, pritekkel za njim, streljal, se usedel v avtomobil, katerega voznik bi ga odpeljal varno v poljubno smer. Inačice so bistveno bolj verjetne od v obtožbi ponujene opcije enega samega strelca, video posnetki tega prostora ne pokrivajo, pa je vsaka opcija mogoča, slednje so dosti bolj verjetne, izključujejo pa Milka Noviča kot storilca. Primerjajoč umor s planiranim umorom Janeza Plavca je skoraj povsem gotovo, da je pri strelu uporabljen dušilec, saj so Stephanu zasegli pištolo s predelavo za dušilec in dušilec, s tem bi bil pok močno zadušen, bistveno manj slišen. Nobeden izmed izvedencev ni mogel ne potrditi ne izključiti rabe dušilca.

Iz spisovnih podatkov nadalje izhaja, da so bili več osebam odvzeti brisi strelca (Mateju Janežiču - list. št. 199, Nejcju Carlu - list. št. 254, Matjažu Koželju - list. št. 261), med drugimi tudi obtožencu. Tako je iz uradnega zaznamka z dne 17.12.2014 (list. št. 82) razvidno, da je obtoženi prišel na PU Ljubljana ob 18:30 uri. Ob 18:35 uri je bil obveščten, da bodo z njega odvzeti sledovi strelca, na kar je pristal prostovoljno in brez prisile. Iz obrazca „Poročilo o zavarovanju delcev, ki nastanejo po streljanju s strelnim orožjem“ je razvidno, da so bili vzorci z rok osumljenega odvzeti 17.12.2014 ob 18:35 uri in sicer zgornji del roke v področju palca in kazalca (list. št. 1404). Iz poročila o preiskavi NFL z dne 20.12.2014 (list. št. 262) izhaja, da so preiskali in analizirali vzorce zavarovane z rok in glave obtoženca, prav tako pa tudi delce iz notranjosti tulca naboja z oznako S&B 7,65 Br, ki je bil najden na kraju dogodka. Na vzorcu iz desne roke obtoženca bi naj našli dva značilna delca, ki nastaneta po streljanju s strelnim orožjem s sestavo svinec, kositer. Na vzorcu z leve roke bi naj v NFL našli tri karakteristične delce, ki nastanejo po streljanju s

strelnim orožjem s sestavami: antimon, barij, svinec; antimon, kositer, svinec; antimon, kositer. Na vzorcu z glave bi naj v NFL našli dva karakteristična delca, ki nastaneta po streljanju s strelnim orožjem s sestavo: antimon, barij, svinec, kositer; svinec, kositer. V notranjosti tulca naboja z oznako S&B 7,65 Br so našli delce s sestavo: antimon, barij, svinec, kositer. Iz dopolnitve poročila NFL z dne 8.4.2015 (list. št. 1404) izhaja, da je bila velikost delcev na vzorcih zavarovanih iz rok in lasišča obtoženca od cca 0,5 mikrona do 1 mikrona. Iz poročila NFL z dne 9.1.2015 (list. št. 1063-1064) izhaja, da na vzorcih iz rok in glav Mateja Janežiča (zavarovani dne 17.12.2014), Nejca Carla (zavarovani dne 20.12.2014) in Matjaža Koželja (zavarovani dne 20.12.2014) niso našli karakterističnih delcev, ki nastanejo po streljanju s strelnim orožjem. Michel Stephan je test odklonil. So pa bili vzorci z rok zavarovani in odvzeti tudi z oškodovanca. Iz poročila NFL izhaja, da so na vzorcu desne roke našli dva značilna delca, ki nastaneta po streljanju s strelnim orožjem s sestavo: antimon, svinec. Na vzorcu leve roke oškodovanca so našli en karakterističen delec, ki nastane po streljanju s strelnim orožjem s sestavo: antimon, barij, svinec, kositer. Gre za primarno kontaminacijo ob samem streljanju, večinski brizg je torej šel v smer žrtve, od strelca naprej. Iz poročila o preiskavi NFL z dne 19.12.2014 (list. št. 393) izhaja, da na tulcu naboja niso našli sledi papilarnih linij. Iz poročila o preiskavi NFL z dne 23.12.2014 (list. št. 607-609) izhaja, da so opravili preiskavo in medsebojno primerjavo tulca naboja najdenega na kraju kaznivega dejanja z obema krogla naboja, ki sta bili zavarovani pri obdukciji. Tako za tulec kot obe krogli je bilo ugotovljeno, da so kalibra 7,65 x 17 mm, znamke streliva Sellier-Bellot, izstreljeni iz polavtomatskega kratkocevnega orožja, znamke FEG, model AP 66. Glede na naštetu sodišče ugotavlja, da je oškodovanec parkiral vozilo na parkirišču, potem odšel proti prehodu, ki vodi v lokal, med potjo pa je bil ustreljen v bližini avtomobila Opel Meriva, na katerem so bili najdeni krvni madeži. Tulec z napisom S&B 7,65 je bil najden na tleh pred oškodovančevim vozilom, na njem sledi papilarnih linij niso našli. Drugi tulec ni bil najden. Po dejanju so bili več osebam (ki bi lahko imeli kakšno zamero do oškodovanca) odvzeti brisi strelca, delci streljanja pa so bili od vseh teh oseb najdeni le na rokah in laseh obtoženca in sicer delci antimon, barij, svinec in kositer v različnih kombinacijah. Delci streljanja so bili najdeni na obeh rokah oškodovanca. S preiskavo tulca in obeh krogel naboja, zavarovanih pri obdukciji je bilo ugotovljeno, da gre za strelivo Sellier Bellot (S&B), kalibra 7,65 mm, ki je bilo izstreljeno iz polavtomatskega kratkocevnega orožja, najverjetneje FEG, model AP66. V notranjosti tulca naboja so našli delce s sestavo antimon, barij, svinec, kositer.

Iz spisovnih podatkov nadalje izhaja, da je imel obtoženi mobilno številko 041 533 291. Iz seznama zabeleženih odhodnih in dohodnih vzpostavljenih zvez za obtoženčevo SIM kartico (priloga A 37), uradnega zaznamka o ugotovljenih dejstvih o pregledu izpisa

telefonskega prometa obtoženca z dne 22.12.2014 (list. št. 321-322), uradnega zaznamka o ugotovljenih dejstvih o pregledu podatkov obtoženčevega telefona z dne 3.2.2015 (list. št. 1116-1117) ter uradnega zaznamka o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah pregleda izpisa telefonskega prometa obtoženca z dne 4.2.2015 (list. št. 1112-1113) je glede na bazne postaje (v nadaljevanju BP) razvidno, da se je dne 16.12.2014 vse od dopoldneva do popoldneva do 15:08 ure nahajal na Primorskem (BP Ajdovščina-Silos, BP Sežana TLK). Med 15:30 in 15:47 uro se je zadrževal na območju BP Povir. Ob 18:42 uri ima zabeleženo BP AVRHOV1 LJ-Vič GD (Gasilski dom Vič, Viška cesta 41), ki pokriva območje domačega naslova Žaucerjeva ulica 12, Ljubljana. Obtoženi je s telefonske številke 040 262 243, ki pripada Robertu Bartolu, kritičnega dne ob 18:42 uri prejel SMS z vsebino „Ob 19 dajte piščanca v pečico. Ob 20ih da bo večerja“. Nato je obtoženi nanj odgovoril ob 19:49 uri z vsebino „mi je kura pobegnila. Kaj sedaj?“. Obakrat je bil priklopljen na BP AVRHOV1. Ponovno je iz telefonske številke Bartola obtoženi prejel SMS ob 20:07 uri, ko je bil priklopljen na BP AVARNO3 LJ Varnost (Varnost Sistemi d.o.o., Koprška 94) z vsebino „??Kdo pa je tam :-). Robi tle“. Obtoženi je odgovoril ob 20:11 uri, ko je bil ponovno priklopljen na BP AVRHOV1 z vsebino „JA jst sm kenede“, kar je bila tudi zadnja njegova komunikacija tega dne. Najpogostejša BP preko katere je komuniciral v obdobju od 1.9.2014 do 21.12.2014 je bila BP AVRHOV1, ki je bila aktivna 228 krat, druga najpogostejša pa je bila ATRNCEG LJ- Trnovo Cerkev (Kolezijska ulica 1), ki je bila aktivna 43 krat. Na območju BP LJ - Varnost (AVARNO1) se je pred kritičnim časom nahajal dne 24.11.2014, 30.10.2014 in 10.11.2014. Razvidno je tudi, da je tega dne ob 19:36 uri prejel klic s telefonske številke 041 789 558, ki jo uporablja Rok Greca, vendar se na klic ni javil. Na katero bazno postajo je bil obtoženi ko je prejel klic Greca priklopljen sodišče ni moglo ugotoviti, saj so iz Telekomu z dopisom z dne 4.11.2015 (list. št. 1995) sporočili, da so na podlagi odločbe Ustavnega sodišča, ki je bila objavljena v UL RS št. 54/14 z dne 18.7.2014 od julija 2014 dalje pridobivali zahtevane prometne podatke za pripravo odgovorov na sodne odredbe iz baze podatkov za potrebe obračuna, v tej bazi neodgovorjenih klicev ni. Ponovna vzpostavitev sistema po katerem sedaj posredujejo zahtevane podatke na podlagi prejetih odredb v decembru 2014 še ni bila pripravljena. Podatke o vzpostavljenih in neodgovorjenih klicih imajo v družbi Telekom Slovenije za tekoči in tri pretekle mesece. Podatke, za katere je prosilo sodišče je družba Telekom imela do konca marca 2015, do tedaj je bil na razpolago tudi podatek o lokaciji (bazna postaja) prejemnika neodgovorjenega klica. Tekom preiskave, ko bi bilo to še mogoče podatek ni pridobljen, kar seveda ne more biti v breme obdolženca. Dokaz z baznimi postajami bo podrobneje ocenjen v nadaljevanju v povezavi s sodnim izvedenstvom. Dne 22.12.2014 (šest dni po umoru) je bila opravljena hišna preiskava na naslovu prebivališča Žaucerjeva 12, preiskava njegovega in ženinega avtomobila ter osebna preiskava. Iz zapisnika o hišni

preiskavi stanovanja s pritisklinami na naslovu Žaucerjeva 12 ter preiskavi avtomobilov (list. št. 313-318) in fotografij (list. št. 651-693) je razvidno, da je bilo med preiskavo zaseženih več različnih oblačil (med drugim tudi tri jakne, ena znamke Bugatti) in obutve, prenosni in stacionarni računalnik, telefon, dva zunanja diska, prevleka za vzglavnik. Prav tako so bili iz več različnih predmetov odvzeti brisi s priborom za ugotavljanje prisotnosti smodniških delcev po streljanju in sicer iz glave in telesa psa, tipkovnic, mobilnega telefona, stanovanjskih in avtomobilskih ključev, računalniških mišk, krmila štirih koles ter vrat, volana in prestavne ročice obeh avtomobilov. Iz zapisnika o osebni preiskavi (list. št. 346-347) je razvidno, da so dne 22.12.2014 obtožencu ponovno odvzeli brise s priborom za ugotavljanje prisotnosti smodniških delcev po streljanju in sicer iz obeh rok ter dvakrat iz glave in lasišča. Iz poročila o preiskavi NFL z dne 8.1.2015 (list. št. 712-713) je razvidno, da so pregledali in analizirali material (vzorci zavarovani iz obeh avtomobilov, vzorec zavarovan s kolesa Uni vega, vzorci zavarovani s psa, prevleka vzglavnika, 3 jakne, vzorci zavarovani z rok in glave). Rokave vseh treh jaken, površino vzglavnika ter notranjost levega in desnega žepa jakne Bugatti so prelepili z lepljivimi diski in tako pripravljene vzorce kot tudi vse ostale zavarovane vzorce analizirali. Karakteristične delčke streljanja so našli le na vzorcih zavarovanih iz rokavov in žepov jakne Bugatti. Na vseh ostalih vzorcih (zavarovanih iz vozila, kolesa, vzglavnika, psa, jakne Salewa in jakne Pierre Cardin, rok in glave) niso našli karakterističnih delcev, ki nastanejo po streljanju s strelnim orožjem. Na jakni Bugatti bi naj v NFL našli: 1. na rokavih jakne karakteristične delčke, ki nastanejo po streljanju s strelnim orožjem s sestavami: antimon, barij, svinec, kositer; antimon, barij, svinec; antimon, barij; antimon, svinec; barij, svinec; antimon, kositer, svinec; 2. v desnem žepu jakne več karakterističnih delčkov, ki nastanejo po streljanju s strelnim orožjem s sestavami: antimon, barij, svinec; antimon, barij; antimon, svinec; antimon, kositer, svinec; 3. v levem žepu jakne malo karakterističnih delčkov, ki nastanejo po streljanju s strelnim orožjem s sestavami: antimon, svinec; antimon, kositer. V poročilu je še pojasnjeno, da v primeru, ko najdejo do pet takšnih delcev, ovrednotijo rezultat kot malo, če je takšnih delcev več kot pet in manj od dvajset, ovrednotijo rezultat kot več in v primeru, da je takšnih delcev več kot dvajset, ovrednotijo rezultat kot veliko. Iz poročila izhaja, da je bila jakna Bugatti poslana še v biološke preiskave. Iz dopolnitve poročila NFL z dne 8.4.2015 (list. št. 1404) izhaja, da je bila velikost delcev na vzorcih z rokavov in žepov jakne od cca 0,5 mikrona, več delcev pa je tudi večje velikosti (2,5 mikrona, 3,5 mikrona, 4 mikrone vse do 6 mikronov). Mesto vzorčenja na jakni sta bila desni in levi rokav, in sicer predel od zapestja do komolcev jakne ter notranjost desnega in levega žepa. V biološke preiskave so bila poleg jakne Bugatti poslana tudi ostala oblačila in obutev, ki so bila zasežena na hišni preiskavi ter tulec naboja. Iz poročila o preiskavi NFL z dne 12.1.2015 (list. št. 1080-1083) izhaja, da je bila jakna Bugatti z rokavicami podrobno pregledana z uporabo forenzičnega

vira svetlobe, vendar niso bili zaznani specifični madeži. Iz poročila izhaja, da na oblačilih in obutvi, razen obtoženčevih bioloških sledi, drugih sledi (zlasti bioloških oškodovanca) niso našli. Izjema so le športni copati Nike, na katerih je bila najdena mešanica bioloških sledi treh oseb, prevladujoč profil DNK pa je obtoženčev. Prav tako niso bile najdene nobene biološke sledi na tulcu naboja. V zaseženi jakni Bugatti se je v desnem žepu nahajal obesek za ključ, v levem žepu pa kemični svinčnik in ključ (to izhaja iz poročila o preiskavi NFL z dne 8.1.2015 - list. št. 712-713). Ta ključ je bil nato tudi pregledan in preplepljen z leppljivim diskom. Iz Poročila o preiskavi NFL z dne 27.3.2015 (list. št. 1335) izhaja, da na vzorcu zavarovanem s ključa v žepu jakne Bugatti niso našli karakterističnih delcev, ki nastanejo po streljanju s strelnim orožjem. Dne 23.12.2014 je bila opravljena hišna preiskava na Krasu lesenega poslopja, počitniške prikolice in ostalih prituklin, ki spadajo k naslovu Brje pri Koprivi 10, Dutovlje (kar izhaja tudi iz fotografij na list. št. 623-637). Iz zapisnika o hišni preiskavi (list. št. 378-379) je razvidno, da je bil na kraju prisoten tudi vodnik službenega psa in službeni pes policije za odkrivanje orožja, zaseženi pa niso bili nobeni predmeti. Glede na navedeno sodišče ugotavlja, da so bili obtožencu ob osebni preiskavi dne 22.12.2014 ponovno odvzeti vzorci z rok in las, vendar na njem delci streljanja takrat niso bili najdeni. Ob hišni preiskavi dne 22.12.2014 so bila zasežena različna oblačila, obutev, prevleka za vzglavnik, ki so bili analizirani v zvezi s prisotnostjo delcev streljanja, brisi za ugotavljanje smodniških delcev pa so bili odvzeti tudi iz različnih predmetov (psa, tipkovnic in računalniških mišk, mobilnega telefona, ključev, krmila štirih koles ter iz avtomobilov). Na vsem analiziranem materialu so bili delci streljanja najdeni le na jakni Bugatti. Šlo je za delce antimon, barij, svinec in kositer v različnih kombinacijah. Na ključu najdenem v žepu jakne Bugatti, ki je bil prav tako analiziran, delci streljanja niso bili najdeni. Jakno Bugatti so skupaj z ostalimi zaseženimi oblačili in obutvijo ter tulcem naboja biološko preiskali, vendar niso bile najdene biološke sledi (torej na jakni Bugatti ni bilo nobenih krvnih madežev, prav tako ni bilo bioloških sledi na tulcu naboja). Pri hišni preiskavi na Krasu niso bili zaseženi predmeti. Pri hišni preiskavi doma so bile zasežene elektronske naprave, ki so bile na podlagi privolitve zavarovane in preiskane, kot je to razvidno iz zapisnika o zavarovanju in preiskavi podatkov elektronskih naprav z dne 24.12.2014 (list. št. 714-715). Iz zapisnika o preiskavi podatkov elektronskih naprav z dne 29.12.2014 (list. št. 735-738) izhaja, da so bili preiskani prenosni in osebni računalnik s trdim diskom, spominska kartica telefona ter prenosna diska. Pri analizi zgodovine obiskanih spletnih storitev, dnevniških zapisov sistema in časovnih atributov datotek je bilo ugotovljeno, da na trdih diskih obeh računalnikov v času umora ni aktivnosti (brskanje po internetu, odpiranje datotek, uporaba programov). Iz dnevniških zapisov izhaja, da je bil prenosni računalnik dne 16.12.2014 prižgan dopoldan med 8:31 in 9:16 uro, nato popoldan med 18:06 uro ter 18:29 uro. Od 18:29 ure do 22:09 ure je bil računalnik izklopljen, med

22:09 uro ter 22:58 uro je bil znova prižgan, ugasnjen in spet prižgan do 00:16 ure dne 17.12.2014. Fiksni računalnik je bil izklopljen v obdobju med 10.12.2014 in 18.12.2014. Iz uradnega zaznamka - pregled podatkov zaseženih elektronskih naprav z dne 13.1.2015 (list. št. 1106-1110) izhaja, da na fiksnem računalniku med 9.12.2014 in 19.12.2014 ni bilo zaznane nobene internetne aktivnosti. Pregledana je bila vsebina računalnika po ključnih besedah. Beseda „Jamnik“ se pojavi le enkrat dne 6.11.2011, to je več kot 3 leta pred umorom, beseda „Kemijski“ se pojavi večkrat, gre za iskanje podatkov s spletnih strani KI, opravljena v letih 2011 in 2012, to je 3 leta pred umorom. Pri ključni besedi „pištola“ je uporabnik „Milko“ ogledoval spletne strani in je v obdobju do 8.1.2012 preko iskalnika Google večkrat vpisal iskanje besedne zveze „pištola kaliber“, do navedenega datuma si je ogledoval različne spletne strani, ki ponujajo v prodajo pištole različnih znamk. Sledeč tem podatkom bi moral Novič snovati umor že tri leta, preden ga je storil?! V oktobru 2014 je različnim prejemnikom z naslova milko.novic@fkkt.uni-lj.si in milko.novic@siol.net poslal več sporočil „mobing Tasmanija“, pa sporočilo z naslovom „Kaj se dogaja v slovenski znanosti“ in „Kraja intelektualne lastnine“. Iz pregleda internetnih aktivnosti na prenosnem računalniku je razvidno, da je prvo internetno aktivnost dne 16.12.2014 pričel ob 8:33 uri, do 09:14 ure si je ogledal več spletnih strani in sicer je dostopal na naslov mail-fkkt.fkkt1.uni-lj.si ter spletnih časopisov, blogov, socialnih omrežij, ob navedeni uri zaključil z internetno aktivnostjo. Ob 18:09 uri je znova začel z internetno aktivnostjo na strani mailfkkt.fkkt1.uni-lj.si in si nato spet ogledoval strani časopisov in socialnih omrežij, ob 18:27 uri pa je s to aktivnostjo zaključil. Ponovno je začel s spletnimi aktivnostmi ob 22:11 uri, ko je spet dostopil do strani mail-fkkt.fkkt1.uni-lj.si, čez nekaj minut pa še do posta.siol.net. Ob 22:17 si je ogledal spletno stran časopisa Delo in sicer članek z naslovom „Na Viču menda ustrelili direktorja kemijskega inštituta“. Takoj za tem je dostopal na več spletnih strani, kjer si je ogledoval članke z različnimi, s primerom nepovezanimi temami. Do 22:35 si je ogledal še več spletnih vsebin v različnih časopisih, večkrat je dostopil le do glavne strani časopisa (Demokracija, Primorske Novice, Reporter, Požareport), nato pa ob 22:36 ponovno preveril pošto na mail-fkkt.fkkt1.uni-lj.si. Ob 22:39 si je ponovno ogledal omenjen članek iz časopisa Delo. Nato si je ogledal nekaj s primerom nepovezanih člankov, primeroma med 22:47 in 22:56 uro več strani s pornografsko vsebino (!!!! - list. št. 1108 spisa), ob 23:07 si je na Siolovi strani ogledal članek „V Ljubljani ustrelili direktorja Kemijskega inštituta“. Sledilo je ogledovanje glasbenih video posnetkov. Ob 23:22 uri je ponovno pogledal članek Dela „Na Viču menda ustrelili direktorja kemijskega inštituta“. Sledili so vpogledi na različne spletne strani v povezavi s streljanjem na direktorja KI in sicer ob 23:26 uri (siol.net), ob 23:28 uri (slovenskenovice.si), 23:45 uri (delo.si), 23:45 uri (siol.net), 23:46 uri (delo.si), 23:51 uri (rtvslo.si), 23:54 (sta.si), 23:56 (delo.si), 00:02 (24ur.com). Med 23:00 in 00:16 uro je poleg navedenih dostopal tudi na različne spletne novičarske strani, kjer si je

ogledoval različne članke, ki niso povezani s primerom ali pa je ostal zgolj na glavni strani. Z internetno aktivnostjo je prenehal ob 00:16 uri, zadnjič dostopil na stran mail-fkkt.fkkt1.uni-lj.si. Vsebina računalnika je pregledana tudi po ključnih besedah. Za „Jamnik“ obstaja večje število zadetkov, dne 28.6.2013 in 2.7.2013 je shranil sliko oškodovanca, kar je leto in pol pred umorom. Dne 31.10.2014 je iskal ključne besede „rifle gun“. Ob pregledu shranjenih in izločenih dokumentov je najdena datoteka „Varno z orožjem.pptx“, kjer avtor daje navodila za delo s strelnim orožjem, tehnične karakteristike posameznega orožja in pravne podlage. Datoteka je bila zadnjič spremenjena 28.4.2012. Sodišče je datoteko pridobilo tudi v pisni obliki (list. št. 2218-2243). Iz datoteke je razvidno, da gre za priročnik, ki vsebuje pravila o varnem ravnanju z orožjem, o osebni varovalni opremi, o lastnostih raznih vrst strelnega orožja (da se deli na kratkocevno in dolgocevno orožje, kakšni so sprožilni mehanizmi, na kakšen način deluje zaklep, vrste streliva, oznake nabojev), o načinu vzdrževanja posameznih vrst orožja (med drugim tudi polavtomatske pištole CZ M-70, cal. 7,65) ter o določbah Zakona o orožju. Ker je redno hodil na streljanje in se pripravljajal na izpit za dovoljenje posesti orožja je ta dejavnost povsem logična, časovno je ni možno povezati z umorom. Iz uradnega zaznamka z dne 27.11.2015 (list. št. 2217) izhaja, da so dodatno preverili podatke iz elektronskih naprav, ki jih je uporabljal in iskali morebitno iskanje naslova ali lokacije Via Bona, Tbilisijska 59, Ljubljana. Vsebino računalnikov so pregledali po „Via Bona“, „Tbilisijska“, „Vič“, „zemljevid“, „map“ in „street“. Ugotovljeno je bilo, da je sicer večkrat uporabil zemljevide za iskanje poti ali naslovov, vendar iskanja lokacije Via Bona v zavarovanih podatkih niso zaznali. To potrjuje zagovor v delu, da v tem lokalu ni bil nikdar, da ga ta lokal ni zanimal, da na zabave KI ni hodil ter da ni vedel, kam gre žena na zabavo. V jakni Salewa je bil najden USB ključ, zavarovan in pregledan, kar izhaja iz zapisnika o zavarovanju podatkov elektronskih naprav z dne 2.4.2015 ter zapisnika o preiskavi podatkov z dne 3.4.2015 (list. št. 1492-1494). Iz uradnega zaznamka o pregledu podatkov USB ključa z dne 8.4.2015 (list. št. 1495) je razvidno, da niso najdeni podatki relevantni za ta primer. Bil je najden le zapisnik sestanka obtoženca z oškodovancem, ki je bil dne 18.7.2008, kar 6 in pol let prej, v pisarni oškodovanca kot direktorja KI. Zasežene in zavarovane so bile elektronske naprave, ki jih je uporabljal oškodovanec, in sicer mobilni telefon, fiksni računalnik na KI (list. št. 584-586), prenosni računalnik (list. št. 587-590), dva USB ključa in prenosni računalnik doma (list. št. 911-912). Iz uradnega zaznamka o pregledu zaseženih podatkov v digitalni obliki z dne 6.3.2015 (list. št. 1486), ki se nanaša na osebni računalnik HP Compaq Elite 8300 je razvidno, da so iskali podatke, ki bi nakazovali na morebitne grožnje in podatke, ki bi bili v povezavi s kaznivim dejanjem, vendar ni bilo najdenega nič, torej prav nikakršnih oblik stika z Novičem; najdena je bila njuna korespondenca iz let 2008-2009. Enako velja za pregledano poštno bazo, kar izhaja iz uradnega zaznamka z dne 7.4.2015 (list. št. 1489-

1490), kjer je bila najdena korespondenca v zvezi z obtožbami o plagiatstvu in mobingu na delovnem mestu, ki jih je podal obtoženi, tožbenimi postopki in anonimnimi prijavi, ki jih je obravnaval KI. Predstavljen je seznam sporočil iz oškodovančeve službene elektronske pošte dne 16.12.2014, ki pa za ta kazenski postopek ni relevanten, torej ni v povezavi z obtožencem. Zgoraj je bilo že obrazloženo, da je na podlagi teh ugotovitev v povezavi z izpovedbami prič mogoče zaključiti, da oškodovanec pred umorom groženj s strani tretjih oseb po teh medijih ni prejemal.

PRIČANJA PRIČ

Obtoženčeva žena Marjana Novič je v zaslišanju v preiskavi dne 7.1.2015 povedala, da živita v zakonski zvezi z obdolženim 33 let v stanovanju na Žaucerjevi 12 v Ljubljani, imajo dobre družinske odnose. V Ljubljani so se bolj malo pogovarjali, saj so bili bolj malo skupaj, sama je bila vse dni v službi in je tako zmanjkalo časa za pogovore; ko so bili na Krasu, kjer je obtoženi gojil sivko, so se imeli v redu. Dne 16.12.2014 je bila v službi do 17 ure, nakar je odšla domov. Na parkirišče pred domom je prišla istočasno z obtoženim. Skupaj sta odšla v stanovanje, kjer se je preoblekel v pižamo in gledal TV. Sama je pripravila večerjo, nato je ob 18:45 odšla od doma (tudi takrat je obtoženi gledal TV, ni deloval živčno). Obtožencu je povedala, da gre na sindikalno zabavo ko je bila že oblečena v plašč in odhajala od doma. Na poti je ob 18:50 poklicala sodelavko, ki jo je odšla iskat v Murgle, nato pa sta se skupaj odpeljali v Via Bono. Avto je parkirala v neposredni bližini vhoda v lokal Via Bona. V restavraciji je sedela s hrbtom obrnjena proti parkirišču. Čakali so, da pride direktor, ki pa ga ni in ni bilo. Naenkrat so opazili, da se nekaj dogaja, nastala je panika, eden od sodelavcev je rekel, da so direktorja ustrelili. Takoj za tem je prišel Muharem Husić in to potrdil. Za tem jim je bilo rečeno, da morajo ostati v restavraciji. Tam so bili dve uri ali mogoče še več. Ko so jih popisali in opravili razgovore so lahko odšli. Sodelavko je odpeljala domov, nato odšla domov na Žaucerjevo, tja je prišla okrog 23 ure. Ko se je pripeljala na parkirišče je videla, da je vozilo, ki ga uporablja obtoženi, parkirano na istem mestu, kot ga je parkirala popoldan, ko sta se istočasno vrnila domov. Parkirišča so zvečer na njihovem območju zelo zasedena in bi bilo težko dobiti parkirni prostor na istem mestu, ki si ga zapustil. Povedala je, da si je takrat kar nekako oddahnila, čeprav ne ve zakaj. Obtoženi abstiniira in bi jo zaskrbelo, če bi prekinil abstinenco. Odšla je v stanovanje. Obtoženi je bil ob njenem prihodu v postelji, v enaki pižami, v naročju je držal prenosni računalnik, preko njega spremljal novice. Vprašala ga je, če ve, da so ustrelili direktorja, on je odgovoril nekaj v tem smislu, saj je to iskal in še pripomnil, da se to njega ne tiče. Sama mu je rekla, naj pazi kaj govori, da tudi njega lahko okrivijo za to, pa je reagiral tako, da mu

na kraj pameti ne pride, da bi lahko njega za to okrivili, rekel pa je tudi, da je bil cel večer doma. V njihovi družini imajo 4 kolesa, dve ima hčerka, enega sama, enega pa obtoženi. Shranjena so v kleti in kolesarnici. Obtoženi kolesa ni uporabljal v zimskem času; pogosto hodi na Kras, šel je tudi dne 20.12.2014, tam pa je bil tudi 13.12.2014. O streljanju ji je zelo malo znanega; ko je ostal brez službe ji je povedal, da hodi na strelišče, da ga streljanje pomirja. Za strelski klub Dum Dum je izvedela šele sedaj v tem postopku. Res je policistom povedala, da je obtoženi hodil streljat z Zvonetom Hrastarjem, vendar je bilo to v letih 1990 do 1995, ko se je dejansko začel ukvarjati z analizami snovi, ki nastanejo pri streljanju. Prva tri leta ko je bil brez službe se mu je videlo, da je bil prizadet, ko pa je dobil delo na FKKT se je ustalil in pomiril, sigurno pa ni bil nikoli maščevalen ali komu grozil. Nikoli ni bil do nikogar agresiven, nikoli ni udaril otroka, mogoče je včasih deloval nekoliko grobo - verbalno, fizično nasilno pa ne. Protokol Novoletnih zabav na KI je bil, da se je zabava običajno začela ob 19 uri, na začetku je imel pozdravni govor direktor, nato je bila okrog 19:30 večerja. Obtoženi je vedel za vrstni red tega protokola tudi iz predhodnih zabav. Z oškodovancem je imela normalne odnose. Z njim je bilo kar veliko ljudi nezadovoljnih, ker ni imel empatije, rekel ti je stvari, ki so te lahko tudi prizadele, pa sam za to niti ni vedel. Prav tako se je lahko zelo na hitro odločil v škodo nekega delavca, čeprav sta bila prej dobra, ostali niti niso vedeli, zakaj se je odločil tako. Na glavni obravnavi je v bistvenem izpovedala enako. Odšla je od doma po kolegico, ker sta bili zmenjeni. Zadnje leto se je oškodovanec čudno obnašal, govorice so bile, da se ukvarja z nelegalnimi posli. Sama oškodovancu ni bila toliko blizu, da bi kaj zaznala, je pa od drugih zvedela, da se je oškodovanec z njimi kregal, npr. s Pintarjem. Priča je še enkrat povedala, da je bil obtoženi, ko je odšla od doma kritičnega večera, v dnevni sobi pred televizorjem, ko se je vrnila je bil v spalnici v postelji. Ko je prišla domov iz Via Bona in je videla, da je obtoženčev avto na enakem parkirnem prostoru, si je oddahnila iz razloga, ker je vedela, da bo imel težave, saj so že njo tistega večera v Via Bona policisti zasliševali kakšne maile je pošiljal mož in ali se ji zdi, da bi bil lahko kriv. Glede streljanja je povedala, da kolikor ve, to ni bil njegov hobi, to je bilo zaradi službe, ker je na strelišču nabiral vzorce. Ne ve kje je imel shranjeno kolo pred odvzemom prostosti, ali v kolesarnici ali v kleti. S kolesom se ni veliko vozil. Ko se je odpravljala na večerjo mu ni povedala, kje večerja oziroma zabava je. Razlog je v tem, da mu o službi ni ničesar razlagala, povedala mu je samo, da bo pozna, da gre na večerjo. Po izgubi službe jima je bilo hudo, potem so se navadili, da mu o službenih zadevah ni razlagala. Na vprašanje, v kakšno pižamo se je obtoženi preoblekel dne 16.12.2014, ko sta prišla domov je povedala, da v temno modro, za spodnji del ne ve ali je imel od pižame ali od trenerke, ki je tudi spal v njej, ravno tako temno modro. Novičeva je še povedala, da se je takrat, ko je pošiljal elektronska sporočila zaposlenim na KI zbala, da bi se ponovno sesul, vendar se ni. V ponovljenem sojenju je razjasnila, da so govorice o

njeni zvezi z Jamnikom izmišljene. Njuna zveza z možem je bila ves čas stabilna, čeprav odtujena, varala se nista. Ni ji nikdar očital nezvestobe, za to ni imel nikakršnega razloga, tudi glede Jamnika ne. Njun odnos je bil res nekoliko hladen, želela si je več pogovora. O Robertu Bartolu ni vedela ničesar. Ob zaslišanju Marjane Novič je obtoženi povedal, da mu je antidepresive predlagala osebna zdravnica, ki pozna anamnezo in sicer po tem ko je bil odpuščen. Glede prometne nesreče marca 2012 je povedal, da se mu je sesul svet, ko se je zmenil za neko delo, padle so mu finance vmes in je napihal 0,62. Ko se je vračal nazaj na parcelo je zaspal, vozil pa zelo počasi. Zaradi prekrška mu je bilo odvzeto vozniško dovoljenje. V spisu se nahaja beležka Marjane Novič o telefonskem klicu pred odhodom v Via Bona (list. št. 799), v katerem opisuje klic v zvezi z nekakšno anketo. Iz beležke je razvidno, da je klic prejela dne 16.12.2014 ob 18:44 uri iz tel. št. 059 335 400 na svojo tel. št. 031 834 202, klic pa je trajal 39 sekund. Tekom postopka je bilo ugotovljeno, da se ta številka nahaja pri operaterju T-2 d.o.o. (list. št. 995), da ta številka pripada podjetju RM PLUS - tržne raziskave ter da se s klicem na številko javlja odzivnik, ki obrazloži, kaj je dejavnost podjetja (tržne raziskave) in da številke naključno izbira generator z namenom opravljanja tržnih raziskav (list. št. 985). Bila je izdana odredba, da operater T-2 sodišču posreduje podatke glede lastništva telefonske številke 059335400 in podatek ali je bila iz te telefonske številke dne 16.12.2014 vzpostavljena zveza s tel. št. 031834202 in koliko časa je trajala. Iz dopisa T-2 d.o.o. z dne 4.3.2015 (list. št. 1172) izhaja, da je naročnik številke 059 335 400 podjetje RM PLUS d.o.o., Glavni trg 19a, 2000 Maribor ter da je bila dne 16.12.2014 dejansko vzpostavljena zveza med to številko ter številko telefona Marjane Novič, ki je trajala 39 sekund. Kar zadeva pričo Marjano Novič sodišče ocenjuje, da je ves čas postopka izpovedovala enako. Kritičnega večera je res odšla na sindikalno zabavo KI, odšla od doma okrog sedme ure zvečer, ko je bil obtoženi doma, vrnila se je okrog enajste ure zvečer, ko je bil prav tako doma. Glede tega dela izpovedbe sodišče priči sledi, saj je bila ves čas enaka. Sodišče sledi izpovedbi, da je obtožencu, ko je bila že oblečena v plašč in je odhajala od doma povedala, da gre na sindikalno zabavo, saj je obtoženi povedal, da je to od nje izvedel okrog 18 ure, ko sta se srečala pred blokom. Tudi njuna hči ni mogla potrditi, da je o zabavi matere izvedela prej kot predmetnega dne, to je na dan zabave. Sodišče sledi izpovedbi Novičeve, da je bil obtoženčev avto parkiran na istem mestu tudi ko se je vrnila z zabave, kar samo po sebi v dokaznem smislu ne pomeni nič, kajti če bi se Novič na kraj umora odpeljal z avtomobilom bi bilo povsem možno, da bi v vmesnem času parkirišče ostalo prazno. Obtoženčeva sestra Majda Novič je povedala, da se je po telefonu šele dne 16.12.2014 slišala z Marjano, ki ji je tudi povedala, da gre na službeno zabavo. Prav tako sta se po telefonu slišali dne 17.12.2014, pogovarjali sta se o tem, kaj se je zgodilo, da so imeli zaslišanja ter da je bil obtoženi, ko je žena prišla domov, doma. Marjana Novič ji je povedala, kako so jo tistega kritičnega večera policisti spraševali, ne

spomni pa se ali so jo policisti spraševali tudi kaj v zvezi z obtoženim, bi se pa spomnila, če bi ji Marjana že takrat povedala, da je osumljen. Priča je še povedala, da ji je v tem pogovoru Marjana rekla, da je takoj, ko je prišla tisti dan domov (torej 16.12.2014) videla, da je avto obtoženca točno na tistem mestu kot ga je pustil. Tako je tudi na podlagi izpovedbe obtoženčeve sestre (kontrolni dokaz) mogoče zaključiti, da gre verjeti vsem tem dejstvom. Navsezadnje je tudi obtoženi v svojem zagovoru povedal, da je bilo ženino prvo vprašanje njemu, ko se je vidno pretresena vrnila domov z zabave, če je bil doma. Očitno je torej, da je tudi Novičeva sama po streljanju na Jamnika pomislila, da bi to lahko storil obtoženi in je ravno v tem razlog, da si je oddahnila, ko je videla, da je avto parkiran na istem mestu. Pojasnila je, da je obdolženec po njenem prihodu domov izjavil, da je Jamnik dobil, kar mu pripada, nikakor pa ni mogla sklepati, da bi naj bil Novič storilec. Novičeva je pravilno zaznala, da se je v zadnjem letu oškodovanec čudno obnašal, kar je pogojilo govorice, da se ukvarja z nelegalnimi posli, sama je tudi zaznala, da se je kregal z drugimi, npr. s Pintarjem, kar je potrdil Jamnikov dober prijatelj Gaberšček. Iz izpovedbe Mirana Gabrščka tudi izhaja, da sta imela Jamnik in Novičeva korekten odnos, tako ga je dojemal tudi Jamnik. V zvezi z navedbami Novičeve glede telefonskega klica na njen telefon sodišče ugotavlja, da je izpovedba o klicu dejansko potrjena tudi s podatki, ki jih je posredoval T-2 d.o.o., torej da je Novičeva kritičnega večera res prejela klic iz telefonske številke 059335400 v zvezi z opravljanjem ankete, da je torej tudi v tem delu govorila resnico. O Robertu Bartolu ni vedela ničesar, kar potrjuje sodni izvedenec dr. Štular, ki v treh mesecih pred edinim SMS sporočilom ni zaznal komunikacije.

Obtoženčeva hči Jera Novič je zaslišana v preiskavi povedala, da se je dne 16.12.2014 iz fakultete vrnila domov okoli 13 ure in bila nato doma tekom celega popoldneva. Zvečer je nameravala na rekreacijo v Trening center na Devovi ulici v Ljubljani. Ob 19:28 uri jo je poklicala prijateljica Urška Novljan, s katero je bila že prej dogovorjena, da gresta skupaj na rekreacijo. Običajno jo Novljanova pokliče malo čez pol osmo, tokrat pa jo je poklicala prej; ni bila popolnoma pripravljena za odhod, imela je pripravljeno zgolj torbo. Ko jo je poklicala se je oblekla, obula, odšla na ulico, kjer jo je čakala Novljanova, za kar je porabila približno 3 minute, kar je realen čas, približno toliko je porabil tudi Milko Novič ob rekonstrukciji dne 19.3.2019. Ko je Jera Novič odhajala od doma se je poslovila od očeta, ki je bil na kavču v dnevni sobi, oblečen v pižamo (temne barve, ne more reči ali je temno modra ali črna), gledal je TV, ni bil prav nič razburjen. Slednje je pomembno zato ker oseba, ki se ravno pripravlja na svoj prvi umor mora delovati vsaj nekoliko razburjeno nenavadno, neobičajno, česar hči in žena nista zaznala. Če bi bil Milko Novič poklicni morilec, vojak ali podobnega profila ljudi, vajenih umiranja, bi bilo takšno vedenje še za silo razumljivo; v danih pogojih ni verjeti, da bi Novič zmožal delovati tako hladnokrvno

nekaj deset minut pred likvidacijo. Z Novljanovo je Jera v Šiško prispela kakšnih 10 ali 15 minut pred pričetkom rekreacije, ki se je začela ob 20 uri in trajala do 21 ure. Po rekreaciji se je stuširala, oblekla, Novljanova jo je odpeljala domov. V stanovanje je prispela okrog 21:40 ure, obtoženi je bil še vedno v dnevni sobi na kavču in je gledal TV, bil je tak kot običajno, nič razburjen, kar bi bilo za osebo, ki je ravnokar ubila, povsem nenavadno. Po prihodu domov z obtoženim ni govorila kaj dosti, odšla je v svojo sobo. Dopušča možnost, da je bil kritičnega večera v trenerki in to v spodnjem delu, zgornji del pa je videla, da je pižama. Zasljučana na glavni obravnavi je priča povedala, da jo je dne 16.12.2014 ob 19:28 uri klicala Novljanova. Sama se je nato morala še obleči, obuти in pripraviti, kar ji je vzelo nekaj časa (ponavadi rabi 3-4 minute), nato je šla iz stanovanja skozi dnevno sobo in atrij, pozdravila obtoženca (on je bil zgoraj oblečen v pižamo, spodaj pa ne ve, v tem v čemer ponavadi spi) ter šla k Novljanovi. Z Novljanovo sta od takrat, ko sta parkirali avto pred fitnessom do vstopa v fitness porabili minutko. Iz telovadbe, ki je trajala od 20 do 21 ure, je domov prišla med 21:30 in 21:45 uro. Obtoženi je bil na istem mestu v dnevni sobi, isto oblečen kot ob odhodu, pozdravila sta se; povedal ji je, da je ravno po poročilih slišal za streljanje, če sama kaj ve. Po predloženju uradnega zaznamka o opravljenem razgovoru z dne 22.12.2014 iz katerega izhaja, da je bila takrat, ko je prejela klic Novljanove že pripravljena za odhod in je od zapustitve stanovanja do vstopa v vozilo pretekla 1-2 minuti je priča povedala, da so jo takrat policisti to spraševali, sama ne more kar tako iz nič oceniti časovno, ker pač ni gledala na uro in je potem, ko se je pomirila in razmislila kaj vse mora dejansko takrat narediti ko odhaja ocenila, da potrebuje okrog 3-4 minute. Glede tega je opozoriti na prepričljivo, jasno argumentacijo Vrhovnega sodišča: „Vrhovno sodišče ugotavlja, da so utemeljeni v zahtevi za varstvo zakonitosti uveljavljeni očitki, da so razlogi o tem vprašanju v izpodbijani pravnomočni sodbi nelogični (11. točka prvega odstavka 371. člena ZKP). Sodišče prve stopnje je namreč kljub vsem zanesljivim podatkom ter izpovedbam prič, ki jim glede odhoda ne verjame, oprlo sodbo na dva nezanesljiva podatka; *i)* na nezanesljiv in nepreverjen uradni zaznamek o časovnem zamiku na kameri ter *ii)* na podatek, da naj bi bilo ob 19:30:16 uri na kameri na Cesti na Brdo posneto vozilo last Novljanove, čeprav identifikacija vozila zaradi slabega posnetka ni bila mogoča. Čas odhoda deklet od doma, pa je vsekakor indic, ki je za pravilno presojo izrazito pomemben. Če bi namreč sledili izpovedbam obeh prič in času porabljenem za vožnjo do fitness centra in trenutkoma, ko sta se dekleti na fitness center prijavili, bi bila vprašljiva prisotnost obsojenca na kraju dejanja. Potrdil bi se s strani obrambe zatrjevani obsojenčev alibi. Pri tem pa je tudi upravičena navedba zagovornikov, da so dokazni zaključki sodišč o tem nejasni. Objektivno ugotovljeni podatki se tudi ne ujemajo s časom, ki ga je sodišče štelo za čas potreben za vožnjo od doma do prihoda v fitness, pri čemer si pride pritožbeno sodišče pri oceni časa odhoda ter predvidenem času vožnje do kamere na Cesti na Brdo, celo v

nasprotje. V točki 63 namreč višje sodišče ugotavlja, da je bil dohodni klic Urške Novljan ob 19:28:25, klic naj bi trajal 4 sekunde, to je do 19:28:29. Sodišče poudarja, da je „upoštevalo tudi druge objektivizirane podatke in sicer čas, ko sta se dekleti v fitnes centru registrirali in pred tem čas, ko je bilo vozilo posneto na Cesti na Brdo ob 19:30:16 kar je 650 metrov od Žavcarjeve 12 in s predvidenim časom vožnje dveh minut do tam“. To bi pomenilo, če se odšteje 2 minuti od časa 19:30:16, čas 19:28:16, torej čas pred dohodnim klicem. Pri svoji presoji pritožbeno sodišče ni upoštevalo časa, ki ga je potrebovala Jera Novič za obuvanje, oblačenje in odhod skozi stanovanje in skozi atrij do avtomobila. Glede na takšne razloge sodišča, pa kot rečeno, obramba utemeljeno uveljavlja kršitev 11. točke prvega odstavka 371. člena ZKP. Obramba nadalje utemeljeno opozarja na dejstvo, da je sodišče v škodo obsojenca svojo presojno oprlo na uradne zaznamke o pogovoru policistov z Jero Novič glede porabe časa za oblačenje, obuvanje in odhod do avtomobila, čeprav uradni zaznamki ni dokaz in čeprav je Jera Novič zaslišana kot priča v preiskavi in na glavni obravnavi izpovedovala drugače, oziroma teh navedb v uradnem zaznamku vsebinsko ni potrdila. Pojasnila je, zakaj sedaj za ta opravila potreben čas, ocenjuje drugače. Sodbo je oprlo tudi na nezanesljiv in na glavni obravnavi neizveden dokaz o „zamiku ure na kameri,“ in na nepotrjen indic, da je avto zaznan na kameri ob 19.30. uri prav avto, ki je v lasti Urške Novljan. Kljub temu, da vsa ta dejstva niso bila ugotovljena z zadostno stopnjo zanesljivosti, je sodišče nanje oprlo zaključek o tem, da je bil avtomobil, zaznan na kameri na Cesti na Brdo, last Urške Novljan. Na vprašanje ali je bila takrat, ko jo je poklicala Novljanova, že pripravljena na odhod, je povedala, da je ponavadi pripravljena, ker gresta dostikrat skupaj, da ima približno stvari za šport že pripravljene, mora pa se še obuti in obleči, včasih pa še išče kakšne ključe ali gre še na WC. Ne spomni se ali jo je Novljanova tistega večera že prej kaj poklicala, sta se pa sigurno po SMS-jih menili kako in kdaj bosta šli na telovadbo. Z Novljanovo običajno od njenega doma do fitnes centra z avtomotom potrebujeta slabih 15 minut. Mama je odšla tistega večera od doma še pred njo. Sama je vedela, da gre mama na službeno večerjo (to je vedela že en dan prej, ko sta se o tem menili po telefonu), ne ve pa ali ji je mama povedala kam gre ali ne. Tistega večera se je mama vrnila domov okrog 23:00, 22:30:“. V tem delu je torej potrebno vzeti, da je priča potrebovala vsaj 3 minute za oblačenje in obuvanje, da torej stanovanja nikakor ni mogla zapustiti prej kot ob 19:32, pa je torej imel Milko Novič, če se sledi verodostojnosti te priče, za prihod na kraj dejanja ne več kot 7 minut. Na ponovljenem sojenju je priča povedala enako verodostojno. Po oceni senata gre za mlado izobraženo osebo, absolventko medicine, inteligentnih, hipnih reakcij, besedilo spremlja ustrezna mimika, po ničemer ni videti, da koga brani ali govori neresnice. Glede priprav po klicu prijateljice je pojasnila: „ Od klica sem jaz se morala potem še obuti, obleči, vzeti stvari za telovadbo. Tako, da to je trajalo nekaj minut, potem sem pa šla ... Okoli 3 minute, kolikor sem potem probala se

doma, kakor sem potem..“. Enako jasno je izpovedala o predhodnem dogovoru: „Sta bile s prijateljico dogovorjene, da pride po vas? Ne, tako zelo v naprej. Mislim, da sva se v tistem popoldnevu zmenili, da me pobere zaradi tega, ker sva spreminjali še plane še isti dan. Vedela pa ste, da pride? Ja, kakšni dve uri prej sem vedela, da pride.“. Vse naštetu kaže na to, da priča do tega dne ni bila prepričana, ali bo mati res šla na zabavo, saj je šele popoldne dokončno izvedela, da vozila ne bo imela ter da mora prijateljica priti po njo. S tem je docela potrjen zagovor v delu, da tudi sam obdolženec vse do uro pred odhodom žene na zabavo sploh ni vedel, da zabava bo. O tem priča: “Vem, da sva se z mamu pogovarjali kakšen dan prej ali par dni prej, ker sva usklajevali prevoze gluh zaradi te telovadbe ampak potem se je itak to še isti dan spremenilo, ker me je potem prijateljica prišla iskat.“. Torej dan pred zabavo še ni bilo jasno, kako bo s tem, kdo bo koga vozil, imel avtomobile itd, pa obdolženec zelo verjetno (gotovo pa ni) prej kot 16.12.2014 sploh ni vedel, da zabava bo in kje bi naj bila, za lokacijo pa lahko da sploh ni vedel, kajti z ženo se glede službe nista pogovarjala, KI ga več v socialnem smislu ni zanimal. Hči sicer pove, da meni, da je oče že nekaj dni prej vedel za zabavo, vendar tega ni mogla utemeljiti in zagotovo potrditi. Je pa popolnoma prepričana, da je bil oče ob njenem odhodu doma: „Povejte mi še eno stvar torej, ali ste popolnoma prepričani, da ko ste odhajali na telovadbo, da ste videli očeta v stanovanju? Ja. Popolnoma ste prepričani? Popolnoma. Človeški spomin včasih zavaja včasih nevrologija ima neke svoje zakonitosti pa prihaja, da lažnega vcepljenja spomina. Saj vi študirate medicino. Ni bilo nič takega, da bi recimo se tu, čisto sigurni ste, da je on bil doma takrat? Ja.“. Zgoraj zapisano je bilo povedano sproščeno, mimika obraza ali karkoli drugega ni nakazovalo na konstrukt, laž. Kljub nekoliko zavitemu vprašanju predsednika senata je odgovorila jasno, z nasmehom, kot je to navada pri osebah, ki ne lažejo. V predkazenskem postopku je bil zavarovan (list. št. 295-297) in preiskan telefon Jere Novič, kar izhaja iz zapisnika z dne 22.12.2014 (list. št. 1060). Iz uradnega zaznamka o ugotovljenih dejstvih v zvezi s pregledom njenega telefona s tel. št. 031 420 688 (list. št. 1111) izhaja, da je imela Novičeva dne 16.12.2014 z Urško Novljan (tel. št. 040 804 416) več kontaktov in sicer ob 17:07 uri, 18:06 uri, 18:10 uri ter nazadnje ob 19:28:25 uri, ko jo je klicala Novljanova in je klic trajal 4 sekunde. Vse kaže, da skoraj do samega odhoda nista vedeli, katera bo prišla po katero. Glede oblačil obtoženca sodišče ugotavlja, da je Jera Novič sprva v preiskavi povedala, da je bil ob njenem odhodu iz stanovanja oblečen v pižamo temne barve, po predloženju uradnega zaznamka pa je povedala, da dopušča možnost, da je bil obtoženi kritičnega večera v spodnjem delu trenerke, zgornji del pa je bila pižama. Na glavni obravnavi je povedala, da je imel zgoraj oblečeno pižamo, spodaj pa ne ve. Sodišče je že pri izpovedbi Marjane Novič pojasnilo, da sledi navedbam obtoženca podanim na policiji in preiskavi, da je bil oblečen v trenerko in mikico sive barve. Ob rekonstrukciji dejanja se je obdolženec oblekel v temno modri spodnji del trenerke in

običajno modro majico zgoraj, pri čemer ni bilo na pogled zaznati, ali je spodnji del trenirka ali pižama, kajti delovalo je, da je možno oboje. Nenazadnje je ta artikel obdolženi uporabljal tudi v funkciji pižame, pa vsa ta drobna razhajanja nimajo nikakršnega pomena, ne morejo biti temelj zaključku lažnega pričanja. Dokaz, ki ni vidno, evidentno prirejen, lažen je potrebno tolmačiti v prid osebi, ki je v kazenskem pregonu, kot je navedeno tudi v Zborniku razprav: „Nova ustavna ureditev Slovenije, Ljubljana, 1992, PF v Ljubljani, stran 212“, kjer je med drugim zapisano: „Sodstvo ob uporabi zakona vedno vrednoti njegov pomen tudi z vidika pravic posameznika, zlasti tistih, ki so razglašene v ustavi za človekove svoboščine in temeljne pravice... Sodišče mora v sodnih postopkih upoštevati vse druge z ustavo zagotovljene človekove svoboščine in temeljne pravice, ne glede na to, ali se izrecno nanašajo na kazenski ali na kak drug sodni postopek. Odstopanja so dovoljena samo, če to določi zakon v skladu z ustavo.“. V tej povezavi poudarek tudi na vsebino dela obtožbe: „Pri preverjanju alibija obdolženega Milka Noviča je bilo ugotovljeno, da ima slednji alibi vse do cca 19:28, ko je od doma odšla njegova hčera Jera Novič in je ostal sam doma“ (stran 67, tretji odstavek). Obtožba sama torej izhaja iz nespornosti dejstva, da bi naj Jera Novič pravilno izpovedovala policiji in v preiskavi, da je bil oče doma ko je odšla na fitnes! Torej tudi samo državno tožilstvo ponudi vero tej priči, obtožbe v tem delu do dneva sodbe ni spremenilo, pa so obrati v tem delu, da bi naj Jera Novič lagala, da je bil oče doma, da kot sorodnica ni verodostojna priča itd. najmanj v nasprotju z obtožbo samo. Vse naštetu sodišču narekuje polno vero v resničnost dejstva, da je bil Milko Novič do 19:32 ure doma ter da je imel za prihod na kraj umora in izvršitev dejanja ne več kot 7 minut. Tudi priča Urška Novljan je potrdila, da sta se tistega dne z Jero Novič dogovarjali, da bosta šli skupaj na trening, nista pa točno vedeli, ali se bosta do tja peljali skupaj ali ne. Sama ji je nato uro prej poslala SMS, da jo vseeno pride iskat in gresta skupaj na trening, tako da je bila pri njej ob 19:28, takrat jo je poklicala (njena številka je 040804416), klic je trajal 11 sekund, potem pa jo je počakala, kakšne 3 ali 4 minute, da je prišla iz hiše. Okrog 19:33 sta šli na trening izpred Jerine hiše, deset do osmih sta bili na trening centru v Šiški, na Devovi ulici 12, eno uro sta trenirali in skupaj odšli domov, tako da je Jero odložila okrog pol desetih. Po predočenju uradnega zaznamka o zbranih obvestili z dne 14.1.2015 iz katerega izhaja, da je poklicala Jero ob 19:28 in ji povedala, da je pri njih in jo čaka, pogovor je trajal 11 sekund, Jera pa običajno potrebuje 1-2 minuti, da pride iz stanovanja in tako je bilo tudi tistega večera, natančneje pa časovno tega ne more opredeliti, je priča povedala, da to drži. Povedala je tudi, da je za pot od Jere do fitnes centra s policisti porabila 16 minut, so se pa oni bolj počasi vozili kot sama ponavadi vozi, onidve sta prišli hitreje in če bi od deset do osmih, ko sta prišli na trening, odšteli 16 minut ali še manj, je bil njun odhod izpred hiše od Jere ob 19:35. Sama se ne spomni kje je Jera takrat prišla ven iz stanovanja (glavni vhod ali atrij), ker je vedno v avtu, ko prihaja, lahko bi prišla iz obeh smeri. Na glavni obravnavi dne

11.11.2015 je povedala, da je bila tistega dne pri Jero ob 19:28, ko jo je poklicala, Jera pa je potem rabila še 3 do 4 minute kakor običajno, da se je uredila, vzela stvari. Zdaj lahko reče, da je prišla čez atrij, spomni se, da je pač zavila prej. Od Jere sta se odpeljali ob 19:33 ali 19:34, in sta bili tam 10 ali 15 do osmih. Priča se ni natančno spomnila, kje je parkirala pred fitness centrom, na skici je to označila s krožcem. Misli, da je od takrat ko je parkirala do takrat ko je prišla v fitness center porabila minuto do dve. Ve pa, da je bila takrat na poti gneča, pot je trajala normalno, maksimalno 10, mogoče maksimalno 15 minut, da sta prišli do tja, ker se peljeta vselej po isti poti. Ko ji je bil znova predložen enak del uradnega zaznamka kot v preiskavi je povedala, da je bilo približno tako, mogoče je trajalo malo več, 2-3 minute, pač toliko, da se Jera uredi in pride ven. Takrat, ko so policisti z njo opravljali razgovor je preverila komunikacijo z Jero v svojem telefonu; drži, da sta se z Jero tistega popoldneva dogovarjali po SMS-jih o skupnem odhodu na trening in se dogovorili za trening ob 20. Jera ji je odgovorila ob 18:33 uri z SMS, če bo ob 19:30 uri pri njej, ob 18:47 uri je pričala nato Jero poslala še SMS, da bo pri njej že malo prej, če lahko, Jera pa ji je nato ob 18:48 z zadnjim SMS tega večera odgovorila: „OK ha-ha 5 minut do pol 8 OK? Komaj čakam“. Sama dostikrat zamudi in je takrat prišla potem kasneje in sicer ob 19:28, ko je bil klic. Vožnja od Jere do fitness centra traja 10-15 minut, odvisno od gneče. Njej je Jera po 16.12.2014 povedala, da je bil oče doma v dnevu. Po predložitvi uradnega zaznamka iz katerega izhaja, da je Jera kritičnega dne prišla iz atrija, se prisedla na sovoznikov sedež, še preden je Jera vstopila v avto je pognala motor in sta se po pozdravu odpeljali, Jero pa je takrat čakala, da je prišla iz stanovanja kakšne tri minute, nekako v običajnem času, ki ga potrebuje je pričala povedala, da vse to drži. Iz izpiska obiskov Trening centra na Devovi ulici 6 v Ljubljani, kamor sta kritičnega večera odšli Jero Novič in Urška Novljan je razvidno, da je prihod Jere Novič zabeležen ob 19:48:49 uri, prihod Urške Novljan pa ob 19:48:55 uri (list. št. 920). Iz uradnega zaznamka o zbranih obvestilih z dne 14.1.2015 (list. št. 917) glede uskladitve dejanskega časa registrskega sistema v fitness Trening centru na Devovi 6 je razvidno, da je pri pregledu dejanskega časa iz regulatorja in internetne strani UTC zamik 4 sekunde, register je nastavljen za 4 sekunde nazaj v primerjavi s časom z internetne strani. Glede na navedeno je mogoče zaključiti, da sta Novičeva in Novljanova prišli, se registrirali v Trening centru ob 19:48:53 uri. Iz uradnega zaznamka o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah z dne 14.1.2015 (list. št. 921) je razvidno, da so policisti skupaj z Novljanovo dne 14.1.2015 po navodilih Novljanove prevozili pot po kateri sta se dne 16.12.2014 peljali Novljanova in Novičeva s ciljem ugotavljanja relacije, dolžine poti in časa, ki je potreben za vožnjo na tej relaciji. Ugotovili so, da je dolžina poti 6,6 km, na poti je 9 semaforjev, trajanje rdeče luči pri vsakem semaforju je okoli 30 sekund. Za pot, na kateri so imeli tri rdeče semaforje in so vozili s hitrostjo mestne vožnje, so porabili 11,50 minut. Za pot od parkiranega avtomobila do prostorov fitness centra so porabili še približno

eno minuto. Glede na število semaforjev na tej poti ter trajanje rdeče luči so izračunali približno odstopanje časa na tej relaciji, ki je okoli 10:20 minut do 14:50 minut. Iz iskalnika spletne strani www.google.si/maps je razvidno, da je iskalnik poti ob upoštevanju navodil Novljanove za samo relacijo poti izračunal razdaljo 6,8 km in čas vožnje z avtomobilom 14 minut (list. št. 922). Vozilo Urške Novljan znamke Toyota Yaris srebrno sive barve, reg. št. NM H5-255, je bilo tudi fotografirano zaradi primerjave vozil, ki so vidna na posnetkih varnostnih kamer. Fotografije se nahajajo na list. št. 923-924 in 946. Iz uradnega zaznamka o ugotovljenih okoliščinah kaznivega dejanja z dne 19.1.2015 (list. št. 944) je razvidno, da je iz pregleda vsebine video nadzornih kamer podjetja KMZ – CNC OBDELAVA KOVIN IN DRUGIH MATERIALOV ZALAR MIRAN S.P. Na naslovu Cesta na Brdo 85 v Ljubljani za dne 16.12.2014 in sicer iz posnetka kamere št. 2, ki je usmerjena na Cesto na Brdo videti, da se ob 19:31:24 uri (preračunan čas je 19:30:16) iz smeri Poklukarjeve ulice po Cesti na Brdo v smeri Kemofarmacija pripelje manjše vozilo, svetlejše barve (slika na list. št. 944-945), ki izmed vseh mimo vozečih vozil v pregledanem časovnem obdobju (od 19:24:55 ure do 19:38:42 ure) najbolj ustreza lastnostim vozila Toyota Yaris, kakršnega je takrat uporabljala Urška Novljan, nikakor pa ni možno z gotovostjo sklepati, da je to njeno vozilo. Iz navedenega uradnega zaznamka izhaja še, da je na posnetku dokaj gost promet v obe smeri, da vozila vidni kot kamere prevozijo precej hitro, pa je zaradi nočnega časa in razmeroma šibke resolucije prepoznavna podrobnosti posameznega vozila otežena, mogoče pa je razločiti vozila med seboj po obliki, velikosti, poziciji luči in deloma barvi, barvnem odtenku. Iz uradnega zaznamka je razvidno, da so policisti pred izračunom dejanskega časa opravili poizvedbe pri lastniku podjetja Miranu Zalarju o ugotovljenem zamiku časa na video nadzornem sistemu in ugotovili, da je zamik časa -1:08 minute od časa UTC. Sodišče ugotovitvam uradnega zaznamka sledi, saj je bil pregledan kritičen čas in ugotovljeno, da po obliki, velikosti, barvi vozila in poziciji luči ravno vozilo ob dejanskem času 19:30:16 najbolj ustreza lastnostim vozila Novljanove, kar je razvidno tudi iz fotografije zaznanega vozila ter fotografije vozila Urške Novljan, nikakor pa ni dovoljen zaključek, da gre za njeno vozilo. Iz že zgoraj omenjenega uradnega zaznamka z dne 14.1.2015 (list. št. 921) je razvidno, da so policisti skupaj z Novljanovo po njenih navodilih peljali izpred Žaucerjeve do Poklukarjeve ulice, v križišču zavili levo, nato so po Poklukarjevi ulici vozili do križišča s Cesto na Brdo, pri zelenem semaforju brez ustavljanja zavili levo (razdalja od Žaucerjeve do tega križišča je 0,3 km, čas vožnje pa 52 sekund). Pri vožnji po Cesti na Brdo je pri razdalji 0,6 km (1,15 minute) na levi strani poslovni objekt (naslov Cesta na Brdo št. 85), na katerem so nameščene kamere video nadzornega sistema, ki deloma zajemajo tudi promet na Cesti na Brdo. Iz iskalnika spletne strani www.google.com/maps je razvidno, da je iskalnik poti od relacije Žaucerjeva 12 do Cesta na Brdo 85 za samo relacijo poti (ki je enaka poti, ki so jo opravili policisti z Novljanovo) izračunal razdaljo 650 metrov in čas

vožnje z avtomobilom 2 minuti (list. št. 2409-2410). Sodišče ugotavlja, da je glede na izpovedbi prič Jere Novič in Urške Novljan ter podatke o telefonskem prometu razvidno, da je dejansko kritičnega večera Novljanova poklicala Jero Novič ob 19:28 uri, klic je trajal 11 sekund. Iz izpovedbe obeh prič izhaja, da sta bili tega dne zmenjeni, da skupaj odideta na telovadbo v Trening center, ki se je pričela ob 20:00 uri, da Novljanova pride po Jero Novič, nato se skupaj odpeljeta do Trening centra. Iz vsebine SMS (njih vsebino je Novljanova potrdila na glavni obravnavi) je razvidno, da sta se dekleti dogovorili, da bo tistega večera Novljanova k Jeri Novič prišla malo prej, Jera pa je odgovorila: „OK ha-ha 5 minut do pol 8 OK Komaj Čakam“. Iz te vsebine torej nedvomno izhaja, da sta bili dogovorjeni, da odideta prej, Jera je napisala da ob 18:25 uri. Glede na navedeno sodišče ne dvomi, da je bila Jera ob 19:28 uri, ko je Novljanova že zamujala in je prejela njen klic, v grobem že pripravljena na odhod, vendar je za potrebna opravila rabila še nekaj dodatnih minut. Najmanj kar gre zaključiti je, da se po stanovanju ni sprehajala v športnih copatih, morala se je torej preobuti, pospraviti mobilni telefon po pogovoru, glede na zimski čas obleči bundo ali jakno, preveriti ali ima v potovalki vse potrebno, vključno z izkaznico, kar vse je moralo trajati nekaj minut. Realno je torej, da Novljanova govori resnico, da je počakala v avtu 3-4 minute, saj je Novičeva morala prehoditi pot do avta, med več garažami poiskati njeno vozilo, vse to v nočnih razmerah. V preiskavi je Novičeva ves ta čas ocenila na 3-4 minute, na glavni obravnavi je prav tako rekla, da rabi 3-4 minute, po predloženju uradnega zaznamka, da sta pretekli minuta ali dve pa je povedala, da je razmislila, kaj vse mora narediti in je ocenila, da potrebuje okrog 3 minute, kar je dokazno sprejemljivo, ob upoštevanju načela *in dubio pro reo*. Novljanova je v preiskavi povedala, da je počakala 3 ali 4 minute, po predloženju uradnega zaznamka, da Jera ponavadi rabi 1 do 2 minuti in tako je bilo tudi tistega večera, je povedala, da to drži. Na glavni obravnavi je povedala, da je Jera potrebovala 3 do 4 minute, po ponovnem predloženju uradnega zaznamka (1 do 2 minuti) pa je priča rekla, da je bilo približno tako, da je mogoče trajalo malo več, to je 2-3 minute. V ponovljenem sojenju se to ključno izhodišče ni spremenilo v ničemer. Potrdila je, da jo je pričakala v avtu v območju garaž, ki so okoli 50 m oddaljene od atrija. Na vprašanje v kolikšnem času ponavadi pride Jera je odgovorila, da je odvisno, včasih rabi dlje, včasih manj. Bi pa rekla, da dve, tri minute vsaj. Tako. Lahko pa, da je včasih je pa seveda to več bilo. Na vprašanje, ali se za ta dan natančno se spomnite je rekla: „za ta dan se spomnim, kar sem govorila na sodišču. Zdaj pa, da bi se pa prav spomnila tistega dneva je pa težko no. Sigurno dve, tri minute sigurno. Ne more ona priti v pol minute ven, sigurno rabi nekaj časa.“ Po njeni oceni je Jera šele ob pisanju sporočil, nekaj po 18:00 tega dne dokončno izvedela, da je mati ne bo mogla peljati na fitness, prej o tem ni bila sigurna. Po oceni sodišča ta indic ni brez pomena, kajti ob omejeni komunikaciji med člani družine je podana realna možnost, da Milko Novič vse do nekaj pred 18:00 uro

tega dne sploh ni vedel za zabavo. V tej smeri se je nujno vprašati, kako bi potem sploh lahko v časovnem okvirju oblikoval namen ravno tedaj ustreliti Jamnika, kako dolgo je imel pištolo, ki jo je nedvomno moral skrivati pred člani družine in številna druga vprašanja, ki močno vplivajo na časovnico prihoda na kraj, za katerega je verjetno, da sploh ni vedel, kje zanesljivo zabava bo?! Sodišče ugotavlja, da so ocene časa, še posebej pri tako kratkem času nekaj minut lahko subjektivne in nenatančne, vendar ne gre mimo dejstva, da sta bili dekleti dogovorjeni že ob 19:25 uri, da je Novljanova zamujala, poklicala Novičevo ob 19:28 uri, zato sodišče sledi izjavam, da je Novičevo potrebovala za pot do avtomobila nekaj minut, na prihod prijateljice je bila pripravljena, kmalu po klicu je zapustila stanovanje. V Trening center sta dekleti prišli ob 19:48:53 uri, kar se sklada z ugotovitvami policistov, da se za pot potrebuje od 10:20 minut do 14:50 minut (Novljanova je povedala, da pot traja od 10-15 minut), kar objektivno kaže na čas odhoda ob okoli 19:32 ure.

V predkazenskem postopku so policisti preverili čas potreben, da se prevozi ali prehodi pot od Žaucerjeve 12 do restavracije Via Bona na naslovu Tbilisijska 59. Iz uradnega zaznamka o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah z dne 20.12.2014 (list. št. 258) je razvidno, da so opravili več voženj s službenim vozilom po različnih poteh med lokacijama zgornje odprto parkirišče pri stanovanjskem kompleksu Žaucerjeva 20-22, kjer parkirajo svoja osebna vozila tudi stanovalci Žaucerjeve 12 in restavracijo Via Bona. Prav tako so isto relacijo prehodili peš. Seveda gre za krajšo pot, ki je krita s kamerami, pelje za Šparom, torej omogoča prihranek v času vsaj 2 minuti. Ugotovili so, da se navedeno pot lahko prevozi v časovnem okvirju med 5,12 in 7,31 minutami (opravili so šest voženj), peš pa se relacijo prehodi v 14 minutah. Iz dopisa Slovenskih železnic z dne 12.1.2015 (list. št. 888) je razvidno, da se zapornice na Viški cesti zaprejo približno dve minuti pred prihodom in odprejo približno 15 sekund po prevozu vlaka. Kritičnega dne so vlaki prevozili NPr Viška ob 19:30 uri, ob 19:38 uri ter 19:56 uri. Policisti so nato tudi v fazi preiskave preverili kakšen čas je potreben, da se enaka relacija prevozi s kolesom. Iz uradnega zaznamka o ugotovljenih okoliščinah kaznivega dejanja z dne 12.1.2015 (list. št. 883-884) je razvidno, da je bilo uporabljeno gorsko kolo s prestavami, vožnja pa je potekala v zmernem tempu. Opravili so dve različni vožnji in sicer tako v smeri Žaucerjeva - Tbilisijska kot tudi v obratni smeri. Ugotovili so, da se pot lahko prevozi v časovnem okvirju med 4:56 in 6:30 minutami, ob upoštevanju prometnih predpisov in signalizacije. Čas se v precejšnji meri sklada z rekonstrukcijo v ponovljenem sojenju dne 19.3.2019. Zaradi ugotavljanja časa, ki je potreben za prevoz navedene relacije s kolesom je sodišče dne 16.12.2015 opravilo tudi rekonstrukcijo. Rekonstrukcija je opravljena leto po umoru med 18:30 in 21:00 uro. Bila je megla, po cesti je zmrzovalo. Pot s kolesi so opravili policist, državna tožilka, odvetniška pripravnica, sodniški pripravnik in sodnica. Sodniški pripravnik je pot opravil na

obtoženčevem kolesu, prva pnevmatika na kolesu je bila bolj prazna. Vožnja se je opravila po treh različnih poteh (natančen opis poti je razviden iz dopisa NPU z dne 21.12.2015 skupaj z grafičnim prikazom poti), s tem, da sta bili prva in druga vožnja opravljeni v obe smeri (Žaucerjeva - Via Bona in Via Bona - Žaucerjeva), tretja vožnja pa v eni smeri (Žaucerjeva - Via Bona). Za tri različne poti Žaucerjeva - Via Bona (pot v tej smeri se večinoma spušča) so kolesarji potrebovali od 5:16 minute do 5:26 minute, s tem da je ob vseh treh vožnjah na Tržaški cesti gorela rdeča luč, pri drugi vožnji (ki je trajala 5:16 minut) pa je poleg te rdeče luči gorela rdeča luč tudi na drugem semaforju na Viški cesti. Ta čas se v precejšnji meri sklada z rekonstrukcijo, ki jo je sodišče opravilo v ponovljenem sojenju dne 19.3.2019. Toda temeljnega pomena je, da je v ponovljenem sojenju izhajalo iz najbližje trase poti, ki ni bila pokrita z video nadzornimi kamerami, torej v zadnji fazi po Tržaški do križišča s Tbilisijsko, potem po Tbilisijski do drugega semaforja, nato levo ter na drugem izvozu desno in naprej do prvega prostega parkirišča pred trgovino Ergoles. Logična, kakovostna izhodišča sodbe Vrhovnega sodišča so jasna: „Pritrditi je treba tudi nadaljnemu dokaznemu predlogu obrambe, da bi moralo sodišče opraviti ustrezne meritve, koliko časa bi obsojenec potreboval, da bi se po odhodu hčerke Jere od doma oblekel, obul, vzel vse potrebno, odšel v klet, vzel kolo, zaklenil hišo in se odpeljal do ceste. Za tem pa bi moralo ugotoviti še, po kateri poti naj bi se peljal tako, da se je izognil vsem kameram, za razliko od tistih, ki so opravljali rekonstrukcijo, ki naj bi bili na posnetkih vidni, in koliko časa je za tako pot porabil. Ob tem bi moralo sodišče upoštevati tudi, da v spisu ni podatkov, da bi bil obsojenec s komerkoli povezan, da naj bi se po ugotovitvah sodišča, do lokala odpeljal „na slepo“ in, da verjetno zaradi tega ni bilo posebnega razloga za hitenje. S tem, ko sodišče tem dokaznim predlogom ni sledilo, je obsojencu kršilo pravico do obrambe. Če bi namreč dokaz uspel, bi potrdil popoln alibi. Potrdil bi, ne samo s strani obrambe zatrjevano dejstvo, da obsojenec tedaj ni bil na kolesu, in še več, da v času od odhoda njegove hčerke od doma do kraja dejanja fizično ne bi mogel priti. Ob upoštevanju fizikalnih zakonov, isti predmet ne more biti hkrati na dveh mestih (bilokacija).“ Zato je sodišče v ponovnem sojenju opravilo poizvedbe o razporeditvi vseh kamer (javnih in zasebnih) vseh možnih poti, prejelo odgovor PP Ljubljana Vič (list. št. 5104), pa je zato vožnja (z avtom in kolesom) potekala kot je vrisano na skici (list. št. 5105): Žaucerjeva-Pokljukarjeva-Viška-Tržaška-Tbilisijska-Ergoles. Ta pot je daljša za okoli 300 metrov ter gostejša za dva semaforja (na Tbilisijski), primerno temu je gostejši promet. Tine Horvat: „Parkirišče je bilo tako rekoč zasedeno, našel sem le eno prosto parkirno mesto.“ Darijan Andrejc: „Na parkirišču, ki je bilo večinoma polno, je bilo zelo temno, bila je slaba vidljivost“. Tudi iz posnetkov kamer je razviden gost promet vozil v območjih, ki jih zajemajo. Z obema voziloma je čista pot vožnje trajala praktično enako, to je nekaj minut manj kot 8 minut. Pripomniti gre, da je bil promet ob rekonstrukciji izrazito zmeren,

bistveno manj obremenjen kot v večernih urah predbožičnega in prednovoletnega časa, ko so nakupovalna središča odprta, kar je razvidno iz posnetkov video nadzornih kamer. Iz zapisnika o ogledu kraja dejanja izhaja, da so bila vsa parkirišča v bližini lokala zasedena, da je bil promet gost, gost je bil tudi na relaciji do Trening centra (pričanje Urše Novljan). V realnih razmerah, ki jih sodišče seveda ni moglo uresničiti (časa ni možno zavrteti nazaj), tudi če bi vožnji opravilo v nočnem času, bi pot ne mogla nikakor trajati manj kot 8 minut, kajti v času rekonstrukcije so bila vsa parkirišča okoli restavracije napol prazna, promet je bil bistveno redkejši kot v času storitve. K tem najmanj 8 minutam je treba prišteti najmanj 3 minute za oblačenje, obuvanje, zajem pištole, zaklepanje vrat, ugašanje luči ter pot od stanovanja do avta minuto in pol (če je peljal s kolesom najmanj 2-3 minuti za odklepanje in zaklepanje kleti ter kolesarnice), kar vse je razvidno iz zapisnika (redna št. 1372 spisa). Tako je ocena časa od kar je Jera Novič odšla iz stanovanja (19:32) do strelav v Jamnika (19:39) v popolnem nasprotju s časom za realno možnost prispetja na kraj. Ni moč mimo dejstva, da se Noviču ni nikamor mudilo, saj bi naj zabava po odhodu hčerke potekala več kot pol ure, Novič ni mogel vedeti za čas prihoda Jamnika, ki je zamudil 40 minut. Novič ni imel prav nikakršnih razlogov za hitenje, tudi če bi na kraj prispel 5 ali 10 minut prej ali kasneje bi bilo popolnoma vseeno. Ni možno zanesljivo sklepati, kje je parkiral avtomobil ali pustil ter zaklenil kolo, saj sta Jamnik in Horvat za to potrebovali okoli minute, Novič pa bi moral prevozno sredstvo parkirati neznano kje, parkirišča so bila polno zasedena, tudi če je prevozno sredstvo parkiral na najbližjem kraju, ki ga ne pokrivajo kamere (pred trgovino Ergoles) bi moral do samega kraja dejanja prehoditi okoli 40 m, privaditi oči na temo (pri 60 letih starosti to traja kar nekaj časa) ter imeti nezaslišano srečo, da se ravno v tem trenutku Jamnik pojavi tik pred njim. Na kraju umora se torej Novič ni mogel pojaviti prej kot v okoli 14 minutah, pri čemer ni spregledati, da je potoval in sestankoval, za starega človeka je vse to utrudljivo, pa je hitenje v teh pogojih malo verjetno. Časovna toleranca je največ do 10%, pa torej na kraj umora od doma Novič ni mogel priti prej kot v 12 minutah. Navedeno pove, da Milko Novič nikakor ni mogel pravočasno prispeti na kraj dejanja, razen če bi kršil načelo bilokacije, kar v dokaznem smislu ni verjetno. Veliko bolj verjetno je, da bi se na kraj napotil z avtomobilom, po vseh teh dnevniških naporih mu do kolesarjenja gotovo ni bilo, kar pa je nepomembno, z obema prevoznima sredstvoma bi potreboval 8 minut, čista vožnja z avtom ali kolesom pa je trajala skoraj do sekunde enako dolgo, nekaj sekund pod 8 minutami.“

V povezavi z zapisnikom, kateremu državno tožilstvo v marsičem nasprotuje je pojasniti, da se je ukvarjal le z dvema vprašanjema, in sicer trajanjem vožnje po najbližji relaciji brez kamer ter času za oblačenje. Obe dejavnosti je opravil državni uslužbenec brez povezave s sodiščem, policijo ali strankami, star 60 let, torej nevtralen, brez namer škoditi ali koristiti

Noviču. Kar zadeva vožnjo z avtomobilom in kolesarjenje je čas nesporen, popolnoma primerljiv časom iz prejšnjih poskusov, pri katerih je vožnja trajala med 5:30 in 6:30 minut, vendar po bistveno krajši, s prometom neobremenjeni stezi med bloki ter za Intersparom, kjer ni nikakršnega prometa ali semaforjev in ki direktno v ravni črti pelje do Via Bona. Za razliko od te poti je na poti, ki jo opredeljuje odsotnost video nadzora semafor iz Tržaške na Tbilisijsko, ki bi v času prednovoletnega dogajanja bil zabasan z vozili zavijajočimi v levo, z avtomobilom bi bilo treba čakati vsaj 4-5 signalov, potem sta na vrsti dva semaforja na Tbilisijski, zabasana z vozili tudi skupno do 4-5 signalov, kar bi trajalo tudi do 20 minut. V zgornjem leži razlog, da tožilstvo vsiljuje potek vožnje s kolesom, ker se je prepričalo kako časovno dolga je pot z avtom. Torej v spis se ves čas vsiljuje komaj verjetna ter logično nesprejemljiva teza o kolesarjenju, po pršenju dežja, na izrazito nizki temperaturi ter po dnevu naporov in dolgih potovanj. Zato, ker bi bilo s kolesom v realnem času mogoče priti bistveno prej, se izogniti kar trem zgoščenim semaforjem, prihraniti vsaj 5 minut časa, če ne še več. Tako je trajanje vožnje z obema prevoznima sredstvoma okoli 8 minut bistveno bolj nagnjeno obtožbi, čas je v škodo obdolžencu. Način kolesarjenja je bil primeren, srednje hitrosti (kot opredeli Vrhovno sodišče), opravila ga je nevtralna oseba iste starosti, s točke neposredno pred atrijem, tik nad stopniščem. Meritev je opravil ne sodnik, temveč v obeh primerih nevtralna oseba, brez sugestij. Čas, ki ga je izmerilo sodišče je bil za skoraj dve minuti krajši od časa, ki ga je merila obramba, katere pripombe niso upoštevane, vse je zapisano v zapisniku. Državni tožilci je bilo ponujeno ponoviti vožnji v nočnem času, kar je zavrnila, vedoč, da bodo časi, merjeni ponoči še dosti daljši; zavrnil je tudi zagovornik. V zapisniku je zapisana trasa vožnje. Veliko pripomb se nanaša na nezadostno beleženje dogodkov v zapisnik, vendar so vse pomembne okoliščine zapisane. Kar je pomembno je, da se je nevtralna oseba oblekla, obula in vse ostalo: ugašanje TV, oblačenje, obuvanje, odhod po pištolo v sobi, zapustitev stanovanja, zaklepanje zunanjih vrat in izklop alarma. Vse to je trajalo 3:33 minut, kar je najkrajši čas. Sodišče je namreč odredilo, da se prične oseba oblačiti tako, kot je bil Novič oblečen, ne da bi slekel trenirko ali zgornji del pižame ter oblekel tudi spodnje dele oblačil (majica, spodnje hlačke). Odklepanje sefa je potekalo po šifrah, večkrat v desno in v levo, po Novičevem hitrem narekovanju, pa je tako sef odprt v zelo kratkem času, ki bi lahko bil tudi daljši. Sef je hkrati edini položaj v stanovanju, kjer bi bila pištola zakrita ostalim svojcem; obdolženi verjetno ne bi postavil pištolo na kakšen viden položaj, sicer bi se izpostavil vprašanjem družinskih članov, kaj namerava s pištolo. Oseba je nadalje bundo vzela z obešalnika pri izhodnih vratih, ni hodila in jo vlekla ven iz omare, kar je prihranek časa v prid obtožbi. Hoja do avtomobila je bila srednje hitra, opravila jo je nevtralna oseba, ni pa vsebovala vžiga in čakanja na zagon; trajala je 1:35 minut. Jemanje kolesa na opisan način je trajalo 2:12 sekund, okoli pol minute dlje. Tu je zadeva potekala zelo hitro glede na razmere, klet in garaža sta bili odklenjeni iz prve, s

hitrim zapiranjem. Tudi prihod na kraj je potekal enormno hitro, parkirišča so bila prazna, uporabljeno je kraju dogodka najbližje, so tudi bolj oddaljena. Ker je bilo ob dogodku vsako parkirišče skoraj polno bi moral Novič iskati parkirišče za katerokoli vrsto vozila dlje, pa bi bil čas prihoda na kraj daljši za vsaj 15 sekund, kolikor je čas hoje do samega kraja umora, torej vse skupaj ne manj kot 11-14 minut; vključno s časom za priprave in zajem vozila gre skupno za čas nikakor ne krajši od 11:38 oziroma 11:42 minut. Nikakršne naknadne pripombe na zapisnik ne morejo vplivati na ugotovljen čas, kajti vsaka izmed postavk (trasa poti, priprave na odhod iz stanovanja, zajem vozila, vožnja sama, prihod na kraj streljanja) je potekala v najboljših pogojih za obtožbo ter v najslabših za obdolženega. Kakor koli vse skupaj je trajalo dosti več kot 7-8 minut, kolikor bi naj minilo do prispetja na kraj streljanja z vsemi pripravami, ne gre torej za razlike v sekundah, temveč v večjem številu minut. Vse to ob neverjetni sreči, da Novič prispe na kraj streljanja istočasno z Jamnikom, pa bi bilo potrebno prišteti še čas za poseg v žep po pištolo, repetiranje, pristop do Jamnika in izstrelitev dveh merjenih strellov, kar bi vzelo vsaj še pol minute časa. Pod nobenim pogojem torej Novič ni mogel priti tudi približno ne pravočasno. Na koncu ni nihče ob zaključku zapisnika podal nikakršnih predlogov, vključno s pooblaščenecem, ki je bil ves čas dogajanja zunaj, pred samo hišo. Na ponudbo, da se vožnji ponovita v nočnem času ni nihče izmed strank predlagal ponovitve, vsi so se izrecno odrekli tej možnosti.

Ko se je tožilka prepričala, da Novičevega prihoda na kraj dejanja ni mogoče spraviti v čas 7-8 minut, tudi z nikakršnimi pripombami, destrukcijo in podobnim, je obrnila smer dokazovanja na glavo. Navaja: „Torej rekonstrukcija, ki je bila opravljena 19.3.2019 je bila opravljena ob predpostavki, da verjamemo priči Jeri Noviča, da je bil kritičnega dne obdolženi doma. Glede na že vse navedeno tožilstvo priče Jere Novič ne ocenjuje kot verodostojne priče.“ V obtožbi, ki je pravnomočna, nikdar spremenjena med drugim pri oceni dokazov piše: „Pri preverjanju alibija obdolženega Milka Noviča je bilo ugotovljeno, da ima slednji alibi vse do cca 19:28 ure, ko je odšla od doma Jera Novič in je ostal sam doma“ (stran 67 obtožbe). Očitki se prilagajajo vsakokratnim novim dejstvom, propadli dokaz se nadomešča z novim konstruktom.

Kot zapisano ni razloga ne verjeti Urški Novljan, da je poklicala Jero Novič ob 19:28 ure (klic je dokazan) izpred njenega doma. Obstajajo fotografije in dokazi, da sta prišli v fitnes klub okoli 20 minut kasneje, ko je kartično zabeležen njun prihod, ujela ju je kamera na parkirišču pred fitnesom, skupaj z vozilom Novljanove, ki ga zapuščata skupaj. Tudi če bi sodišče ravnalo proti spisu in štel za resnične navedbe, da je Jera Novič podala nameren lažen alibi očetu, bi bil sklop dogajanja tudi tedaj nerazumen. Če bi Milko Novič zapustil stanovanje ob denimo 19.00 uri bi hčerko vsekakor moral prositi, da navede, da je bil doma

cel večer. Novič bi vedel, da Jamnika morda ne bo mogel likvidirati in se vrniti domov znotraj pol ure; ni mogel vedeti, kdaj bo Jamnik prispel. Na kraj dogajanja bi Novič prispel okoli 19:15, moral bi počakati na prihod Jamnika in se vrniti domov, torej ne prej kot ob 19:55 (Jamnik je namreč umorjen ob 19:39 uri). Jera Novič bi morala ostati doma vsaj do 20.00 ure, da bi lahko poslužila za alibi. Tudi v resnici je Jamnik ustreljen 7-8 minut po njenem odhodu, pa bi Novič ostal brez alibija. Ko bi policija preverjala Novičev urnik bi z zaslišanjem Novljanove in iz posnetkov pred fitnes klubom ter iz časa prijave ugotovila, da je alibi zlagan. Zato bi morala Jera Novič najprej ob 19:00 poklicati Novljanovo ter ji sporočiti, da ne more na fitnes, naj ne hodi k njej. A se to ni zgodilo, odšli sta na fitnes in „ogrozili alibi“. Alibi bi torej bil potrjen le do 19:32 ure, kar ob neznanem času prihoda Jamnika morda ne bi bilo dovolj. Tudi če bi namreč Jamnik prispel na kraj umora ob 19:25 uri bi Novič nujno potreboval alibi vsaj do 19:40 ure. A mu ga hči ne bi mogla dati. Ves ta konstrukt, ki nemogoče prestavlja v realno kaže na trhlost celote argumentov obtožbe, ki se je ne da spraviti v realnost pogojev. Če razvijemo tezo, izhajajoč iz Novičevega prihoda na kraj, se pojavi enak problem, da bi ena sama oseba ne mogla pokriti vseh možnih parkirišč; ni takšne pregledne točke, ki bi zagotovila pogled na preostala 3 možna parkirišča. Ker je zamudil 15 minut od pričetka zabave bi se moral Novič po denimo 20 minutah čakanja vendarle prepričati, ali ni Jamnik morda le prispel v lokal. Ni namreč mogel nadzirati treh preostalih parkirišč, pa bi moral vzeti v račun, da bi lahko Jamnik prispel iz neke druge smeri, ki je vizualno ni pokrival, možnosti pa nikakor ni mogoče izključiti. Zato bi moral nujno vsake toliko pogledati v notranjost lokala ter tvegati, da bo opažen. Novič se je torej moral pripraviti, da bo na enem izmed 4 parkirišč dežural tja do polnoči, če bo potrebno, ves ta čas bi Jamnik zlahka prispel iz drugih smeri in vstopil iz smeri, ki jih Novič tudi hipotetično ni mogel hkrati opazovati. Če je že načrtoval umor bi bilo izrazito bolj logično prispeti proti koncu zabave, nekje med 23.00 in polnočjo, da ne bi čakal na mrazu več ur, temveč da v miru poišče Jamnikov avto, se postavi v bližino in ubije Jamnika na takšen, bolj racionalen način. V tej logični inačici sploh ne bi potreboval hčerkinega alibija na način, kot se sugerira. Vendar vsekakor ne bi mogel priti domov ob 22:11 uri, ko je bil na računalniku, saj je zabava bila predvidena do poznih nočnih ur. Če pa bi lažni alibi zahteval od žene mu ga ta ne bi mogla dati, kajti že ob 19.00 uri je bila na zabavi. Iz logike je jasno, da je možnost, kot se nakazuje iz obtožbe, najmanj verjetna od vseh.

Sodišče sicer ugotavlja, da je obtoženi tekom postopka zagovor delno spreminjal in prilagajal, vendar je v osnovi ostal nespremenjen. Kar zadeva sledova streljanja jih najprej ni znal pojasniti, potem je poiskal razloge v obdelavi kovin, šele kasneje se je spomnil strelišča, vendar vse to v osnovi ne kaže na zavestno prilagajanje v smeri laganja. Tudi kar zadeva Roberta Bartola si je obdolženec prizadeval razčistiti določene nejasnosti v zvezi s

pištolo, toda v ničemer ni dokazana povezava z njim in Bartolom glede nabave strelnega orožja. Sodišče sledi zagovoru, da je del kritičnega dneva preživel na Krasu, saj je to potrjeno tudi z izpovedbo Igorja Medena, ki je povedal, da sta se ob 11:25 uri dobila pred Občino Sežana in odšla na dogovorjen sestanek k županu. Po sestanku sta se okrog 12:30 ure sestala v Vipavi s prijateljem Bojanom Sajovicem, nato sta okrog 13:30 ure odšla k njegovemu prijatelju vinarju Matjažu Lemutu, tam sta tudi poskusila tri kozarčke vina, na koncu sta odšla še na kavo in se poslovila okoli 15:05 ure. Iz izpovedbe Medena tudi izhaja, da mu je obtoženi povedal, da strelja z orožjem na strelišču, vendar kaj več od tega priča ni vedel pojasniti, saj ga o tem niti ni spraševal. Priča je prav tako pojasnila, da sta se naslednjega dne 17.12.2014 z obtoženim slišala po telefonu, vendar se nista pogovarjala v zvezi z alibijem. Podatki o gibanju mobilnega telefona s Krasa nazaj ne kažejo na krajevno povezanost z Bartolom, kajti ni dokazov, da bi se pri vrnitvi gibal preko Sodražice in Ribnice, kjer domuje Bartol, kot tudi ne, da bi se v času med 27.11.2014 in 28.11.2014 obdolženi in Bartol srečala, čeprav sta se del časa oba nahajala v Ljubljani. Nikakršnega dokaza ni, da sta se srečala zaradi izročitve pištole in streliva, bila sta v bližini drug drugega dne 27.11.2014 med 19:07 in 19:28 uro, vendar le hipotetična možnost, ki jo zanikata oba, ni razlog sodišču, da bi to naključje štel za dokaz. Nenazadnje je bil Novič ves ta čas na domači lokaciji, Bartol pa na odhodu proti obvoznici na poti domov, pred tem sta bila oba na različnih krajih, med njima telefonske komunikacije ni bilo. Edina komunikacija poteka namreč dne 16.12.2014, nikdar prej ali kasneje, čeprav je Bartol v treh prejšnjih mesecih vzpostavil 36.564 mobilnih povezav (list. št 5083). Sklepati na srečanje na podlagi nekaj kilometrov razlike v času okoli 20 minut zaradi izročitve pištole, ki ni bila nikdar zasežena enemu, drugemu ali komur koli bi bilo z vidika načela *in dubio pro reo* nedopustno, še posebej ob evidentnem dejstvu, da se nista telefonsko povezala prej kot na dan umora. Dosti bolj indikativna je najdba istovrstnega streliva pri Stephanu Michelu, ki je dosti bolj verjetno najprej poskrbel za likvidacijo Jamnika ter 2 leti kasneje še za Plavca, ki sta bila med seboj tesno povezana pri dejanjih v škodo Michela na KI, nikakor pa nista bila povezana pri dejanjih v škodo Noviča; pri težavah z Novičem Plavec ni imel nikakršne udeležbe. Sodišče ne sledi zagovoru glede pogovora, ki naj bi ga Novič imel z Matejem Oražmom, tu gre za očitno usklajen manever zagovornika in Damjane Žist, povezati tretjo osebo (Bartola) z umorom preko posesti orožja ter s tem dodatno razbremeniti Noviča, kar je Žistova potrdila v pričanju na glavni obravnavi ponovljenega sojenja. Dne 14.4.2015 se je obramba seznanila z izvedenskim mnenjem Franca Sabliča (vročilnice na list. št. 1468), da je FEG, AP66 polavtomatska pištola madžarskega proizvajalca, kopija polavtomatske pištole nemškega proizvajalca Walter. Dne 24.4.2015 je Damijana Žist kriminalistom posredovala informacijo o Oražmovi prodaji pištole znamke Walter Robertu Bartolu za 700 EUR, ki je zlagana (U.Z. pripet k list. št. 1575) ter jih za informacije napotila na odvetnika

Jožeta Hribernika. Navedeni uradni zaznamek Žistove je priložen k Poročilu v dopolnitev kazenske ovadbe z dne 6.5.2015, tožilstvo pa je Poročilo v dopolnitev kazenske ovadbe skupaj z uradnim zaznamkom Žistove poslalo na sodišče skupaj z dopisom z dne 6.5.2015 (list. št. 1575) in predlagalo, da sodišče Poročilo posreduje zagovorniku, da odgovori na navedbe Damijane Žist, da se je potrebno obrniti na obtoženčevega zagovornika. Sodišče je dejansko z dopisom odvetnika Hribernika pozvalo, da se do tega opredeli (list. št. 1577), zagovornik Hribernik je dopis prejel dne 8.5.2015, vendar je istega dne torej 8.5.2015 podal le obširne pripombe na dopolnitev izvedenskega mnenja (list. št. 1584). Tožilstvo je nato dne 11.5.2015 glede na vsebino uradnega zaznamka Damijane Žist predlagalo zaslišanje Mateja Oražma in Roberta Bartola, istega dne 11.5.2015 je zagovornik odgovoril na dopis sodišča in potrdil, da je tudi sam prejel isto informacijo kot Žistova, posredoval mu jo je obtoženi, obenem pa je predlagal, da se zato obtoženca ustrezno zavaruje. Resnica je torej, da je obramba oblikovala konstrukt in pritegnila novinarko s ciljem dokazne razbremenitve, kar ni uspelo, vendar v tej smeri ne gre šteti, da tisti, ki laže tudi ubija, saj je podajanje obrambe tudi z neresnicami legitimni način odvrčanja nevarnosti od sebe, to obdolžencu ne sme biti vzeto za škodo, sicer bi grobo posegli v načelo, da se sme obdolženec braniti z vsemi orodji. Strelnega orožja niso zasegli ne Bartolu, ne Oražmu, ne obdolženemu, ne komur koli, kar je v korist obrambi; zgolj zaradi izkaza neresnice obdolženemu ni mogoče pripisati posesti in rabe orožja, ki ni nikdar najdeno. Zato neresničen zagovor v tem delu na zaključke senata ne vpliva. Obtoženi je resnično opisal potek poti in bivanja vse do prihoda domov ob okoli 18:00 ure. Resnično je opisal bivanje doma, kar sta v delu do 19:31-19:32 ure potrdili žena in hči, prej priklop na računalnik, kasneje pa delovanje mobilnega telefona in prenosnega računalnika. Pojasni, da je gledal različne TV oddaje informativne narave od 18:00 ure dalje ter da je kasneje preklopil na računalnik, kar je res. Žena in hči sta ga obe zaznali na kavču pred TV ko sta odhajali od doma, žena ga je ob prihodu domov okoli 23:00 ure videla v postelji z računalnikom, hči pa še uro in pol prej. Ta dejstva popolnoma utrujejo vero, da po 18:00 uri vse do okoli 23:00 ure doma ni zapuščal. Sodno izvedenstvo s področja telekomunikacij namreč zgornjega sklepanja ne more ovreči. V ničemer ga ne povezuje s krajem umora, v ničemer ne izpodbija dejstva, da je bil ves čas med 18:00 in 23:00 uro doma. O tem v nadaljevanju.

IZVEDENSKA IN STROKOVNA MNENJA

V predmetnem postopku je bil v fazi preiskave postavljen izvedenec medicinske stroke Tomaž Zupanc ter izvedenec balistične stroke Franc Sablič. Tekom postopka je nato obramba v spis vložila dve strokovni mnenji in sicer strokovnjaka kemične stroke Mirana

Čeha ter strokovnjaka balistične stroke Vojina Maštruka. Sodišče je zaradi razlik med mnenjem izvedenca Sabliča na eni strani ter mnenji strokovnjakov Čeha in Maštruka na drugi strani odredilo še eno izvedenstvo balistične stroke, ki je bilo zaupano nemškemu izvedencem (Edith Gebhart - kemičarka, Axel Manthei - balist), prav tako pa je glede na strokovno mnenje Maštruka odredilo tudi izvedenca za krvne sledi (izvedenec Oliver Peschel). Tekom postopka je sodišče kot strokovno pričo zaslišalo tudi Ester Ceket, ki je izdelala vsa poročila o preiskavi z mnenjem NFL v zvezi z GSR delci. Po zaslišanju priče Tomaža Mulca je v ponovljenem sojenju senat odredila sodno izvedenstvo s področja telekomunikacij, ki ga je zaupalo dr. Mitji Štularju.

IZVEDENSKO MNENJE TELEKOMUNIKACIJ - IZVEDENEC ŠTULAR

Sodni izvedenec je podal pisno mnenje, zatem tudi ustno na naroku za glavno obravnavo. Iz obeh izhaja nedvomen zaključek: obdolženca s krajem dejanja ne povezuje nič. V tem delu je poudariti: O lokaciji mobilnega telefona obdolženca v časovnem obdobju 16.12.2014 od 14h do 22h je možno sklepati na podlagi podatkov o baznih postajah, preko katerih je bil opravljen telekomunikacijski promet (priloga A37 v spisu). Komunikacija mobilnega telefona v tem času je prikazana v tabeli. Iz podatkov lahko sklepamo o lokacijah mobilnega telefona:

- Ob 14:32:58 se je nahajal v vipavski dolini v bližini Ajdovščine.
- Ob 15:08:10 je bil na območju Sežane, vzhodno od centra.
- Ob 15:30:54 in ob 15:47:49 je zaznan v bližini kraja Povir, na avtocestnem počivališču na poti proti Ljubljani.
- Ob 18:42:09 in ob 19:49:26 ima komunikacijo preko celice AVRHOV1, ki pokriva območje severovzhodno od gasilskega doma na Viču in je tudi najbolj običajna celica na območju bivališča obdolženca na Žaucerjevi 12, a ne edina možna.
- Ob 20:06:45 ima komunikacijo preko celice AVARNO3, ki sicer primarno pokriva območje južnega dela industrijske cone Vič v predelu Tbilisijske, Koprške in Ceste v Mestni log, a rezultati meritev in analiz, ki so predstavljeni v poglavju kažejo, da je aktivna tudi na območju bivališča obdolženca na Žaucerjevi 12.
- Ob 20:10:58 ima komunikacijo preko celice AVRHOV1, ki je tudi najbolj običajna na območju bivališča obdolženca na Žaucerjevi 12, a ne edina možna.

Že iz tega osnovnega orisa je razbrati, da je potrjen zagovor v delu, ki se nanaša na gibanje po Krasu vse do okoli 16:00 ure, kar potrjujejo navedene priče in kar ni sporno. Za čas med 15:47 in 18:42 uro lokacije ni mogoče ugotoviti, kajti v tem času mobilni telefon ni bil prižgan, s tem tudi ne sledljiv. Od 18:42 ure dalje vse do 19:49 ure je mobilni telefon na lokaciji AVRHOV1,

ki je najbolj običajna za kraj domovanja. Omeniti gre, da ta postaja nikdar ne pokriva kraja umora, pa torej storilec med 18:42 in 19:49 uro dokazano ni bil na kraju dejanja, ki ga pokriva praviloma tam se nahajajoča postaja ASPAR1. Dokazano je, da se je umor zgodil ob 19:39 uri, to je 10 minut pred delovanjem mobitela na domači bazni postaji. Ponoven vklop je ob 20:07 na AVARNO3, ob 20:11 pa je mobilni telefon na lokaciji doma - AVRHOV1. Postavimo se torej na stališče, da je obdolženec dejanski morilec. To pomeni, da bi moral ob 19:32 uri zapustiti stanovanje, ob 19:39 biti na kraju dejanja (kar fizikalno ni možno), 10 minut kasneje ob 19:49 uri na domači bazni postaji, 24 minut zatem nekje južno od kraja umora ter v nadaljnjih 4 minutah spet na domačem kraju. Obdolženec se je torej pripeljal ob 19:38 uri na območje umora, po umoru se napotil severno-zahodno, bržkone domov, nakar se odpelje jugo-vzhodno od kraja umora neznano kam, se sunkovito vrne domov, v sledečih 4 minutah je spet doma (kar fizikalno ni možno). Takšno bezanje logično ni sprejemljivo, je v nasprotju s temelji logike in celoto dokazov. Umor ni nekaj običajnega, dnevnega, kataloškega; je travmatičen dogodek. Potem, ko je torej pridrvel na kraj umora, ustrelil žrtev dvakrat v glavo, se izognil kameram in pričam, se je odpeljal proti domu, a preden je lahko prispel domov začel SMS komunikacijo o nepovezanih zadevah z neznancem, duhovičil, nakar se nenadejano odpravi v Murgle, nadaljuje z duhovičenjem po mobitelu v Murglah, 4 minute po SMS zapisih pa oddrvi nazaj domov! Takšno iracionalno vedenje, ki ga nakazuje gibanje mobitela v povezavi s časovnico umora bi ne moglo služiti za podlago obsodbi, tudi če zanemarimo dejstva, da obdolženec ni nikakor mogel priti na kraj umora v 7-8 minutah, kolikor je bilo na razpolago. Tudi če se izhaja iz predpostavke, da se je napotil na območje bazne postaje AVARNO3 pol ure po umoru s ciljem znebiti se strelskega orožja, ni jasno zakaj se je odpravil proti centru mesta, ne pa dosti bolj logično od doma proti npr. okolici Dolgega mostu, kjer so gozdovi in porečja, kamor je lažje odvreči orožje, kakor da se napoti nekam v smer proti centru, v množico ljudi, kjer ga lahko opazijo in povežejo z umorom. Medtem pa čeblja po telefonu, si izmenjuje duhovita SMS sporočila z neznancem, se prevaža sem ter tja. Če se je po umoru že napotil domov, prispel tja 10 minut po streljanju (kar fizikalno ni možno) se z logiko ne da pojasniti, kaj ga je gnalo stran od doma, mimo kraja dogajanja, v naseljeno območje Murgel ter takoj v 4 minutah sunkovito nazaj domov, na novo porcijo SMS duhovičenja, namesto da obsedi v varstvu domačih štirih sten, kjer ga ne more izslediti in povezati z umorom nič in nihče. Gibanje in početje po umoru kot se zatrjuje po zgornji analizi prometa mobitela ne prenese temeljnega logičnega preizkusa, kajti vsak človek bi, po prihodu domov, obležal ali obsedel, se pomiril, notranje stabiliziral, otrpnil, se prikrlil; umor, kot zapisano, ni nakup v trgovini, izbiranje pohištva. Še posebej, če se predpostavi, da je vse to opravil s kolesom, torej najprej kot brez duše oddrvel na kraj umora, ustrelil in takoj zatem kot brez duše oddivjal nazaj domov po strmem klancu, prispel skoraj domov, a zatem takoj kolesaril proti

Murgram, tam opravil izmenjavo SMS ter potem kot brez duše spet proti domu v 4 minutah, na drugo serijo SMS. Ostalo bi nejasno, kako je ob 20:07 uri sploh slišal kratek pisk mobitela, ki naznani prejeto sporočilo, če je kolesaril, mobitel imel v enem, pištolo pa v drugem žepu. Tudi če bi Novič tedaj uporabljal avtomobil bi bili pomisleki enaki, tudi z avtomobilom ni mogel priti domov v razpoložljivih 10 minutah, kot tudi ne nazaj iz Murgel v 4 minutah. Verjeti v obnašanje po dogodku kot mu sledita beseda in notranja logika obtožbe bi bilo nesprejemljivo, dokazno naivno, celo humorno. Ni je druge logične razlage izven tiste, ki jo navaja Novič, da je bil torej ves čas doma. Med 18:42 in 20:11 uro ga beleži domača bazna postaja AVRHOV1, le ob 20:07 uri se vklopi gostujoča postaja AVARNO3, ki občasno a zanesljivo ugotovljeno prevzema signale tudi na območju Novičevega doma. O tem prepričljivo sodni izvedenec: „Mobilni telefon signale različnih baznih postaj ves čas meri. Glede na rezultate meritev se mobilni telefon v skladu s trenutnimi razmerami odloča o tem, na kateri celici bo vzpostavil komunikacijo oziroma katero celico bo v danem trenutku prepoznal kot najbolj primerno. Jakost signala ni edini kriterij, pač pa je pomembna tudi kvaliteta in rezultati preteklih meritev, ki jih mobilni telefon ves čas izvaja. Pri razumevanju delovanja mobilnih omrežij je zelo pomembno tudi poznavanje zakonitosti širjenja elektromagnetnega valovanja. Elektromagnetno valovanje se od antene, ki pripada določeni celici, širi v prostor. Najbolj ugodne so razmere za sprejem takrat, kadar je mobilni telefon blizu in kadar med anteno in mobilnim telefonom ni ovir. Takrat govorimo o direktni vidljivosti. Signal je takrat najbolj kvaliteten in tudi časovno stabilen. Vendar je takšna situacija bolj izjema kot pravilo, še posebej v mestnem okolju. Največkrat signal pride do mobilnega telefona preko odbojev od različnih naravnih in umetnih ovir, in to po več različnih poteh. Vsaka taka komponenta signala je zaradi spreminjanja razmer na poti časovno zelo variabilna. Poleg slabljenja signala na teh poteh prihaja tudi do tako imenovanih faznih zamikov, kar povzroči, da se v določenih primerih posamezne komponente v mobilnem telefonu seštejejo konstruktivno (večja skupna sprejeta moč) v nekaterih pa destruktivno (manjša skupna sprejeta moč). Posledično prihaja do znatnih nihanj v jakosti sprejetega signala, čemur strokovno rečemo presih (angleško »multipath fading«). V teh spremenljivih razmerah se telefon ves čas odloča, katera celica je zanj najbolj ugodna. Če ugotovi, da je prišlo do presiha ali slabe kvalitete do tedaj zanj najbolj ugodne celice, izbere drugo (angleško »cell reselection«) in na njej vztraja do takrat, ko presodi, da je bolj ugodna kakšna druga. To odločanje izvaja ves čas, na sekundni osnovi. Zaradi nihanj jakosti signalov in njihove kvalitete je povsem realno, da mobilni telefon izbere celico, ki sicer gledano v povprečnih okoliščinah ni najbolj običajna izbira, vendar v danem trenutku in razmerah za komunikacijo predstavlja boljšo opcijo. Zelo pogosto je tudi, da drugo celico izbere zgolj za kratek čas, potem pa se spet vrne nazaj na prvotno. To je pomemben koncept delovanja mobilnih komunikacij, saj se mora mobilni

telefon ves čas in čim hitreje prilagajati spremenljivim radijskim razmeram.“... „Zdaj druga stvar, ki je tukaj izredno pomembna. Govorimo o mestnem okolju. Značilnost mestnega okolja za razliko od recimo kakšnega Urala, da ima relativno veliko število baznih postaj, veliko število baznih postaj, pa pomeni, da so te bazne postaje, glejte včasih kilometer, včasih tudi po 500 metrov narazen in iz radijskega vidika to pomeni, da na neki določeni točki recimo zdajle jaz, ko tukaj stojim, sem prepričan, da me vsaj 6, 7 baznih postaj bi bilo možnih, da bi jaz preko njih komuniciral, recimo, če bi jih 5 ugasnil, zagotovo še vedno imam zvezo. To se pravi veliko število celic pokriva neko določeno območje in je lahko zadosti dobrih za komunikacijo, če seveda so v primerjavi z ostalimi, tukaj se pa potem primerjava gleda, koliko je kakšna močna v primerjavi z drugo, če je zadosti močna. To se pravi, da je treba vedet, da lahko iz tega v takšnih situacijah, mestnih situacijah, da lahko zelo pogosto, torej ne lahko tudi lahko zelo pogosto dobimo. To kaže tudi moja praksa v preteklosti iz različnih tudi sodnih primerov, dobimo res lahko tudi celice, ki sicer so, torej zvenijo neobičajno, pa bi tako na prvi pogled mislil, da pa tam nimajo kaj iskat. Ampak se lahko to dogaja prav zaradi tega. Tretja stvar, ki je tukaj zelo pomembna. Poglejte. Najbolj čista situacija za komunikacijo, kadar obstaja mi rečemo sicer radijska vidljivost, ampak bomo poenostavili, pa bomo rekli, da je enako kot optična vidljivost, ni čisto enako, ampak smo približno tam. Če imamo mi tam celico oziroma bazno postajo anteno, ki jo vidimo, je ta direkten signal zelo močan in ta direktni signal ponavadi tudi nič ne niha, to se pravi nima nekkih nihanj v moči. Če smo pa mi nekje skriti, da smo v kakšni senci, pa signal do nas ne pride direktno, ampak pride samo po odbojih in signal iz teh celic se širijo tako, da se širijo v vse smeri in potem odboji prihajajo iz različnih koncev...“.

„Zaradi relativne bližine stanovanju obdolženca, približno enake višine novega objekta v primerjavi z objektom Žaucerjeva 12 in dejstva, da leži objekt Vinčarjeva 11 natančno na liniji med Žaucerjevo 12 in lokacijo bazne postaje AVARNO, radijske razmere na naslovu Žaucerjeva 12 niso enake kot so bile leta 2014. Radijske razmere so za sprejem signala celice AVARNO3 sedaj slabše, in to v smislu dodatnega slabljenja in posledično slabšega sprejema signala celice AVARNO3 v stanovanju in okolici stanovanja obdolženca na Žaucerjevi 12. Razmere v smeri celice AVRHOV1 se v času od leta 2014 do danes niso spreminjale.“... „Izmerjeni poteki kažejo, da obstaja povsem realna možnost za komunikacijo preko AVARNO3 s predmetne lokacije. Nekaj mest in trenutkov, kjer bi se to lahko zgodilo, je označenih z rumenimi krožci. Za takšna mesta in trenutke je značilno dvoje: moč celice AVARNO3 se zelo približa moči najmočnejše/najugodnejše celice, hkrati pa je po vrstnem redu AVARNO3 na visokem mestu, kar pomeni, da ni veliko celic, ki bi bile po moči signala ugodnejše od nje ali pa jih je več v istem rangu. Kot smo pojasnili v poglavju je za razumevanje zapisanega zelo pomembno razumeti, da se moči signala v razmerah, kjer ni direktne vidljivosti med bazno postajo in mobilnim telefonom, zaradi

širjenja po več poteh in časovnih sprememb na teh poteh zelo hitro spreminjajo. Spremembe jakosti sprejetih signalov posameznih celic so v splošnem med seboj nekorelirane. Hitra nihanja v rangi 10 dBm niso redka, zato je povsem realna možnost, da v takšnem primeru komunikacijo prevzame celica, ki sicer v povprečnih razmerah ni običajna izbira. To velja še posebej za komunikacije kratkega značaja, kakršna je prejemanje ali pošiljanje SMS sporočila. Najmočnejši izmerjeni celici v prikazanem poteku sta AVRHOV1 in AVRHOV3. Ker pa se moč časovno in prostorsko lahko zelo hitro spreminja, kar smo pojasnili ker to tudi ni edini kriterij odločanja mobilnega telefona pri izbiri celice za komunikacijo, so resni kandidati za občasno komunikacijo tudi celice, ki so, razvrščeno glede na moč signala, po vrstnem redu na naslednjih mestih.“ „...vidimo, da imamo ob 18:42 in 19:49 komunikacijo preko te domače bazne postaje. Ta domača celica, ne če sem natančen A-VRHOV-1, ta kraja umora ali okolice ne pokriva, torej na tem kraju umora ni bila niti zaznana, mislim tudi teoretične možnosti ni, da bi tam potekala komunikacija preko nje. Pod številko 4 imamo pa potem ob 20:06 to AVARNO-3 in ob 20:10 potem spet A-VRHOV-1, a ne. In zdaj seveda ključno vprašanje, kot sem jaz razumel tudi celoten spise, ne, ko sem ga pregledoval je seveda ali je ta AVARNO-3, realna na območju Žaucerjeve 12, a ne. Zdaj, glejte, jaz bom šel na, jaz sem to delal drugače po treh sklopih, pa jih bom pojasnil, ampak najbolj bistven je ta prvi, to se pravi ti rezultati meritev, ki so podani v grafu 1, a ne. Ti rezultati meritev, te meritve kažejo kakšna je radijska situacija...“ „... „In tukaj na tem grafu, zdaj, ko se že spomnim, jaz bi mogoče samo to točko, ki je z tem zelenim okvirčkom v grafu 1 prikazano, torej ta točka je bila zanimiva predvsem zaradi tega, ker je to izmerjeno na mestu, kjer je v dnevni sobi pisalna miza. To se pravi, tam na robu pisalne mize, tam je, torej obdolženem ima v dnevni sobi kavč, potem poleg kavča je postavljena pisalna miza in tukaj na tej lokaciji, na tej točki so bile dejansko razmere, kjer je bilo, jaz tukaj opisujem 5 celic praktično znotraj 4 decibelov, 5 različnih. To se pravi, imamo A-VRHOV-1, A-VRHOV-3, AVARNO-3, A-DOLGI-1, AZUR-3. Vse te celice potencialno na tisti lokaciji bi bile možne za komunikacijo, če bi en SMS priletel in je res stvar potem samo mikro razmer, na kateri lokaciji.“ Kratko-malo ni prav nikakršnega razloga dokazno oceniti, da obdolženec ob 20:07 uri ni bil doma, bil pa je 4 minute kasneje. Po oceni senata tu ne more biti nič drugega kakor preklon signala iz običajne baze v bazo, ki se tudi sicer pojavlja v prometu te lokacije (čeprav dokaj redko) in ki ima zadosten signal po kakovosti in po moči, da zmore doseči obdolženčevo domovanje, v letu 2014 pa je bila ta moč še večja, zaradi naknadnih gradenj v poteku signala. Pa tudi če bi bilo res, da obdolženec ob 20:07 uri ni bil doma, to nikakor ne dokazuje, da je bil na kraju umora, tam ga ni zaznal nihče, kamere ga niso posnele, bazna postaja AVARNO3 na kraju umora sploh ne deluje, tam se na razdalji 50 metrov od umora nahaja bazna postaja ASPAR1, ki se na izpisu mobitela obdolženca ne pojavi: „Torej, če bi bil Novič kdaj v tem

času dejansko na kraju umora, bi ga morala zaznati ta antena? Če bi bil tam, da bi imel komunikacijo, bi se ta komunikacija zgodila preko A-SPAR. Samo preko te in preko nobene druge? Preko A-SPAR-1. Tako kaže tukaj. Zdaj, lahko bi sicer še kaj meritev več naredili, pa bi to videli, ampak je prepričljiv rezultat tudi pri pošiljanju SMS-ov, v bistvu 100 % jih je šlo preko A-SPAR-1, tudi geografsko gledano je ta razlaga tudi najbolj verjetna. Tudi geografsko, je pa res nelogično, da je ena, ki je 100 metrov stran celica, antena, ki ima optično vidljivost, v bistvu, ne da bi jo preglasila ena druga recimo, ki je pa mogoče 700 metrov stran, pa se še ne vidi. To je pa bilo za stavbo. Tako da to tudi pojasnujem, da je to primarna celica, da tudi A-VRHOV-1 na tem mestu kraja umora ni bila zaznana.“ Če bi torej res bil ob 20:07 uri nekje jugo-zahodno od domovanja bi to pomenilo le, da zagovor v tem delu ni resničen, nikakor pa ne bi mogli sklepati na navzočnost na kraju umora; nikakršna analiza baznih postaj tega ne potrjuje. Senat v tem delu sledi zagovoru, da je bil Novič ves čas ob in okoli umora doma, da ga torej gibanje mobitela ne postavlja na laž, še manj pa povezuje s krajem umora. Glede možnosti sledenja mobitelu tudi v času ko le-ta ni vklopljen je izvedenec podal potrebna, znanstveno utemeljena pojasnila, ki jih stranke niso mogle razvrednotiti: „ Lahko bo, čez 10 sekund bo lahko tudi neka druga celica, ne. Mogoče bo za 5 sekund bo razumel, da celica, ki pa je tamle, pa je mogoče 2 km stran, je pa dobra mislim zato, ker pri ostalih pride do tega presihla, to se pravi do tega slabljenja in takrat jo bo pobral kot najboljšo in bo takrat tisto komunikacijo na njej naredil, potem se pa lahko zgodi tudi, da nikoli več.“... „Jaz sem prebral tisto, kar je bilo v spisu oz. tisto, kar je nekako v teh poljudnih člankih se nahajalo, sem vse prebral. Zdaj, ti članki, dobro, ne bi člankov komentiral, v bistvu imajo eno pomanjkljivost v tem, da ne pojasnijo natančno kakšne predpostavke so potrebne, da Google res vse ve. Ker osnovna domena je „Google vse ve, Google ve, kje se nahajamo“, ampak ni pa natančno pojasnjeno, kaj mora pa vseeno biti izpolnjeno, da Google v resnici ve. Saj Google, če so izpolnjeni pogoji ve, če pa niso, pa pač tudi ne ve. V tem je problem v bistvu vseh tistih člankov, ki tega nekako ne razdelajo natančno, da bi lahko potem ta občutek dobila, tako da se mi zdi, da iz tega vidika so lahko tudi zavajajoči in koga zavedejo, da. ... glejte, zdaj jaz tukaj bi najprej pojasnil to, torej mi imamo najprej eno stvar, ki je pomembna, torej, kako se lokacija na samem telefonu ugotavlja. Torej, telefoni androidni predvsem imajo vgrajene določene lokacijske servise oz. storitve, komponente, ki lahko in znajo ugotavljati lokacijo. To je potrebno na telefonu seveda tukaj vključiti z ustreznimi nastavitvami, so pa v grobem trije različni načini, eno je na podlagi GPS podatkov, torej GPS global position, satelitski sistem, to se pravi, sateliti, ki krožijo okrog nas in oddajajo podatke o uri, na podlagi tega se potem preračunava, torej telefon v bistvu te podatke, te signale od teh satelitov sprejme in na podlagi tega telefon preračunava na kateri lokaciji se nahaja. Izračuna preprosto, to je računska matematična operacija, ki

poteka tukaj v procesorjih na telefonu in ta lokacija je tudi najbolj natančno ugotavljanje. To je najbolj natančno ugotavljanje lokacije. Drugi način, ki se uporablja in ki ga je tudi Google v androidu implementiral, je zaznavanje celic mobilnega omrežja in Wi fi omrežij, to se pravi teh Wi fi točk, lokalnih omrežij. Zdaj, ta lokacija, ki jo tako zaznate, v bistvu ni več tako natančna, v bistvu je groba, zato ker če se jaz nahajam na neki celici recimo, ki je tamle gor na tisti strehi, me bo pač tak način ugotavljanja lokacije me bo postavil v en krog okrog te celice. Google ima približno narejene te zemljevide, kje kakšna celica pokriva in potem včasih tudi vidite, če uporabljate ta Google maps, v bistvu vidite tak krog, ki se vam okrog vaše lokacije nariše. To pomeni, da takrat v tistem trenutku v resnici telefon ne ve natančno, kje se nahaja v bistvu, ampak nahaja se pa tam nekje v tistem krogu. To je drugi način, mobilno omrežje. Tretji način so pa lokalne točke. Lokalne točke pa v tem smislu, da vsaka lokalna točka Wi fi prenosna točka ima svoje ime in na podlagi tega imena, če seveda teh imen, če se ta imena ne spreminjajo, ko mi enkrat pridemo v to stavbo ugotovimo, da tukaj je pa Wi fi z imenom ID imenom sodišče, potem tudi naslednjič, ko bo nekdo prišel sem notri, bo rekel, aha, ta je bil pa v pokrivanju Wi fi sodišča, to se pravi, se je nahajal nekje na sodišču, ali pa v neposredni okolici. To se pravi to so trije načini. Zdaj, če sem konkreten, v telefonu obdolženca je bil nastavljen način zaznavanja, ki se mu reče battery saving, če vam to prevedem v to, kar sem zdajle povedal, torej GPS je bil izključen, bilo je vključeno zaznavanje celic mobilnega omrežja in zaznavanje lokalnih brezžičnih omrežij. To se pravi, to dvoje. To je bilo. Torej, ugotavljanje lokacije na telefonu samem je bilo vključeno. Zdaj pa gremo naprej. Zdaj da se pa ta lokacija, ki se tukaj sicer ugotavlja, da se pa z njo nekaj zgodi, to se pravi, da se pa prenese in da se shrani in da je na voljo potem za kasnejšo uporabo, kasnejše preverjanje, morajo biti pa izpolnjeni naslednji pogoji in prvi od teh pogojev je, da je v ta telefon vpisan Googlov račun. Torej, Google popolnoma vse svoje storitve naniza okrog Google računa, Google account po angleško, ki ga mora vsak uporabnik narediti in ga imeti narejenega, to se pravi, ne vem, janez.novak@gmail.com in na tem računu se potem lahko podatki potencialno nahajajo. To je prvo. Drugo, v telefonu mora biti omogočena opcija google location reporting se temu reče po angleško, to se pravi, to je opcija, s katero uporabnik dovoli googlu, da bo pošiljal podatke iz telefona na svoje strežnike. Če ta opcija ni omogočena na telefonu oz. v telefonu, google lokacije na dobi. In tretja stvar, ki je potrebna, pa je, da potem pa na, zdaj gremo pa na ta google račun, ki je pa na googlovih strežnikih, to kar sem zdajle govoril je bilo v telefonu, morate pa še na googlovem računu, v googlovih strežnikih morate omogočiti location history, to je zgodovino lokacij, ali pa, torej to je tisto, kar je najbolj pogosta varianta ali pa potencialno še kakšno določeno lokacijo bi lahko tudi dobili, če omogočite web in app activities. To se pravi, to je zbiranje podatkov iz različnih googlovih aplikacij, ki so na tem telefonu. Torej še ti dve stvari morata biti omogočeni, da se potem to lahko zgodi in dogaja. To se pravi, da

to lokacijo tja dobite na googlove strežnike. In zdaj, če sem konkreten, v telefonu obdolženca o lokaciji, zaznavanju lokacije, tukaj sem že povedal, telefon obdolženca ni imel vpisanega googlovega accounta oz. tega googlovega računa. Jaz ga tudi nikjer drugje nisem zasledil. To se pravi, jaz sem pregledal tudi prenosni računalnik in jaz bi iz tega sklepal, da on googlovega računa nima, ampak se mi ne zdi tukaj bistveno, torej to je bilo moje sklepanje, ampak niti nepomembno, ker v telefonu ni vpisano. In ker to, da ni v telefonu vpisane, imate tukaj tudi na teh slikah, na strani 28, slika 17. Na sliki 17 natančno vidite, tukaj imate account and sign, če vidite to levo sliko, če gledate. Tukaj če bi bil googlov account oz. ta googlov račun vpisan v računalnik bi se tukaj ena googlova ikonca še pojavila in google bi pisalo zraven. In tukaj, na desni sliki pa tudi vidite, da ko smo skušali vključiti ta google location reporting, v bistvu je telefon najprej tukaj na sliki 18 vidite, je najprej telefon protestiral, je rekel, v prejšnji verziji androida ste onemogočili oz. izključili zmožnost, da bi googlove aplikacije dostopale do vaše lokacije. Ali želite to ponovno spet vključiti, torej tukaj bi bilo treba dati yes in potem pridete na ta zaslon, ki ga imate na sliki 17 na desni, bi moral še vpisati noter googlov račun. Potem bi pa morali iti še na ta googlov račun, kot sem rekel na strežnik, pa še tam ustrezne nastavitve narediti, da bi potem do te lokacije prišli. Google za vsako stvar, ki se vključi zahteva soglasje uporabnika. Res je pa sicer nekaj, da to soglasje uporabnika, to se pa dostikrat v teh člankih piše, da ga pridobi včasih na tak mogoče malo ne transparenten način, kar pomeni, da ne pojasni povsem natančno, kaj vse se bo vključilo, ko vi rečete nekje „strinjam se.“ To je pa tudi res. Ampak, to so zdaj bi rekel, bolj hipotetične debate o tem, kaj bi bilo, če bi bilo, ampak v konkretnem primeru je preprosto tako, da računa ni bilo napisanega.“. Dokazno sprejemljivo je slediti izvedencu, da mobilnim aparatom ni možno lokacijsko slediti, kadar nimajo vklopljenih zahtevanih funkcij, vsa ostala sklepanja so laična, nedokazana, sodijo v teorije zarote, ki ne morejo pa biti podlaga sklepanju sodišč. V tem delu so bila izvedencu zastavljena številna (laična) vprašanja, na katera je vsakič podal enostavne, sprejemljive odgovore, stranke niso ponudile prav nikakršnih dokazov, da je temu drugače. Trditi, da google ne glede na izklop funkcij po 4 in pol letih beleži vsako sekundo gibanja nekega docela nepomembnega telefona kemika brez službe in družbenega pomena, ni v skladu z logiko dokazovanja v kazenskih postopkih.

IZVEDENSKO MNENJE MEDICINSKE STROKE IZVEDENEC ZUPANC

Oškodovanec je bil ustrejen dvakrat v levo stran glave, in sicer v področje senčnice ter prehoda med senčnico in zatilnico, kar ni bilo združljivo z življenjem. Ko je bil sprejet so videli manjši okrogli rani, skozi katere je iztekala kri in kosi možganovine. Dne 19.12.2014

dopoldne so na UKC ugotovili možgansko smrt. Iz izvedenskega mnenja sodnega izvedenca medicinske stroke dr. Tomaža Zupanca izhaja, da je bil neposredni vzrok smrti odpoved dihanja in srca zaradi okvare življenjsko pomembnih centrov osrednjega živčevja, ki uravnavajo delovanje srca in dihanja. Vzrok okvari živčnih celic možganov in vitalnih centrov za življenje je bila motena prekrvavitev možganovine, do katere je prišlo zaradi hude oteklosti možganov, ki je trajala daljši čas oziroma vse od neposredno po poškodbi do nastopa smrti in vztrajala kljub ukrepom za zmanjševanje oteklosti možganov. Otekllost možganov in posledične krvavitve v možganovino so bile nedvomno posledica strelnih poškodb možganovine, ki jih je utrpel v obravnavanem dogodku dne 16.12.2014. Ker poškodbe niso bile združljive s preživetjem, tudi takojšnja medicinska pomoč ne bi mogla rešiti življenja. Pri raztelesenju trupla so ugotovili strelni poškodbi glave in možganov, ki sta bili povzročeni s streloma iz strelnega orožja oziroma z zadetjem dveh projektilov v področje glave. Projektila sta bila glede na značilnosti vstrelnih ran (odsotnost dopolnilnih faktorjev na koži okrog strelnega defekta, ki nastanejo zaradi odlaganja elementov, ki nastanejo pri gorenju smodnika) in značilnosti pridruženih poškodb lobanjskega svoda in možganov izstreljena iz kratkocevnega orožja z razdalje, ki je bila najmanj večja od 50 cm oziroma do največ 70 cm med ustjem cevi strelnega orožja in površino telesa. Izvedenec je pojasnil, da če je bil pri streljih uporabljen dušilec poka, bi bila lahko strelna razdalja do največ polovice krajša. Značilnosti poškodb možganov potrjujejo, da gre za poškodbe povzročene s projektili manjše energije. Navedeno kaže po oceni senata na amatersko izbiro orožja, osupljivo enako kot v primeru iz zadeve opr. št. IV K 47223/2017, kajti tam je najeti morilec opozoril na neustreznost pištole, ki se mu je zdela podobna bolj igrački. Pri zunanjem pregledu trupla so levo v področju senčnice in prehoda med senčnico in zatilnico ugotovili dve vstrelni rani. Vstrelna rana v področju leve senčnice (izvedenec je na glavni obravnavi pojasnil, da je vstrelna rana na fotografiji št. 24 na list. št. 2021 označena s št. 1, enako je ta poškodba s št. 1 označena na fotografiji št. 6 na list. št. 1012) se je nadaljevala v strelni kanal, ki se je zaključil z izstrelnim defektom v desni temenici, kjer so v podkožju poglavine našli projektil iz rumene kovine. Smer projektila oziroma zastrelnega kanala so ocenili glede na stoječega in vzravnane človeka. Kanal je potekal z leve proti desni, v ostrem kotu od spodaj navzgor, v blagem ostrem kotu od spredaj nazaj. Iz obdukcijskega zapisnika (list. št. 999-1029) je razvidno, da je bil kot strelnega kanala od spodaj navzgor 30 do 35 in 5 do 8 od spredaj nazaj. Vstrelna rana v področju meje med levo senčnico in levo polovico zatilnice (izvedenec je na glavni obravnavi pojasnil, da je vstrelna rana na fotografiji št. 24 na list. št. 2021 označena s št. 2, enako je ta poškodba s št. 2 označena na fotografiji št. 6 na list. št. 1012) se je nadaljevala v strelni žleb, ki se je zaključil z izstrelnim defektom v levi polovici čelnice, kjer so v podkožju poglavine našli projektil rumene kovine. Smer projektila oziroma zastrelnega žlebiča so ocenili glede na stoječega in

vzravnane človeka. Žleb zastrela je potekal v zelo majhnem ostrem kotu z leve proti desni, od zadaj naprej in od spodaj navzgor. Iz obdukcijskega zapisnika (list. št. 999-1029) je razvidno, da je bil kot strelnega kanala od spodaj navzgor cca 30 in od zadaj naprej od levo proti desni za cca 10. Potek lomnih pok kaže na verjetnost zaporedja strel iz orožja, ki so si sledili tako, da je prvi projektil vstopil v področju leve senčnice in izstopil na temenu, drugi pa v področju meje med senčnico in zatilnico in izstopil v področju leve polovice čelnice. Izvedenec Zupanc je bil zaslišan na glavni obravnavi. V zvezi z mnenjem je dodatno pojasnil, da je šlo za strel iz določene razdalje. Rekonstruirali so lobanjski svod, zlepili fragmente, pogledali lomne poke. Določitev strelnega kanala je 100 % zanesljiva. Ob vpogledu na fotografijo št. 24 na list. št. 1021 je pojasnil, da je s št. 1 označen prvi strel, s št. 2 pa drugi strel, na sliki je tudi označil, kje je sprednji in zadnji del lobanje. Kateri je bil prvi in kateri drugi strel je določil na podlagi lomnih pok (gre za Puppejevo pravilo), ker poki, ki nastanejo sekundarno, ne prečkajo primarnih lomnih pok, pa z dokaj visoko verjetnostjo določijo zaporedje strel. Drugi strel je gotovo prišel od zadaj, prvi strel lahko od strani. Žrtev po prvem strelu verjetno ni obstala v istem položaju kot je bila, verjetno je prišlo do odmika glave od mesta, kjer je tekel projektil, zato je bil izpostavljen zadnji del za ušesom lobanje, ker je verjetno od udarca projektila imel pritisk. Izvedenec je izključil možnost, da bi storilec strele povzročil tako, da bi stal spredaj pred oškodovancem. Glede strelne razdalje je pojasnil, da je šlo za strel z razdalje pri kratkocevnem orožju, ker ni dopolnilnih faktorjev, torej znakov izgorevanja smodnika kot so plamen, dim, tetovaža, neizgoreli, izgoreli delci smodnika itd.; so samo znaki prebojne moči projektila. Glede na to in podatke literature je bila strelna razdalja (gre za razdaljo med izstopno točko iz orožja in vstopno točko na glavi) najmanj 50 cm ali celo 70 cm. Na vprašanje, kaj se zgodi glede krvavitve pri takšnem strelu v glavo, kot ga je utrpel oškodovanec, so odgovori hipotetični, ker je to odvisno od tega ali gre za poškodbo arterijskih ali venskih struktur. Definitivno na vstopnem mestu pride do defekta tkiva. Če je bila strelna razdalja 70 cm ali več, krvnih sledov na strelcu ne bi bilo. Če pa bi bila ta razdalja 50 cm, pa je to odvisno ali je poškodovan arterijski ali venski sistem. V arterijskem sistemu je tlak bistveno višji in tudi delci krvi pršijo dlje (ne pride do izbrizga krvi, pač pa gre za razpršitev), v kolikor gre samo za poškodbo ven, pa ni nujno da pride do velikega razsoja oziroma razpršitve, saj pri oškodovancu tudi ni prišlo do prestrela, ampak je šlo za dva zastrela. Po predočenju izpovedbe izvedenca Sabliča, da se pri streljanju s takšnim kalibrom, kot je bil uporabljen, rana v trenutku zapre, je izvedenec Zupanc pojasnil, da je edina poškodba pri kateri nastane defekt tkiva, kar pomeni, da del tkiva manjka, vstrelna rana in se tukaj nič ne zapre. Vedno na mestu poškodovanja najprej pride do stisnjenja drobnega ožilja, ki se celo nekoliko umakne, zato ni nujno, da poškodba takoj zakrvavi, ampak zakrvavi z določenim zamikom. Do tega lahko pride, ni pa nujno. Po predočenju fotografij s kraja kaznivega dejanja

(priloga A195) je izvedenec pojasnil, da je na sliki 94 (gre za avto Honda H-RV) in 100 (gre za avto Opel Meriva) verjetno možganovina. Pojasnil je, da glede na slike in krvne sledove gre zagotovo tudi za arterijsko kri. Arterijski sistem ima precej visok tlak, prišlo je tudi do iztisa možganovine, je pa očitno pri obeh poškodbah prišlo do razsoja krvi, ker so ene relativno visoko, ostale so pa relativno nizko skoncentrirane, kar je verjetno posledica drugega strela v glavo (kar je težko trditi z gotovostjo). Izvedenec v nadaljevanju ni mogel potrditi, ali bi se kri znašla na strelcu glede na dejstvo, da se ne more opredeliti do tega, ali je bila strelna razdalja 50 cm, 70 cm ali 5 metrov. Če bi se strelec nahajal v radiusu od mesta, kjer je pokojni obležal ali bil ustreljen do mesta, kjer so končale kapljice in deli možganovine, potem bi se kri znašla na strelcu, sicer pa ne. Uporaba dušilca zvoka ali katerikoli drugi dodatek na sprednjem delu cevi filtrira delce, ki nastanejo pri izgorevanju smodnika in je zato teh delcev manj, posledično pa je razdalja do katere sežejo bistveno krajša, za polovico krajša kot če ni uporabljen dušilec, torej je strelna razdalja lahko najmanj 25 do 35 cm. Ob takšnem zadetju v glavo ter upoštevanju dejstva, da je šlo za kratkocevno orožje in kaliber ni bil velik, se človek zruši sam v sebe (se zgrudi, sesede) v nekaj sekundah, verjetno ne dlje kot deset sekund. Sodišče sledi izvedenskemu mnenju izvedenca Zupanca glede vrste poškodb, ki jih je utrpel oškodovanec in načina njihovega nastanka, glede strelnih kanalov, zaporedja strelov ter glede vzroka smrti. Prav tako sledi pojasnilom glede krvavenja iz takšne poškodbe in glede reakcije pri takšnih poškodbah (da se zruši sam v sebe v nekaj sekundah). Enako tudi glede dejstva, da ni šlo za strel iz bližine, saj je takšna ugotovitev enaka pri vseh izvedencih. Izvedenec Zupanc je namreč opravil zunanji pregled in raztelešenje trupla, mnenje pa je prepričljivo pojasnil tudi zaslišan na glavni obravnavi. Zaključke o zaporedju strelov je utemeljil s Puppejevim pravilom, tudi izvedenec dr. Peschel je pojasnil, da v tem primeru šteje ugotovitve Zupanca za utemeljene. Sodišče tako ne dvomi, da je izvedenec Zupanc svoje mnenje izdelal korektno in strokovno in mu zato sledi v obsegu navedenem zgoraj. Glede strelne razdalje se bo sodišče opredelilo v nadaljevanju sodbe, saj si izvedenci razen dejstva, da ni šlo za strel iz bližine glede strelne razdalje niso bili enotni. Ali bi strelec glede na vrsto in način povzročeni poškodb moral imeti na sebi krvne sledove izvedenec Zupanc ni mogel podati zanesljivega odgovora, vendar pa sodišče glede tega ne sledi njegovim pojasnilom, saj sam ni izvedenec za krvne sledi in zato nima potrebne znanja za podajanje mnenja glede tega. Sodišče je namreč v zvezi s tem vprašanjem izvedenstvo zaupalo nemškemu Inštitutu za sodno medicino pri Ludwig-Maximilians-Universität München. Postavljen je bil prav izvedenec za krvne sledi. Iz njegovih pojasnil tako v pisnem kot v ustnem mnenju je jasno, da za kompetentno podajo mnenja v zvezi s krvnimi sledovi ne zadošča zgolj znanje medicine, temveč so nujna fizikalna znanja, predvsem dolgoletne izkušnje, ki pa jih kot rečeno izvedenec Zupanc s tega področja nima.

IZVEDENSKO MNENJE ZA KRVNE SLEDI IZVEDENEC PESCHEL

Iz pisnega izvedenskega mnenja izvedenca za krvne sledove prof. dr. Oliverja Peschla izhaja, da je ponovno pregledal jakno Bugatti, poslano pisno dokumentacijo, skico in fotografije. Tudi po dodatni preiskavi jakne je izvedenec enako kot to izhaja iz poročila NFL ugotovil, da na jakni Bugatti niso bili najdeni krvni sledovi. Izvedenec je ugotovil, da sta bila dva strela izstreljena iz različnih smeri, prvi strel z leve spredaj proti desni zadaj in drugi z leve zadaj spodaj proti desni spredaj zgoraj. Da je šlo za prav takšno zaporedje obeh strelav je spričo okoliščine, da se na podlagi potekov razpok Puppejevega pravila lahko vzpostavi sekvenca poškodb, zaključek je po mnenju izvedenca sklepčen. Posledično je moralo priti do jasne spremembe prostorske postavitve v oseh med strelcem in predelom glave prizadetega. Glede na premičnost glave in trupa se po mnenju izvedenca zdi ta sprememba osi logično možna zaradi obračanja glave in trupa, ni nujno pogojena s premikanjem strelca. Ker je šlo za poškodbe z izstrelki kalibra 7,65 mm s polnim plaščem je na podlagi obstoja dveh poškodb zaradi strelav, ki sta obtičala v telesu, prej izhajati iz nižjih energetske vrednosti v primerjavi s sicer običajno sestavo kalibra 7,65 mm. Pri kalibru 7,65 mm ponavadi v bistvenem opažajo prestrelitve lobanje (na glavni obravnavi je ob tem še pojasnil, da je energija izstrelka lahko različna glede na uporabo dušilca, vrsto izstrelka in vrsto orožja). Izstrelka sta priletela močno tangencialno glede na glavo, ki s tem nad-proporcionalno veliko energije oddajo ob poševnem predoru kosti (pojasnil je, da tangencialni poteki glede na glavo pogojujejo višjo oddajo energije kot v primeru, če je glava pod pravim kotom). Ni mogoče izključiti, da gre za standardno izdelavo s kalibrom 7,65 mm in standardno orožje s kalibrom 7,65 mm, četudi zgolj na podlagi morfoloških ugotovitev ni mogoče zanesljivo sklepati. Sklep glede strelne razdalje zgolj na podlagi morfoloških danosti ter ugotovitev obdukcije ni mogoč. Da se zgolj ugotoviti, da manjkajo tipični kriteriji za absoluten ali relativen strel iz bližine - kontaktni strel (vsaka strelna razdalja nad nekaj centimetri oddaljenosti med površino glave in ustjem orožja je možna). Omejitev strelne razdalje, ki bi to presegala zgolj na podlagi morfoloških znakov strelnih poškodb sodno-medicinsko ni možna. Ocene strelne razdalje na 50-70 cm po obdukcijskem mnenju z njihovega stališča ni mogoče preizkusiti. Glede na to, da je šlo za dve poškodbi iz strelav, kjer je izstrelek obtičal v telesu, je treba edini izstop krvi pričakovati na vstopnih strelnih poškodbah. Pri tem lahko pride do tako imenovane sledi povratnega brizganja (na glavni obravnavi je pojasnil, da kri in delno tkivo s strani vstopne rane brizgnejo nazaj), lahko pa pride tudi do kapljičnih sledi, odtočnih sledi in v primeru gibanja do sledi, ki nastanejo v posledici odmeta. Očitno je bilo celostno ugotovljeno znatno izstopanje krvi, če se upošteva nanos krvi na tleh, ki je podoben luži (na glavni obravnavi je ob tem pojasnil,

da se poleg večjega nanosa krvi na tleh v bližini nahajajo tudi odpadki embalaže kot da gre za medicinski material, zato gre sklepati, da je na tem mestu ležal in bil medicinsko oskrbljen). S sodno-medicinskega vidika je razumljivo, da so strelne poškodbe vodile do nezmožnosti ravnanja, ki je nastopila sorazmerno hitro, vendar takojšnja nezmožnost ravnanja ni nujna (na glavni obravnavi je pojasnil, da ni nujno, da so bili strelji podani na mestu, kjer je ležal). V toliko ni mogoče s končno gotovostjo izhajati iz tega, da je do strelnih poškodb dejansko prišlo za osebnim avtomobilom Opel Meriva, čeprav ta kraj očitno predstavlja žrtvin končni položaj. Glede na opozorila na medicinsko oskrbo ter okoliščino, da najdenih nanosov, ki so značilni za kri, ni mogoče šteti za zelo značilne za backspatter sledi (sledí povratnega brizga), je mogoče po mnenju izvedenca razpravljati, da gre pri opisanih nanosih krvi tudi za sekundarne kontaminacije v okviru medicinske oskrbe odvoza poškodovanca (na glavni obravnavi je pojasnil, da visoko karakteristične sledi za strele na osebnih avtomobilih niso našli, da je do najdenih krvnih sledi lahko prišlo tudi v posledici medicinske oskrbe in odvoza). Jasna in razumljiva rekonstrukcija telesne drže ali položaja telesa v razmerju do osebnega avtomobila zgolj na podlagi sledi ni mogoča v toliko kolikor ni možno sprejemljivo sklepati, da se je ta verjetneje lahko zadrževal za obema dokumentiranima avtomobiloma. Iz krvnih sledi se dokončno ne nakazuje, da je v trenutku streljanja stal pred ali med osebna avtomobiloma. Zaradi teh razlogov tudi ni mogoče napraviti sklepa, da bi bilo na obtoženčevi jakni treba pričakovati nanose, ki so značilni za kri. Glede na okoliščino, da ne gre za kontaktne strele iz absolutne ali relativne bližine tako in tako ne bi bilo utemeljeno pričakovati nanosov krvi na jakni storilca v obliki krvnih sledi, ki bi jih bilo neposredno povezovati s strelom. Sekundarne krvne sledi zaradi kasnejšega stika bi bile izvzete od navedenega, tu izvedene raziskave pa niso nakazovale niti na to. Kratko-malo kontaminacije strelca s krvjo ni možno ne izključiti, ne potrditi, oboje je enako verjetno. Izvedenec je bil zaslišan na prvi glavni obravnavi, kjer je ponovno pojasnil ugotovitve. Povedal je, da zato, ker ni šlo za strel iz relativne ali absolutne bližine ali nastavljeni strel krvnih sledi na oblačilu storilca ni sprejemljivo pričakovati. Seveda lahko pride do prenosa krvi, če pride do kontakta pred, med ali po nastanku ran s strelom, toda tudi to ni nujno in ni bilo mogoče ugotoviti v predmetnem primeru. Povedal je tudi, da sam 100 % ne more ugotoviti kateri strel je bil prvi in drugi, če pa je izvedenec sodne medicine na podlagi Puppejevega pravila ugotovil, da je bil prvi strel št. 1 in drugi strel št. 2, šteje te ugotovitve za utemeljene. Po predočenju, da je izvedenec Zupanc ugotovil, da strelna razdalja ni bila med 50 in 70 cm temveč najmanj 50 cm ali najmanj 70 cm, je povedal, da se po njegovih izkušnjah znaki strela iz relativne ali absolutne bližine kažejo kar se tiče zgolj morfologije rane, do teh znakov ne pride pri nekaj centimetrih oddaljenosti. Če ni dodatnih dokazov kot je nanos ostankov strela okoli vstopne rane, potem po njegovih izkušnjah omejitve strelne razdalje ni mogoča, torej ne glede na ostanke po streljanju se da

zgolj na podlagi morfologije rane reči, da je strelna razdalja morala znašati najmanj nekaj centimetrov. Omejitev glede vprašanja koliko več kot nekaj centimetrov ni mogoča, bila bi ugotovljiva s preiskavo ostankov streljanja. Po njegovem vedenju je prišlo v predmetnem primeru do ukrepov čiščenja okoli rane, zato je gotovo problematična tudi ocena situacije z ostanki streljanja. Izvedenec je pojasnil, da v primeru ozke povezanosti med ustjem orožja in zgornjo površino glave, predvsem na glavi ker imamo pod kožo ravno kost, pride zaradi vstopa plinov v strelni kanal do nastanka votline z ostanki po streljanju in do zelo značilne vstopne rane. V tem primeru pa tega ni bilo zaznati. Zato zaključuje, da je bila strelna razdalja večja kot le nekaj centimetrov med ustjem orožja in glavo. Koliko večja je bila pa ne more povedati. Strelna razdalja lahko znaša 20 cm, 1 m, 3 m, 5 m, tega sam ne more razlikovati. Pri strelnih ranah lahko pričakujemo relativno hitro nesposobnost delovanja, gotovo pa v tem primeru nimamo opravka s strelnimi ranami, ki bi povzročile takojšnjo nesposobnost delovanja prizadetega. Zato je mogoče, da se je prizadeti po prvem in morda tudi po drugem strelu lahko do določene mere gibal, predvsem gib glave in trupa, ki bi bil začet pred prvim strelom se je lahko brez nadaljnjega nadaljeval po prvem in drugem strelu. Izvedencu je bilo predočeno tudi mnenje dr. Maštruka v delu, ki se nanaša na krvne sledi (mnenje z dne 30.11.2015, 14.-16. točka), prav tako so mu bile predočene skice, ki jih je izdelal Maštruko in prikazujejo po Maštrukovem mnenju položaj strelca in oškodovanca ob prvem in drugem strelu (priloge B210-219) ter fotografije iz ogleda kraja dejanja (priloga A165-A217). Sodišče zaradi lažjega razumevanja zato že na tem mestu povzema tisti del Maštrukovega mnenja, ki se nanaša na krvne sledi. V dopolnitvi mnenja z dne 30.11.2015 (točke 13-17) je dr. Maštruko opravil rekonstrukcijo dogodka oziroma položaja teles udeležencev dogodka na podlagi krvnih madežev najdenih na avtomobilih Opel Meriva in Honda. Na glavni obravnavi je ob tem še pojasnil, da v zraku nastanejo kroglice premera 2 do 5 mm, ki z veliko hitrostjo brizgajo iz rane. Če te kroglice krvi zadenejo kakšen objekt navpično pod pravim kotom, na tem objektu nastane krožni krvavi madež. Če pa kapljice krvi zadenejo podlago pod ostrim kotom, pa nastanejo podolgovate krvne sledi (tipično eliptične oblike). Pri tem ima elipsa daljšo in krajšo polos, daljša os kaže smer iz katere je prišla kapljica krvi, iz delitve daljše in krajše osi pa se lahko izračuna kot pod katerim je kapljica krvi zadela podlago. Dr. Maštruko v pisnem mnenju navaja, da na Oplu Meriva obstajajo sledi krvi na strehi ter zadnji bočni levi strani kabine, ki so na fotografijah št. 64-77 označene s skupno oznako 5. Te sledi krvi so na strehi krožne oblike, premera okoli 3 mm, na levi bočni strani kabine pa imajo ovalno obliko z izrazito iztegnjeno obliko z razmerjem male in velike polosi med 1:2 in 1:3. Velika polos krvnega madeža določa smer iz katere je priletela posamezna kapljica krvi, trigonometrijska funkcija arkus-sinus razmerja male in velike polosi pa določa kot pod katerim je posamezna kapljica krvi zadela določeno ploho avtomobila. To pomeni, da so kapljice krvi krožne oblike na strehi

avtomobila zadele streho pod kotom približno 90 stopinj, to pa pomeni, da so padle navpično iz neba. Navedeno pomeni, da je strelna rana iz katere so priletele kapljice krvi bila nad ravnijo strehe avtomobila, tako da so kapljice krvi pod delovanjem gravitacijske sile v padajoči liniji zadele zgornjo ploho strehe pod kotom od približno 90 stopinj. To pomeni, da je bil ob zadetku oškodovanec v stoječem vzravnem položaju telesa in se je nahajal v bližini zadnjega levega kolesa avtomobila Opel Meriva. Ostale kapljice krvi se nahajajo na zadnji levi bočni strani kabine in imajo izrazito padajočo linijo in naklon v smeri daljše polosi, kar pomeni, da so padale poševno navzdol (fotografije št. 70, 71, 74). Ker sta oškodovanca dva strela zadela v levo stran glave in torej ni izhodnih strelnih ran, sklepa, da sta krvaveli le dve vhodni strelni rani na levi strani glave oškodovanca. Iz navedenega dr. Maštruko sklepa, da je v trenutku zadetka v levo stran glave moral biti oškodovanec v stoječem položaju in je z levo stranjo glave bil obrnjen proti levemu zadnjem delu avtomobila. Ker je izvedenec za sodno medicino ugotovil, da je bila strelna razdalja od 50-70 cm pomeni, da je strelec streljal proti oškodovancu iz nekoliko nižjega položaja, ki se nahaja približno na sredini zadnje strani avtomobila Opel Meriva. Na istem avtomobilu obstajajo krvne sledi tudi na zadnji strani, to je na petih vratih avtomobila in na zadnji registrski tablici. Te sledi so označene s skupinsko oznako 6 in so prikazane na fotografijah št. 78-90 na katerih je razvidno, da gre za številne krvne madeže na zadnjem delu avtomobila, ki so večinoma krožne oblike premera okoli 3-5 mm in se nahajajo bistveno nižje od sledi na strehi avtomobila in sicer kar največ nekje na sredini petih vrat. Na fotografiji št. 99 in 100 je podolgovata sled krvi z delcem tkiva (označena s št. 7), ki je podobna možganski strukturi, ki se nahaja na skrajnem desnem delu zadnjega dela navedenega avtomobila. Podolgovat krvni madež ima obliko elipse, z razmerjem daljše in krajše polosi okoli 1:2,0 do 1:2,5, kar pomeni, da je ta kapljica krvi, ki je naredila madež, priletela na zadnjo ploskev avtomobila pod kotom 24 do 30 stopinj. Na podlagi skorajda krožne oblike zgoraj navedenih madežev, lahko sklepamo, da so določene kapljice krvi priletele pod pravim kotom 90 stopinj na zadnjo ploskev avtomobila. Zato lahko sklepamo, da je leva stran oškodovančeve glave v trenutku drugega zadetka v glavo bila v bistveno nižjem položaju v primerjavi s situacijo pri prvem zadetku v glavo. V trenutku drugega zadetka je bil oškodovanec zagotovo v nekem nizkem položaju, lahko da je počepnil ali da je bil v sedečem položaju telesa pri čemer je leva stran njegove glave najverjetneje bila nekje v bližini kljuka petih vrat Opla Meriva. Če upoštevamo ugotovitev zdravnika sodne medicine, da je bila razdalja streljanja nekje med 50 in 70 cm Maštruko sklepa, da je strelec v času sproženja drugega strela imel pištolo v rokah v nekem nizkem položaju (lahko da je počepnil) in se je nahajal v neposredni bližini zadnjega desnega roba Opla Meriva. Na sosednjem avtomobilu Honda obstaja le ena sled v obliki krvnega madeža in sicer na zadnji levi strani, spodaj levo na zadnjih tretjih vratih Honde. Ta sled je označena s št. 8. Na

fotografijah je vidno, da je to krvna sled v obliki podolgovatega madeža dolžine okoli 3 cm in širine okoli 3 mm v najširšem delu ter da poteka navzdol in zapira kot od 45 do 50 stopinj v odnosu na horizontalo. Če je krvna sled št. 8 nastala iz oškodovančeve rane, je na to pozicijo kapljica njegove krvi priletela ob sproženju drugega strela. Zaradi velike oddaljenosti od krvnih sledi št. 5, ki izvirajo iz prvega strela, do sledi št. 8, je izključena možnost, da bi krvna sled št. 8 lahko nastala že pri prvem strelu. Krvne sledi št. 6 in 7 na avtomobilu Opel Meriva ter krvna sled št. 8 na avtomobilu Honda so torej nastali v trenutku sprožitve drugega strela, ko je bil oškodovanec v nizkem položaju, pri čemer je bila leva stran njegove glave v neposredni bližini kljuge petih zadnjih vrat avtomobila Opel Meriva. Strelec je v tem trenutku moral biti v nekem nizkem položaju, najverjetneje je počepnil, nahajal pa se je v neposredni bližini zadnjega desnega roba navedenega avtomobila, ustje cevi pištole pa je moralo biti okoli 50-70 cm oddaljeno od vhodne strelne rane na levi strani oškodovančeve glave. Glede na takšne ugotovitve je strelec najverjetneje bil nekje med krvno sledjo št. 7 na avtomobilu Opel Meriva in krvno sledjo št. 8 na avtomobilu Honda. Sled št. 8 na avtomobilu znamke Honda pokaže kolikšen je bil doseg kapljic krvi iz strelne rane na levi strani oškodovančeve glave v trenutku sproženja drugega strela. Iz navedenega Maštruko sklepa, da je strelec v tem trenutku bil v dosegu kapljic krvi, kar pomeni, da bi njegove pesti, rokavi in prednja stran zgornjega oblačila morali ravno tako biti poškropljeni - kontaminirani s krvjo oškodovanca. Ker na obtoženčevi jakni Bugatti niso bile najdene sledi krvi, strelec, ki je sprožil drugi strel, gotovo ni imel na sebi jakno Bugatti. Maštruko je zaslišan na glavni obravnavi enako pojasnil svoje ugotovitve v zvezi s krvnimi sledmi ter ob tem sodišču predložil tudi slikovni prikaz pozicije oškodovanca in strelca pri prvem strelu (priloge B210-B214) ter pri drugem strelu (priloge B215-B219). Sodišče temu delu Maštrukovega mnenja v zvezi s krvnimi sledovi ne sledi. Maštruko je namreč že sam v dopolnitvi mnenja navedel, da so bile sledi na kraju dogodka merjene s centimetrsko natančnostjo, tak način merjenja sledi (zlasti krvnih sledi) pa ne omogoča ugotavljanja medsebojne razdalje med posameznimi sledmi krvi, poleg tega pa krvne sledi tudi niso natančno izmerjene v smislu določanja višine nad tlemi ter dolžine in širine posameznega madeža, zaradi česar pa je oteženo izvajanje analize krvnih madežev v smislu natančnega določanja položaja oškodovančeve glave v konkretnem dogodku. Zaradi navedenega Maštruko v svojem mnenju predlaga opravo 3D rekonstrukcije dogodka, vendar pa je na glavni obravnavi pojasnil, da ker ne razpolaga z natančnimi podatki o krvnih sledih (kje točno so bili, kakšen je razmak med njimi, itd.) je izdelal zgolj približno rekonstrukcijo, boljše rekonstrukcije glede na podatke sploh ni mogoče izdelati. Izvedenec Peschel je na zgoraj predočeno povedal, da šteje večino pojasnil dr. Maštruka, kako je lahko prišlo do nanosov krvi na prizadetem (torej na avtomobilih) iz fizikalnega stališča za sprejemljive. Vsekakor pa so narejene določene predpostavke, ki jih na noben način ne more šteti za

sprejemljive. Prva premisa, ki je narejena je, da so vse krvne sledi najdene na Opel Merivi in Hondi bile neposredno sprožene s postopkom streljanja. O drugih možnostih nastanka teh krvnih sledi se v mnenju dr. Maštruka sploh ne debatira. Iz slike št. 62 (priloga A196) se vidi zelo velik nanos krvi v neposredni bližini zadnjega dela Opla Meriva, ta oddaljenost je od 1-1,5 metra. Sam izhaja iz tega, da je oškodovani ležal na tem mestu in je na tem mestu izgubil veliko krvi. V okolici je veliko materiala, embalaže zaradi medicinske oskrbe, očitno je tu prišlo do zelo intenzivne medicinske oskrbe, vključno z nalaganjem in odvozom. Pri intenziteti krvavenja na katerega se da sklepati glede na velikost krvavitve na tleh je sklepati, da je vsak od medicinskih pomočnikov, ki je kadarkoli imel kontakt z glavo oškodovanca, imel kontakt z njegovo krvjo in je z nadaljnjimi gibi lahko to kri prenašal naprej. Na vsakem kraju dejanja kjer so krvne sledi, imamo možnost spremembe prvotnega položaja krvnih sledi, najprej s pričami, ki priskočijo na pomoč, medicinskim reševalnim osebjem in policisti. Odvisno od primera je ali pride do majhnih sprememb na krvnih sledovih, večje spremembe krvnih sledi ravno v primerih, kjer pride do večjih krvavitvev so tudi možne. V mnenju Maštruka pa se na nobenem mestu ne obravnava možnost nastanka sekundarnih nanosov krvi, ki bi tako nastali. Pomembni so tudi naslednji aspekti. Krvna sled na strehi Opla Meriva je razvidna na slikah 75 in 76 (priloga A203), je v pretežni meri okrogla. Maštruko pravilno ugotavlja, da je do tega nanosa prišlo iz desnega kota, vendar ne nujno z neba, saj spregleda, da je taka sled lahko nastala tudi iz ravni pod streho Opla Meriva. Krvne kapljice kažejo značaj balističnega projektila, iz njihovega izvora se pospešijo in so potem podvržene zračnemu upor in gravitacijski sili zemlje. To pomeni, da krvna kapljica, ki izvira iz spodnje strani in je pospešena navzgor, lahko tvori zaradi gravitacijske sile zemlje lok in potem navpično pade navzdol. To pomeni, da na ta način navpično nastala krvna sled, kot tu na strehi Opla Meriva lahko izvira iz izvora, ki leži pod ravnilo, kjer je prišlo do zadetka. Izvedenec je opozoril tudi na nadaljnjo kapljo krvi na strehi Opla Merive (priloga A203) od katerih pa je prikazano relativno največja. Visoko karakteristični nanosi krvi se odlikujejo z nanosom z zelo drobnimi kapljicami ali brizgi. To je povezano s tem, da se pri strelnem dogodku zelo velika količina energije koncentrira na relativno majhni površini, kar povzroči, da pride do relativno hitrega povečanja površinske napetosti krvi tako, da so zelo drobni in številni nanosi krvi visoko karakteristični za dogodka, povezane s streljanjem. Takega vzorca ni videti, kar pomeni, da v predmetnem primeru gotovo ni podan vzorec, ki bi visoko karakteristično kazal na streljanje. Zaradi tega po izvedenčevem mnenju ni dopustno to kapljo krvi enoznačno povezovati z dogodkom streljanja. Ta sled je lahko nastala zaradi postopka streljanja, vendar to na noben način ni nujno. Oblika krvne sledi in maloštevilnost krvnih sledi nasprotuje domnevi, da je do te sledi prišlo zaradi streljanja. Na slikah št. 65-68 (priloga A198-A199) so vidne krvne sledi, ki so na blatnik nanese pod skoraj ravnim kotom, kar pomeni, da so morale izvirati iz

ravni, ki leži pod lokalizacijo teh sledi. Če se kri pospeši od spodaj navzgor in zadane ob določeno površino, potem je razpoznaven nanos od spodaj navzgor. Če do tega nanosa pride kasneje, torej po določenem času, ko je na kri že delovala gravitacijska sila, potem lahko deluje kot da je do nanosa prišlo horizontalno. Če kri zadane površino še kasneje, potem lahko deluje kot da je kri na površino nanesena od zgoraj navzdol. Torej krvna sled, ki jo zaznamo v določeni višini, lahko izvira iz izvora, ki leži pod to višino. Če pa imamo horizontalni nanos krvi nanos ni mogel izvirati iz izvora, ki leži nad tem nivojem, ker sled, ki prihaja od zgoraj, bi vedno nakazovala os nanašanja navzdol, ker ne more nenadoma zaradi gravitacijske sile zemlje preiti v horizontalno smer. To pomeni, da je krvna sled morala izhajati iz enake ali manjše višine. Ta sled na sliki št. 64 (priloga A197) se nahaja na tem mestu, torej pod nivojem zgornjega roba gume, kar pomeni, da je do teh nanosov krvi verjetno prišlo iz izvora, ki leži pod nivojem zgornjega roba gume Opla Meriva. Takšnega strela si ni mogoče razložiti na podlagi predstavljenega scenarija s strani Maštruka. Natančnejša rekonstrukcija oziroma določitev položaja telesa oškodovanca za prvi in drugi strel po mnenju izvedenca ni niti možna, niti dopustna. Maštrukovi rekonstrukciji podani za strel št. 2 nasprotujejo številni drobni nanosi krvi na zadnji strani petih vrat Opla Meriva. Na fotografijah 81-84 (priloga A206-A207) so vidne edine drobne krvne sledi na površinah, ki so bile nanesene tudi pretežno iz desnega kota. Po rekonstrukciji Maštruka za drugi strel ne bi bilo pričakovati, da gre v tem primeru za okrogle sledi. Prav tako izvedenec ne šteje za utemeljen Maštrukov sklep, da sled na avtomobilu Honda, ki je označena s št. 8 pomeni, da je nujno, da bi se na jakni strelca nahajale sledi krvi. Po eni strani na noben način ne more šteti za zagotovljeno, da je ta posamezna sled imela neposredno povezavo s strelom, po drugi strani pa se iz tega gotovo ne da sklepati, da če ima posamezna sled višji ali daljši domet morajo vse osebe ali predmeti, ki bi bili bližje prizadetemu glede na ta domet kazati nanose krvi na oblačilih. To je ena izmed možnosti, vendar ta ni edina sprejemljiva. Sam ne šteje za sprejemljivo, da se iz obstoječih krvnih sledi naredi tako natančna rekonstrukcija kot jo je prikazal Maštruko. To je ena možnost po kateri je lahko prišlo do streljanja, vendar je le ena izmed številnih možnosti. Ena od možnosti tudi je, da je strelec pri prvem in drugem strelu stal za Opel Meriva, vendar ni nujno. Izvedenec dr. Peschel je po predloženju slike številka 1 iz izvedenskega mnenja Sabliča, ki prikazuje položaj strelca in žrtve povedal, da Sabličeva rekonstrukcija položaja strelca izhaja iz linearne ekstrapolacije strelnega kanala, ki je bila ugotovljena pri obdukciji, vendar takšni strelni kanali ne potekajo vedno popolnoma linearno. Predvsem pri tangencialnih streljih, ki so podani v konkretnem primeru pri obeh streljih lahko v primeru, če pride do predora lobanje pride do znatnega preloma strelnega kanala; takšno linearno podaljšanje strelnega kanala navzven, takšno ekstrapolacijo zaradi možnosti preloma strelnega kanala, ki ga ni mogoče izračunati, ni dopustno. Pomembnejša stvar pa je ta, da ne moremo sklepati na položaj telesa žrtve v

trenutku, ko je prišlo do streljanja, lahko je stal v normalnem, vzravnem položaju. Potem bi bilo sprejemljivo, da bi strel, ki prihaja od smeri levo spredaj v smeri desno zadaj, prišel iz smeri levo spredaj. Če pa žrtev drži glavo zaradi določenega zunanega vzroka v nekem drugem položaju npr. če obrne glavo vstran, potem lahko brez nadaljnega celo pri manjšem obratu, naklonu glave dobimo horizontalni strelni kanal. Torej mnenje, da je strelec moral biti v klečečem položaju ne more biti ugotovljeno z gotovostjo, je zgolj ena od možnosti. Možnost, da žrtev ni držala glave popolnoma naravnost temveč pod določenim naklonom ter je bil strelec v vzravnem položaju ali do določene mere sklonjen je po izvedenčevem mnenju najmanj enako verjetna. Sodišče v celoti sledi ugotovitvam izvedenca Peschla, mnenje je namreč prepričljivo obrazložil. Zaključka, da ni šlo za strel iz neposredne bližine in da se je oškodovanec lahko po streljih še do določene mere gibal sta skladna z ugotovitvama dr. Zupanca (izvedenec Zupanc je povedal, da se človek zruši sam v sebe v nekaj sekundah, Peschel pa pove, da takšne strelne rane ne povzročijo takojšnje nesposobnost delovanja prizadetega). Predvsem je zelo jasno in logično izvedenec Peschel obrazložil, zakaj ni mogoče slediti zaključkom dr. Maštruka v zvezi s krvnimi sledovi. Sodišče kot logična sprejema njegova pojasnila, da so vedno mogoči sekundarni nanosi krvnih sledi, da zaradi sile gravitacije navpično nastala krvna sled lahko vedno izvira tudi iz izvora, ki leži pod ravnjo, kjer je prišlo do zadetka sledi, da kaplja krvi na strehi Opla Meriva (priloga A203) ni visoko karakteristična za dogodke povezane s streljanjem (običajni so zelo drobni in številni nanosi krvi), da je možno, da se je oškodovanec po streljih do določene mere še gibal v prostoru. Glede na dejstvo, da je izvedenec Peschel po izobrazbi zdravnik, kar je za podajanje izvedenskega mnenja v zvezi s krvnimi sledovi potrebna izobrazba (takšne izobrazbe Maštruko nima), kar vse so okoliščine, da mu sodišče v celoti sledi. Izvedenec Peschel je pojasnil, da je svoje izobraževanje kot strokovni zdravnik za sodno medicino pričel leta 1991 na univerzi v Münchnu, njihov inštitut je zelo velik, z 20 kolegi zdravniki, ki skupno na leto opravijo med 2.000 in 2.500 sekcij in pokrivajo območje, ki obsega 5 do 6 milijonov prebivalcev. Izvedenec je tudi pojasnil, da je med leti 1993 in 2010 skupaj s svojimi kolegi delal praktično vse krvne delikte na območju, ki ga pokrivajo. Že 10 let je tudi vodja delovne skupine za analizo krvnih sledi pri nemškem združenju za sodno medicino. Sodišče glede na tako obsežne in dolgoletne izkušnje izvedenca na področju krvnih sledov, nima nikakršnih dvomov v njegovo mnenje. Senat sklepa, da je do strelav prišlo iz določene razdalje, ki pa glede na situacijo parkirišča ni mogla biti velika, do prvega strela je prišlo od zadaj, storilec gotovo ni izstopil iz lokala Via bona, temveč iz mračnega ozadja, drugi strel pa je sprožen časovno kaj kmalu za prvim, gre za vprašanje sekund. Storilec je zatem uspel najti en tulec, drugega mu ni uspelo najti, nakar se je oddaljil od kraja dejanja. Ni mogoče zaključiti, ali je bil na pištolo nastavljen dušilec ali ne. Na oblačila storilca so se sledovi krvi v posledici strela nanесли ali ne, tega ni

mogoče ugotoviti. Zaradi sprememb na kraju dogodka, na telesu žrtve in v širši okolici so vsi možni zaključki omejeni z določeno negotovostjo, kar v osnovi nima pomena, saj je potek dogajanja popolnoma jasen, ustreza izvršitvenemu načinu iz obtožbe. Sodišče torej sledi Peschlu tudi v zvezi s pojasnili Sabličevih ugotovitev o položaju strelca in oškodovanca. Sodišče torej sledi, da je pozicija, ki jo je slikovno prikazal izvedenec Sablič zgolj ena izmed možnosti, ne pa edina možna glede na dejstvo, da je Peschel prepričljivo pojasnil, da je glava gibljiv del telesa, da lahko pride do preloma strelnega kanala, zato takšno linearno podaljšanje strelnega kanala navzven, takšna ekstrapolacija kot jo je izvedel Sablič zaradi možnosti preloma strelnega kanala, ki ga ni mogoče izračunati ni dopustna. Teh okoliščin, ki jih je izpostavil Peschel in so logično sprejemljive izvedenec Sablič ni upošteval. Glede na navedeno sodišče v celoti sledi Peschlu, da je takšen položaj strelca in žrtve kot ga je prikazal Sablič zgolj ena izmed realnih možnosti, nikakor pa ne edina. Zaslišan v ponovljenem postopku je Peschel v osnovi povzel že povedano. Pri kalibrih 7,65 mm se pričakuje pri streljih s kratke razdalje preboj lobanje. V predmetni zadevi pa sta podana dva strela, kjer je izstrelak ostal v glavi. Torej je strelna razdalja bistveno bližje 1,5 m kakor 30 cm. Glede možnosti in verjetnosti rabe dušilca je mogoče, da je bil uporabljen, vendar tega zgolj na podlagi morfologije rane ni mogoče zaključiti. Točnega položaja strelca ni mogoče ugotoviti. Niso podane visoko karakteristične značilnosti za sledi, ki nastajajo, oziroma za povratno krvno brizganje, ki nastaja iz vstopne rane. Če govorimo o tem, da je do umora prišlo samo zaradi dveh strelcev, je gotovo, da govorimo o strelcu, ki ni neizkušen.

IZVEDENSKO MNENJE BALISTIČNE STROKE IZVEDENEC SABLICH

Iz izvedenskega mnenja sodnega izvedenca balistične stroke dr. Franca Sabliča z dne 13.4.2015 izhaja, da je pištola FEG, AP66 polavtomatska pištola madžarskega proizvajalca FEG, Mod. AP66, kalibra 7,65 mm. Je kopija polavtomatske pištole nemškega proizvajalca Walter, mod. PP z dolžino cevi 100 mm, celotne dolžine 171 mm. V snemljiv nabojnik gre 7 kosov nabojev cal. 7,65 mm. Pred streljanjem je potrebno v nabojnik vstaviti naboje, ga potisniti v ročaj pištole ter pištolo repetirati - ročno povleči zaklep v zadnji položaj in ga spustiti, pri čemer zaklep potisne v cev naboj iz nabojnika in napne udarno kladivce. Pri deblokirani varovalki je nato potrebno za posamičen strel le še pritisniti na sprožilec. Po strelu pride do avtomatskega repetiranja ter izmeta tulca na desno od smeri streljanja. Naboj kalibra 7,65 mm uvrščamo v šibkejšo strelivo. Glede pištole je Sablič na glavni obravnavi pojasnil, da je glede na osnovno balistično preiskavo, ki jo je opravil NFL bila najverjetneje uporabljena pištola madžarskega proizvajalca FEG model AP66, kalibra 7,65.

Gre za tip pištole Walter PP. Polavtomatska pištola deluje tako, da gre v okvir za nabojnike poljubno število nabojev (7, 8, 15), potrebno je repetirati. Za vsak strel je potreben pritisk na sprožilec. Dober strelec lahko iz polavtomatskega orožja izstrelji tri do štiri strele na sekundo, se pravi trikrat na hitrico premakne prst in sproži trikrat do štirikrat. Pri pištoli Walter PP gre za šibkejši kaliber 7,65, zato pri strelu ni velikega odsuna. Pri vsakem strelu pride do odsuna orožja, do dviga cevi, vendar je to popolnoma običajno, strelec to ve in obvlada zadevo. Pok je močan, lahko ga primerjamo s pokom petarde, rezek, enkrat in se sliši, vse pa je odvisno od hrupa v okolju ali v zaprtem prostoru, smeri vetra, itd. Izvedenec je še pojasnil, da ni nič nenavadnega, da ljudje, ki so se nahajali pred vhodom v restavracijo in ljudje, ki so sedeli v restavraciji ob oknu obrnjenem na parkirišče niso slišali poka, saj se je dogodek zgodil v urbanem delu, v bližini cest je prisoten hrup, zvoki, ljudje ponavadi niso skoncentrirani na te zadeve, mislijo na nekaj drugega, zato lahko nekje nekaj počti pa ne registrirajo. Na glavni obravnavi dne 7.12.2016 je v zvezi z vrsto uporabljene pištole, po predložitvi Poročila o preiskavi z mnenjem NFL z dne 23.12.2014 (list. št. 607- 609), v katerem na 4. strani pri tabeli 4 piše možna sporna orožja, ter na vprašanje, ali je v konkretnem primeru tip orožja ugotovljen pojasnil, da je tip orožja definitivno natančno določen, gre za Walter PP, ki ga je kopirala tovarna FEG. Običajno so 3-4 vrste orožja, je toliko teh karakteristik v tulcu in krogli, da gre za to orožje. Čeprav iz Poročila o preiskavi z mnenjem NFL izhaja, da gre za možna sporna orožja, sodišče sledi pojasnilom Sabliča, da v primeru, ko je naveden le en tip možnega orožja, to pomeni, da je bilo uporabljeno navedeno orožje. V Poročilu o preiskavi z mnenjem NFL z dne 23.12.2014 je navedeno kot možno sporno orožje le ena vrsta orožja, in sicer polavtomatska pištola znamke FEG, model AP66. Sablič je izvedenec za balistiko že 30 let, zato mu sodišče v zvezi s tem sledi, poleg tega pa je tudi izvedenec Manthei na glavni obravnavi pojasnil, da se na podlagi najdenega tulca lahko ugotovi tip uporabljenega orožja in da je bila tudi njegova domneva, ko si je sam prvič ogledal predmetni tulec, da gre za tip Walter PPK ali AP66, to pa je vedel na podlagi markantne sledi na strani tulca, ta oznaka se imenuje „Walterjeva zastava“. Sodišče pripominja, da model uporabljenega orožja za presojo obravnavanega kaznivega dejanja niti ni bistven, orožje ni bilo zaseženo. Tulec in obe krogli nabojev kalibra 7,65x17 mm so znamke streliva S&B, izstreljeni iz polavtomatskega kratkocevne orožja, kot izhaja iz mnenja NFL. Pojasnilom Sabliča glede poka pri pištoli, da poka ljudje v bližini ne zaznajo, enako je izpovedal tudi Manthei ne gre slediti brez zadržka, kajti v neposredni bližini ni nihče slišal poka, pa tudi v zadevi IV K 47223/2017 je zasežen dušilec. Sodišče pojasnilom Sabliča in Mantheia sledi le z zadržkom, enakovredni sta opciji streljanja z in brez dušilca zvoka. Ni pa mogoče spregledati, da je šlo za prednovoletni čas, ko so poki petard (tak pok pa naj bi imelo tudi uporabljeno orožje) običajni, pogosti in zato ljudje nanje niso pozorni. Iz izpovedbe priče Čudna izhaja, da je bila v lokalu Via Bona glasna

glasba. Obe možnosti sta torej enakovredni, kar na analizo dejanskega stanu in zaključek o odgovornosti Noviča ne vpliva. Iz pisnega mnenja Sabliča nadalje izhaja, da je preiskava sledi z rok strelca (SRS) v svetu priznana sodobna forenzična metoda, ki za analizo sledi uporablja vrstično elektronsko mikroskopijo - SEM, ki omogoča iskanje karakterističnih delcev pri velikih povečavah ter analizo vzorca. Z različnimi detektorji rentgenskih X-žarkov je mogoče opraviti kvalitativno analizo in sestavo različnih vrst snovi tudi v primerih, ko je količina vzorca majhna. Metodo analize imenujemo EDX - energijska disperzijska spektrometrija. S specialnimi SEM-EDX inštrumenti upravlja specialist - forenzik. Tovrstne inštrumente in specialiste ima v Sloveniji le NFL, ki je izdelal analize. V netilni kapici naboja je eksplozivna zmes, ki ob aktiviranju naboja detonira. V nekaj milisekundah temperatura preseže vrelišča kovin, ki se uparijo, pod velikimi pritiski nastanejo karakteristični delci zataline velikosti do 30 mikrometrov. Elementna sestava zatalin je odvisna od vrste inicialnega razstreliva v netilkah, lahko v različnih kombinacijah vsebujejo najpogosteje svinec, antimon, barij, titan, cink, silicij, kalcij, aluminij. Nato so delci izpostavljeni še visokim pritiskom in temperaturam. Del teh delcev z ostalimi smodniškimi plini brizgne v trenutku strela iz orožja, precej jih pade tudi na roke strelca. Delci brizgnejo iz ustja cevi orožja se širijo v smeri strela, ob repetiranju takoj po strelu (zaklep v zadnji položaj in izmet tulca) precej delcev brizgne tudi iz odprtine za izmet tulca na zaklepu in iz rež med zaklepom in ohišjem pištole. Okoli orožja nastane oblak kontaminacijskih delcev, ki ostanejo predvsem na rokah strelca (brizg delcev predvsem na hrbtno stran palca in kazalca, ki sta najbližja odprtinam na orožju) ter delno obrazu, laseh, oblačilih (rokavih). Delci niso vedno najdeni na vseh opisanih in možnih predelih, kar je odvisno od načina streljanja (enoročno ali dvoročno), višine pištole v trenutku strela in drže orožja. Sledovi (zataline) se jemljejo iz kontaminiranih rok, se zavarujejo na dvostransko lepljive diske, s katerimi se pritiska po površini rok toliko časa, da lepljivost popusti. Sledi se vedno poberejo z obeh rok, ločeno, na dva diska. Običajno se vzorci po zgornjem delu palca in kazalca (hrbtišču roke), ki sta najbližje in najbolj izpostavljena odprtinam na orožju, tudi zato, da strokovnjak lahko izključi kontaminacijo zaradi prijemanja orožja ali drugih kontaminiranih predmetov. Diske nato forenzik preišče in analizira v aparaturi SEM-EDX. Če najde karakteristične zataline in v nadaljevanju elementno sestavo, ki tvori eksploziv v netilki, potem so takšni delci lahko nastali le po streljanju. Karakteristični delci SRS (v nadaljevanju sodbe sodišče uporablja kratico: GSR) so v premeru mikronski delci (1 mikron je tisočinka milimetra), velikost delcev se giblje od najmanjših, ki jih forenzika lahko zazna - 0,5 mikrona do nekaj mikronov, tudi 5, 6. GSR delci so različnih velikosti, do 10, 20, 30 mikronov, z najnovejšo tehnologijo in detektorji ugotavljajo tudi 0,5 mikronske delce, ti so majhni, pod te praksa več ne gre. Smiselno enako so nastanek delcev streljanja, njihovo sestavo ter način analize opisali Manthei, Gebhartova ter Ceket. V pisnem mnenju

Sablič nadalje pojasnjuje, da so novejša dognanja pokazala, da delci značilni za streljanje ostanejo na rokah le določen čas. Z vsakim umivanjem rok delci odpadejo, zato tudi vedno registrirajo časovni zamik od časa streljanja do jemanja vzorcev. Iz najnovejših spoznanj je znano, da je razpolovna doba (ko polovica delcev z rok pri normalni manipulaciji odpade) le 30 minut. Iz izkušenj ve, da je po 24 urah od časa streljanja zelo majhna verjetnost za zaznavo delcev, ki nastanejo v trenutku streljanja, v kolikor si je domnevni strelec pred vzorčenjem umival roke je čas še krajši. Strokovna literatura poudari (list. št. 1557 - avtorji Deborah Chavez, Carol Crowe in Lucie Franco iz enote Colorado Bureau of Investigation): „Nekatere študije so upoštevale obstojnost delcev sledov smodnika na laseh. Ugotovljeno je bilo, da se lahko sledi zazna na laseh do 24 ur po izstrelitvi iz orožja. Izkazalo se je tudi, da umivanje s šamponom sledi odstrani“. Tu je potreben močan poudarek, kajti Novič si je izrazito verjetno v času 24 ur umil glavo s šamponom, pa torej zavarovani delci iz las ne morejo biti nanesen pred umivanjem, zato nikakor niso posledica streljanja, temveč časovno kasnejšega nanosa! Nekoliko daljši čas lahko ostanejo na rokah strelca manjši delci (velikost 0,5 mikrona), ki se lahko trajnejše zajedajo v porah kože (ponovil na glavni obravnavi). O tem koliko časa po streljanju ostanejo GSR delci na rokah strelca ni učbenikov. NFL ne pozna omejitve po kolikem času naj bi se vzorčilo (določeni evropski laboratoriji imajo te omejitve po 10-15 urah ker je po določenem času možnost za pozitivni rezultat relativno majhna), ker če se delci najdejo so delci streljanja. Ker je v Sloveniji malo teh preiskav in glede na to, da sta dva izvedenca, ki to delata, so se odločili, da vzorčijo tudi po daljšem časovnem obdobju. Res je, ampak to je zopet teorija, da polovico delcev odpade po pol ure, iz prakse pa vedo, da tudi po 10-15 urah, če si res nekdo ni umival rok bodo delci še ostali. In glede na to, da so bili od vseh teh 7 delcev najdeni samo tisti najmanjši, polmikronski, je bila analiza pozitivna. Vzorce jemljejo tudi po poteku 24 ur, to ni nič spornega. Delci na oblačilih lahko ostanejo daljše časovno obdobje, ker se oblačil ne opere tako pogosto kot se umiva roke, vendar so daljše časovno obdobje za to stroko ure, ne pa leta in meseci. Tu je Sablič v nespravljivem nasprotju z dejstvi, kajti tudi 11 mesecev po streljanju so novembra 2015 uspešno vzorčili delce (list. št. 3652-3662 spisa). Da delci z rok hitro odpadajo pojasnjuje tako Sablič (ko navaja, da je razpolovna doba le 30 minut), kot tudi Manthei (ko navaja, da po 4-8 urah pisarniškega dela na rokah ostane le še 10 % delcev), tudi po 23 urah od streljanja je še vedno možno, da se na rokah strelca najde GSR delce, kar sta poleg Sabliča potrdila Manthei in Gebhartova, kar sicer ni običajno, predstavlja odklon od pravila. Sabličevim zaključkom, da se na oblačilih delci streljanja ohranijo dlje kot na rokah pritrjujeta Manhei in Gebhartova, ni eksperimentov o ohranitvi GSR delcev na oblačilih po mesecih ali letih, eksperimenti so opravljeni za krajša časovna obdobja. Ceket je potrdila, da NFL časovne omejitve glede jemanja vzorcev nima. Vendar iz dejstva, da so na NFL iz plašča po 11 mesecih torej novembra 2015 znova pozitivno

vzorčili delce streljanja senat sklepa, da možnost sekundarnega nanosa ne more biti izključena. Na drugi strani je možnost primarne kontaminacije na rokah v posledici streljanja izrazito manj verjetna, kajti po 24 urah je skoraj nemogoče z dokazno gotovostjo sklepati na primarno kontaminacijo Novičevih rok in las. O tem kasneje. Sablič meni, da je glede na 23 urno časovno distanco od streljanja do vzorčenja z rok, kar je že skoraj skrajna doba za uspešno detekcijo v praksi, ob dejstvu, da je bilo najdenih le nekaj delcev in to le manjših od 1 mikrona, ob dejstvu, da večji delci lahko odpadejo prej, manjši lahko ostanejo v porah kože dalj časa, glede na relativno majhno število najdenih delcev na rokah upošteva tudi, da gre za enako sestavo delcev kot so v tulcu na kraju streljanja (sestava vseh delcev rok in las je iz različnih kombinacij štirih kovin: antimon, barij, svinec in kositer) ter ob dejstvu, da so bili najdeni delci na vseh običajnih delih telesa (obeh rokah in laseh) pri načinu streljanja možnost izključitve Noviča kot strelca ni možna. Drugačne ugotovitve podaja Steven Howard (list. št. 1554): „Če je število delcev 2.000 ali več na dlaneh, obrazu in drugih površinah potem ima stranka problem. Če je število 20 ali manj, oseba lahko to dobi v stiku s policisti ali drugimi osebami“. Smiselno enako Gebhart (list. št. 3422): „Od odvzema vzorca sledi izstrelka po tako dolgem času in brez nadzora kontaminacije oziroma čiščenja po našem mnenju ni mogoče pričakovati obremenilnih informacij glede podanosti sledi izstrelkov v času storitve kaznivega dejanja“. Sablič se torej sklicuje ravno na manjše število delcev (skupno 7 na rokah in laseh), vse kar je pod 20 delci kaže na posredno kontaminacijo, ki bi naj ne bila posledica streljanja. Sablič jemlje kot nesporen zajem delcev iz kože po 24 urah, kar je v nasprotju z ugotovitvami Bavarskega deželnega kriminalističnega urada. Sodišče zaključkom Sabliča tudi glede načina streljanja (položaja obtoženca in oškodovanca v trenutku strela) ne sledi iz razlogov, ki so bili pojasnjeni, saj je položaj, ki ga je narisal Sablič le eden izmed številnih možnih položajev, pravega z gotovostjo ni mogoče ugotoviti. Tudi iz nemškega izvedenskega mnenja izhajajo, da večji delci odpadejo hitreje kot manjši, da je po 24 urah po streljanju še vedno možno najti delce GSR, jasno je tudi, da takšen razplet močno odstopa od sodne prakse. Sablič pojasnjuje, da so pri brušenju, rezanju, kovinski obdelavi delci popolnoma drugačni kot pri streljanju s strelnim orožjem, kar je res. Pri obdelavi kovin so delci že po obliki popolnoma drugačni (ne gre za mikronske zataline), poleg tega pa je sestava drugačna, GSR delcev v naravi ni, nastanejo tako, da se kovine (antimon, barij, svinec, kositer, cink, aluminij in ostale) v mini eksploziji v netilki uparijo, pare se v naslednjih sekundah kondenzirajo. V hipu pride do uparjanja zaradi ogromnih temperatur in pritiskov, potem do ohlajevanja, pri tem nastanejo značilne morfološke kroglice, kot so vidne v prilogah. Temu delu izvedenskega mnenja Sabliča sodišče sledi, dr. Maštruko je po pregledu fotografij zaključil enako. Sablič meni, da je bilo glede na najdene sledi na kraju streljanja (najdba tulca), vrste pištole iz katere je bilo streljano, izmet tulcev, krvne sledi in

sledi ostankov oblačil ob vozilu Opel Meriva glede na ugotovitve sodne medicine (lokacije vstrelnih poškodb in smeri strelnih kanalov v glavi navzgor) streljano iz čepečega (delno čepečega z eno nogo naprej ali delno klečečega) položaja strelca med vozili Opel Meriva in sosednjim vozilom Mercedes A, pa je bil oškodovanec pri hoji ob parkiranih vozilih proti prehodu v lokal z levo stranjo glave obrnjen proti čepečemu strelcu. Njuna medsebojna razdalja ob strelu bi naj bila največ 1,5 m. V trenutku strela je imel strelec roke stegnjene naprej in navzgor pod kotom 30 stopinj od vodoravne linije. Meni, da je šlo za dvoročno držo pištole. Točne strelne razdalje (razdalje med ustjem cevi orožja in glavo oškodovanca) ni mogoče določiti. Glede na izostanek dopolnilnih faktorjev na koži (tetovaže od gorečih delcev smodnika okoli strelne poškodbe v primeru bližinskega strela) okoli vstrelnih poškodb na glavi je bila strelna razdalja 30 cm do 1,5 m. Če je na orožju nameščen dušilec zvoka dimni plini in goreči delci ne letijo 50 do 70 cm, ampak morda še samo 30 cm, zato je izvedenec sodne medicine zapisal, da v kolikor je bil uporabljen dušilec zvoka je bila lahko strelna razdalja do največ polovico krajša. Glede strelne razdalje ocenjuje, da je center stojišča strelca in center stojišča oškodovanca nekje maksimum meter in pol, kar pomeni potem z rokami naprej da je bila strelna razdalja (razdalja med površino glave in ustjem cevi orožja) maksimum 80 cm. Meni, da je bil prvi strel v strelno poškodbo št. 1 in drugi v strelno poškodbo št. 2. Konkretno so bili najdeni delci na obeh hrbtnih delih rok (predel palec in kazalec), na laseh in na rokavih jakne, kar je glede na opisan položaj strelca v konkretnem primeru (dvoročno streljanje, roke dvignjene poševno navzgor nad glavo) lahko logična posledica pozitivne detekcije karakterističnih delcev. Kot je bilo že pojasnjeno sodišče ne more z gotovostjo slediti ugotovitvam Sabliča glede strelnega položaja v času streljanja, namreč ni upošteval, da sta glava in vrat zelo gibljiva dela telesa in zato ni nujno, da je Jamnik držal glavo popolnoma naravnost, da lahko pri predorih lobanje pride do znatnega preloma strelnega kanala in zato linearno podaljšanje strelnega kanala navzven ni dopustno ter da se je do določene mere lahko gibal v prostoru, na kar vse je utemeljeno opozoril izvedenec Peschel. Prav tako Sablič ni upošteval, da se je tulec, ko je po strelu iz pištole padel na tla lahko še odkotalil ali da ga je pred najdbo policije lahko kdo še (nehote in/ali nevede) premaknil (Horvat, reševalci), na kar je utemeljeno opozoril Manthei. Glede strelne razdalje se bo sodišče izreklo še v nadaljevanju sodbe, je pa ugotovitev Sabliča, da ni šlo za strel iz neposredne bližine enaka ugotovitvam vseh ostalih izvedencev. Razdalja je torej realno med 30 in 150 cm, kar na dokazno sklepanje, ali je storilec Novič ali kdo drug ne vpliva. Sablič je ugotovil, da kontaminacija kot jo navaja obtoženi praktično ni možna upoštevaje da: 1. je sestava vseh karakterističnih delcev na laseh, rokavih in jakni enaka sestavi delcev iz tulca na kraju umora, obtoženi pa naj bi pred enim letom streljal iz različnih orožij (pet različnih modelov), za vsak model pa so potrebna različna streliva, torej bi bili na jakni najdeni tudi delčki z drugačno sestavo; 2. obtoženi na

strelišču ni streljal oblečen v jakno, temveč se je slekel in jakno odložil na okensko polico - vzorčeno je na desnem in levem rokavu jakne predel od zapestja do komolcev, kjer je bilo najdeno veliko delcev, kar je običajno za strelca in neobičajno za kontaminacijo; 3. jakno je po streljanju pred enim letom nosil še večkrat, tudi v slabem vremenu - na rokavih jakne je bilo najdeno veliko delcev, tudi največjih - do 6 mikronov, ki običajno hitro odpadejo, sploh pa pri nošnji v različnih vremenskih razmerah; 4. v žepih jakne je bilo najdeno malo karakterističnih delcev, tudi večjih od enega mikrona, obtoženi pa naj bi se kontaminiral s sedmimi delci s tem, ko je dal roke v žep in prenesel le najmanjše delce na ravno tiste dele telesa, ki so najobičajnejši za strelca (zgornji deli palca in kazalca obeh rok in lasje); 5. na način, ki ga opisuje obtoženec bi šlo za štirikratno kontaminacijo in sicer ob streljanju pred enim letom kontaminacija rok, po streljanju ima roke v žepih in nastane druga kontaminacija žepov jakne; po enem letu po večkratni nošnji jakne jo obleče, da roke v žep, jih kontaminira, nazadnje kontaminacija, ko si z rokami popravi in kontaminira lase. To v praksi ni mogoče in je že druga kontaminacija v stroki vprašljiva. Sodišče tem pojasnilom izvedenca Sabliča ne sledi, saj so v direktnem nasprotju predvsem z dejstvom detekcije istih delcev tudi 11 mesecev kasneje na NFL novembra 2015. Obtoženčevemu zagovoru, da je jakno in žepe jakne kontaminiral na strelišču sodišče sledi, kar bo pojasnjeno. Izvedenka Gebhart je na jakni našla tudi delce tombak, torej dveh nadaljnjih kemičnih prvin, ki pa so del drugih nabojev. Sablič trdi, da je elementna sestava zatalin odvisna od vrste inicialnega razstreliva v netilkah, v različnih kombinacijah vsebujejo najpogosteje antimon, barij, svinec, titanik, cink, silicij, kalcij in druge. Tudi Maštruko navaja, da ima strelivo v svoji sestavi lahko elemente antimon, barij, svinec, kositer, kalcij, silicij. Glede na pojasnila Sabliča in Maštruka se v inicialnem razstrelivu lahko najdejo tudi številni drugi elementi. Ker Sablič, Maštruko in Gebhartova skladno pojasnjujejo, da večji delci odpadejo hitreje kot manjši (izhaja tudi iz mnenja Čeha), sodišče sledi zaključkom izvedenca Sabliča, da so bili na rokavih jakne najdeni tudi večji 6 mikronski delci, kar ne nasprotuje zaključkom, da izvirajo iz kontaminacije na strelišču. V nadaljevanju bodo predstavljeni eksperimenti, ki jih izpostavlja Maštruko in iz katerih jasno izhaja, da se pri kontaminaciji iz kontaminirane površine na osebo, ki se kontaminira vedno prenese manj delcev kot jih je na kontaminirani površini, kar nima večjega pomena, saj po streljanju nastane tudi do 30.000 elementnih delcev, vse skupaj so z Novičevih rok in las zajeli manj kot 10, iz plašča pa nekaj več kot 200, kar dodatno kaže na možnost sekundarne kontaminacije. V dopolnitvi izvedenskega mnenja z dne 5.5.2015 je Sablič pojasnil, da so poročila o preiskavi NFL v zvezi s preiskavami SRS verodostojna, NFL je akreditiran laboratorij po ISO/EN 17025, ima vsakoletne pozitivne rezultate mednarodnih testov strokovnosti, kar se je izkazalo za netočno. Sodišče ugotavlja, da je izvedenec Sablič glede na strokovna področja, ki jih pokriva, kompetenten za podajanje mnenja balistične stroke, nikakor pa ni merilo

znanstvenih dognanj, njegovim ugotovitvam ni slediti aksiomatično, še posebej, ko zaide v nasprotje z nemškimi izvedenci, ki so vendarle širše, globlje seznanjeni s stroko. V zvezi z ugotavljanjem položaja strelca in žrtve v trenutku streljanja in strelne razdalje je izvedenec pojasnil, da je pri tem upošteval poročilo NFL o vrsti orožja iz katerega je bilo streljano, poročilo ISM, da sta bila oba strela pri normalno stoječem človeku poševno navzgor pod kotom 30, upošteval je višini oškodovanca in obtoženca. Da je bilo streljano na območju med vozili Opel Meriva in Mercedes A je določil na podlagi sledi najdenih na kraju (krvne sledi in mesto najdenih ostalih predmetov) ter najdbe tulca (upoštevajoč pri tem izmet pri pištoli FEG). Izvedenec je na sliki (list. št. 1566) prikazal tudi položaj in način streljanja kot ga je že opisal v pisnem mnenju, v katerem je definirana poševnost drže pištole, variabilen pa ostaja položaj strelca (čepeč, pol čepeč ali v fazi dviga iz položaja). Višji kot je položaj strelca višja je lega pištole in posledično krajša strelna razdalja. Točne strelne razdalje ni mogoče natančno določiti, iz rekonstrukcije streljanja pa izhaja, da je lahko strelna razdalja med 30 cm in 100 cm - odvisno od položaja strelca. Da gre za kratko strelno razdaljo kaže kontaminacija rok ustreljenega Jamnika s karakterističnimi delci GSR, ki nastanejo ob streljanju. Sodišče se v izogibitev ponavljanju glede položaja strelca in žrtve ter strelne razdalje sklicuje na zapisano. Izvedenec je še pojasnil, da iz zapisnika o ogledu, fotografij in vseh izvedenskih in strokovnih mnenj, ki so v spisu, ni podatka o dušilcu in tudi sam ni zasledil podatka, ki bi posredno nakazoval na dušilec. Sicer pa kot izvedenec za orožje z gotovostjo ugotavlja, da dušilec ni bil uporabljen. Glede na ugotovljeno vrsto uporabljenega orožja (tip Walter PP) je konstrukcija omenjenega orožja takšna, da cev orožja ne gleda iz samega ohišja zaklepa, pri takšni konstrukciji orožja fizično ni mogoče vrezati zunanjega navoja, montirati dušilec zvoka; za to vrstno orožje dušilci niso bili konstruirani. Sodišče glede uporabe dušilca ugotavlja, da je izvedenec Sablič sprva izrecno zanikal možnost uporabe dušilca glede na konstrukcijo uporabljenega orožja ter glede na to, da za tovrstno orožje dušilci niso bili nikoli konstruirani. Navedel je, da z gotovostjo ugotavlja, da dušilec ni bil uporabljen. Na glavni obravnavi dne 2.12.2015 je glede dušilca pojasnil, da je to cev premera do 50 mm, dolžine 20 do 30 cm, ki ima na eni strani navoj; potrebno ga je priviti (ali kako drugače pritrditi) na ustje cevi orožja. V sebi ima dušilne elemente, ki zvok zaduši, da pok ni tako rezek, gre za zamolkel pok. Zaključuje, da dušilec v konkretnem primeru ni bil uporabljen zaradi konstrukcije orožja Walter PP, ki je takšna, da zaklep popolnoma objema cev, ki ne štrli iz zaklepa, zaradi česar je tehnično nemogoče priviti dušilec na takšno orožje. Trideset let je pregledoval takšna orožja (po razpadu vzhodnega bloka je bilo precej raznorodnega orožja po Evropi prenesenega v Slovenijo, ogromno tega orožja je bilo tudi s posebnimi dušilci na določenih tipih orožja), predelano orožje in se ni še nikoli zgodilo, da bi za takšen tip orožja obstajal dušilec zvoka. V praksi je veliko naknadno predelanega orožja, pri večini sovjetskega orožja so bile cevi zamenjane, seveda

je možno originalno cev zamenjati z daljšo cevjo in seveda na to daljšo cev potem namestiti dušilec poka, ampak to je potem že predelano orožje. Sodišče izvedencu Sabliču glede dušilca ne more slediti, iz fotografij Michelu zasežene pištole je viden nastavek za dušilec, iz podobnosti obeh primerov in orožij ni mogoče sklepati, da Sablič v tem delu zajema resnico. Na glavni obravnavi dne 7.12.2016 je, ko je Manthei prepričljivo pojasnil, da se tudi na pištolo AP66 brez težav montira dušilec povedal, da dušilec v konkretnem primeru najverjetneje ni bil uporabljen (možno pa je). Sodišče sicer verjame Sabliču, da v 30 letih na dušilec za to vrsto orožja še ni naletel, vendar glede na pojasnila Mantheia, da so njemu iz prakse takšni dušilci znani (so sicer redki) ugotavlja, da ni mogoče izključiti, da je bil v konkretnem primeru uporabljen. Najverjetneje je bil, glede na podobnosti z zadevo IV K 47223/2017, ni pa tega glede na izvedene dokaze mogoče zaključiti z gotovostjo. Sablič v dopolnitvi mnenja pojasni zavedanje stroke, da je kontaminacija s karakterističnimi delci GSR možna in verjetna ko govorimo o enkratni kontaminaciji. To pomeni, da se oseba lahko kontaminira v bližini strelca (od tu tudi sledi na rokah oškodovanca), oseba se lahko kontaminira s prijemanjem orožja po streljanju, oseba se lahko kontaminira na strelišču. Kontaminacija na oblačilih lahko ostane tudi daljše časovno obdobje. Vse to je znano in možno: 1. pomembni so predeli vzorčenja - po navodilih NFL se vzorči le po hrbtišču palca in kazalca obeh rok (izključuje kontaminacijo zaradi prijemanja orožja); 2. v poročilo je potrebno vnesti uro in datum vzorčenja in ali si je oseba prala roke pred vzorčenjem (podatek nakazuje na število najdenih delcev); 3. vrsta uporabljenega orožja, kar je pomemben podatek za vrednotenje rezultata; 4. vrsta uporabljenega streliva, s poslanimi sledmi je potrebno v preiskavo poslati tudi najdene tulce (sestava delcev mora biti enaka, enake kovine, ki so v različnih kombinacijah); 5. rekonstrukcija streljanja z določitvijo položaja in načina streljanja, drža orožja (pomaga pri vrednotenju rezultatov); 6. po daljšem časovnem obdobju po streljanju se vzorči tudi iz las (iz razloga, da se običajno lasje ne umivajo tako pogosto kot roke); 7. pri hudih kaznivih dejanjih in daljšem časovnem obdobju vzorčenja po streljanju se vzorčijo tudi rokavi oblačil, kjer lahko delci ostanejo daljše časovno obdobje. Izvedenec je vztrajal pri tem, da kontaminacija kot jo navaja obramba v praksi ni mogoča, saj naj bi šlo za štirikratno kontaminacijo ravno z enako karakteristično štiri komponentno sestavo delcev kot je v tulcu na kraju umora in to le z najmanjšimi 0,5 mikronskimi delci, v žepih jakne je najdeno malo delcev (statistično je dokazljivo, da je malo delcev v žepih praktično nemogoče v istem velikostnem razredu prenesti še ravno na hrbtišče palca in kazalca obeh rok) ter dejstvo, da je na rokavih jakne bilo veliko delcev, tudi večjih dimenzij, kar je značilno za strelca, oblečenega v jakno. Sodišče tem pojasnilom sledi le kot eni izmed teoretičnih možnosti, ne izključuje pa možnosti sekundarnega nanosa. Povedal je tudi, da se pri streljanju s takšnim kalibrom (7,65 mm), ko krogla prodre skozi kožo ali skozi kost rana v trenutku zapre in večinoma iz

te rane v prvi fazi nič ne brizga. Tudi na razdaljah do pol metra ali pa 30 cm ali 5 cm ustje cevi orožja ne bo kontaminirano s krvnimi sledovi, zato je normalno, da kri ne ostane na storilcu. Sodišče ugotavlja, da je izvedenec Sablič v tem delu podajanja mnenja presegel strokovne kompetence, saj z medicinskim znanjem ne razpolaga, je pa ta del njegovega mnenja izpodbil tudi izvedenec Zupanc, kar je bilo že pojasnjeno. Zato sodišče v tem delu ne sledi Sabliču temveč Zupancu, v zvezi s krvnimi sledovi pa sledi Peschlu, kar pa je bilo tudi že obrazloženo. Pojasnil je, da tulec s kraja dejanja ni bil podtaknjen, saj sta bili tudi v glavi najdeni dve krogli, ki sta bili preiskani in sta bili enake konstrukcije. Sodišče slednjim pojasnilom Sabliča sledi, saj se navedeno sklada z ugotovitvami Poročila o preiskavi z mnenjem NFL.

STROKOVNO MNENJE VOJINA MAŠTRUKA

Obramba je tekom postopka angažirala dva strokovnjaka in v spis vložila njuni strokovni mnenji in dopolnitve teh mnenj. Iz strokovnega mnenja Vojina Maštruka (gre za stalnega sodnega izvedenca za balistiko, preiskavo mehanskih sledi, kemijsko-fizikalna izvedenstva in forenzične 3D rekonstrukcije v Zagrebu) z dne 15.6.2015 izhaja, da je Maštruko na ustno zahtevo zagovornika opravil forenzično analizo dela spisa, pri tem pa je imel na voljo izvedensko mnenje izvedenca Sabliča in njegovo dopolnitev, pripombe obrambe na mnenje in dopolnitev mnenja Sabliča ter ugotovitev pri zunanjem pregledu in raztelešenju trupla ter izvedensko mnenje izvedenca Tomaža Zupanca. Glavni očitek Maštruka izvedencu Sabliču je, da je storil napako glede karakterizacije delcev. Po splošno sprejeti klasifikaciji GSR (ta klasifikacija je opisana v splošno sprejeti listini ASTM E1588 International Standard iz leta 2010) se namreč kot klasične inicialne kapice „Sinoxid“, ki temeljijo na svinčevem stifnatu, antimonovem sulfidu in barijevem nitratu, kakršna je predmetna inicialna kapica streliva znamke Sellier&Bellot, štejejo le delci kroglaste morfologije, ki imajo v kemijski sestavi kemijske elemente antimon, barij in svinec in sicer kot delce, ki so karakteristični za streljanje iz strelnega orožja. Navedeni karakteristični delci se imenujejo trikomponentni. Delci, ki imajo v sestavi samo dva od treh navedenih ključnih kemijskih elementov se štejejo kot indikativni ali konsistentni s sledovi streljanja in se včasih imenujejo tudi dvokomponentni. Ti so lahko povezani s procesom streljanja iz strelnega orožja, vendar pa lahko nastanejo tudi v drugih procesih, ki nimajo nikakršne zveze s procesom streljanja iz strelnega orožja kot so ognjemet, industrijska orodja za zabijanje žebeljev, mehanizem za aktiviranje zračnih blazin v avtomobilih, mehanizem za zaviranje avtomobila in drugo. Delci, ki vsebujejo samo enega od treh ključnih kemijskih elementov (enokomponentni delci) imajo najmanjšo dokazno vrednost v smislu sledov streljanja. Ti lahko nastanejo v

procesu streljanja iz strelnega orožja, prav tako v številnih drugih procesih, ki nimajo zveze s streljanjem. V nadaljevanju navaja (točke 1-5, 7-8, 15), da je Sablič napačno poimenoval dvokomponentne in eno komponentne delce kot karakteristične delce, ki nastanejo po streljanju iz strelnega orožja. Sodišče glede tega sledi navedbam Maštruka, kajti skoraj enako opredelitev podajajo nemški forenziki. Maštruko je ponovil vse navedene očitke in sicer, da nova definicija GSR delcev iz leta 2002 vztraja na morfologiji in skupni kemijski sestavi, ki je vidna iz X-ray spektra, zato se mora za vsak GSR delec pokazati skupna kemijska sestava oziroma X-ray spekter ter fotografija iz katere je razvidna morfologija. To izhaja iz dokumenta GSR Best practice manual (10. poglavje), ki ga je dolžan upoštevati tudi NFL kot član ENFSI-ja. V ponovnem sojenju je sicer po pregledu fotografij (list. št. 2645 in druge) pojasnil, da vsi delci po morfološki obliki ustrezajo strelnim, so torej posledica streljanja in ne kakšne druge kemične podlage. Zato je neskladje med Maštrukom in Sabličem v tem delu brez praktičnega pomena, stališči se med seboj ne izključujeta. V nadaljevanju Maštruko navaja (točka 3, 6 in 15), da je kositer dodatni kemijski element, ki se pogosto pojavlja v GSR delcih, ki nastanejo po streljanju iz nekaterih vrst streliva znamke S&B. Tovarna S&B proizvaja več vrst streliva, ki imajo v kemijski sestavi svinec-antimon-barij, svinec-antimon-barij-kositer, svinec-barij-kalcij-kositer, pa tudi strelivo z oznako NONTOX, ki je brez svinca-barija-antimona. V konkretnem primeru je bilo uporabljeno strelivo znamke S&B z inicialno kapico Sintox, katere karakteristični delci imajo kemijsko sestavo antimon-barij-svinec. Kemijski element kositer ne nastane iz polnjenja inicialne kapice temveč iz tanke folije, ki inicialno kapico varuje pred vlago v zraku, zato ni bistvenega pomena kot kriterij za karakteristični GSR delec, kljub temu pa je pomemben, ker se pojavi pri nekaterih vrstah inicialnih kopic tovarne S&B. Kositer je torej dodatni kemijski element za nekatere inicialne kapice S&B. Obstaja pa tudi vrsta streliva S&B, ki ima v inicialni kapici kalcij-silicid. GSR delci te vrste inicialne kapice imajo v sestavi svinec-barij-kalcij-silicij-kositer (torej nimajo antimona). Smiselno enako je dodal, da se strelivo S&B množično uporablja povsod po Evropi. Kositer se pogosto pojavlja pri starejših modelih streliva znamke S&B, novejšo strelivo je brez kositra, najnovejšo strelivo pa nima niti barija niti svinca (nontox). Sodišče v delu, da je kositer dodaten kemijski element in posebnost, ki jo najdemo pri nekaterih vrstah streliva S&B sledi Maštrukom, navedeno potrjuje Sablič, Gebhart in Ceket. Ne sledi pa navedbam, da kositer ni bistvenega pomena kot kriterij za karakteristični delec, saj tako iz poročil NFL, nemškega balističnega izvedenskega mnenja, pojasnil Ceketove, Sabliča, Gebhartove in Mantheia na glavni obravnavi izhaja, da je tudi kositer kriterij za karakteristični GSR delec, saj je bil prisoten tudi v tulcu najdenem na kraju kaznivega dejanja. Sodišče sledi pojasnilom Maštruka glede vrst streliva S&B in njihovi sestavi ter pojasnilom, da dejstvo, da je bil na jakni najden delec antimon-barij-svinec-kositer, ki je enak elementom najdenim

na tulcu na kraju dogodka, nujno ne pomeni, da so iz istega izvora, ampak to pomeni, da je bila jakna Bugatti kontaminirana (tudi) s strelivom znamke S&B. V nadaljevanju (točka 9-10) zavrača zaključke Sabliča, da je na podlagi razporeditve GSR delcev na rokah mogoče ugotoviti, ali je streljal z levo, desno ali z obema rokama, saj se GSR delci ne razpršijo samo v neposredno okolico okoli strelnega orožja, temveč na velike razdalje in segajo od približno 1 metra od hrbtni strani strelca do celo 5 metrov v smeri 45 stopinj desno od smeri streljanja, GSR delci neposredno po streljanju ne padejo na tla, temveč ostanejo v zraku, čas sedimentacije je odvisen od vrste in kalibra orožja, lahko traja do 10 minut (izhaja iz ugotovitev Luborja Fojtaška in kolegov). Za navedeni eksperiment Fojtaška je na glavni obravnavi pojasnil, da so merili razporeditev GSR delcev na način, da so ustrelili en strel in nato preučevali kontaminacijo tarč na tleh okoli strelca. Zato je plašč lahko kontaminiran z večjim številom GSR delcev zaradi oblaka kontaminacije, ki običajno obstaja na vsakem strelišču in tudi zato ker so predmeti na strelišču (omara, obešalnik, klop) običajno močno kontaminirani z GSR delci. Strelišča so močno kontaminirana s težkimi kovinami mikroskopskih dimenzij, ki zaradi prezračevanja nenehno lebdijo v zraku v prostorih strelišča. GSR delci se razpršijo na relativno velikem območju okoli strelca, obstaja možnost spremembe lokacije GSR delcev z objektov, ki so kontaminirani z GSR delci, zato se v forenzični skupnosti izključuje možnost utemeljenega sklepanja o tem, s katero roko je bil sprožen strel iz strelnega orožja. Sodišče glede teh očitkov dr. Maštruka ugotavlja, da niti ni bistveno s katero roko je bilo streljano (levo, desno ali obema). Sablič je pojasnil, da drži, da so površine na streliščih kontaminirane z GSR delci, pa torej sodišče ocenjuje kot popolnoma realno možnost kontaminacije na strelišču. Sodišče zagovoru glede kontaminacije jakne na strelišču sledi v meri, da možnosti ne izključi. Nadalje v točki 11 mnenja navaja, da Sablič ni navedel argumentov za sklepanje, da kontaminacija kot jo zatrjuje obtoženi ni mogoča. Izpostavlja del Sabličevega mnenja o velikosti delcev (6 mikronski delci običajno hitro odpadejo), forenziki so 11 mesecev kasneje na tej isti jakni izsledili delce različnih velikosti. Na vprašanje kako komentira dejstvo, da so bili na obtožencu in jakni najdeni dvo, tro ali štiri komponentni delci vedno v kombinaciji 4 kovin antimon-barij-svinec-kositer, obtoženi pa naj bi streljal na strelišču, kjer se uporablja veliko različnega streliva in naj bi v žepih prenašal tulce različnih vrst streliva sprva pojasni, da tega ne ve, ker ni videl X - ray spektrov, v nadaljevanju pa je povedal, da je dominantno število streliva sinoxid in je zato za pričakovati, da je največ (ne pa torej vsi) takšnih GSR delcev, ker imajo različni proizvajalci v največjem odstotku isti inicialni tip kapice, to pa je sinoxid. Tudi Manthei se je začudil majhnemu številu najdenih GSR delcev v žepih jakne glede na zagovor, da je v žepih prenašal različne vrste tulcev. Trdi, da hitrost odpadanja GSR delcev z oblačil poteka po povsem drugačnih zakonitostih, ker GSR delci prodrejo v globino tekstila in ostanejo zelo dolgo v oblačilih. Opozarja na praktičen problem, da se z

jemanjem vzorcev iz tkanine z lepljenjem površine s trakci lahko zberejo le delci, ki so na površini tkanine, ne pa tudi tisti v globini, ki bi se lahko zbrali s tehniko sesanja na filter, ki pa ni bila uporabljena. Maštrukove očitke, da v zvezi z analizo jakne poleg lepljenja s trakci ni bila uporabljena tehnika sesanja na filter sodišče sprejema, kajti NFL tega načina ne uporablja. V Poročilu o preiskavi z mnenjem NFL z dne 12.11.2015 (list. št. 2058) je pojasnjeno, da je metoda vzorčenja oblačil z „lepljenjem“ z lepljivimi diski standardni način vzorčenja, ki se ga uporablja v vseh sodobnih forenzičnih laboratorijih z izključnim namenom, da na oblačilu potrdijo ali zanikajo prisotnost delcev, ki nastanejo pri streljanju. Takšen način vzorčenja uporablja tudi NFL. Material jakne znamke Bugatti je na površini iz poliestrskih mikro vlaken, za katerega je primeren način vzorčenja na lepilne diske, vendar tudi s filtriranjem in zajemom globlje ležečih delcev. Pri metodi izsesavanja na filter se istočasno sicer izsesa tudi številne nečistoče, ki otežijo SEM/EDX analizo, nikakor pa je ne onemogočijo. Prav tako ni možno ugotoviti, kateri delci so bili izsesani s površine materiala oblačila in kateri iz globine. Gebhart je pojasnila, da je pri njih standardna metoda zavarovanja z lepilnimi diski in metode sesanja na filter ne uporabljajo. Dejstvo je, da so bili na obtoženčevi jakni najdeni GSR delci različnih velikosti, tudi tisti večji - 6 mikronski, ki so bili z jakne pobrani s standardno metodo z lepljenjem z lepljivimi diski. Sodišče pa sledi pojasnilom Sabliča, da večji delci odpadejo hitreje kot manjši, ne glede na to ali gre za roke ali oblačila, saj tudi iz nemškega izvedenskega mnenja, ki sta ga izdelala izvedenca Manthei in Gebhart izhaja, da večji delci s površine odpadejo prej kot manjši. Čeh navaja, da ima velikost delcev največji vpliv na to, kako velika sila je potrebna za odstranitev delca s površine podlage. Velja pravilo, da čim manjši je delec tem večja je potrebna sila za odstranitev delca. Sodišče opozarja, da ni pomembno, če z lepljenjem na lepilne diske niso bili pobrani vsi GSR delci in je še kakšen delec ostal med vlakni v globini, saj je bistvo to, da so bili na jakni najdeni GSR delci. Zato pojasnjevanja Maštruka na glavni obravnavi, da so poliestrska vlakna (v spis je vložil njihovo fotografijo – priloga B222) pod velikim povečanjem v premeru 15-20 mikronov zelo prepletena in je zato GSR delce, ki se nahajajo globlje med temi vlakni z lepljenjem na lepilne trakce nemogoče pobrati ter da so z metodo lepljenja na diske pobrali le GSR delce na površini so relevantna, ne bi pa mogla vplivati na že zbrane podatke. V 12. točki mnenja zavrača zaključke izvedenca Sabliča glede štirikratne kontaminacije, sklicuje se na prispevek French, Morgan in Davy o sekundarnem transferju GSR delcev, v kasnejšem prispevku pa, da obstaja velika verjetnost tudi terciarnih GSR transferjev. Ugotovili so, da se GSR delci z rokovanjem prenašajo s strelca na drugo osebo, po naknadnem rokovanju pa z druge na tretjo osebo. Zato je odločno negiral Sabliča, ki ne sprejema možnosti naknadne kontaminacije. Sodišče ugotavlja, da ima Maštruko v tem delu prav, kajti do sekundarne kontaminacije Noviča bi naj po zagovoru prišlo samo enkrat, ko je dne 17.12.2014 oblekel plašč ter tako spravil minimalno

število delcev na roke in lase, ne pa štirikrat. Kar zadeva uporabo kreme za roke (in sicer da so kreme še bolj fiksirale GSR delce na kožo rok, s seganjem rok v žepe jakne pa je krema očitno držala GSR delce skupaj pri stiku delcev s tkanino ter da je krema za roke povečevala verjetnost kontaminacije prvega, drugega, tretjega, četrtega reda) v literaturi takšnih zaključkov ni, pa sodišče morebitne rabe krem za negovanje kože ne sprejema kot relevantno. Tudi Manthei je pojasnil, da v nekem lastnem poizkusu, ki so ga izvajali sami niso ugotovili nobene povezave med uporabo kreme in GSR delci. Sledi pa sodišče navedbam Maštruka (na koncu 12 točke mnenja), ki so skladne ugotovitvam izvedenca Sabliča, da je verjetnost, da se najdejo GSR delci večja nižji ko je red kontaminacije, kar pomeni, da je največja verjetnost, da bi bili GSR delci najdeni po kontaminaciji prvega reda, najmanjša pa je verjetnost, da bi bili najdeni GSR delci po kontaminaciji četrtega reda. Toda ker gre v spisu evidentno za enkratni nanos sledov z jakne na kožo vsa ta teoretična izhodišča izgubljajo na pomenu. V nadaljevanju (točka 13 mnenja) oporeka navedbam Sabliča, da se GSR delci na rokah strelca zadržujejo do 24 ur, ker po poteku časovnega obdobja 3-7 ur po streljanju ni več GSR delcev na strelčevih rokah, ker so vsi delci odpadli tudi brez umivanja rok. Pri tem se sklicuje na zaključke najbolj spoštovanih mednarodnih institucij (FBI, ENFSI). Sodišče glede tega Maštruku načeloma sledi, po 24 urah je tudi po Sabliču že zelo majhna verjetnost za zaznavanje delcev, nekoliko daljši čas pa lahko na rokah ostanejo manjši delci. Tudi iz izvedenskega mnenja Manthei in Gebhart izhaja, da ne izključujejo možnosti, da so najdeni delci na rokah odvzeti 23 ur (pravilno 24 ur) po kaznivem dejanju posledica streljanja. Glede na navedeno sodišče dovoljuje možnost obstoja sledov na rokah in v lasih tudi po 24 urah, ob nujnem zadržku. V točki 14 mnenja oporeka ugotovitvam Sabliča glede medsebojnega položaja strelca in žrtve v trenutku streljanja, ker je Sablič ugotovitve temeljil na predpostavki, da je bil Jamnik v trenutku streljanja v pokončnem položaju in je bila njegova glava v pokončnem položaju. Glava in vrat sta gibljiva dela človekovega telesa, se lahko postavita v različne položaje do trupa, zato ne obstaja argument za zaključek, da je bila oškodovančeva glava ob kritičnem dogodku v pokončnem položaju. Tak položaj glave je možen, vendar so možni tudi drugi položaji in lege glave, kar pa pripelje do drugačne orientacije kanalov v glavi v tridimenzionalnem prostoru kraja dogodka ter do drugačnih položajev v trenutku strela. Edini zanesljiv način s katerim bi se lahko ugotovil položaj in lega oškodovančevega telesa v trenutku strela je obstoj t.i. tretje točke (točka v katero posamezni naboj po prestrelu glave zadane trd objekt v ozadju), ki pa v konkretnem primeru ne obstaja, saj sta oba izstreljena naboja ostala v glavi, kar je tipična lastnost izstrelkov kalibra 7,65 mm, ker praviloma nimajo dovolj kinetične energije, da bi prestrelili glave, zato ni mogoče zanesljivo ugotoviti položaja in lege teles v trenutku zadetja v glavo, posledično pa tudi ni mogoče zanesljivo ugotoviti položaja strelčevega telesa v trenutku sprožitve. Rekonstrukcija sprožitve strela

kot jo je prikazal Sablič je možna, vendar pa to ni edina različica. Sodišče v tem delu Maštrukovemu mnenju sledi, saj je tudi Peschel pojasnil enako, torej da je položaj, ki ga je narisal Sablič, zgolj eden izmed možnih položajev, ni pa edini možen glede na gibljivost glave ter možnost lomljenja strelnega kanala. V točki 16 mnenja je navedel, če je obtoženec pozitiven na GSR, sledi eden od treh možnih zaključkov: 1. obtoženi je streljal iz strelnega orožja, 2. obtoženi je bil blizu orožja iz katerega je streljala neka druga oseba, 3. obtoženi je prišel v stik s površino, ki je bila že prej kontaminirana z GSR-jem, pri tem pa je možna primarna, sekundarna, terciarna in kvartarna kontaminacija. Sodišče sledi tem zaključkom Maštruk, vendar bo dokazna ocena oblikovana v kombinaciji z oceno drugih dokazov. Potrebno je ocenjevati vsak dokaz zase kot tudi vse dokaze v medsebojni povezavi. Sodišče sledi mnenju, da bi lahko GSR delci na rokah, laseh, rokavih in žepih jakne kontaminirali roke, lase, jakno v času zadrževanja in streljanja na strelišču ne glede na čas, ki je pretekel do odvzema vzorcev za GSR analizo dne 17.12.2014, ker se GSR delci po kontaminaciji na oblačilih zadržujejo zelo dolgo, celo po pranju v pralnem stroju, z naknadnim seganjem rok v žepe jakne bi lahko prišlo do relokacije GSR delcev iz žepov na roke, z rok ponovno v žepe in z rok na lase. Kontaminacija te vrste ne le, da je mogoča, temveč je dokazana v Nemčiji.

STROKOVNO MNENJE MIRANA ČEHA

Iz strokovnega mnenja dr. Mirana Čeha (je strokovnjak s področja materialov, anorganske kemije in analiznih metod elektronske mikroskopije) z dne 14.6.2015 izhaja, da je mnenje izdelal na podlagi izvedenskega mnenja izvedenca Sabliča in njegove dopolnitve. Z drugo dokumentacijo ni razpolagal. Sklicuje se na članek in meritve Fojtašeka, da pri streljanju v okolici orožja nastane oblak lebdečih GSR delcev različnih velikosti, ki ostaja aktiven do 10 minut, v tem času pa se GSR delci usedejo na predmete v bližnji okolici. Ker je nosil jakno znamke Bugatti na strelišče je možno zaključiti, da je prišlo do kontaminacije plašča na strelišču, čeprav ni bil oblečen v plašč, ampak ga je imel odloženega na okenski polici. Nedavne raziskave oprijemljivosti GSR delcev na tkanine so pokazale, da je oprijemljivost GSR delcev na različnih tkaninah različna (npr. na usnje se prime petkrat več delcev kot na volno) ne glede na vrsto tkanin, ki so jih uporabljali v preizkusu pa je bilo ugotovljeno, da je enako težko odstraniti tako GSR delce, ki so se vezali na površino usnja kot delce, ki so se vezali na površino volnene tkanine. Velikost delcev ima največji vpliv na to, kako velika sila je potrebna za odstranitev s površine podlage. Velja pravilo, da čim manjši je delec, tem večja je potrebna sila za odstranitev delca. Če je prisotna vlaga je ta sila lahko še večja zaradi prisotnosti kapilarnih sil. Izpostavlja študijo, pri kateri so primerjali obstojnost

okroglih cerijeveh in lantanovih delcev, nastalih iz kresila ob prižigu vžigalnika na različnih tkaninah. Velikost delcev je bila v razponu od 1 do 50 mikronov, morfologija pa je bila zelo podobna GSR delcem. Ugotovili so, da število zaznanih delcev s časom eksponentno pada, po 18 urah je še vedno možno zaslediti prisotnost več kot 20 % delcev v tkaninah. Delci z višjo gostoto se težje odstranijo iz tkanin kot delci z manjšo gostoto, po obliki podobni delci GSR pa imajo zelo visoko gostoto zaradi svinca. Študije so pokazale, da spiranje z vodo ali pranje ne odstranijo GSR delcev iz tkanin. Pri odstranjevanju polistirenskih mikrokroglic različnega premera iz različnih podlag s pomočjo zračnega curka so ugotovili, da učinkovitost odstranjevanja mikro-kroglic drastično pada z manjšim premerom kroglic. Na podlagi navedenega je možno, da je prišlo do kontaminacije jakne na strelišču kljub temu, da Novič ni streljal oblečen v jakno, da je bil dne 17.12.2014, ko je bil na odvzemu sledov oblečen v že predhodno kontaminirano jakno na strelišču, ne glede na to, da je od zadnjega obiska strelišča minilo leto dni. Čeh zaključuje, da ugotovitev Sabliča, da je obtoženi najverjetnejši strelec v konkretnem primeru ni dopustna, saj ni v skladu s pravili znanosti in stroke. Pred kratkim, glede na to, da je pregledal nekaj spektrov, ki jih je posredoval Nacionalni forenzični laboratorij, lahko z gotovostjo trdi, da so nekateri, to imenujejo pike, se pravi vsak element ima svojo določeno rentgensko oziroma oddaja neke energije, bili so napačno označeni, predvsem je iz nekega spektra iz jakne našel delec, ki je bogat na bakru in antimonu in po sestavi popolnoma drugačen, kot navajajo rezultati Sabliča, da imajo vsi, da vsi delci, ki so bili najdeni, imajo samo tiste štiri elemente in iste elemente, ki so bili na tulcu. Dokazno izstopa Čehovo nestrinjanje z obrazložitvijo Sabliča, da kontaminacija na način kot jo zatrjuje obtoženi ni mogoča, izjava ni konsistentna z dejstvi. Enaki so sicer kemijski elementi, ki so jih zasledili na obtožencu kot kemijski elementi, ki so jih zasledili na tulcu, vendar kemijske sestave delcev niso enake, v vseh primerih ne gre za karakteristične GSR delce. Pregledal je nekaj spektrov, ki jih je posredoval Nacionalni forenzični laboratorij, nekateri s napačno označeni, predvsem pa je iz nekega spektra, ki je bil vzet iz jakne našel delec, ki je bogat na bakru in antimonu in je po sestavi popolnoma drugačen, kakor recimo navajajo rezultati g. Sabliča. Tu je ključno ujemanje Čeha in vseh nemških izvedencev. Ni nujno, da bi na plašču našli delce z drugačno sestavo. Ker je bil obtoženi na strelišču v jakni Bugatti nazadnje spomladi 2014 je zelo verjetno, da je bila jakna kontaminirana po celotni površini z različno velikimi delci. Trditev Sabliča, da največji delci običajno hitro odpadejo sploh pri nošnji v različnih vremenskih razmerah so v nasprotju s študijami o obstojnosti GSR delcev na tkaninah. Čeh se strinja, da so bili delci najdeni v žepih jakne Bugatti v žepe preneseni s kontaminacijo z rok, vendar je enako verjetno in možno, da so bili preneseni s kontaminacijo z žepov, medtem ko je imel roke v žepih. Ugotovitve o tem, da iz malo ni možno prenesti malo so v osnovi nestrokovne. Glede na nova spoznanja o sekundarnem in terciarnem prenosu GSR delcev je štirikratna

kontaminacija tudi možna še posebej, ker je bil plašč Bugatti kontaminiran na strelišču. Potek kontaminacije rok in lasišča, ki ga izvedenec ni predvidel in je veliko bolj verjeten in sicer: GSR delci najdeni v žepih plašča Bugatti so posledica kontaminacije žepov z rok po streljanju na strelišču ali zadrževanju na strelišču, ko je vtaknil roke v žepe plašča (enkratni prenos), kar je konsistentno s tem, da so v žepu našli razmeroma malo GSR delcev. Ločeno od tega je prišlo na strelišču do kontaminacije površine plašča z GSR delci različnih velikosti. Ti delci so dokazano zelo obstojni na tkaninah. Ker je bil pred odvzemom sledov strelca oblečen v kontaminiran plašč Bugatti je prišlo do kontaminacije rok in lasišča z delci GSR iz površine predhodno kontaminiranega plašča. V primeru kontaminacije rok je šlo za enkratni prenos GSR delcev, velika verjetnost pa je tudi prenos GSR delcev na lasišče iz rok (popravljanje lasišča) ali direktno s površine plašča (oblačenje ali slačenje plašča, stik rokavov plašča z lasiščem). Pojasnil je razliko med pojmom enaka elementna in enaka kemijska sestava. Pri enaki elementni sestavi gre za elemente antimon, barij, svinec in kositer. Če pa govorimo o sestavi delcev gre pri teh štirih elementih za posamezne kombinacije teh elementov (torej razmerja med elementi) in imajo ti delci popolnoma različno kemijsko sestavo, zato ne držijo navajanja Sabliča, da imajo vsi delci enako sestavo. Vsi ti delci absolutno niso enake sestave. Pojasni, kako poteka elektronska mikroskopija, na NFL uporabljajo avtomatsko detekcijo delcev, pa tudi ročno. Pojasnjeval je kontaminacijo plašča, da je do kontaminacije prišlo na strelišču, ker delci ujeti v tkanine ostanejo tam tako rekoč za vedno. Med delci velikimi 1 mikron ali 6 mikronov ni razlike glede obstojnosti ali odpadanja, ker gre za tako majhne dimenzije delcev, da bistvene razlike ni, saj se zelo malo razlikujejo po fizikalnih lastnostih, ki vplivajo na adhezijo na vlakna. Na strelišču se GSR delci usedajo, če je prezračevanje je koncentracija teh delcev v zraku precejšnja in se usedajo na vsa oblačila ter na vse osebe, ki so na strelišču. Ker je jakno odlagal na notranjo okensko polico znotraj prostora se je kontaminirala, obstojnost delcev pa je izredno velika, zato je do kontaminacije rok in lasišča lahko prišlo iz kontaminirane jakne, to pa je v bistvu kontaminacija prvega reda. Prav tako je v žepih prenašal tulce; z njimi je možna kontaminacija žepov. Sodišče Čehu sledi v delu, ko je navedel, da ne obstaja metoda s katero bi bilo mogoče določiti starosti GSR delcev in tudi ne metoda s katero bi bilo mogoče dokazati izvor delcev, saj sta to potrdili tudi Ceketova in Gebhartova. Čeh je prav tako pojasnil, da je obstojnost majhnih delcev vedno zelo visoka ne glede na naravo ali vrsto vlakna, velja tudi za poliester, delci pa se še bolj oprimejo v vlažnem okolju in jih je težko odstraniti, pri tem pa je čas nepomemben, eno leto v tem kontekstu ne pomeni veliko. Za trditev Čeha, da ni možno, da bi pri streljanju največje število delcev zajeli na hrbtni strani jakne sodišče ugotavlja, da je to popolnoma logično, saj se storilec ni zadrževal kaj dosti v območju hlapenja in posedanja hlapov po streljanju, temveč je kaj kmalu odšel s kraja dogodka. Čeh je povedal, da ni možno, da se je hrbet

jakne kontaminiral v času, ko je bila jakna zavarovana in zvita skupaj v ovoju, čemur sodišče sledi, kajti način zlaganja jakne ne bi mogel tako masovno „okužiti“ hrbtnega dela, po tej logiki bi smeli zaključiti, da je nanos na rokave potekal iz hrbtnega dela.

Sodišče je jakno znamke Bugatti še enkrat poslalo na analizo na NFL. Iz poročila o preiskavi z mnenjem NFL z dne 12.11.2015 (list. št. 2056-2058) izhaja, da je iz poliestrskih mikro vlaken (100% poliester). Jakno so ponovno vzorčili po 8 različnih območjih in sicer na sprednjem in zadnjem predelu zgoraj in spodaj ter na rokavih spodaj od zapestja do komolca (predel je bil torej vzorčen in analiziran že drugič) in zgoraj - nadlaket. Na vzorcu zavarovanem s prsnega predela jakne (območje 1) so našli 5 (malo) delčkov s sestavami: antimon, barij; antimon, svinec; antimon, svinec, kositer. Na vzorcu zavarovanem s spodnjega dela jakne spredaj (območje 2) so našli 8 (več) delčkov in sicer 4 delce s sestavami: antimon, barij, svinec in 4 delce s sestavami: antimon, barij; antimon, svinec, kositer; antimon, svinec. Na vzorcu zavarovanem s predela leve nadlakti jakne (območje 3) so našli 49 (veliko) delčkov, od tega 12 delčkov s sestavami: antimon, barij, svinec, kositer; antimon, barij, svinec in 37 delčkov s sestavami: antimon, barij; antimon, svinec; barij, svinec; antimon, kositer, svinec; antimon, kositer. Na vzorcu zavarovanem s predela desne nadlakti jakne (območje 4) so našli 64 (veliko) delčkov, od teh 14 delčkov s sestavami: antimon, barij, svinec in 50 delčkov s sestavami: antimon, barij; antimon, svinec; barij, svinec; antimon, kositer, svinec; antimon, kositer. Na vzorcu s predela leve podlakti (območje 5; drugo vzorčenje) so našli 13 (več) delčkov in sicer 4 delčke s sestavami: antimon, barij, svinec in 9 delčkov s sestavami: antimon, barij; antimon, kositer. Na vzorcu s predela desne podlakti jakne (območje 6; drugo vzorčenje) so našli 19 (več) delčkov in sicer 4 delčke s sestavami: antimon, barij, svinec, kositer; antimon, barij, svinec in 15 delčkov s sestavami: antimon, barij; antimon, svinec; antimon, kositer, svinec. Na vzorcu s hrbtnega predela jakne zgoraj (območje 7) so našli 58 (veliko) delčkov, od teh 8 delčkov s sestavami: antimon, barij, svinec, kositer; antimon, barij, svinec in 50 delčkov s sestavami: antimon, barij; antimon, svinec; antimon, kositer, svinec; antimon, kositer, barij. Na vzorcu s hrbtnega predela jakne spodaj (območje 8) so našli 6 (več) delčkov in sicer 1 s sestavo: antimon, barij, svinec in 5 s sestavami: antimon, svinec. Iz poročila NFL izhaja tudi, da pri analizi delčkov, najdenih na vzorcih, zavarovanih z rok in las obtoženca ter pri analizi delčkov, najdenih v žepih jakne, na EDX spektrih niso zaznali nobenega elementa, ki bi lahko izhajal iz kakšnega drugega izvora kot npr. iz kozmetičnih krem. Torej tudi tu je jasno, da so 11 mesecev po prvotnem odvzemu vzorcev - novembra 2015 našli več kot 200 sledov streljanja. Nemogoče je torej trditi, da so delci gotovo nastali v posledici streljanja na kraju umora, kajti leto prej je storilec bil na strelišču, pa so kljub temu na jakni novembra 2015 še vedno našli delce!

Do mnenj Maštruka in Čeha se je opredelil izvedenec Sablič v dopolnitvi mnenja z dne 18.11.2015 (list. št. 2067-2073). Navaja, da gre za strokovni mnenji, ki pa slonita na teoretiziranju, podprti s številnimi članki, ki so stroki znani, vendar so eksperimenti opisani v člankih izvedeni v določenih pogojih, omejitvah, s točno določenim orožjem, strelivom, okoljem, je pa vsak primer, ki ga stroka obravnava, specifičen, praviloma v drugačnih realnih pogojih; navedbe in obravnavani članki so le omejeno uporabni v realnih pogojih. Na glavni obravnavi dne 2.12.2015 je pojasnil, da strokovnjak sprva dela pod mentorstvom in šele po tem, ko po nekaj letih osvoji določena znanja, začne izdelovati izvedenska mnenja. Vsak primer je karakterističen, literature za to ozko področje ni veliko, veliko je poizkusov, delo na ta način poteka po celotni Evropi. V nadaljevanju dopolnitve navaja, da študije (članki), ki jih navaja Čeh o oprijemljivosti delcev na usnje in volno (obtoženčeva jakna je iz poliestra), o obstojnosti delcev kresila velikosti do 50 mikronov na različnih delcih (GSR delci velikosti pod 1 mikron) ter o odstranjevanju polistirenskih mikro kroglic različnega premera niso v povezavi s konkretnim primerom. Meni, da sta strokovni mnenji pristranski in kontradiktorni; 7 delcev na obtožencu (roki in lasje) niso vsi karakteristični za strelca, po drugi strani pa trdita, da gre za kontaminirane delce streljanja s strelišča. Čeh celo trdi, da je od 7 delcev le en karakterističen delcu GSR, kar je popolnoma nestrokovno, ker ne priznava tri komponentnih delcev kot GSR delce. Kontradiktornost se kaže v njunih trditvah (Maštruko), da delci GSR po časovnem obdobju 3-7 ur po streljanju odpadejo z rok tudi brez umivanja in (Čeh) da število delcev na tkaninah s časom eksponentno pada, po 18 urah je prisotno le še 20 % delcev, kar je v nasprotju z dejstvi, da je bilo na rokavih jakne najdeno veliko delcev GSR po časovnem preteku 11 mesecev in ob vmesni nošnji. Oba strokovnjaka praktično nikoli nista izvajala GSR analiz pri resničnih primerih ali pa sta izvajala le omejeno in se nista opredelila do tega kaj pomeni najdba le GSR delcev manjših od enega mikrona (Čeh se celo opira na članek z delci kresila velikosti od 1 do 50 mikronov). Sablič nadalje navaja, da Maštruko zavaja s članki, ko navaja eksperiment avtorjev J.French in R.Morgan (ki govori o prenašanju GSR delcev direktno iz rok strelca na roke druge in tretje osebe); večkratna kontaminacija po Sabliču ni mogoča. Eksperiment je specifičen, izveden tako, da strelec izstrelil 5 strelcev iz veliko močnejšega orožja - polavtomatske pištole kalibra 9 mm Parabellum, nato pa se takoj po streljanju rokuje z drugo osebo in ta takoj s tretjo osebo. Poudarek je takoj, saj je znano, da delci hitro odpadejo. Podatek v članku je, da je takoj po streljanju imel strelec samo na palcu in kazalcu zaznanih 647 GSR delcev, da se je preneslo pri takojšnjem rokovanju na drugo osebo le 26 delcev in nato na roko tretje osebe le 18 delcev. Iz analize je jasno, da so bili preneseni le večji delci in da pri tretjem prenosu delcev pod 1 mikron ni bilo. Maštruko, ki dopušča kontaminacijo na način, ki jo zatrjuje obtoženi ne upošteva, da so bili najdeni le

najmanjši možni delci pod en mikron, ki se zelo težko prenašajo, kot je razvidno iz eksperimenta. V levem žepu Maštruko zanika najdbo delcev, v desnem žepu jih je zaznalo malo. Majhni delci prodrejo globlje v tkanje in dno žepa jakne, pa je prenos takšnih delcev iz dna žepa na hrbtišče palca in kazalca praktično onemogočeno. Odločilno dejstvo, ki ga strokovnjaki ne komentirata, da je iz malo zaznanih delcev v žepih jakne količinsko nemogoče prenesti malo delcev na roke in nato prenesti še malo delcev na lase. Številke iz eksperimenta so jasne - iz po takojšnjem streljanju zaznanih 647 delcev je prenesenih le 26 pri neposrednem kontaktu rok, večina večjih od 1 mikron. Takšen eksperiment ne dokazuje kontaminacije, ki jo navaja obramba, jo prej zanika; argumenti Maštruka zavajajo. Sodišče trdim, brezkompromisnim, vase zavarovanim stališčem ne sledi, deloma iz že zapisanih razlogov konkretne narave, deloma pa v posledici analize celote dokazov. Sablič tudi poudari, da analize GSR delcev in izvedenska mnenja lahko poda le institucija ali oseba z dolgoletno prakso na tem področju. NFL se z analizami GSR delcev ukvarja že več kot 30 let, obstaja Evropsko združenje forenzičnih laboratorijev (ENFSI), katerega člani so, ena od delovnih skupin je GSR skupina, ko se vsi strokovnjaki iz Evrope dobijo enkrat letno in si izmenjujejo izkušnje. V akreditiranih poročilih forenzičnih laboratorijev ni navada, da se citira literatura, tako kot nekateri strokovnjaki citirajo članke, ki praktično nimajo povezave s primerom. Gre za 20 letno prakso, povzel je rezultate iz institucije, ki proizvaja strokovna mnenja in imajo enako vrednost po celi Evropi. V nadaljevanju pisne dopolnitve navaja, da Čeh kljub dejstvu, da je kemik, GSR analiz ni izvajal, Maštruko pa le v omejenem obsegu, zato so kritike obeh na račun analiz, ki jih je opravil NFL popolnoma neutemeljene. Vse analize delcev GSR je naredil NFL, sam pa jih je iz njihovih poročil povzel. NFL redno opravlja analize z vrstično elektronsko mikroskopijo - SEM, ki omogoča iskanje karakterističnih delcev pri velikih povečavah ter v nadaljevanju analizo vzorca že od leta 1992 v skladu z vsemi standardi in ENFSI priporočili. Za klasifikacijo uporabljajo evropsko usmeritev ENFSI Guide for GSR analysis by SEM/EDX (februar 2008), ki se navezuje na standard ASTM E1588. Uporablja za dvokomponentne delčke izraz značilni, nekateri pa uporabljajo izraz indikativni ali konsistentni (kar je bolj stvar prevoda), kar je isto. Kadar najde trikomponentne karakteristične delčke (ali celo štiri komponentne) ima najdba ostalih dvokomponentnih (značilnih ali indikativnih ali konsistentnih) bistveno večjo dokazno vrednost, ti so sledi streljanja in ne kontaminacije (seveda pod pogojem, da so morfološko in po sestavi takšni kot več komponentni). Do teh izkušenj so prišli tudi s tem, da že več kot 20 let analizirajo sledi z rok samomorilcev, ki so samomor opravili s strelnim orožjem, rezultate primerjajo s sledmi na tulcu, kar počno zaradi pridobivanja izkušenj na področju, kar je redka praksa v tujih laboratorijih in od tu tudi tako veliko izkušenj o delcih GSR. NFL ima najnovejši detektor EDX, ki omogoča detekcijo najmanjših tovrstnih delcev (pod 1 mikron), najsodobnejše prostore (čista soba s posebnim režimom vstopa), ki onemogoča

kontaminacijo, visoko strokoven kader, 100% pozitivno opravljene vsakoletne mednarodne teste strokovnosti s področja in je akreditiran laboratorij po ISO/EN 17025. Zaradi vsega navedenega izvedenec Sablič ne dvomi v pravilnost njihovih analiz. Značilni (indikativni, konsistenten) delček je dvokomponenten, karakteristični pa so tri ali štiri komponentni. Če v množici delcev najde na lepljivem disku dvo, tro in štiri komponentne delce enake sestave različnih kombinacij, antimon-barij, barij-svinec itd., ki po terminologiji ni karakterističen ampak je indikativen in konsistenten smatra, če so morfološko vsi enaki, da gre tudi tu pri dvokomponentnih delcih nedvomno za sledi streljanja, kar je prevzel v načinu ocenjevanja. Tri in štiri komponentni delci imajo največjo težo. Če je bil najden samo dvokomponenten delec je teža dokaza manjša, vendar s toliko izkušenj kot jih imajo se lahko zgodi, tako kot se je na žrtvi, da so bili samo trije delčki. Če so dvokomponentni in so morfološko enaki in vsi najdeni tudi v tulcu je to že kar velika verjetnost, da gre za posledico streljanja. Sam ni strokovnjak za GSR delce, je pa strokovnjak za rekonstrukcijo, rezultate GSR analiz je povzel od NFL. Temu delu Sabličevih pojasnil sodišče sledi omejeno, saj formalni pogoji delovanja po modernih standardih, imetje ustrezne opreme in drugo samo po sebi ne more predstavljati zagotovila za nujno točnost ugotovitev. NFL razpolaga s potrebno opremo, opravlja mednarodne teste strokovnosti, kar je pozitivno, toda samo po sebi v osnovi malo pomembno. Rezultate je potrebno analizirati, oceniti skozi strokovna ter pravna merila, nikakor jih ne gre jemati aksiomatično. Glede delcev v smislu komponentnosti sta smiselno enako pojasnili Ceket in Gebhart, nedvomno je več komponent v delcu merilo ugotovitve, da so nastali s streljanjem, pa tudi manj komponent ne pomeni nujno, da delci niso iz streljanja, tu je odločilno vprašanje morfologije, pa sodišče sklepa, da je večina delcev na plašču in telesu po obliki strelna. Glede navedb Maštruka v zvezi z rekonstrukcijo streljanja je Sablič navedel, da ima Maštruko teoretično gledano prav in medsebojni položaj, ki ga je sam navedel v svojem izvedenskem mnenju, ni edini možen način. Teoretično gledano je nešteto možnih položajev. V forenziki 3D rekonstrukcija ni privzeta kot forenzična metoda, ki bi imela močan dokazni potencial. Ponekod jo prakticirajo, je pa lahko zavajajoča - nikoli (ali vsaj v večini primerov) ni možen filmski prikaz dogajanja na kraju streljanja. Sam vztraja da je edini mogoč normalen (ali najverjetnejši) način streljanja takšen kot ga je opisal upoštevajoč: 1. najdene sledi na kraju streljanja (najdba tulca), 2. ugotovljene vrste pištole iz katere je bilo streljano in 3. njen izmet tulcev, 4. ostale zavarovane krvne sledi in 5. sledi ostankov oblačil ob vozilu Opel Meriva, 6. glede na ugotovitve sodne medicine (lokacije strelnih poškodb in smeri strelnih kanalov v glavi oškodovanca - 30 stopinj navzgor), 7. telesnih višin udeležencev, 8. prizorišča, 9. razdalj do objektov in parkiranih vozil ter 10. dejstva, da ni podatka v spisu, da bi med njima prišlo do kakršnegakoli kontakta. Sodišče v zvezi s tem ugotavlja, da tudi izvedenec Sablič ni mogel z gotovostjo ugotoviti medsebojnega položaja strelca in oškodovanca. Sodišče sicer sledi navedbam

Sabliča, da je to eden izmed možnih položajev (sam uporabi izraz edini mogoč normalen ali najverjetnejši način), prav gotovo pa to ni edini možni. Zato upoštevajoč pojasnila Peschla in Mantheia (da sta glava in vrat zelo gibljiva dela telesa, da lahko pride do preloma strelnega kanala, da se je tulec na tleh lahko odkotalil, ga je kdo brcnil preden je bil najden) ne sledi brez rezerv položaju, ki ga je narisal Sablič, saj navsezadnje tudi sam priznava, da to ni edini možen način. Glede na navedeno natančne pozicije oškodovanca in strelca v trenutku streljanja ni mogoče ugotoviti. V zvezi z možnostjo kontaminacije Sablič vztraja, da kontaminacija kot jo navaja obramba praktično ni mogoča. Pri tem opozarja, da je sestava vseh 7 delcev na obeh rokah in lasih enaka sestavi delcev iz tulca; pri vseh dvokomponentnih, tro komponentnih in štiri komponentnih delcih gre za kombinacijo istih kovin: antimon, barij, svinec, kositer. Vsi delci so manjši od mikrona, niti eden od delcev na jakni obtoženca ni drugačne sestave kot antimon, barij, svinec, kositer v različnih kombinacijah (dvo, tro ali štiri komponentna), kar je tudi po mnenju strokovnjaka Maštruka značilno za nekatere vrste streliva S&B. Obtoženi naj bi pred enim letom streljal iz različnih orožij (pet različnih modelov, pobiral naj bi tulce), za vsak model pa so potrebna različna streliva, torej bi morali biti na jakni, v kolikor bi šlo za kontaminacijo, najdeni tudi delčki z drugačno sestavo ali pa vsaj kakšna druga kovina, ki je značilna za drugačno strelivo, najdeni so dvo, tro in štiri komponentni delci sestavljeni iz istih štirih kovin. Redki štiri komponentni delci (gre za dodatek kositra, ki se pojavlja pri nekaterih vrstah streliva S&B - sintox) so najdeni tudi na lasih, v tulcu na kraju streljanja in jakni, kar dodatno potrjuje dejstvo, da izvirajo iz streliva identičnega strelivu s kraja kaznivega dejanja. Obtoženi na strelišču ni streljal oblečen v jakno, temveč je jakno slekel in odložil na okensko polico, konkretno pa je bila jakna vzorčena na desnem in levem rokavu od zapestja do komolcev, kjer je bilo najdeno veliko delcev, kar je običajno za strelca in neobičajno za kontaminacijo. Jakno je po streljanju pred letom nosil še večkrat tudi v slabem vremenu, na rokavih jakne je najdenih veliko delcev, tudi tistih največjih do 6 mikronov, ki običajno zelo hitro odpadejo, sploh pa pri nošnji v različnih vremenskih razmerah. V žepih jakne je bilo najdenih malo karakterističnih delcev (pod 5), tudi večjih od enega mikrona, obtoženi pa naj bi se kontaminiral s 7 delci ko je držal roke v žepu in prenesel le najmanjše delce na ravno tiste dele telesa, ki so najobičajnejši za strelca (zgornji deli palca in kazalca obeh rok in lasje). Na način, ki ga navaja obramba, naj bi šlo za štirikratno kontaminacijo, kar v praksi ni mogoče, že sekundarna kontaminacija je vprašljiva glede na dejstvo, da naj bi bili preneseni le najmanjši delci pod en mikron, ki se najgloblje zajedajo v tkanje. Statistično je dokazljivo, da je malo delcev v žepih praktično nemogoče v istem velikostnem razredu malo delcev prenesti še ravno na hrbtišče palca in kazalca obeh rok in nato še malo delcev na lase, celo štiri komponentnega karakterističnega za strelivo S&B, ki ga v žepu ni bilo. Sablič vztraja, da kontaminacija, ki jo navaja obramba praktično ni mogoča, mnenji pa v

ničemer ne izpodbijata njegovih zaključkov, ki temeljijo na podatkih v kazenskem spisu in realnosti. Sodišče takšnim pojasnilom ne sledi, so v neposrednem nasprotju z ugotovitvami nemških forenzikov. Tako Manthei: „V tulcu so bili najdeni elementi Svinec, Barij, Antimon in Kositer. Na rokah pa so bili štirje delci ostankov streljanja, tam so bili najdeni Svinec, Barij in Antimon ter Svinec, Barij in Kositer in noben delec, ki bi imel vse štiri sestavine. To je razlog zakaj je dr. Gebhartova za te delce uporabila kategorijo B, ker pač niso vsi elementi tam.“ Sablič torej podatke o sledovih na rokah vedoma interpretira docela narobe. Enako glede las: „Ja, imate prav ampak po izsledkih slovenskega NFL so bili na glavi obtoženca najdeni tudi med drugim delček, ki vsebuje vse te 4 elemente, antimon, barij, svinec, kositer. To je tisto, kar sem vas prej spraševala. A ste prišli pri analizi do enakih podatkov, kot naš NFL, ker vi pač dajete oziroma ste rekli, da so ti delčki z las kategorija B, ampak na laseh, tako kot je ugotovil naš laboratorij, je bil tudi en delček, ki je imel vse štiri elemente? Po mojem razgovoru z dr. Gebhartovo se spomnim, da mi je dejala, da je ta element dejansko bil najden, vendar ne s tisto intenziteto, ki se zahteva za uvrstitev v kategorijo A. Kromatografsko glede na elektronski mikroskop namreč obstajajo določeni vrhovi, ki morajo biti doseženi, ti pa glede tega delca niso bili podani (enako Manthei, list. št. 3496). To je razlog, zakaj je to uvrstila v kategorijo B in ne v kategorijo A.“... „In dva ostanka na laseh, obstaja majhna količina in je velik problem, ki ga imamo pri ocenjevanju ostankov streljanja, predvsem če je podanih tako malo delcev, je tema kontaminacije. V tem primeru imamo nekoga, osebo ki je celo po 23 urah, ki so mu bile po 23 urah odvzeti vzorci, če si sodišče predstavlja kaj je v zadnjih 23 urah storila, s kom je imela kontakt, katere predmete je prijemala, katere čistilne postopke je opravljala v zadnjih 23 urah od umivanja rok in tuširanja, potem si je mogoče zlahka predstavljati, da so tako majhni delci prišli na roko s kontaminacijo ali da je morebitno večje število delcev bilo odstranjeno. Če si ostanek streljanja pogledamo s stališča njegove velikosti, potem ugotovimo da je zelo majhen. Če takšen delec povečamo v rasterskem elektronskem mikroskopu, tako da zgleda kot da je velik kot kovanec za 2 evra. Potem imamo zelo veliko razmerje povečanja, če bi sorazmerno enako povečali kovanec za 10 4 centov, potem je na 3 višine olimpijskega stolpa v Münchnu. Naš delec je potem velik približno toliko, kot 2 evra. Mogoče si je torej predstavljali, da so takšni delci, da se na zelo lahek način dajo prenašati. Kot vir pride v poštev oboroženo policijo pri aretaciji, jakno, ki je tudi izkazano bila opremljena z ostanki streljanja in tudi druge vire, kadar lovec ali športni strelec, ki z menoj vstopi v vlak podzemne železnice. Če je pred mano tu sedel lovec in sem prijel ta mikrofona, obstaja možnost, da imam na rokah delce, čeprav jih ne vidim. To je problematika tega časovnega razpona 23 ur.“ Torej popolno nasprotje Sabličevim zaključkom o nanašanju delcev s plašča na roko in lase. Manthei dalje: „Kontaminacije ne morem praktično izključiti na nobenem delu telesa, predvsem ne na rokah. Enako velja za lase, ko enkrat z roko sežem v

lase imam možnost, da pač nanese te delce. Ves čas smo zdaj govorili o kontaminaciji, vendar moramo tudi govoriti o oddaljenosti delcev. V časovnem razponu 23 ur lahko izperemo z umivanjem rok ali s tuširanjem, torej imamo obe variaciji. Obe variaciji sta možni, tako nanosa, kot izpiranja. Če bi bil včeraj streljal, bi imel potem tudi na sebi malo delcev, ker bi jih preprosto odstranil z umivanjem.“. O enakosti sestave vseh delcev Manthei: „Ali ste pri tej analizi naleteli, ko so bili najdeni delci, da rečem streljanja, ali so bili poleg teh štirih elementov Antimon, Barij, Svinec, Kositer najdeni še kakšni drugi elementi, ki jih je mogoče povezovati z GSR delci? Torej, gledam tabelo, ki kaže analizo dr. Gebhartove, se na jakni nahajajo trije delci kategorije A in številni delci kategorije B in tudi veliko več delcev kategorije C. To se pravi dr. Gebhartova je prišla do sklepa, da gre lahko za municijo, ki izvira s kraja dejanja, vendar gre lahko tudi za municijo, ki izvira s strelišča. Imamo tudi opcijo, da gre za *Memory effect* zaradi porabe različne municije. Vendar ni samo tisto podano, kar je bilo najdeno v tulcu.“. Manthei in Gebhartova ovržeta Sabličeve ugotovitve o monolitnosti elementne strukture na Novičevih rokah in laseh najdenih delcev! Manthei neposredno izrecno zanika možnost primarnega nanosa delcev na hrbet jakne Bugatti: „To se pravi, če vas pa prav razumem, na moje vprašanje ste odgovorili, da najverjetneje ne, od samega streljanja zdaj govorim, pustimo kontaminacijo, od samega streljanja, najverjetneje naj ne bi bili na hrbtu delci v tem položaju, se pravi pol čepeč z dvignjenimi rokami, sem to prav razumela? Ne bi pričakoval, da imam delce na hrbtu, če sem streljal naprej.“! Sabličeva navajanja so nezdružljiva z ugotovitvam nemških forenzikov. Manthei izrecno navede, da je kontaminacija hrbta jakne nedvomno nastopila na strelišču in ne na kraju umora: „Dejstvo je, da pač obstaja še vedno odprto vprašanje kontaminacije in obstaja hipoteza, da je bila jakna puščena nekje na strelišču in da v takem primeru zelo lahko pride do kontaminacije. In k temu je treba dodati, da je dr. Gebhart ugotovila, da delci iz različnih municij, da so nanaseni na hrbtne strani jakne, k temu je treba še upoštevati tudi *Memory effect*, o katerem sem tudi že govoril.“. Ob vsem zgornjem odpade vsaka možnost slediti Sabliču brez rezerv.

Strokovnjak Maštruko je na zahtevo obrambe izdelal še dve dopolnitvi svojega mnenja. In sicer iz prve dopolnitve z dne 24.11.2015 izhaja, da je opravil forenzično analizo Poročila o preiskavi z mnenjem NFL z dne 12.11.2015 (gre za mnenje NFL v zvezi z dodatno analizo jakne Bugatti). V točki 3 mnenja navaja, da za območja 3, 4, 5 in 6 (rokave) jakne ni mogoče povsem jasno ugotoviti za koliko GSR delcev je dokazana prisotnost na prednji in na zadnji strani. Navaja, da so na jakni ugotovljeni tudi eno komponentni delci, v nadaljevanju predstavi rezultate dveh eksperimentov Zuzanne Brožek-Mucha, iz katerih izhaja, da število GSR delcev, ki so nastali ob sproženju strela iz pištole, upada vzdolž rokava (na glavni obravnavi pojasni, da GSR delci na strelcu predvsem kontaminirajo pest s

katero drži strelna orožje, manjše je kontaminirana obleka v območju podlahti, še manjša je kontaminacija nadlahti ter prednjega in zadnjega dela jakne. Zato je mogoč zaključek, da pri obtoženčevi jakni Bugatti na kateri je prisotnost GSR delcev dokazana v približno enaki meri na sprednjem in zadnjem delu ter na levi in desni strani ne gre za značilno porazdelitev GSR delcev za streljanje iz strelnega orožja, temveč za pasivno kontaminacijo z GSR delci. To pomeni, da je bila jakna v prostoru, ki je bil kontaminiran z GSR delci na način, da so bili GSR delci prisotni v zraku in so se postopoma sedimentirali proti tlam, pri čemer so kontaminirali jakno. Teoretično ni mogoče izključiti niti kombinacijo aktivne in pasivne kontaminacije, vendar se Maštruko nagiba zgolj k pasivni kontaminaciji, ker je na rokavih jakne ugotovljena inverzna porazdelitev GSR delcev (torej več delcev na nadlahti kot podlahti), pri streljanju pa je pričakovana zvišana koncentracija GSR delcev na delih, ki so bližje strelnemu orožju (podlahti). Zadnja stran jakne Bugatti je bolj onesnažena z GSR delci kot sprednja stran, kar je obratno od pričakovane porazdelitve GSR delcev za osebe, ki naj bi streljale s strelnim orožjem. Enako je o tem izpovedal Maštruko zaslišan na glavni obravnavi ter ob tem tudi izrazil nestrinjanje z zaključki Sabliča, da je plašč Bugatti na hrbtu kontaminiran zaradi čepečega položaja z dvignjenimi rokami ob streljanju, ker iz poizkusov Brožek Mucha izhaja, da je domet GSR delcev majhen, približno 10 cm in je vseeno ali so roke v horizontalnem ali dvignjenem položaju. Sodišče ugotavlja, da se Maštrukovo izvajanje v tem delu popolnoma sklada z nemškimi forenziki, pa ga torej sprejema v celoti. Veliko večja je stopnja pričakovanja, da se je hrbet jakne kontaminiral na strelišču, ni pa nikakršne morfološke ali elementne razlike v komponentah delcev med tistimi na hrbtu jakne in tistimi na drugih delih te ter na Novičevem telesu. Zato je možnost sekundarne kontaminacije celotne jakne in kože povsem enakovredna možnosti primarnega nanosa ob streljanju v Jamnika.

Tudi strokovnjak Čeh je na zahtevo obrambe izdelal dopolnitev mnenja z dne 23.11.2015 in sicer v zvezi s Poročilom o preiskavi z mnenjem NFL z dne 12.11.2015, ki se nanaša na drugo vzorčenje jakne Bugatti. Čeh v mnenju navaja, da veliko število delcev na hrbtnem predelu zgoraj potrjuje, da obtoženi ni streljal oblečen v jakni, saj bi v primeru, da bi streljal, bilo število zaznanih delcev največje na območju podlakti, kot so pokazale nedavne raziskave Brožek Muche (pri tem se Čeh sklicuje na isti članek in eksperimente Brožek Muche kot Maštruko). Njena študija je pokazala, da je bilo število GSR delcev, ki so jih detektirali na oblačilu v predelu zgornjega dela hrbta, veliko manjše od števila delcev, ki so jih detektirali na spodnjem delu rokavov ali na zgornjem sprednjem delu. Iz tega sledi, da so bili GSR delci na rokavih in lasišču posledica kontaminacije iz predhodno na strelišču kontaminirane jakne. Sodišče izvajanjem Čeha sledi iz enakih razlogov, kot je pojasnjeno pri prejšnji točki obrazložitve.

Iz druge dopolnitve Maštrukovega mnenja z dne 30.11.2015 izhaja, da se je v tej dopolnitvi Maštruko opredelil do navedb Sabliča v dopolnitvi mnenja z dne 18.11.2015. Inel je na voljo zapisnik o ogledu kraja dejanja, skico kraja dejanja ter fotografije z ogleda. Pritrditi je navedbam Maštruka, da nastajanje GSR delcev poteka v skladu z določenimi fizikalnimi in kemijskimi zakonitostmi, zaradi česar obstaja reproducibilnost pojavov. V nadaljevanju Sabliču očita, da pogosto uporablja frazo „iz izkušenj je znan okvirni podatek“, „stroki so znani“, pri tem pa ne pove kaj je znano stroki, ne pove ali je sam ali so njegovi kolegi kdaj izvedli poskuse, nikoli se ne sklicuje na dokumente ENFSI ter na članke objavljene v strokovni literaturi, zato gre njegove trditve zavrniti. Sodišče ugotavlja vrsto nenatančnosti pri sklicevanju na vires ugotovitev in zaključkov, redko citira literaturo, strokovne članke, mnenja strokovnjakov z različnih področij ter tuje praktične izkušnje. Pravilno Maštruko navaja, da je razlika med zadrževanjem GSR delcev na rokali ter zadrževanjem GSR delcev na oblačilih, vsi GSR delci z rok odpadejo 3-7 ur po streljanju, delci s tkanine pa so bili na jakni Bugatti tudi novembra 2015 pri novem vzorčenju. Maštruko poudarja lasten status sodnega izvedenca za balistiko, mehanoskopijo, kemijsko-fizikalna izvedenstva in forenzično 3D rekonstrukcijo, da ima skupno 31 let delovne dobe, od tega je 20 let delal v Centru za kriminalistično izvedensko delo MUP Republike Hrvaške, 11 let kot neodvisni sodni izvedenec, skupno pa ima rešenih več kot 4.400 primerov, toda sodišče se na te obrobnosti ne ozira, mnenja se ocenjujejo sama po sebi ter so lahko pravilna tudi če oseba ni strokovno razvpita, lahko pa so napačna tudi če ima oseba vse možne titule in naslove formalne narave. Sodišče ugotavlja, da so izkušnje s področja GSR analiz zadostne, kar samo po sebi ne daje vnaprejšnje veljave izsledkom (kot tudi pri drugih strokovnjakih ne). Maštruko dalje navaja, da je podatke o možni večkratni kontaminaciji prevzel iz citiranih strokovnih nalog (člankov). Sodišče delno sledi Maštruku, da je Sablič „poln notranjih nasprotij“, vendar le, kolikor je to izrecno opredeljeno v sodni dokazni oceni. Tudi stališč Maštruka ne gre jemati za suho zlato; Ceket, Čeh, Maštruko in Sablič so vsi v neki meri podali pomembne aspekte v dokazovanju, obenem pa tudi podali vrsto spornih, vprašljivih ali napačnih ocen. Nikomur njih zato ni ponujena polna vera, stališča so soočena med seboj, s tujimi izvedenci in celoto dokazov, zaradi česar sodišče nikomur med njimi ni sledilo v celoti. Vse to je tudi dovolj temeljito obrazloženo po posamičnih strokovnih sklopih in vprašanjih. Glede točk 13-17 dopolnitve mnenja, ki se nanaša na krvne sledove, se je sodišče že opredelilo pri izvedenskem mnenju izvedenca Peschla, tu Maštruko docela ne sledi. Maštruko je povedal, da za pištolo Walter PP obstajajo dušilci (za podkrepitev svoje trditve je predložil tudi sliko pištole - priloga B220), saj je mogoče znotraj cevi narediti navoj in nato na ta navoj naviti dušilec. To sicer ni možno kupiti v prosti prodaji, se pa lahko kupi na črnem trgu. Enako velja tudi za madžarsko verzijo pištole Walter PP, model AP66 (slika v prilogi B221), ki je bil uporabljen glede na zaključke kolegov iz NFL. Tudi

na to pištolo se da na isti način montirati dušilec. Pojasnil je še, da če se iz take pištole strelja brez dušilca se sliši pok recimo kot močna petarda, z dušilcem pa je ta pok dosti manjši. Sam je v praksi videl več takšnih pištol. Sodišče sledi pojasnilom Maštruka v zvezi z dušilci za pištolo Walter PP ter za madžarsko verzijo te pištole, saj je enako izpovedal tudi izvedenec Manthei (o tem se je sodišče opredelilo že v točki 124 obrazložitve) pa tudi Michelu Stephanu je bil zasežen dušilec, pištola je imela nastavek za dušilec. A v spisu ni zanesljivih podatkov za oceno o morebitni rabi dušilca. Kakor koli razpršitev delcev po streljanju poteka v obeh primerih deloma ob zaklepu, večinoma pa naprej v smeri strelav, kar je bilo že pojasnjeno, kar pa nima ključnega vpliva za razsojo.

STROKOVNA PRIČA ESTER CEKET

Na glavni obravnavi dne 13.1.2016 je bila zaslišana priča Ester Ceket. Priča je zaposlena na NFL in je izdelala poročila o preiskavi z mnenjem NFL, ki se nanašajo na GSR delce. Glede izkušenj je po izobrazbi kemik, v forenzičnem laboratoriju je zaposlena 10 let. Na leto opravi okrog 70 strelskih preiskav kar pomeni, da analizira več sto tovrstnih vzorcev. Forenzični laboratoriji, tudi NFL, so člani Evropskega forenzičnega združenja forenzičnih strokovnjakov (ENFSI), se udeležujejo konferenc, se seznanjajo z novostmi in usmeritvami dela s področja. Sama je bila na takšnem srečanju novembra 2015. Vsakoletno opravljajo mednarodne teste (gre za test kjer sodelujejo forenzični laboratoriji iz več držav, test v iskanju in identifikaciji delčkov po streljanju). Na podlagi testa dobijo vsako leto nov certifikat. Vrednotenje rezultatov je v tem primeru izvedeno v skladu s priporočili Evropskega forenzičnega združenja. Delci streljanja se razvrščajo v skupine. V prvo skupino spadajo delci, ki zajamejo vse možne komponente, ki jih sicer najdemo v inicialki naboja. V naslednje skupine pa spadajo delci, ki zajamejo kombinacijo treh ali dveh elementov iz inicialke naboja. Pri streljanju nastanejo vse skupine delcev - ki vsebujejo vse komponente iz inicialke in ki vsebujejo kombinacije treh ali dveh elementov. Za delec, ki vsebuje vse komponente izraz karakterističen, kjer ima en ali dva elementa manj kot je v inicialki naboja izraz značilen. Ena komponentna delca ne štejejo ne med značilne ne med karakteristične delce. V konkretnem primeru je bila analizirana sestava preostanka iz tulca naboja tipa S&B 7,65 Br, so našli delce s sestavo antimon, barij, svinec, kositer. To se pravi, če najdejo delec, ki vsebuje vse te komponente ali pa antimon-barij-svinec ali pa antimon-barij-svinec-kositer te delce imenujejo karakteristične, ostale kombinacije pa značilne. Če najdejo v isti skupini delcev delec, ki vsebuje vse komponente iz inicialke naboja in delce, ki vsebuje tri ali pa dve komponenti iz naboja, vse skupaj, celo skupino delcev imenujejo karakteristični delci po streljanju iz razloga, ker pri streljanju nastanejo

vse kombinacije. Streljanje je naključen proces, naključno združevanje teh komponent v posamezne delce, nastanejo vse skupine delcev. Ne morejo nastati samo štiri ali pa tri komponentni delci, ampak nastane cela skupina delcev. Vsak strel je drugačen kljub temu, da uporabljamo isti naboj. Na obtožencu so najdeni delci z enako sestavo kot je v tulcu naboja, med elementi so podana tudi razmerja, vendar gre za naključen pojav. V nekem delcu imamo lahko večjo količino svinca, v drugem lahko samo sled svinca, ta razmerja niso določena, kakšen delež katerega elementa mora biti prisoten, ker gre za naključen pojav. Iz tega razloga tudi ne navajajo razmerij med elementi, ker niso pomembna. Vsi delci v konkretni zadevi so bili ocenjeni tudi glede na morfologijo. Ni namreč pomembna samo elementna sestava ampak tudi oblika/morfologija teh delcev. Oboje istočasno mora veljati in sestava in morfologija delcev. Šele takrat lahko uvrstimo delec kot delec, ki nastane pri streljanju. Podobne delce lahko od pravih delcev ločimo na podlagi morfologije in drugih elementov, ki se zraven pojavljajo. Veliko lastnosti je na podlagi katerih podobne delce ločimo od značilnih ali pa karakterističnih. Vedno je pomembna morfologija. Za vse delce, ki so omenjeni v poročilih NFL je bila ugotovljena tudi morfologija. Vsi delci so bili dvakrat analizirani, prvič avtomatsko drugič ročno. V NFL za preiskovanje vseh sledi uporabljajo mednarodno priznane forenzične metode. Število najdenih delcev v konkretnih analizah je podano s pomočjo lestvice: „malo, več, veliko“. Načeloma številčno rezultata ne podajajo, ker je število delcev naključen proces, vsakič nastane drugo število delcev. Tudi če bi večkrat streljali z istim orožjem z istim nabojem bi vsakič dobili drugačno število trdnih preostankov in posameznih skupin delcev. Enkrat nastane večje število dvokomponentnih delcev, drugič morda nastane večje število tri komponentnih delcev. Torej gre za naključen proces. So pa podatki shranjeni v računalniku na katerem poteka analiza, tako da natančno vedo kakšno število katerih delcev je nastalo, velikost, sestavo, morfologijo, fotografije. Poročilo NFL (ko je šlo za drugo vzorčenje jakne) je napisano v skladu s standardi, rezultat je vrednoten v skladu s standardi, vsak delec posebej pregledan glede na morfološke lastnosti. EDX spektrov ne podajajo v poročilo, jih pa hranijo na NFL. V zvezi s pripombami Maštruka z dne 30.11.2015 (gre za opozarjanje na težave pri analizi GSR delcev z oblačil - *charging effect*) je pojasnila, da težav pri analizi niso imeli, saj se vlakna niso prijela na lepilni disk. Ali se vlakna primejo na lepilni disk ali ne je namreč odvisno od tkanine, ki jo lepijo. To bolj velja za kakšne pletenine in težav s sliko ni bilo, analiza je bila narejena po protokolu. Vsak delec, ki je bil analiziran z avtomatsko analizo je bil nato preverjen tudi ročno, če bi bil slučajno isti delec analiziran dvakrat. V zvezi s pripombami Maštruka (*charging efektu* pri analizi GSR delcev na jakni in v žepih jakne) je pojasnila, da je z vrstičnim elektronskim mikroskopom z avtomatsko analizo skeniran cel vzorec, poleg delcev po streljanju so najdeni tudi drugi delci. Prav tako na vzorcih iz rok. Če nekdo uporabi strelno orožje, ima poleg delcev po strelu na rokah tudi druge nečistoče.

Program avtomatsko loči nečistoče od delcev po streljanju v skladu z nastavitvami, ki so za to analizo. Delce po streljanju pa potem ponovno še enkrat ročno pregledajo. Nečistoč pa ni bilo toliko, da bi bila analiza kakorkoli ovirana. GSR delci hitro odpadejo z rok, tudi če si rok ne umijemo. Koliko delcev po kolikem času ostane je odvisno od aktivnosti strelca po streljanju. Bolj kot smo aktivni, več delcev se izgublja. Nimajo pa v NFL nobenih navodil kakšen je maksimalni čas po streljanju do katerega se jemljejo vzorci. V zvezi z metodo lepljenja z lepljivimi diski z metodo potrdijo prisotnost delcev. Pri lepljenju se zajame določeno območje, lahko pa se zgodi, da je še kakšen delček ostal, saj ni možno zavarovati vseh delcev. Tudi na rokah se vzorči območje, kjer je največja verjetnost, da delce najdejo, so pa tudi izven tega območja. Neverjetno je, da bi vse delce zavarovali z območja palec, kazalec. Pri žepih so vzorčili notranjost žepa, kakšen material notranjosti žepa je bil se ni spomnila, prav tako ne ali so vzorčili tudi podlogo. Analizirani so bili delci, ki so se nalepili na površino. Pri rokavih jakne so vzorčili območje okrog in okrog rokava. Vsak delec je ocenjen glede na elementno sestavo in glede na morfologijo in če to dvoje ustreza, potem je delec opredeljen kot delec, ki nastane pri streljanju. V poročilih podatkov o morfologiji ne navajajo, ker imajo vsi delci, ki jih navedejo kot rezultat poročila o preiskavi ustrezno morfologijo. Je tudi povedala, da iz tulca vzamejo samo vzorec (z delom lepilnega diska sežejo s pinceto v notranjost tulca, kjer naključno zajamejo, kar se v tulcu nahaja), ki ga mora biti toliko, da lahko identificirajo vse možne prisotne elemente. V tulcu ne štejejo delcev temveč analizirajo določeno število delcev in določajo elementno sestavo. Navedejo pa delec, ki je najvišje po lestvici, se pravi tisti, ki vsebuje vse možne komponente kljub temu, da najdejo tudi dvokomponentne in tri komponentne. Element kositer je posebnost, ki jo najdemo pri strelivu S&B 7,65 Br in se nahaja kot neka folija, pregrada med inicialno kapico in naslednjim delom tulca in se nato združuje pri nastajanju delčkov z ostalimi komponentami iz inicialke. Če so delci najdeni na dveh objektih (npr. roke in plašč) in imajo enako elementno sestavo sklepajo, da izhajajo iz istega izvora. Če bi kdo streljal z istim strelivom kot je bilo uporabljeno v konkretnem kaznivem dejanju bi se na njem našli delci enake kemijske sestave. V zvezi s kontaminacijo je pojasnila, da je verjetnost prenosa večja za visoko kontaminirane predmete. Na vprašanje ali je možna kontaminacija, če bundo odložimo na polico znotraj strelišča, je povedala, da bi bila možna s tistim delom, kjer bi se podrgnili po polici. To da ostanejo delci (oblak dima) v zraku, je odvisno od tega v kakšnih okoliščinah je bilo streljano, ali je zaprt prostor ali ne ali je deževno ali piha. Sodišče v celoti sledi ugotovitvam in pojasnilom Ester Ceket ter njenim poročilom v zvezi z GSR delci, ki jih je izdelala. V prvi vrsti glede vzorčenja in načina analize, v delu, kjer podaja ocene pa ji ne gre slediti v popolnosti, nikakor ne v delu glede nujnosti primarnega in ne sekundarnega nanosa, o čemer je dovolj zapisanega.

BALISTIČNO IZVEDENSKO MNENJE - IZVEDENCEV GEBHART IN MANTHEI

Sodišče je v tem postopku angažiralo še enega izvedenca balistične stroke in sicer Bavarski deželni kriminalistični urad iz Münchna. Mnenje sta izdelala dr. Edith Gebhart, ki je po izobrazbi kemičarka ter Axel Manthei, ki je inženir za orožarsko tehniko. Iz pisnega izvedenskega mnenja je razvidno na katera vprašanja je odgovarjala Gebhartova na katera pa Manthei. Manthei je na prvi glavni obravnavi pojasnil, da je Gebhartova opravila analizo sledi (oddelek za mikro sledi), medtem ko je oceno izsledkov opravil sam (oddelek za balistiko). Ker je bil sprva na glavni obravnavi zaslišan izvedenec Manthei, kasneje pa Gebhartova so bila na zaslišanju Mantheiu postavljena tudi vprašanja, ki pravzaprav spadajo v področje izvedenke Gebhart, zato je sodišče v sodbi v zvezi z delom Gebhartove povzelo le njeno izpovedbo, ne pa tudi izpovedbe Mantheia, ki je pojasnjeval zaključke Gebhartove, saj je kot že pojasnjeno zgoraj Gebhartova opravila analizo sledi, zato je najbolj kompetentna za podajanje odgovorov na vprašanja o katerih se je izjasnila tudi v pisnem izvedenstvu. Gebhart je pojasnila, da od leta 2000 dela pri Bavarskem deželnem kriminalističnem uradu, od leta 2002 dela analizo ostankov po streljanju. Mesečno dobi do dva primera; primer je lahko preprost (npr. 2 ali 3 vzorci), lahko je veliko obsežnejši (npr. 40, 50 ali 100 vzorcev). Iz pisnega nemškega izvedenskega mnenja ter izpovedb izvedencev izhaja, da GSR delce razvrščajo v drugačne kategorije kot NFL - v 3 kategorije. V kategorijo A spadajo delci, ki v elementni sestavi karakteristično ustrezajo referenčnim delcem izstrelkov. V konkretnem primeru je referenčni/primerjalni material za GSR delce material iz tulca S&B, ki ga je Bavarski deželni kriminalistični urad ponovno analiziral in kot vodilne elemente iz materiala tulca ugotovil elemente antimon, barij, svinec, kositer. Glede na navedeno so v zvezi s tulcem prišli do enakih ugotovitev kot NFL. Torej v kategorijo A spadajo v konkretnem primeru delci, ki imajo v elementni sestavi vse štiri glavne elemente - antimon, barij, svinec in kositer. Delec kategorije A pomeni, da gre gotovo za ostanek po streljanju in da ustreza primerjalnemu materialu. V kategorijo B spadajo delci, ki zgolj na podrejen način ustrezajo primerjalnemu materialu, so pa tudi to ostanki po streljanju, to pomeni razredov svinec-barij-kositer, svinec-antimon-kositer, svinec-barij-antimon. Delec kategorije B lahko vedno izvira iz drugega vira ostankov po streljanju ne more pa izključiti izvora iz ostanka po streljanju. Ob tem je pojasnila, da tudi pri delcu kategorije A ne more z gotovostjo trditi, da izvira iz tega tulca, možno je tudi da izvira iz drugega tulca ali streliva glede na dejstvo, da je strelivo masovni proizvod in ni mogoče 100 % pripisovanje določenemu strelivu. V kategorijo C spadajo delci, ki se lahko pojavljajo kot ostanki po streljanju, vendar pa so možni tudi drugi mehanizmi nastajanja. V zvezi z obravnavanim primerom gre npr. za delec svinec-kositer. Gebhartova je pojasnila, da ko analizira vzorec, si ogleda celotno populacijo in če najde delce kategorije A ali B,

lahko tudi delce kategorije C ocenjuje višje kot če bi bili podani le delci kategorije C. Sodišče ugotavlja, da gre pri poročilih NFL in izpovedbi priče Ceket v primerjavi z nemškim izvedenskim mnenjem zgolj za drugačno uporabo terminologije in je mogoče potegniti vzporednico med kategorijo A ter izrazom karakteristični delec (torej v konkretnem primeru delec z vsemi štirimi elementi) ter kategorijama B in C ter izrazom indikativni oz. značilni delec (torej v konkretnem primeru delci z dvema ali tremi elementi). Navedla je, da slovensko mnenje ni v nasprotju z njihovim mnenjem, ker se ona z oznako karakteristično nanaša na to, kar je v primerjalnem materialu. Enako kot je to pojasnila Ceketova je tudi v nemškem izvedenskem mnenju navedeno (enako je pojasnila na glavni obravnavi), da ob samem strelu ne nastanejo samo delci najvišjih kategorij (A in B) temveč verjetno nastane celo več ostankov nižje kategorije C. Iz nemškega izvedenskega mnenja izhaja še, da je elementna sestava GSR delcev določena s setom vžiga v tulcu naboja kot tudi z drugimi materiali iz streliva in orožja kar so lahko npr. material tulca, krogle, sestavnih delov orožja (cevi, cilindra) kot tudi površinskega oprijema na in v orožju (npr. *memory effect* - spominski učinek, ko gre za ostanke predhodno izstreljenega streliva). V materialu tulca S&B so določeni vodilni 4 elementi: antimon, barij, svinec in kositer. Tulec iz kraja dejanja je izdelan iz medenine (zlitine bakra in cinka). Prav tako je iz medenine sestavljena površina projektila. Sellier Bellot je v elementni sestavi s kositrom. Odgovora o pogostosti kemijskih elementov v večini tipov znamk streliva ni mogoče dati, vendar so v konkretnem primeru prisotni štirje klasični elementi, ki se pojavljajo v številnih nabojih. Za strelivo Sellier Bellot je kositer tipičen, obstaja pa tudi vrsta streliva Sellier Bellot, ki ne vsebuje vseh teh štirih elementov. Ne bi pa rekla, da sestava antimon-barij-svinec-kositer vedno predstavlja strelivo Sellier & Bellot. Tudi Manthei je pojasnil, da je strelivo S&B eno od pogostejših. Poleg antimona, barija, svinca in kositra se v nabojih lahko najdejo tudi bor, aluminij, baker, cink, kositer, nikelj... Nemci so poleg tulca ponovno analizirali še vzorce vzete iz las in rok. Gebhartova je pojasnila, da so bili na vsaki roki najdeni po 4 delci, ki so razvrščeni v kategorijo B. In sicer na levi roki en delec s sestavo svinec-barij-antimon in 3 delci svinec-kositer-antimon, vendar z zelo nizko vsebnostjo svinca. Na desni roki so bili najdeni prav tako štirje delci z enako sestavo kot na levi roki. En delec na rokah je bil velik 1-2 mikrona, en 1 mikron, en manjši od 1 mikrona. Na vzorcih las so najdeni 3 delci, eden z vsemi štirimi elementi, vendar z zelo nizko vsebnostjo antimona (kategorija B), en delec s sestavo barij-svinec-kositer (kategorija B) in en delec s sestavo antimon-svinec (kategorija C). En delec na lasih je bil velik 1 do 1,5 mikrona. Ko ji je bilo predočeno, da je slovenski NFL na lasih našel 2 delca, eden od teh delcev pa je bil sestavljen iz vseh štirih elementov se pravi antimona, barija, svinca in kositra, kar bi po njihovi kategorizaciji spadalo v kategorijo A je pojasnila, da je tudi sama ugotovila, da en najdeni delec na lasih vsebuje vse štiri elemente, vendar ga je kljub temu iz previdnosti

uvrstila v kategorijo B iz razloga drugačnega razmerja med elementi v razmerju antimona in kositra. V primerjalnem materialu je bila namreč udeležba (delež) antimona znatno višja kot na delcu, najdenem na laseh in gre gotovo za mejni primer, se je pa iz previdnosti odločila, da tak delec uvrsti v kategorijo B. Ne more izključiti, ne glede na to ali gre za delec kategorije A ali B, da bi lahko izvirali iz primerjalnega materiala, vendar glede teh šteje, da so možen vir tudi druga streljanja. V slednji izjavi je potrdila prej povedano, glede osnovnega ni bila v nikakršnem dvomu. Temeljno vprašanje je, ali so ostanki po streljanju, ki so pri obdolženemu bili najdeni na rokah in na laseh izvirali iz konkretnega streljanja, ali iz kontaminacije z jakne, ki jo je imel s seboj na strelišču. Ostanki, ki so jih našli na tulcu in projektilu, ki so jih imeli zaradi primerjave in ostanki po streljanju, ki so bili najdeni pri obdolženem sovpadajo vsaj toliko, da ne more izključiti, da ostanki, ki so bili najdeni pri obdolženem, ne izvirajo iz očitanege dejanja. So združljivi tako z domnevo, da izvirajo iz tega dogodka streljanja, kot tudi, da izvirajo iz kontaminacije z jakno. Poudari pomembnost najdbe tombaka. S tombak označuje zlitino z visoko vsebnostjo bakra. Pri municiji s kraja dejanja niso imeli delca tombak, imeli so zlitino z nekoliko nižjo prisotnostjo bakra. Seveda bi bilo možno, da se pri streljanju z drgnjenjem zlitine sestava zlitine spremeni. V primeru, ko imajo tombak pri ostankih pri streljanju ostanejo delci tombak in ne toliko delci z nižjo prisotnostjo bakra. Če je v primerjalnem strelivu in strelivu s kraja dejanja zlitina, potem je pričakovati, da je tudi pri sledovih velika udeležba zlitine. Analizirali so strelivo s kraja dejanja, tam je samo zlitina in delci z bakrom in cinkom. Pri obdolženem ugotavlja mesing, toda tudi tombak. To je eden od razlogov zakaj ne more izključiti, da bi ti delci prihajali iz jakne. Pogosto pride pri analizah streliva Sellier Bellot, da so sestavljeni iz svinca, barija, antimona in kositra. Iz lastnega dela ugotavlja, da ta sestava izhaja tudi iz streliva drugih proizvajalcev. Zaradi tega ne more narediti tega obratnega sklepa, da bi iz sestave sklepala na proizvajalca streliva. Po eni strani zaradi zlitine in tombaka prej ne gre za strelivo s kraja dejanja in ostanke po streljanju iz primerjalnega materiala, ki so nastali ob streljanju. Vsebujejo delce, ki imajo večji delež antimona kot kositra (misli na vrhove v analizi spektra), torej razmerje med antimonom in kositrom, v primerjalnem materialu najdemo veliko število delcev z visokim deležem antimona, tega pri obdolženem ne najdemo. Mimo dejstva, da pri obdolženem ni delcev s štirimi elementi, torej imajo en delec, ki vsebuje malo antimona in tega v primerjalnem materialu pač ni. Sicer imajo pri ostankih po streljanju tri delce z elementi svinec, barij, antimon, tam manjka kositer, ki v primerjalnem materialu je in zaradi tega ni tako visoko po verjetnosti uvrstila, čeprav tega ne more izključiti. Slovenske dokumente pozna, ima jih na zapisniku, vse podatke slovenskega laboratorija, še enkrat so jih ocenili in opravili lastno oceno. Videla je, da se določeni delci z vsebnostjo antimona ali delca, ki vsebujejo antimon in kositer, kjer je obratno stanje od tistega, ki ga je pravkar opisala, toda pri teh delci manjkajo drugi

elementi. V primerjavi ima štiri elemente in če niso vsi elementi v enem delcu, potem je vedno manj gotovo, da bi ga lahko pripisali določenemu strelivu in pretežni delci, ki imajo vsaj tri elemente, gre za to, da razmerje antimona in kositra ni enako kot v primerjalnem strelivu, in na jakni se prav tako nahaja vse mogoče, zaradi česar reče, da izhaja iz tega, da izvira iz več virov, torej iz več streljanj. Ponovno poudari ključno, da je bilo zelo malo antimona, vsi štirje elementi so bili prisotni vendar zelo malo antimona, kar odmika zaključek stran od verjetnosti, da so na koži in laseh našli sestavo, ki nujno izvira iz uporabljenega tulca Sellier-belot. Torej samo, če govorimo o antimonu in kositru je v primerjavi materialov izstopalo, da je bil podan visok delež antimona. Torej, če že potem mora narediti razlikovanje, razlikuje po tem. Če v primerjalnem materialu ugotovi, da ima veliko pogostejše eno razmerje, potem hoče tudi v sledi imeti tako razmerje. In če potem značilnosti v sledi ni ne more biti gotova. Torej razmerje dveh kovin, ki je na kraju streljanja različno od najdbe na obdolžencu, ovrže gotovost zaključka, da gre za identičnost sestave tulca in sledi na Noviču. Za metode, ki jih je Ceketova uporabila, izvedenka pojasni, da se nikjer ne uporabljajo, da v praksi niso znane; ni ji znana metoda, s katero bi bilo mogoče določen delec pripisati določenemu tulcu. Torej, če da en tulec pa vse ostale sledove, spektre ne more zanesljivo reči, da je vse to iz tega tulca. Lahko reče le, da je to z določeno tezo združljivo ali ni združljivo. Sodišče ugotavlja, da primerjava pokaže, da sta slovenski NFL (2 delca) ter Bavarski deželni kriminalistični urad (3 delci) ugotovila drugačno število GSR delcev na laseh, oba sta na laseh našla en delec z vsemi štirimi elementi je pa nemška izvedenka štiri komponentni delec iz las klasificirala v kategorijo B. Število najdenih GSR delcev na rokah se razlikuje, vendar so oboji našli na rokah tri ali dvo komponentne delce, sestavljene iz enakih štirih kovin. Pri analizi vzorcev z las in glave so Nemci ugotovili enake delce kot slovenski laboratorij, zato vzorcev vzetih iz jakne niso ponovno analizirali, temveč so zgolj ponovno pregledali spektre slovenskega laboratorija. Sodišče ugotavlja, da gre med ugotovitvami Ceketove in Gebhartove v zvezi z analizo GSR delcev na rokah in laseh za bistvene razlike, saj Nemci ne izključujejo možnosti, da predmetni sledovi odražajo neko drugo strelivo ter da teh sledov ne gre zanesljivo povezovati s krajem dejanja in zaseženim tulcem. Pri obeh analizah je najdeno majhno število delcev na rokah in laseh, vsi ti delci so bili sestavljeni iz kombinacije štirih elementov, na rokah je šlo za dvo in tro komponentne delce, oboji pa so na laseh našli tudi en kompleksnejši delec, katerega po Gebhartovi ni možno zanesljivo povezati s strelivom Sellier bellot. Jakne niso ponovno analizirali, prejeli so elektronske podatke iz slovenskega laboratorija, jih na novo klasificirali skladno z njihovo klasifikacijo s pomočjo analitičnega softwearja. Najprej je torej sistem klasificiral delce na novo, nato so z delcev, ki jih je sistem zaznal, opravili preveritve in si ponovno ogledali delce in spektre, če so delci pravilno uvrščeni v razrede. Možno je, da se procentno preveri elementne sestave, se pravi

koliko enega elementa je vsebovano v delcih in koliko drugega. Iz pisnega izvedenskega mnenja izhaja, da so bili najdeni trije delci kategorije A (na levi in desni nadlahti ter na predelu ramena), 69 delcev kategorije B (na vseh predelih jakne razen v levem žepu) ter 198 delcev kategorije C (na vseh predelih jakne). Številnost delcev izstrelkov na jakni v veliki meri utruje tezo, da ti delci izvirajo iz različnih virov sledi izstrelkov (vrst streliva), in ne iz streliva kaznivega dejanja. Izvedenka je ta ključni zaključek podrobno obrazložila na slednji glavni obravnavi. Pojasnila je, da si je v tem primeru ponovno ogledala razmerje med antimonom in kositrom v primerjalnem materialu ter razmerje med antimonom in kositrom iz najdenih delcev, potem je njena odločitev, ali delec pristane v kategoriji A ali B. Na jakni so našli veliko delcev s sestavo svinec-barij-antimon (ti delci so tudi najpogostejši, ki se pojavljajo pri njihovem delu s primeri), glede na primerjalni material pa bi v pretežnem delu delcev pričakovala kositer. V primerjalnem materialu so ugotovili znatno udeležbo antimona, tega pa pogosto pogreša pri materialu, ki izvira iz sledov. Poleg tega so na jakni poleg delcev iz zlitine kot so bili najdeni v strelivu s kraja dejanja, našli tudi delce zlitin z visoko udeležbo bakra. To je pomembno iz razloga, ker delci s kraja dejanja vsebujejo tako material iz tulca kot iz izstrelka; tam je šlo za normalno zlitino bakra in cinka in ne za zlitino s povišano udeležbo bakra. Zlitina z visoko udeležbo bakra se imenuje tombak. Takšni delci tombaka (torej s povišanim deležem bakra) so bili najdeni na jakni. Glede na to, da v strelivu s kraja dejanja ni zaznan tombak, morajo ti delci izvirati iz drugega vira orožja. Glede na vse navedeno je izvedenka mnenja, da populacija delcev po streljanju na jakni izvira iz različnih virov streljanja, ne le iz enega. Material iz sledov izvira iz primerjalnega materialatulca, toda večina delcev ne sovпада dobro. Na razpolago ni velike populacije delcev. Ker bi lahko rekla, da v taki populaciji pričakuje delce, ki imajo vse štiri elemente in visoko udeležbo antimona. Pri obtožencu ima samo malo delcev, kar otežuje izjavo. Na jakni ima malo več delcev, ki so iz materiala, ki gotovo ne izvira s kraja kaznivega dejanja, zato mora domnevati, da izvira iz več virov ostankov po streljanju. Delci, ki gotovo ne izvirajo iz tulca najdenega na kraju kaznivega dejanja so delci tombak. Za delce antimon, barij, svinec pa ni gotova, zgolj domneva, da izvirajo tudi iz drugih virov, ker je prepričana da delci tombak izvirajo iz drugih virov in vedno opazuje celotno populacijo. Izvedenka je še glede treh delčkov kategorije A na jakni povedala, da ustrezajo vzorcu iz tulca. Ni pa mogoče (to velja tudi za te tri delce kategorije A) z nobeno metodo določen delec pripisati točno določenemu tulcu. Ker niso imeli na razpolago orožja ne more izključiti, da bi bili lahko delci na jakni posledica *memory effecta*. Teoretično bi bili lahko delci na jakni, ki izvirajo iz različnih vrst streliva, produkt *memory effecta* (da populacija delcev izvira iz prej izstreljenega streliva iz orožja kaznivega dejanja, torej pred kaznivim dejanjem). Vendar pa gotove izjave o tem ne more podati, ker orožje iz katerega je bilo streljano ni najdeno, mora delati s tem kar ima, imela je tulec in izstrelke. Izvedenka je še

enkrat poudarila, da delci kategorije A lahko izhajajo iz streliva iz kraja dejanja in drugi teoretično prav tako, če pa opazuje celotno populacijo, potem vidi tudi delce, ki izvirajo iz drugih virov kot pa iz streliva s kraja dejanja. Delcev z drugo sestavo glede bakra in cinka (torej tombak) prav gotovo ne bi pripisala strelivu s kraja dejanja. Ob tem je pojasnila, da se delec najden na roki žrtve da zelo dobro uporabiti za primerjavo, na roki žrtve so bili vsi elementi antimon, barij, svinec in kositer, vsebnost antimona je visoka in ima tudi baker in cink v konstelaciji zlitine in ne tombak. Dopušča možnost, da so delci na plašču posledica kontaminacije na strelišču. Prvič iz razloga, ker se vedno znova pojavljajo številne študije v literaturi, ki se nanašajo na sposobnost ohranjanja ali prenašanja delcev na predmete ali na oblačila. Te študije se sicer nanašajo na krajša časovna obdobja (na ure ali na dneve) in ne na daljša (kot so meseci, leta); študije pravijo, da število delcev s časom eksponentno pada. Podobno velja za roke in tkanino, na oblačilih delci držijo dlje kot na rokah. Opisala je lastni eksperiment, ko je rokovala z orožjem, vendar ni streljala. Odvzeli so ji vzorce, nato si je umila roke, nakar so ji vzorce odvzeli ponovno. Na vzorcu po kontaminaciji in pred umivanjem so našli skoraj 100 delcev, po umivanju pa je bilo manj kot 5 delcev. To kaže na to, da je vse odvisno od tega kaj človek počne. Tudi na oblačilih se lahko na podlagi vsakdanjih dejavnosti delci izgubijo, lahko se prenašajo z leve na desno ali v žepe, iz žepov, se izgubijo; možno je, da se nekdo na površinah, ki so kontaminirane kontaminira ponovno. Drugi razlog, da dopušča možnost kontaminacije je, da obtoženčeva jakna (ki si jo je ogledala pod mikroskopom) predstavlja dober nosilec sledi in zato ne more izključiti, da tudi čez daljše časovno obdobje ostanejo delci ohranjeni. Ker pa ji ni znana začetna kontaminacija jakne je negotova, torej koliko je mogoče še po enem letu najti in kako pogosto je bila nošena. To je zelo negotovo, vendar ne more izključiti. Izvedenka je poudarila, da je možno oboje, torej, da delci na jakni izvirajo iz kontaminacije ali da delci izvirajo iz kaznivega dejanja. Kljub temu, da nemški laboratorij ni opravil ponovne analize jakne temveč zgolj ponovno oceno in razvrstitev že obstoječih spektrov in podatkov sodišče ugotavlja, da primerjava podatkov obeh laboratorijev pokaže, da tudi pri jakni (tako kot pri vzorcih vzeti z rok in las) prihaja do razlik v številu najdenih delcev na posameznih delih (npr. na desni nadlahti so Nemci našli 66 delcev, NFL pa 64 delcev). Izvedenka Gebhart je pojasnila, da do razlik lahko pride zaradi nastavitvev na napravah, ker so sami iskali delce v velikosti do 0,8 mikrona, slovenski laboratorij pa od 0,4 mikrona, lahko se tudi pri ponovni kontroli en delec prestavi iz ene kategorije v drugo. Vendar razlike ne vplivajo na končni rezultat. Glede na takšno pojasnilo izvedenke sodišče ugotavlja, da zgolj minimalne razlike v številu najdenih delcev niso zelo bistvene, glede pojasnil Gebhartove v zvezi z najdbo tombaka in delcev, ki nimajo visoke udeležbe antimona in ostalo, kar omogoča realno sklepanje na sekundarno kontaminacijo ji sodišče sledi v polni meri, še posebej izhajajoč iz dejstva, da ni zaseženo strelno orožje, kar je otežilo zanesljive ugotovitve, kar pa nikakor ne

more biti v škodo Noviču. Sodišče ne more izključiti možnosti kontaminacije na policijski postaji, kjer je Novič prebil nekaj časa, tam je hranjeno tudi strelno orožje, možnost padanja sledov na mize in pohištvo ni zanemarljiva. To je v polni meri identično z ugotovitvami znanstvenikov v FBI, da manj kot 20 delcev ne omogoča sklepanja na kar koli. Nejasnosti, ki so posledica odsotnosti pištole gredejo Noviču v prid pa šteje, da je sekundarna kontaminacija docela enako možna kot primarna, nič več in nič manj. Gebhartova je potrdila izpovedbo Ceketove v delu, da je streljanje naključen proces, zato nastanejo vse kombinacije delcev (A, B in C). Enako je povedal tudi Manthei. Prav tako je Gebhartova potrdila navedbe Ceketove v delu, da imamo lahko v nekem delcu iz razloga, ker je streljanje naključen proces, večjo količino svinca, v drugem pa samo sled svinca in zato ta razmerja niso določena. Enako kot Ceketova je povedala, da starosti delca ni mogoče določiti ter da pripisovanje delcev streljanja točno določenemu tulcu ni mogoče. Obe sta enako povedali, da je pomembna elementna sestava delca in morfologija (Gebhartova je pojasnila, da je morfologija podrejene narave, v prvi vrsti je pomembna elementna sestava). Ceketova je pojasnila, da potrjuje en sam štiri komponentni delec na laseh. Koncentracije posameznih elementov v delcu so namreč lahko zelo različne in tudi če je prisotna manjša količina kakšnega elementa je bila ta še vedno zadostna za potrditev vseh štirih elementov. Glede delcev na jakni pa je nekoliko drugače; delci, ki so bili najdeni lahko nastanejo iz istovrstnega tulca naboja kot je bil najden na kraju dogodka ali pa iz drugih vrst tulcev, ki imajo enake komponente v inercialni naboji, da lahko takšni delci nastanejo. Svoje prvotno nepomirljivo izhodišče, da so na rokah sledovi kot v tulcu s kraja dejanja je torej korigirala v bistvenem, ga prilagodila Gebhartovi. V zvezi z dodatnimi elementi (baker, cink, žveplo, klor, kalcij) je povedala, da so ti elementi naštetih tudi v ENFSI priporočilu in lahko izhajajo iz materiala tulca, materiala krogle, plašča krogle, delov orožja. Baker in cink, ki se pojavljata ko odvezamo vzorec iz tulca za primerjavo poleg glavnih elementov antimon, barij, svinec, kositer izhajata po njenem iz materiala tulca, lahko pa najdemo tudi delec, ki vsebuje samo en element, recimo baker. In prav take delce lahko najdemo na vzorcih zavarovanih iz obtoženega rok in oblek. V zvezi z razmerji med elementi je povedala, da je lahko različna, ker je nastanek delcev naključen proces, ni možno napovedati koliko procentov nekega elementa naj bi se nahajalo v nekem delcu. Poleg tega tudi z analizo z vrstičnim elektronskim mikroskopom težko natančno določimo, koliko se nahaja nekega elementa v procentih. Če bi želeli natančno izmeriti, potrebujemo ravno, polirano, očiščeno površino, kar pa seveda na delcih po streljanju v velikosti mikrona ni možno. Material tulca je iz zlitine bakra in cinka, prav tako tudi plašč krogle. Baker in cink se lahko pojavljata v delcih, ki nastanejo pri streljanju poleg glavnih elementov. Tombak je material, ki ima določeno razmerje bakra in cinka, bakra mora biti več kot 80 %. Po Ceketovi se lahko elementi iz materiala tulca ali plašča krogle naključno združijo v nek delček, v nekem

razmerju, ki pa se ga ne da točno kvantitativno izmeriti, lahko samo potrdimo oba elementa, enega ali nobenega. Na vprašanje ali je tudi NFL na plašču ugotovil tombak delce je povedala, da je ponovno pregledala določeno število spektrov, na nekaterih spektrih ni nobenih dodatnih elementov, samo različne kombinacije antimona, barija, svinca in kositra, na nekaterih spektrih pa so poleg glavnih elementov tudi kakšni drugi elementi, ki lahko izhajajo iz plašča kroglice, iz same kroglice, iz smodniške polnitve, iz orožja, tako da nekateri delci imajo tudi žveplo, baker, cink. Vsi ti dodatni elementi so tudi naštet v ENFSI priporočilu. Na vprašanje ali je tudi NFL ugotovil, da tombak ni podan pri strelivu iz kraja kaznivega dejanja je povedala, da material tulca (ne delce iz tulca) niso ponovno analizirali, ker gre za znano strelivo, vedo da je iz zlitine bakra in cinka. Ko je vzela vzorec iz tulca naboja je potrdila delec, ki je vseboval tako baker in cink, drugi delec pa je vseboval samo baker, tako da so možne različne kombinacije. Ceketova torej tudi v tem bistvenem delu pritrdi Gebhartovi, na ta način relativizira lastno togo izhodišče, da izvirajo vse sledi na Noviču iz kraja dejanja. Gebhartova je soglašala s Ceketovo glede kvantitativne analize (da se ne da natančno izmeriti ter da gre pri streljanju za naključno združevanje primerov). Ker je bilo v tem primeru tako malo materiala sledi so to tudi izračunali. Ponavadi si ogledajo višine vrhov v spektru in imajo potem standarde glede tega ali določen element znatno prihaja v ospredje ali malo ter v katerem razmerju prihajajo v ospredje elementi. Glede 20 ali 30 elementov iz tulca so izračunali elementno sestavo, računsko se je pri vseh delcih pojavljal kositer, samo pri enem ali dveh delcih ga ni bilo, kar je tudi razlog, da bi pri tem strelivu kositer pričakovala v delcih. Prepričljivo je opisala preizkus, ko je šlo za neizstreljeni naboj, ki je imel tulec iz zlitine ter svinčeni izdelek s tombak plaščem. Ta naboj so držali v roki, ga odložili in nato odvzeli vzorce. V tem primeru je na roki našla delce iz zlitine, populacijo delcev tipa tombak in svinec iz izstrelka. Mogoče je, da pri določenem streljanju kar zadeva razmerje med bakrom in cinkom nastanejo vse mogoče kombinacije, toda ravnanje s strelivom, ki vsebuje tombak povzroči tudi delce z ustrezno elementno sestavo, kar zazna ob ogledu populacije na jakni. Zaradi tega tudi zaključek, da gre tudi za drugo municijo poleg municije s kraja dejanja. Glede na dejstvo, da sta bila v oškodovanca ustreljena dva naboja, najden pa je bil samo en tulec ter na vprašanje ali bi bil pri dveh nabojih streliva Sellier Bellot kakršno je bilo uporabljeno v konkretnem primeru pri analizi dveh tulcev kositer v obeh primerih podan v pretežnem delu ali je to odvisno od tulca do tulca je pojasnila, da bi bilo lahko različno. Glede drugega tulca ne more dati izjave, lahko pa bi bilo drugače. Ponovno zaslišana v ponovljenem sojenju je podčrtala slabosti metode analiz NFL, ki jih razen njih ne uporablja nihče, kar se je odrazilo na razlago rezultatov. Sodišče glede na dolgoletne izkušnje Gebhartove in notranji logičnosti ugotovitev njenemu mnenju sledi v celoti, prepričljivo ga je pojasnila na glavni obravnavi. Ugotovitve Gebhartove se v zvezi z analizo GSR delcev na rokah in laseh v bistvenem

razlikujejo od ugotovitev Ceketove. Razlike se nanašajo na oceno spektrov in podatkov v zvezi z vzorci iz jakne Bugatti; ker je Gebhartova opravila kvantitativno oceno spektrov in podatkov (takšne ocene Ceketova ni opravila), torej je ocenjevala tudi razmerje med najdenimi elementi (kakšno je razmerje oziroma delež antimona, barija, svinca in kositra ter v nadaljevanju razmerje med bakrom in cinkom) je popolnoma jasno, da so njeni sklepi bolj znanstveno dognani, temeljitejši. Vsi njeni sklepi pa enotno kažejo na oceno, da Noviča ni možno povezati s krajem dejanja, tako kot tudi ni možno izključiti, da je bil strelec.

Popolnoma enako Manthei, kar je že bilo in nadalje bo pojasnjeno. Manthei je na zaslišanju na prvi glavni obravnavi povedal, da je 29 let izvedenec za orožje v Bavarskem deželnem kriminalističnem uradu, pred tem je bil 6 let konstruktor pri proizvajalcu orožja, še pred tem se je 5 let tudi učil balistike in orožarske tehnike v Verlachu in je v tistem času obdelal več kaznivih dejanj tega tipa po celem svetu. V pisnem mnenju je pojasnil, da večji delci za razliko od manjših delcev prej odpadejo s površine. V konkretnem primeru je med časom storitve kaznivega dejanja in prvega vzorčenja rok minilo približno 23 ur, v tem času pa obstaja pri živih ljudeh možnost raznolikih sprememb obstoja dokaza na rokah. Sledi streljanja je mogoče odstraniti z običajnimi dejavnostmi v vsakdanjem življenju, še posebej s čiščenjem. Po drugi strani lahko v tem obdobju sledi streljanja tudi pridejo na roke, na primer v stiku z oboroženimi policisti, pri prevozu v policijskem vozilu, pri čakanju v uradnih prostorih ali pri stiku s površinami, na katerih so sledi streljanja. K temu spadajo tudi oblačila na katerih so sledi streljanja oziroma notranji žepi. Od odvzema vzorca sledi streljanja po tako dolgem času in brez nadzora kontaminacije oz. čiščenja ni mogoče pričakovati obremenilnih informacij glede prisotnosti sledi streljanja v času storitve kaznivega dejanja. Enako je izvedenec pojasnil tudi zaslišan na glavni obravnavi ter dodal, da so delci streljanja zelo majhni in se dajo prenašati na zelo lahek način. Kontaminacije ni mogoče izključiti na nobenem delu telesa, zlasti ne na rokah, enako velja za lase, ko enkrat z roko sežemo v lase, imamo možnost da naneseemo te delce. Vendar sta v času 23 ur možni obe varianti, tako nanosa (torej kontaminacija) kot tudi izpiranja (delce lahko v roku 23 ur izperemo z umivanjem rok ali s tuširanjem). Če bi streljal včeraj, bi imel na sebi malo delcev, ker bi jih preprosto odstranil z umivanjem ali pa v primeru, če bi imel pri streljanju na rokah rokavice. Obstajajo raziskave iz katerih izhaja, da pri normalnem pisarniškem delu po 4 ali 8 urah brez posebnih ravnanj na rokah ostane le še 10 % delcev, vendar pa je potrebno tudi upoštevati, da ostanki streljanja s časom ne propadejo. Na vprašanje kakšna je verjetnost, da se na rokah najde kaj GSR delcev v primeru, da si po streljanju roke umijemo, je izvedenec odgovoril, da na to vprašanje ni mogoče podati jasnega odgovora, odvisno od tega kako dobro si človek roke umije in kako močno so roke kontaminirane z ostanki streljanja. Glede obdobja ohranitve sledi delcev streljanja na oblačilih po mnenju

izvedenca Mantheia ni mogoče podati zanesljivega odgovora. Številni parametri kot so material jakne, intenzivnost ostankov streljanja, lokacija nanosov ostankov (znotraj/zunaj), čiščenje in zlasti neznan način ravnanja z jakno v zadevnem obdobju ne omogočajo dovolj natančnega odgovora. V zavarovanih območjih jakne (npr. v notranjih žepih) se delci streljanja ohranijo nedvomno dlje kot na zunanjih površinah, ki so izpostavljene vplivom okolja. Vendar tudi tukaj vnesena količina delcev streljanja in ravnanje z jakno (pogostost nošenja itd.) ne vodi k razumljivemu vplivu. Iz njihovih obdelanih primerov je znano, da so bili npr. na stropu sobe tudi po več kot enem letu ugotovljeni ostanki streljanja s šibrovko. V drugem primeru je bilo na kosu pohištva ugotovljeno veliko ostankov nanosov svinca po več kot 15 letih. Noben od teh dveh primerov ni povezan z oblačili, vendar kažeta, da anorganski ostanki streljanja (npr. svinec, medenina, drugi delci izstrelkov) v daljšem časovnem obdobju ne izginejo. Glede trajanja ohranitve delcev streljanja na oblačilu po mnenju izvedenca v predmetnem primeru ni mogoče pridobiti zanesljivih informacij in ni mogoče podati izjav glede soodvisnosti s kaznivim dejanjem. Na glavni obravnavi je v zvezi s tem izvedenec še pojasnil, da ne pozna eksperimentov v zvezi z odpadanjem delcev z oblačil. Je pa zelo težko reči karkoli glede jakne glede na to, da ne poznamo njenega izvornega stanja in nadaljnjega ravnanja z jakno. Sam dopušča možnost, da bi bili na jakni delci streljanja tudi še po enem letu in kljub temu, da je bila nošena. Pojasnil je tudi, da ostanejo delci najdlje v žepih, vendar je tudi to samo domneva, ker lahko z rokami seže v žepe in na ta način prenaša kaj navzven. Prav tako je povedal, da se lahko delci iz jakne z zlaganjem prenesejo iz enega dela jakne na drugega, npr. če se je jakna zložila na običajen način, ne da bi bil sprednji prsni del zaščiten pred rokavi, se lahko s tem delce brez nadaljnjega prenaša. Vseh delcev, ki so na rokavu, se na ta način ne bo preneslo na prsni del, temveč samo en del. Izvedenec nadalje v pisnem mnenju navaja, da oseba kratkoceveno orožje pri streljanju običajno drži z eno ali obema rokama. Strel ostanke strela iz območja ustja, okna izmeta in morebitnih drugih odprtih orožja iztiska z različno intenzivnostjo, ki je nedvomno merodajna za vprašanje ali in če da, v kolikšni meri se pojavlja možen nanos ostankov strela. Orožju so praviloma najbližje rokavi, vendar se lahko ostanki streljanja v odvisnosti od držanja orožja (npr. ob prerivanju) zlahka znajdejo tudi na drugih delih jakne. Drug vir delcev streljanja je orožje, na katerem so delci. Če je pospravljeno v enega od žepov oziroma za pas na sprednjem, zadnjem ali stranskem delu hlač, se lahko ostanki streljanja nanesejo na najrazličnejša mesta. Enako velja tudi za porabljene dele streliva (npr. tulci, naboji), ki so npr. pospravljeni v žepu. Delci streljanja lahko tudi z onesnaženimi rokami pridejo na vsa dosegljiva mesta na jakni (z zunanje in notranje strani). Tudi tu po mnenju izvedenca ni mogoče podati zanesljivih informacij glede soodvisnosti s kaznivim dejanjem. Na glavni obravnavi je izvedenec povedal enako, po predloženju mnenja NFL z dne 23.12.2014 pa še povedal, da če imamo možno pištolo AP66, ki ustreza

Walter PPK, lahko poleg odprtine izstopa iz cevi in odprtine kjer izstopa tulec, delci izstopajo tudi v spodnjem delu, kjer je petelin. V tulcu nastane plin pod visokim tlakom, ta plin odbije tulec v smeri nazaj in gre tudi v zadnjo smer orožja in si potem poišče pot na prostost. To je tudi razlog, da plin in ostanki streljanja v manjši količini izstopajo tudi v smeri navzdol. Pri streljanju porazdelitev ostankov streljanja še ni dokončana, če strelec orožje pospravi imamo možnost za nadaljnje nanose ostankov streljanja. Izvedenec je pojasnil, da bi pri položaju streljanja z dvignjenimi rokami največ delcev pričakoval na podlahteh (deli oblačil, ki so orožju najbližje). V takem položaju na hrbtu ob primarnem dogajanju ne bi pričakoval GSR delcev, če pa bi oseba tekla skozi oblak ostankov streljanja, pa bi se lahko nekaj delcev, ne veliko, na ta način nanese tudi na hrbtne deljakne. Vendar je izvedenec ob tem poudaril, da je bila jakna zavarovana kasneje po streljanju in imamo vedno možnost migracije delcev zaradi prijemanja jakne. Izvedenec Manthei nadalje razlaga, da so bili na rokah (na vsaki roki kot je to pojasnila Gebhartova) najdeni po štirje GSR delci, ki ustrezajo kategoriji B, kar pomeni, da nobeden od najdenih delcev v svoji elementni sestavi ni karakterističen delcem iz najdenega tulca, je pa lahko brez težav z njimi povezan. Tako majhno število ni pomembno, ker bi jih bilo brez težav mogoče nanesti z že opisanimi načini kontaminacije, kar je brez dvoma mogoče predvsem zaradi nošenja jakne na kateri so ostanki streljanja. Vendar pa ta ugotovitev ne izključuje storilstva, ker bi bilo v času, ki je bil na voljo (torej 23 ur), mogoče brez težav opraviti temeljito čiščenje rok ali ker bi bile v primeru streljanja z rokavicami roke zaščitene pred prenosom ostankov streljanja. Enako je izvedenec pojasnil tudi na glavni obravnavi. Ob tem je prav tako pojasnil, da je tudi izvedenka Gebhartova na lasih našla delec, ki je vseboval vse štiri elemente antimon, barij, svinec, kositer, vendar je kljub temu ta delec po lastni oceni uvrstila v kategorijo B, ker elementi niso bili podani s tisto intenziteto, ki se zahteva za uvrstitev v kategorijo A. Je pa izvedenec Manthei pojasnil, da tudi če bi bil najdeni delec na lasih kategorije A, to na njegove zaključke v zvezi s kontaminacijo nima nobenega vpliva, ker so bili tudi na jakni delci kategorije A, ki si jih lahko prenesemo na lase. Pri strelu ostanki streljanja izstopajo iz območja ustja, okna izmeta in drugih odprtin orožja z različno intenzivnostjo. Po njihovih izkušnjah posamezne delce smodnika lahko iz območja ustja izvrže do približno 2 m v smeri strela. Površinski nanos delcev streljanja si je po njihovih izkušnjah mogoče zamisliti do razdalje največ 50 - 70 cm, odvisno od tipa orožja in streliva. Spredaj nastavljeni dušilec zajame velik del delcev in drastično zmanjšuje njihov doseg. Za podrobnejše navedbe je potrebno poznati model orožja, ki se uporablja. Streljanje iz pištole kalibra 7,65 mm Browning s komercialnim strelivom proizvaja pok pri ustju. Ker krogle 7,65 mm Browning po njihovih izkušnjah ne potujejo z nadzvočno hitrostjo, ni mogoče pričakovati preboja nadzvočnega zidu. Glasnost poka pri ustju takšnega orožja kratkega dosega leži za nezaščiteno uho osebe normalnega sluha v bližini

močno nad pragom bolečine. Na obeh predloženih izstrelkih v predmetnem primeru ni znakov, ki bi kazali na uporabo dušilca zvoka. To bi bile npr. odrgnine na izstrelku zaradi slabo usmerjenega dušilca, ki ne bi bil poravnan s cilindrom. Vendar odsotnost teh sledi ne izključuje uporabe pravilno nameščenega dušilca. Na glavni obravnavi je izvedenec še pojasnil, da lahko pri modelu orožja FEG AP66 streljanje povzroči bolečino pri človeku, ki normalno sliši. Ko so bile izvedencu predočene fotografije kraja dejanja (prva fotografija v prilogi A165) in predočeno dejstvo, da so v restavraciji v kateri se je odvijala zabava z glasbo v času storitve kaznivega dejanja sedeli ljudje, nihče od njih pa ni slišal streljanja, je izvedenec pojasnil, da je to odvisno od slušnega zaznavanja oseb, možna pa je tudi uporaba dušilca. Ker je tip pištole FEG zelo kratek, je lahko na pištoli, ko pride do strela, viden blisk iz pištole. Če pa je na pištoli dušilec, potem takega bliska ni mogoče zaznati. Izvedenec je glede ugotavljanja vrste in tipa uporabljenega orožja povedal, da se lahko na podlagi najdenega tulca določi tip uporabljenega orožja. Ko si je sam prvič ogledal predmetni tulec, je bila njegova domneva, da gre za tip Walter PPK ali AP66 in sicer je to videl na podlagi ene majhne, vendar zelo markantne sledi na strani tulca, ta oznaka se imenuje tudi Walterjeva zastava. Izvedenec Manthei je pritrdil Sabliču, da je možno v primeru, če sta zavarovani obe krogli (kar je bilo tudi v konkretnem primeru, saj sta po streljanju ostali v glavi oškodovanca) določiti vrsto orožja, je pa opozoril, da iz mnenja NFL izhaja, da gre za možna sporna orožja. Ob tem sodišče poudarja, da je bila neprimerna in neutemeljena pripomba izvedenca Sabliča, da izvedenec Manthei nima izkušenj in da to v Nemčiji dela BKA (Bundes Kriminal Amt) in ne Landes criminal amt, saj je iz dolgoletnih izkušenj izvedenca Mantheia, ki jih je opisal na glavni obravnavi, nedvomno mogoče zaključiti, da ima izvedenec Manthei obširne izkušnje s področja balistike, zgolj zato, ker dela v Landes criminal amtu in ne v BKA pa takšne navedbe Sabliča niso utemeljene, zlasti ob upoštevanju dejstva, da izvedenec Manthei dela v LKA v Munchnu, ki pokriva (kot izhaja iz pojasnil Peschla) veliko območje z velikim številom prebivalstva. Izvedenec Manthei je prepričljivo pojasnil, da se tudi na orožje AP66, ki ima čvrsto cev, relativno brez težav „montira“ dušilec. Takšni dušilci sicer niso zelo pogosti, ker delajo orožje glede na dolžino orožja nepraktično, ve pa (tudi iz prakse), da obstajajo. Glede položaja strelca in žrtve iz pisnega mnenja izhaja, da se načeloma na podlagi poškodb in strelnih kanalov lahko določi smer, iz katere so izstrelki zadeli glavo; ker se glava načeloma premika hitro in v več smereh, se lahko iz smeri streljanja določi le relativna smer streljanja. Vzajemnega položaja strelca in oškodovanca pa se ne da določiti. Strelec, ki stoji pred oškodovancem frontalno, lahko slednjega brez težav ustrelji v zatilje, če žrtev hitro s telesom obrne glavo. Enako velja tudi za premike kot npr. sklanjanje vstran s katerim pri vodoravnem strelu brez težav lahko nastane smer streljanja, ki v glavi jasno raste ali pada. Brez težav si je mogoče zamisliti, da vzorec, ki je bil najden v konkretnem primeru, nastane pri odvrčanju glave in zgornjega

dela telesa ob zaznavi grožnje. To bi se skladalo tudi s strani dr. Zupanca ugotovljenim vrstnim redom streljanja (slika na list. št. 3406). Vendar je to le ena izmed možnosti. Tudi na glavni obravnavi je izvedenec vztrajal pri tem, da se ne da z gotovostjo določiti kako sta stala strelec in oškodovanec v trenutku streljanja glede na dejstvo, da je glava gibljiv del telesa in da sta oba izstrelka ostala v glavi oškodovanca. Možno bi bilo, da bi strelec stal pred oškodovancem in bi oškodovanec zaznal ogroženost in bi se obrnil stran. Druga varianta bi bila, da oškodovanec strelca sploh ni zaznal, ker je stal strelec na njegovi levi strani. Po predloženju izvedenskega mnenja izvedenca Sabliča z dne 5.5.2015, stran 4, slika 1 in z dne 18.11.2015 (iz katerega izhaja „Še vedno vztrajam, da je edini mogoč, normalen ali najverjetnejši način streljanja takšen, kot sem ga opisal“) je Manthei povedal, da na skici vidi samo eno od različnih možnosti, saj sta glava in zgornji del telesa zelo gibljivi. V zvezi s strelno razdaljo izvedenec Manthei v pisnem mnenju pojasnjuje, da se razdalja med ustjem orožja in obstreljevano površino ponavadi določi preko nanosov vidnih in nevidnih ostankov streljanja na najvišje zadeti površini. V konkretnem primeru ni opisano nobeno pokrivalo glave in to tudi ne izhaja iz fotografij, zato je potrebno izhajati iz strelcev v nepokrito glavo. Vendar so na slikah, ki prikazujejo oškodovanca, razpoznavne sledi odtekanja krvi, ki se deloma abruptno zaključijo nad poškodbo pri vstopu naboja (slika na list. št. 3407) in je bil predel rane očitno očiščen v okviru izvedene medicinske oskrbe. Na slikah, ki prikazujejo začetek izvedbe obdukcije (slika na list. št. 3408) niso razvidni nanosi krvi v predelu strelnih poškodb, zato je bilo očitno opravljeno nadaljnje čiščenje kože na glavi. Glede na navedeno je potrebno ob ocenjevanju razdalje streljanja upoštevati, da so bili delci smodnika, ki so se morda držali površine ali ostanki streljanja s tem čiščenjem odstranjeni. Prodrli delci smodnika ali jasno vidni trajni črni nanosi delcev izstrelka pa niso razvidni ali opisani. Na podlagi predložene dokumentacije je zato mogoče izključiti samo strel iz največje (neposredne) bližine, ki tudi po čiščenju pušča jasno vidne temne nanose sledi izstrelka ali prodora smodnika. Streli z večje razdalje - po njihovi grobi oceni in brez poznavanja uporabljenega orožja - približno več kot 10 cm so brez težav možni. V primeru uporabe dušilca se lahko strelna razdalja v odvisnosti od njegove konstrukcije zmanjša na nekaj centimetrov. V primeru dodatnih informacij (rezultatov površinske hemografske preiskave obstreljevane kože) bi se takšna ocena lahko spremenila. Tudi na prvi glavni obravnavi je povedal, da v dokumentaciji ni opisov o površinski razporejenosti delcev streljanja, zato zaključek, da je šlo za streljanje iz razdalje 10 cm ali več. Na slikah se vidi, da so bile rane očiščene v okviru oskrbovanja rane, zato možnost, da so bili delci streljanja odstranjeni. Lahko reče, da ni bilo streljano iz razdalje kjer se pojavljajo temni črni nanosi, zato zaključek, da je streljano z razdalje 10 cm ali večje. Glede možnosti kontaminacije rok in las obtoženca iz jakne je v pisnem mnenju pojasnil, da jakna, ki naj bi bila v bližini strelca odložena na strelišču, v katere žepih naj bi se nahajali uporabljeni tulci po izstrelitvi

načeloma pride v poštev kot vir sledi streljanja. Odgovora na vprašanje ali in koliko delcev sledov streljanja se z uporabo v časovnem obdobju enega leta izgubi se po njihovem mnenju ne da izpeljati tako, da bi ta imel dokazno moč. Niti izvorna kontaminacija (količina in nahajališče sledov streljanja) niti raba (izguba nanosov sledov streljanja) se ne morejo ugotoviti razumljivo, da bi se lahko reproducirali. Zato tudi ne gre izključiti, da iz jakne, ki je kontaminirana z ostanki streljanja, ostanki pridejo na roke in v posledici na lase. Število najdenih delcev v žepih (2 kategorije B in 8 kategorije C) daje podlago za zaključek, da kontaminacija ne izvira iz žepov temveč prej iz zunanjih površin na katerih so bili delci. Gebhartova na podlagi izvedene analize in ocene sledov streljanja domneva, da ostanki streljanja na jakni izvirajo iz različnih virov sledi izstrelkov (vrst streliva). Kot razlog lahko po eni strani pride v poštev *memory effect* (torej preostanek različnih vrst sledi izstrelkov v določenem orožju), po drugi strani pa je lahko tudi opisani scenarij na strelišču ali drugače neznana kontaminacija vzrok za različne vrste sledi. Možna je torej kontaminacija na način, ki jo je opisal obtoženi, brez težav pa so možni tudi zgoraj opisani načini kontaminacije. Na glavni obravnavi je Manthei še natančneje razložil *memory* efekt. Najdeni tulec v primeru je izvorna informacija, saj nimamo orožja ali ostankov streljanja iz cevi; delci, ki izvirajo iz cevi so najbolj izvorni, najboljši. Po streljanju namreč nastaja *memory* efekt. Če najprej streljamo z eno vrsto municije in takoj za tem z drugo vrsto municije, potem imamo v cevi določeno mešanico, in sicer ostanke prve municije in ostanke druge municije. V tulcu pa do tega mešanja ne pride. Ker imamo v konkretnem primeru le tulec, ne moremo vedeti ali je lahko podan *memory effect*. V tulcu so bili najdeni elementi antimon, barij, svinec, kositer, na rokah pa so bili najdeni 4 delci ostankov streljanja (kategorija B) v sestavi antimon, barij, svinec in barij, svinec, kositer, ni pa bil najden noben delec, ki bi imel vse štiri sestavine. Strelišča so popolnoma kontaminirana z ostanki streljanja, prav tako na zaprtih streliščih delci lebdijo v zraku in se posedajo. Na vprašanje kako lahko glede na zagovor obtoženca, da je v žepih jakne prenašal uporabljene tulce, ki jih je jemal iz vedra, pojasni dejstvo, da sta bila v žepu najdena samo dva delca kategorije B, na jakni pa bistveno več delcev, v žepih pa se delci zadržijo dlje kot na odprtem, je izvedenec odgovoril, da je to tudi njega začudilo, nima pojasnila. Če bi bili v žepih hranjeni tulci bi bilo pričakovati več ostankov. V zvezi z vplivom krem na roke je navedel, da vpliv temelji na lastnih izkušnjah ob vrsti poizkusov v zvezi s preteklim primerom, ko je približno 30 oseb z različnim načinom držanja streljalo s pištolo s kalibrom 7,65 mm. Poskusi so bili opravljeni zgodaj zjutraj takoj po prihodu testirancev v BDKU. Pri tem so ugotavljali stanje nege rok pred streljanjem in so med drugim spraševali tudi ali so bile roke namazane s kremo. Pri osebah, ki so imele roke namazane s kremo se v primerjavi z drugimi osebami niso pokazale pomembne razlike glede nanosov sledi izstrelkov po streljih. Drugih informacij o vplivu kreme za roke pa nimajo. Tudi po predloženju določenih delov mnenja Sabliča je vztrajal pri

svojem mnenju in povedal, da ostaja odprto vprašanje kontaminacije, da obstaja hipoteza, da je bila jakna puščena nekje na strelišču in v takem primeru lahko pride do kontaminacije, poleg tega je dr. Gebhart ugotovila, da so na jakni nanese delci iz različnih municij, k temu pa je potrebno upoštevati *memory effect*. Sodišče v celoti sledi ugotovitvam Mantheia, ki je izvedenec za balistiko že skoraj tri desetletja; njegovo znanje in izkušnje so obsežne. Mnenje je prepričljivo pojasnil na glavnih obravnavah. Sodišče ugotavlja, da Manthei dopušča možnost obstoja GSR delcev na rokah zaradi streljanja tudi 23 ur po streljanju, toda izrecno dopušča možnost kontaminacije jakne na način kot ga zatrjuje obtoženi, pri tem pa ne more trditi, da je možnost primarne bolj verjetna od možnosti sekundarne ali obratno.

Ob zaslišanju izvedenca Mantheia je bil ves čas navzoč izvedenec Sablič, ki je v celoti vztrajal pri svojih zaključkih. Ob soočenju je Manthei povedal, da klasifikacijo GSR delcev v skupine A, B in C uporabljajo že 28 let in imajo s tem zelo dobre izkušnje, zato niso videli razloga, da od tega odstopijo (zato ne uporabljajo izrazov karakteristični in indikativni delci). Po predloženju navedb Sabliča, da so bili na rokah in lasih najdeni le pol mikronski delci, večji delci pa iz rok odpadajo hitreje kot manjši delci, je Manthei pojasnil, da ne izključuje možnosti, da so ti delci na rokah posledica streljanja, vendar pa tudi ne more izključiti, da bi bili nanese zaradi kontaminacije (na strelišču, v policijskem prevoznem sredstvu ali kje drugje). Manthei je potrdil, da so trije delci kategorije A najdeni na jakni v sestavi antimon, barij, svinec, kositer. Prav tako je potrdil, da se z lepljivimi diski brez dvoma ne odzame vseh delcev streljanja s površine. Izvedenec Sablič je ob tem navedel, da če so policisti po obtoženčevih lasih potapkali z lepljivimi diski 20 krat in našli dva delca, je bilo v lasih nedvomno več delcev kot se jih je pobralo. Sodišče sicer ugotavlja, da je izvedenec Manthei potrdil, da se z lepljivimi diski ne odzame vseh obstoječih delcev (to smiselno izhaja tudi iz izpovedbe Ceketove), vendar pa ne sledi izvajanjem Sabliča, da to omogoča nedvomen zaključek, da je bilo v lasih nedvomno več delcev kot se jih je pobralo, logično in življenjsko pa je ob tem pojasnilo Mantheia, da so sami ocenili samo sledi, ki so jih dobili. Ko je Sablič navedel, da sam meni, da kontaminacija na način kot jo zatrjuje obtoženi, statistično ni možna, ker je bilo na rokah najdenih samo šest delcev in je zato nemogoče, da bi se le dva delca prenesla na lase, šlo je zgoj za polmikronske delce, medtem ko je bilo na jakni na kupe večjih delcev, je Manthei poudaril, da ne vemo, kakšna je bila izvorna kontaminacija jakne in koliko je tekom leta odpadlo, da sicer ne izključuje možnosti, da so delci na rokah in lasih posledica streljanja, vendar tega tudi ne more dokazati, ker je toliko spremenljivk, ki jih nihče ne pozna. Ne more se opredeliti kaj je bolj verjetno, ker ne delajo z verjetnostmi, imajo tri kategorije, ali lahko nekaj potrdijo, ali lahko nekaj izključijo, ali ne vejo. Sodišče takšnim pojasnilom

izvedenca Mantheia sledi, pri tem pa ponovno ocenjuje za neprimerne očitke podane s strani Sabliča, da to ne drži, da forenzični laboratoriji večino preiskav podajajo v večstopenjskih lestvicah in Landes criminal amt, ki je nižje stopnje kot Bundes criminal amt, nima izkušnje s tem in mu iz razlogov pojasnenih zgoraj v tem delu ne sledi. Glede strelne razdalje je Sablič povedal, da se strinja z Mantheiom da je bila le-ta nedvomno večja od 10 cm, vendar je sam mnenja, da je bila večja od 20, 25 cm, ker na to razdaljo še vedno letijo žareči delci smodnika in se kljub oskrbi rane okrog strelin pozna „tetovaža“, ki pa na slikah ni vidna. Manthei je v zvezi s tem pojasnil, da nimamo originalnega orožja in tudi ni bila narejena kromografija (pri njih namreč izrežejo del kože okrog vstopne rane, ta delec posušijo in nato opravijo kromografično metodo). Pri predmetnem kalibru bi pričakoval žareče delce smodnika samo na razdalji do 10 cm, rana je bila v okviru medicinske oskrbe očiščena in kasneje še enkrat, zato ni imel nobene podlage, da vidi kakršnekoli tetovaže. Sablič je navedel, da se strinja, da natančne pozicije strelca in oškodovanca ni mogoče določiti (in je položaj, ki ga je sam navedel ena izmed možnih variant, najverjetnejši možen, ne more pa trditi, da je to fiksno), je pa sam upošteval tudi lego najdbe tulca (glede na izmet), upošteval je krvne sledove - oprijemanje z okrvavljenimi rokami po avtomobilu (sodišče ob tem opozarja, da takšni krvni sledovi okrvavljenih rok sploh niso bili najdeni), upošteval je, da ni nobenih podatkov, da sta bila strelec in oškodovanec v kontaktu ali prerivanju, da je bil mimoidoči oškodovanec z levo stranjo glave obrnjen proti predelu med obema voziloma, da je verjetno šlo za čisti strel, da je bil strelni kanal pod kotom 30 stopinj, da sta bila strela relativno natančno v glavo in je tako prišel do najverjetnejšega možnega načina in sicer da je bil strelec najverjetneje v zakritem položaju med vozili in je streljal poševno navzgor, ni pa seveda to edini način. Izvedenec Manthei je glede na to pojasnil, da izstrelki iz orožja različno izstopajo, torej različno mečejo ven izstrelke, saj imata dve enaki vrsti orožja različne izmete. Izvedenec Sablič je temu pritrdil (ko se iz orožja izstrelji 20 nabojev, se glede na grupacijo določi kje je izmet in vedo ali meče na desno ali na levo, je pa jasno, da so različni izmeti in pride do raztrosa). Manthei je nato pojasnil, da je šlo glede na slike na kraju kaznivega dejanja za normalna asfaltna tla, v takem primeru pa ima tulec možnost, da se odkotali določeno razdaljo dlje, obstaja pa tudi možnost, da tulce s kakršnimikoli ukrepi odrinejo. Sablič je tudi temu pritrdil in dodal, da kljub temu vztraja pri zaključku ne glede na to ali je nekdo še malo tulec brcnil desno ali levo, ker glede na krvne sledi oseba s takšnimi poškodbami ni šla daleč od kraja, poleg tega je bil tudi najden tulec med voziloma. Sodišče takšnemu pojasnjevanju Sabliča ne sledi, saj so logična in prepričljiva pojasnila izvedenca Mantheia, da izmeta tulca ni mogoče natančno določiti (razen tega da gre za izmet na desno stran) ter da se je tulec na asfaltnih tleh lahko ob padcu na tla še odkotalil, lahko pa ga je tudi kdo na parkirišču nehote brcnil, preden je bil zavarovan. Sablič napačno navaja, da je bil tulec najden med voziloma (med

katerima naj bi po njegovo stal strelec), saj je iz skice in fotografij razvidno, da je bil tulec najden pri vozilu oškodovanca. Po predložitvi te okoliščine je Sablič zgolj neprepričljivo dodal, da je jasno, da je izmet na desno na precejšnje razdalje ter da ne more imeti vsega v glavi. Izvedenec Manthei je nato pojasnil, da je glava majhen cilj, ozko območje za zadetek, zato ne gre izhajati iz velike strelne razdalje. Izvedenec Sablič je na vprašanje sodišča pojasnil, da sta bila izstreljena dva naboja, po prvem je možno, če je bilo prej streljano z drugim strelivom, da bi našli še karkoli drugega notri, ampak niso našli, zato je za ta primer memory efekt irelevanten. Izvedenec Sablič je tudi pojasnil, da so bili delci zavarovani na rokah in laseh obtoženca manjši od mikrona, običajno pa so delci streljanja večjih velikosti. Na oblačilih so bili najdeni delci večje in manjše velikosti, večinoma je šlo za večje delce. Prenos je možen, kontaminacija je vedno možna, saj tudi iz eksperimentov (ki sta jih omenjala Maštruko in Čeh) izhaja, da če gre za direktno rokovanje po petih streljih s pištolo kalibra 9 mm, kjer se je od 900 delcev pri prvem rokovanju preneslo samo 28 delcev, pri drugem rokovanju pa še manj, niti eden ni bil manjši od mikrona. Če bi šlo za kontaminacijo kot jo navaja obtoženi, je verjetnost, da se bodo prenesli samo majhni delci popolnoma možna, kajti jakna je morala biti kontaminirana več mesecev, odkar je bil Novič zadnjič na strelišču. Pojasnilom Sabliča sodišče tudi v tem delu ne sledi. Izvedenec Sablič je bil navzoč pri zaslišanju Mantheia, ni pa bil navzoč pri zaslišanju Gebhartove in Ceketove, zato mu je sodišče poslalo prepis zvočnega posnetka glavne obravnave z dne 11.1.2017, da se seznanijo z njunima izpovedbama. V dopolnitvi z dne 17.3.2017 navaja, da v prepisih zaslišanj ni takšnih ugotovitev, ki bi vplivale na že podana mnenja in izjave, zato vztraja pri tem, da ocenjuje z verjetnostjo, ki meji na gotovost, da takšna kontaminacija rok in las obtoženca, kot jo navaja obtoženi, iz jakne po enem letu po streljanju praktično ni mogoča. Sam meni, da so bistvena v konkretnem primeru naslednja vprašanja: 1. ali so na obtožencu (rokah in laseh) najdene karakteristične sledi streljanja, 2. ali so na jakni obtoženega najdene karakteristične sledi streljanja, 3. ali so karakteristični delci najdeni na obtoženemu (roke, lase) enake sestave kot so delci v tulcu iz kraja kaznivega dejanja, 4. ali so karakteristični delci najdeni na jakni obtoženega enake sestave kot so delci v tulcu iz kraja streljanja ter 5. ali je možna konkretna kontaminacija rok in las obtoženega iz kontaminirane jakne po več kot enem letu po streljanju na strelišču z različnimi kalibri in naboji in vmesni uporabi jakne. Iz vseh izvedenskih mnenj ter pričanj izvedencev izhaja, da je odgovor pritrdilen na prva štiri vprašanja. Glede najdenih delcev na rokah in laseh ter na jakni pojasnjuje, da je pri svoji izdelavi mnenja upošteval poročilo NFL s katerim soglaša tudi nemška izvedenka ne glede na različne kategorizacije delcev (A, B, C, D ali dvo komponentni, tri komponentni, štiri komponentni) in brezpredmetni razliki pri kvantitativni količini določenega elementa v nekem delcu. Glede najdenih delcev na jakni pojasnjuje, da konkretno sploh ni pomembno različno tolmačenje izvedencev in sklepanje, da gre lahko za

ostanke tudi drugih tulcev na podlagi evidentiranja tombaka na oblačilih je tolmačenje nemške izvedenke nepravilno, saj tombak ni v sestavi inicialnega polnjenja, se pa seveda pojavi po prvem strelu v cevi orožja - plašč krogle je iz mehkega tombaka in pri drugem strelu se tombak pomeša z ostalimi delci in je prisoten lahko na oblačilih ali rokah, običajno ga v tulcu ni, saj tulec ni izdelan iz tombaka, temveč iz medenine. Sklepanje, da so delci lahko tudi iz drugih tulcev ni sporno, saj imamo na kraju streljanja le en tulec, drugega primerjalnega ni, lahko je prisoten *memory effect*. Tudi ni sporno, da je lahko nekaj delcev ostalo od kontaminacije na strelišču ali nošnji tulcev v jakni kot trdi obtoženi. Nadalje pojasnjuje, da so karakteristični delci, najdeni na rokah in laseh, enake sestave kot so delci v tulcu s kraja dejanja, kar pomeni, da gre za enako elementno sestavo, ni bila postavljena trditev, da delci izvirajo ravno iz tulca iz kraja streljanja. Gre za karakteristične štiri elemente (antimon, barij, svinec, kositer) v različnih kombinacijah, za katere trdi, da je zelo karakteristična sestava za nekatera streliva proizvajalca S&B (takšen tulec je bil najden na kraju streljanja). Tudi izvedenka Gebhart potrjuje, da je kositer tipičen za tega proizvajalca, sicer pa natančnega odgovora ni podala, Maštruko pa v svojem mnenju prav tako ugotavlja, da je kositer dodatni element, ki se pogosto pojavlja v GSR delcih, ki nastanejo po streljanju iz nekaterih vrst streliva znamke S&B. Tudi na jakni obtoženca so bili najdeni karakteristični delci enake sestave kot so delci v tulcu s kraja streljanja (trije delci kategorije A ali štiri komponentni). Gebhart meni, da gre za delce iz različnih tulcev (na podlagi tombaka in številčnosti detektiranih delcev, kar bi naj bila napačna in nestrokovna ugotovitev); slovenska izvedenka dopušča možnost, da delci pripadajo tudi drugim tulcem (vendar istovrstnim kot na kraju streljanja ali pa iz drugih, ki imajo enake komponente v inicialki naboja), kar pa ne vpliva na njegovo oceno. Ostaja neznanka drugi tulec, ki ni bil najden na kraju streljanja in *memory effect*, ker ni orožja. Seveda sodišče ne more mimo sklepanja, da policija ni izsledila tulca in strelnega orožja, kar ne more predstavljati izhodišča sklepanjem na škodo obdolženca. Tu gre po načelu *in dubio pro reo* jasno podčrtati, da vsi ti dvomi o možnostih, ki bi bile preučene, če bi zasegli tulec in orožje morajo biti razlagani tako, da *memory effect* in vse ostalo kažejo na realno možnost izvora sledov na koži tudi iz drugih ali drugačnih oblik tulcev, torej da niso povezani s krajem izvršitve dejanja. Ne more torej biti sporna možnost, da je nekaj delcev ostalo od kontaminacije jakne na strelišču ali prenašanjem tulcev v žepih kot tudi ne možnost, da so sledovi na koži posledica tulcev, to je streliva, ki ni zavarovano na kraju dogajanja. V zvezi z odgovorom na vprašanje, ali je mogoča kontaminacija na način kot jo zatrjuje obtoženi, izvedenec Sablič navaja, da poglobljene analize ali obrazložitve te možnosti nemški izvedenci niso podali, rekli so, da ni mogoče ne potrditi ne izključiti, da bi obtoženi streljal. Takšen odgovor je po mnenju Sabliča nestrokoven in zavajajoč. Dejstvo je, da gre za nemški laboratorij, ki ne uporablja večstopenjske lestvice, ki jo sodobna evropska forenzika

uporablja pri tovrstnih rekonstrukcijskih analizah. Nemška izvedenka je povedala, da mnenj, ki bi imeli temo izključno kontaminacijo, ne delajo. Izvedenki je bilo postavljeno le vprašanje ali je možno, da bi bila jakna kontaminirana na strelišču (kar je seveda možno). Pri tem se sklicuje le na članke, ki so problematiko analizirali le v krajših časovnih obdobjih (ure, dnevi) ne pa po letu dni kot je konkretno v tem primeru. Izvedenka se naj ne bi opredelila do bistvenega vprašanja kakšna verjetnost obstaja, da bi kdo oblekel kontaminirano jakno po enem letu (po streljanju z različnimi kalibri in orožji - celo pet orožij in vmesni uporabi jakne) in si nato kontaminiral svoje roke in lase ravno z delci enake sestave, kot so v tulcu na kraju umora, samo z najmanjšimi delci po velikosti (tudi nemški izvedenci potrjujejo, da večji delci hitreje odpadejo) in ravno s štiri komponentnim delcem, ki je najbolj karakterističen in ki jih je najmanj detektiranih (eden na obtožencu, eden na oškodovancu in trije na jakni ter seveda v tulcu na kraju dejanja). Sodišče tej dopolnitvi Sabliča ne sledi, kajti nemški izvedenci, vsi trije enotno ter neodvisno drug od drugega obrazložijo razloge, zakaj ni dovoljen nesporen zaključek o naravi kontaminacije ter zakaj je potrebno pustiti v tem delu vse možnosti odprte. Glede delcev tombak, ki jih omenja Sablič, se je sodišče opredelilo sledeč nemškim izvedencem, ki pustijo odprto možnost, da sta kemična delca, ki tvorita tombak, del tulca, ohišja tulca ali samega streliva ter da ne gre nikakor odsloviti možnosti prisotnosti tombak delcev kot dokaz rabe druge vrste streliva (in ne le S&B), ki imajo torej v elementni sestavi tudi dva delca, ki v strelivu S&B nista prisotna. Sodišče opozarja, da šteje navajanja Sabliča o nestrokovnosti nemške izvedenke za neprimerna, znanstveno nesprejemljiva, kajti gre za negacijo vseh treh nemških strokovnjakov, v tem delu enotnih. Se pa sodišče v celoti strinja tudi s Sabličem, da je v konkretnem primeru bistvenih pet vprašanj in sicer 1. ali so na obtožencu (rokah in lasih) najdene karakteristične sledi streljanja, 2. ali so na jakni obtoženega najdene karakteristične sledi streljanja, 3. ali so karakteristični delci, najdeni na obtoženemu (roke, lase) enake sestave kot so delci v tulcu iz kraja kaznivega dejanja, 4. ali so karakteristični delci najdeni na jakni obtoženega enake sestave kot so delci v tulcu s kraja streljanja ter 5. ali je mogoča konkretna kontaminacija rok in las obtoženega s kontaminirane jakne po več kot enem letu po streljanju na strelišču z različnimi kalibri in naboji in vmesni uporabi jakne. Izvedenec Sablič pravilno opozarja, da so tudi nemški izvedenci pritrtilno odgovorili na prva štiri vprašanja, glede petega vprašanja pa iz že večkrat pojasnenih razlogov sodišče sledi pojasnilom izvedenca Sabliča ter opozarja, da je bil zagovor obtoženca o kontaminaciji jakne s strani sodišča zavržen. V ponovljenem sojenju Manthei ne spremeni ključnih trditev. Po dokumentaciji, ki je bila na razpolago je med odvzemom vzorcem pri obdolženem in samim dejanjem preteklo približno 23 ur. Gre za zelo dolgo dobo, v kateri lahko zelo veliko delcev odpade stran ali se jih tudi veliko doda. Lahko je prišlo tudi do tega, da so ostanki bili dodani, s kontakti s policijo, z vožnjo v policijskih vozilih ali ob

stiku s površinami, na katerih so ostanki. Podčrtal je pomembno misel, da se načeloma ostanki po streljanju sami po sebi ne razgradijo, da je torej logično, da so se ohranili na plašču. Ponavadi gre za to, da se strelja z eno ali z dvema rokama, tako da so rokavi ponavadi najbližje orožju. Vendar pa gre lahko za to, da v netipičnih pozicijah streljanja, da je orožje bližje oblačilom in da se ostanki nahajajo na drugih delih oblačil. Naslednja možnost nanosa je vstavev orožja, s katerim se strelja, v oblačilo. Torej, če orožje vstavim z notranje strani v oblačilo, potem mogoče podrsam po oblačilu in s tem nanese ostanke na oblačila. Enako velja za dele streliva, ki jih mogoče vstavim v žepe, enako velja za ostanke, ki so na rokah, ki se s tem potem lahko nanesejo na jakno. Torej glede na konkretni primer glede na ostanke po streljanju na jakni ni mogoče dati zanesljivih ali uporabljivih informacij. Manthei jasno, strokovno neizpodbitno ugotovi enaki možnosti za primaren in sekundaren nanos, ne omogoča favoriziranje ali izključitev nobene možnosti. Vse skupaj je bilo ugotovljenih, so bili ugotovljeni štirje ostanki na roko. Brez nadaljnega so lahko tja prišli zaradi streljanja, brez težav pa tudi je možno tudi siceršnji način kontaminacije. Štirje delci so zelo majhna količina, nepomembna količina. Mogoče pa, mogoče pa je da je s tem, mogoča pa je na tej podlagi tudi izključitev streljanja zaradi tega, ker je malo delcev na rokah. Zaradi tega, ker je morda strelec nosil rokavice ali si je temeljito očistil roke. V spisu ni podatkov o koriščenju rokavic, do čiščenja rok je prišlo vsekakor nekajkrat, zaradi higienskih motivov. Potem je bilo vprašanje kontaminacije rok in las obdolženega z jakno. Po tem, kar je videno ob opisu, je bila jakna uporabljena na strelišču, je bila tam tudi odlagana, da naj bi se v njenih žepih nahajali patroni od streljanja. S tem prihaja ta jakna v poštev kot vir za kontaminacijo z ostanki. Torej, možno je da se je nekdo z jakno, ki je kontaminirana z ostanki, da se tudi sam kontaminira z ostanki po streljanju. Gospa Edith Gehart je na tej jakni našla delce z različno sestavo, tako da ti izhajajo iz različnih tipov streliva. Nikakor torej ne držijo teze o eni sami vrsti elementnih ostankov na jakni Bugatti. Glede narave nanosa delcev na jakno Bugatti pove, da glede poteka nanosa ostankov na jakni ni obremenilnih informacij. Slika na delcu, ki jo imamo, ne izključuje, da je obdolženi streljal; ravnanje z orožjem je bilo prej ali kasneje. Ta slika tudi ne potrjuje, da je bil podan strel s strani obdolženega. Ti sledovi ne pomagajo naprej pri vprašanju ali je streljal ali ne. Ob možnosti, da je storilec po strelu držal pištolo denimo eno uro v žepu, Manthei glede na količino delcev v žepih (zelo majhna), ne pričakuje, da se je v teh žepih v kratkem času po domnevnem streljanju nahajala pištola. Torej, če je bila pištola vstavljena v žep po streljanju in če so bili odvzeti vzorci, za katere verjamem, da so bili dobro odvzeti, je moja ocena, da rezultat ne kaže na to, da bi bilo orožje vstavljeno v žep. Takšen zaključek je za Noviča močno razbremenilen, pištole niso izsledili nikjer v širši okolici dogajanja, če je storilec prispel na kraj s kolesom je gotovo ni mogel dati nikamor drugam, kakor v žep, pa tudi, če je bil z avtomobilom, bi jo vsaj med hojo do avtomobila

spravil v žep, pa ni razlogov, da bi jo prestavil kamor koli. Temu primerno bi nikakor ne bila možna praktično enaka kontaminacija obeh žepov, v enem žepu bi morale biti bistveno več delcev, saj bi bilo iz pištole streljano pred nekaj sekundami. Ni mogel izključiti možnosti, da bi delci na rokah in laseh ostali na strelcu tudi 24 ur, seveda bi izpiranje rok in ostale dejavnosti število delcev bistveno zmanjšali. Pri rokovanju z jakno, da je bila večkrat vzeta iz omota ter prestavljena, na novo zlagana je brez nadaljnjega dovolil možnost, da se kontaminacija z enega dela oblačila prenaša na drugega. Toda po oceni senata je kontaminacija možna iz katerega koli na kateri koli del jakne. Lahko je bilo recimo sprva na hrbtnem delu 40 delcev, pa jih je 28 prešlo na rokave. Po načelu *in dubio pro reo* je potrebno sklepati enako kot pri *memory effectu*; nobene izmed nedokazanih predpostavk ni mogoče nalagati v breme obdolžencu. Tulci so nadalje po Mantheiju ponavadi zelo opremljeni z delci, kontaminirani z delci in če so tulci bili vstavljeni v žep brez nekega pakiranja, potem bi pričakoval več delcev. Torej direktno nasprotuje Sabličevi linearni ugotovitvi, da se iz tako malo delcev v žepih ne da prenesti 8 delcev na roke in lase. Po oceni senata je mogoče sklepati, da je bilo teh delcev občutno več pred nanosom na prste in lase, ko jih je obdolženec spravil v žepe. Nanos sledov na druga oblačila v omari bi bil možen, ne pa tudi nujen.

Sodišče ugotavlja, da se Ceketova in Gebhartova vrsto let ukvarjata z analizo GSR delcev, obe sta opisali dolgoletne izkušnje, vsakoletna izobraževanja na tem področju, zato sodišče njunima ugotovitvama večinoma sledi. Tudi Sablič in Manthei sta že več desetletij oba izvedenca za področje balistike, zato za oba velja, da jima izkušenj in znanja ne manjka. Sodišče sicer Sabliču glede uporabe dušilca (ko sprva sploh ni dopustil možnosti njegove uporabe, ker naj dušilci za takšno orožje ne bi obstajali), pozicije strelca in oškodovanca (ko je kot edini mogoč položaj dopustil slikovno prikazan položaj v njegovem mnenju) ter razporeditve GSR delcev pri streljanju z dvignjenimi rokami v čepečem ali pol čepečem položaju ne sledi, saj je ta del njegovega mnenja izpodbit. Sodišče tudi ugotavlja, da nemško izvedensko mnenje v osnovi izpodbija zaključke Sabliča, saj kot že rečeno dopušča možnost in hkrati tudi izpodbija gotovost, da je obtoženi strelec. Manthei ne izključuje možnosti, da je tudi po 23 urah od streljanja še vedno mogoče najti na rokah delce streljanja. Sablič in Manthei sta mnenji gradila na ugotovitvah NFL in Gebhartove. Kot je bilo pojasnjeno sta tako Ceketova kot Gebhartova ugotovili enako elementno sestavo GSR delcev analiziranega tulca najdenega na kraju kaznivega dejanja. Prav tako sta obe ugotovili enako elementno sestavo GSR delčkov najdenih na rokah in laseh obtoženca, torej, da so bili najdeni dvo ali tro komponentni delci v različnih kombinacijah elementov antimon, barij, svinec in kositer na rokah in pa en štiri komponentni delec na laseh, vendar Gebhartova pojasni, da razen teh tudi delci še drugih dveh kovin, značilnih za posledice

streljanja. Med njunima ugotovitvama prihaja do razlik v razlagi števila najdenih delcev na rokah in laseh, analiziranih vzorcih pobranih z jakne Bugatti; ključno je, da Gebhartova po kvantitativni analizi delcev pride do zaključka, da številnost delcev izstrelkov na jakni v veliki meri govori v prid tezi, da delci izvirajo iz različnih vrst streliva. Sodišče sledi ugotovitvam Gebhartove, da delci tombaka gotovo ne izvirajo iz tulca najdenega na kraju kaznivega dejanja, da so navzoči na telesu in jakni ter da nikakor ne gre izključiti nanosa teh delcev na strelišču oziroma na roke in lase ob oblačenju jakne Bugatti. Sodišče v celoti sledi ugotovitvam Gebhartove in Mantheia, da Milka Noviča ni mogoče ne potrditi ne izključiti kot strelca.

SEZNAM ZA FENTANJE

Obdolženec zanika obstoj takšnega seznama ter da bi o tem kadar koli govoril s Farkašem. Slednji trdi, da je v kavarniškem pogovoru Novič navedel določeno število oseb „na seznamu“: Metelko, Hans, Blonda, Pejovnik, ki bodo fentani, na njih odstrel se pripravlja. Hans bi naj bil Janko Jamnik. Poudari, da Novič ne bi bil sposoben ubiti kogarkoli, med njima je šlo za gostilniško debato, ne pa za resen pogovor. Pogosto sta se zoperstavljala v političnih vprašanjih. Iz njegovega pričanja ni razvidno, ali je Novič kdaj v teh pogovorih navedel izrecno Jamnika z imenom in priimkom, ali je bilo ves čas govora o „Hansu“, za katerega ni podatkov, da bi naj to res bil njegov vzdevek. Novič namreč zatrjuje, da ni nikoli nihče ogovoril Jamnika z vzdevkom „Hans“. Damir Metelko kot Farkašev službeno nadrejeni ne verjame v resničnost Farkaševih trditev, naj bi si vse izmislil. Noviča pozna 30let, sodelovala sta na KI, vendar nista bila nikoli v sporu. Metelko ne verjame, da bi bil uvrščen na seznam za fentanje, kajti Novič proti njemu osebno ni imel prav nič. Zato, ker njegovo ime na seznam ne sodi je Metelko prepričan, da obdolženec ni nikoli povedal Farkašu nič o seznamu te vrste, Farkaš je oseba, ki rada fascinira, skozi to je verjetno hotel nekaj pozornosti za se.

Sodišče se dokazno zanesljivo ne more opredeliti do tega, ali je Novič Farkašu kaj v tej smeri sploh povedal ali ne, seznam ne obstaja v pisni obliki, tako Novič kot tudi Metelko v seznam ne verjameta, pa tudi Farkaš ne deluje prepričljivo. Vendar tudi če bi ta pogovor potekal na način, kot opiše Farkaš, sodišče iz pogovora ne bi smelo sklepati na uresničitev grožnje in obstoj prej trajajoče namere vzeti življenje tudi Jamniku ter kasneje nadaljevati z likvidacijo Korenčanove, Metelka in Pejovnika. V spisu ni nikakršne realne povezave med domnevnim gostinskim govoričenjem in Jamnikovo smrtjo.

Pri odločitvi, da Noviča ni mogoče šteti (brez dvoma) za storilca, se sodišče opira na zaključke:

1. da je Novičev motiv močno izpod ravni motivacije Stephana in Moharjeve ter ne močnejši od motivov številnih drugih, ki so v obdobju Jamnikovega vodenja odstranjeni s KI, eliminirani kot pogodbeni partnerji, udeleženi v neraziskanih nakazilih na KI ter s strani KI doma in v tujini, udeleženi v sodnih postopkih tipa Novičevega ipd.;
2. da je za kritični čas Novičev alibi nesporen;
3. da iz posnetkov nadzornih sistemov ni mogoče sklepati, ali je storilec kolesar, voznik osebnega vozila, pešec ali kdor koli zajet s posnetki video nadzornih sistemov;
4. da obtoženca mobilni telefon ne povezuje s krajem dejanja;
5. da je obtoženi dokazal možen izvor kontaminacije jakne Bugatti na strelišču ter sledove streliva na rokah drugačnega izvora kot izhajajo iz analize vsebnosti tulca;
6. da obtoženemu kritičnega večera ni mogoče zanesljivo očitati vednosti, da zabava na KI sploh je ter na kateri lokaciji;
7. da je obtoženi ob prihodu žene domov vedel za streljanje, ker je na internetu intenzivno spremljal novice o streljanju;
8. Z orožjem, Bartolom in Oražmom ga dokazi ne povezujejo.

add 1)

Po oceni Vrhovnega sodišča je potrebna analiza podobnosti primerov umora Jamnika in načrtovanega umora Plavca: „Ker je višje sodišče na obravnavi 20. in 22.12.2017 tudi samo izvajalo dokazni postopek z brajtem izpovedb prič Antona Jamnika, Janeza Plavca in Aliya Hamzaha Rashida iz preiskovalnega spisa III Kpr47223/2017, je prebrane izpovedbe presoјalo v povezavi z navedbami obrambe v vlogi z dne 23.11.2017 in na ta način presoјalo, če ti izvedeni dokazi kakorkoli vplivajo na pravilnost in popolnost ugotovljenega dejanskega stanja obravnavanega kaznivega dejanja, kot to izhaja iz sodbe sodišča prve stopnje z dne 13.4.2017. Iz spisa Okrožnega sodišča v Ljubljani III Kpr 47223/2017 dejansko izhaja, da je obdolženi Michel Stephan v kazenskem postopku zaradi suma napeljevanja h kaznivemu dejanju umora (dr. Janeza Plavca), zaposlenega na KI. Iz navedene vloge obrambe z dne 23.11.2017 izhaja, da je bil Michel Stephan tudi včasih zaposlen na KI in da ga je leta 2010 z inštituta odpustil prav Janko Jamnik, Stephan je bil po umoru tudi eden od osumljenih, ki se ni odzval vabilu policije na odvzem sledov strelca...“.

Pregled listin redna št. 1381 ponuja sledeče podatke:

- Stephan Michel poseduje večje število pištol in dušilcev;
- orožje je v obeh primerih predelano, nizke prebojnosti, majhnega kalibra;
- poseduje strelivo enake vrste kot tisto, ki je ubilo Jamnika, istega letnika 1964;
- Včasih se (Plavec) vrača z zabav med 20:30 do 21:00;
- Najbolj direkt v glavo. Takrat boš rabil samo en naboj in za sigurnosti uporabi še enega. Profesionalec rabi čim manj nabojev! Najbolj važno takrat, ko bo začela raziskava v prvih 24-48 urah moraš biti stran od območja;
- v obeh primerih je 3 ure pred dogodkom pri Michelu Barbara Mohar.

Podrobnosti so podobne Jamnikovi likvidaciji v meri, ki onemogoča sklepanje, da ozadje dogodkov ni enako. Možnosti, da primera ne bi bila povezana, da ne bi kazala na iste storilce in isto ozadje praktično ni!

Izjava Janeza Plavca: Oba (Moharjeva in Stephan) sta se zaposlila na KI in imela svoj laboratorij. Sodelavka Dušanka Janežič se je nekoč pohecala, da kako je svet majhen in da kamioni vozijo robo iz njunega laboratorija vseskozi v Francijo. Sam sem ocenil, da sta naredila nekje za 400.000 EUR prometa, kar je takratni direktor Jamnik preveril preko francoskih organov in dejansko dobil podatek, da sta naredila za 390.000 EUR prometa, kar je zelo veliko. Vse to sta naredila na KI in bi morala del teh sredstev tudi nameniti za KI, česar pa nista naredila ... Lani je imela Barbara za približno 50.000 EUR primanjkljaja na svojem oddelku in ko sem na oglasni deski videl, da sta skupaj z Masudom dobila neko nagrado v višini 6.000.000 EUR, sem ji rekel, da bi lahko z delom nagrade tudi pokrila primanjkljaj svojega oddelka, česar pa Barbara ni hotela nikoli storiti. ... Znano mi je, da je Masud edini človek, ki ima prepoved vstopa na KI ter je tudi edini sposoben koga umoriti. ... Ga pa je kmalu za tem zaposlil brat Barbare Mohar, ki je nek investitor v podjetju Donit Medvode in naj bi bil tam zaposlen še danes. Vse te stvari glede težav z Masudom sem izvedel v pogovorih s pokojnim direktorjem Jankom Jamnikom, sam v tem nisem bil udeležen. ... Barbari sem sicer zelo zameril stvar, ki mi jo je naredila pred približno 8 leti. Takrat je odšla na porodniško in je kot svojo zamenjavo predlagala Masuda. Direktor Jamnik je bil odločno proti temu in je vodenje oddelka zaupal meni. Že 5 dni po prevzemu vodenja sem dobil obisk inšpekcije, ki je izdala nalog, da je potrebno laboratorij zapreti. V laboratoriju so našli veliko nekih kemikalij, v sodih po 20-25 l, gre za razna topila, katera se tam ne bi smela nahajati. Vse te kemikalije je kot kakšen hrček tja navlekel Masud, čeprav ni točno jasno, za kaj jih je potreboval. Takrat sem izpraznil in očistil cel laboratorij ter uvedel red, kar je zahteval tudi takratni direktor Jamnik ... Kot mi je znano, Masud tega odpusta iz KI ni sprejel niti jemal zlahka. Direktor Jamnik mi je povedal, da je bilo takrat

zelo burno in da je Masud takrat ponorel in se je zelo boril za svoj obstoj ter je poskušal na različne načine ostati v KI. Takrat smo bili celo tako v strahu, da smo najeli varnostnike, ki so nekaj dni pazili laboratorij, saj bi Masud lahko prišel ponoči in ga zažgal. ... Nekje v času, ko Masudu ni bila podaljšana pogodba o zaposlitvi je prišlo do združitve oddelkov in sicer mojega in Barbarinega, pri tem sem postal njen vodja. To je Barbari zelo težko padlo, ker so pridružili njeno skupino k moji. O združitvi je odločil direktor Jamnik, ki je hotel narediti red na KI.

Izjava Karla Nejca: Kot tretji vzrok oziroma motiv navajam okoliščine povezane z Michelom Stephanom. V zvezi z njim povem zgolj to, da naj bi nekje v obdobju od januarja do marca 2011 na KI grozil z bombo. O tem sta me obvestila varnostnika.

Zaseg pištole MOD -315 auto Made in Italy brez vidne serijske številke, krogla naboja mase 3,2 g, 16 nabojev z napisi S&B 6,35 Br, dušilec poka.

Izjava Alena Kraljevića: V pogovorih mi je tudi povedal, da je v Slovenijo prišel zaradi tega, ker bi tukaj lažje počel svoje stvari, kot je recimo izdelovanje 95 % sintetičnega kokaina. V Franciji je kupoval sestavine iz fosforjeve enote, ki pa se uporabljajo za izdelavo kemičnega strupa VX. En liter te sestave naj bi na Bližnjem Vzhodu stalo malo, pobije pa lahko do 50.000 ljudi ... Pogačnik ima vpliv na njegove preiskave in da ima Michel osebo, ki je zaposlena na sodišču in ima dostop do njegove pisarne in lahko kapne na stol ali njegovo dokumentacijo ali arsenik ali mercurycloride ali cyanide. To mu je Michel napisal na papir z levo roko. Glede umora Pogačnika je govoril v smislu, da če mi ne bomo uspeli likvidirati Iračana bo on na ta način z umorom Pogačnika preusmeril zadevo, da ni on kriv ampak nekdo drug oziroma nekdo zunanji.

Tu je potrebno podčrtati rabo množine, ki kaže na najmanj dve preiskavi. Edini dve v povezavi s Stephanom sta bili Jamnikova in Plavčeva! Omenja umor Iračana, ki je lahko le sodelavec policije Ali, treba ga je utišati. Če ne uspe utišati morilca bo ubil Pogačnika, da usmeri potek preiskave stran od Jamnika in Plavca.

Nadaljevanje izjave Kraljevića: Michela sem vprašal, zakaj mu Barbarin brat plačuje odvetnika in je odgovoril, da sam o njemu veliko ve, da je lastnik veliko podjetij in da bo naredil vse, da ga spravi iz zapora.

Zgornje absolutno razbremenjuje Noviča in hudo obremenjuje Barbaro Mohar in njenega brata Marka Moharja, direktorja Donita, udeleženca na trgu kemo farmacevtskih izdelkov.

Nadaljevanje izjave Kraljevića: Barbara Mohar zna prav tako izdelovati strupe kot on. Kazal mi je slike na računalniku in povedal, kaj vse sta skupaj ustvarila, zdaj pa se mu po malem svita, da sta ga z njenim bratom izkoriščala. Vmes pa še pove, da se ga Barbarin brat boji in mu je takoj plačal odvetnika, samo da bo tiho ... Za zaključek je povedal, da so ga vsi zapustili in da se bo vsekakor maščeval. V kontekstih mi je tudi povedal za Romana Jeralo, ki je zaposlen na KI. Michel je zanj naredil nek projekt vreden 1.600.000 EUR, ta ga je ogoljufal in uspeh pripisal sebi. V zvezi s Plavcem mu je Michel povedal, da mu je omenjeni preprečil vstop na KI in da je z njim hotel vzpostaviti kontakt, vendar so ga vsi zavračali. Plavec naj bi bil nekakšen nadzorni na KI in mu je ustavil nek projekt, za katerega je Michel imel že vnaprej plačano 70.000 EUR.

V tem delu je razbrati, da je razlog likvidacije Plavca enak kot razlog likvidacije Jamnika, torej ustavitev nekega projekta, ki je glede na zaseženo v laboratoriju leta 2010 lahko v povezavi s kokainom ali bojnimi strupi. Michelu je zaradi dejavnosti Plavca in Jamnika nastala škoda 70.000 EUR, kar je kot kaže moral povrniti kupcem v tujini.

Poročilo MNZ z dne 26.4.2018: Iz zbranih obvestil izhaja, da je bil Janez Plavec edina oseba, ki je še zaposlena na KI in je bila seznanjena s sumi, da se v laboratoriju KI, kjer sta bila zaposlena Michel Stephan in Barbara Mohar, brez vednosti in odobritve vodstva KI v Ljubljani proizvajali spojine in jih prodajali preko podjetja Phosphoenix SARL iz Pariza v Franciji, katerega družbenika sta Michel Stephan in Barbara Mohar. Prav tako je iz obvestil razvidno, da je Barbara Mohar za odpustitev z dela Michel Stephana iz KI krivila Janeza Plavca.

Sodišče ugotavlja, da je bil Janko Jamnik višjega ranga v hierarhiji KI, pa je bolj od Plavca vplival na odstranitev Michela Stephana. Zato je praktično nemogoče, da v umor obeh ne bi bila vpletena Barbara Mohar, Michel Stephan ter različni strelci. Morilce je po navedbah Kraljevića prikrival Mohar s pomočjo zvez pri nakupovalcih kemo farmacevtskih izdelkov. Verodostojnost Kraljeviću ponuja poznanje določenih podrobnosti in oseb, ki jih ni mogel izvedeti drugače kakor od Michela Stephana, primeroma kdo sploh je Barbara Mohar, da ima brata, kdo je in kaj počne njen brat itd.

Poročilo MNZ z dne 21.3.2018 - Peter Venturini: Kmalu po zaposlitvi Michela Stephana na KI sta do njega prišla dva delavca SOVA. Zanimalo jih je predvsem to, ker je prišel k njim delat francoski državljani s koreninami iz Bližnjega vzhoda in da take ljudi spremljajo. Da bi bilo z njim kaj narobe ni bilo rečeno. Zanimalo jih je, s čim se ukvarja na KI in če bi se lahko ukvarjal s kakšnimi nevarnimi stvarmi ... Z Barbaro nisem bil v intimnih odnosih, saj

službenih in zasebnih stvari ne meša. Slišal pa je za govorice, da je bila v intimnem razmerju z direktorjem Jamnikom.

Izjava Damjana Šterka: Meni osebno in Mihi Stainbucherju ni bilo všeč, kaj se dogaja v laboratoriju in kaj morata delati. S tem mislim na izdelavo katalizatorjev, ki jih je Michel izdeloval in prodajal preko svojega podjetja, prav tako so v laboratoriju izginjale kemikalije. Zaradi tega sva z Mihom nekje leta 2008 odšla do Janeza Plavca in mu to povedala, da se preko KI nabavljajo kemikalije, ki se jih predela in nato proda preko podjetja Phosphoenix ... Nekje leta 2009 ali 2010 me je na sestanek povabil takratni direktor Jamnik in me spraševal, kako bi lahko spravil vstran Michela. Vedel je za njegovo početje na KI saj je rekel, da pogodba med KI in Phosphoenixom ne obstaja. ... Kemikalij na KI oziroma v Stephanovem laboratoriju takrat niso imeli urejenih. Se pa spominja, da sta Michel in Barbara pridobila potrdilo o nekaznovanosti, saj sta potrebovala neko dovoljenje za nabavo kemikalij. Med kemikalijami laboratorija je bilo tudi 1 kg amfetamina, potem pa je to izginilo. To je tudi bil eden izmed razlogov, da sta z Mihom odšla do Plavca in mu to povedala. Glede morebitnih kemikalij za bojne strupe povem, da nisem zaznal, da bi bilo kaj takega v laboratoriju. So pa imeli fosforjeve spojine, ki pa so se uporabljale za ligante. Michel se je hvalil, kako je zaslužil z liganti, ena prodaja liganta je bila vredna 50.000 EUR.

Izjava Muharema Husića: Tega oddelka se bojim zaradi velike količine kemikalij, ki se kopičijo v omarah. Jamnik je zahteval, naj napišejo, kaj potrebujejo, ostalo pa uničijo, vendar se to ni izvedlo.

3. Izredna seja Znanstvenega sveta KI dne 21.10.2010: Jamnik pove, da je ključna beseda Phosphoenix, ki je registrirana v Franciji in lastnika sta Barbara Mohar in Michel Stephan. V laboratoriju L08 naj bi se veliko delalo na produktih, ki jih trži Phosphoenix, nakazila pa se izvajajo prav tako na Phosphoenix. Jamnik predlaga prekinitve pogodbe Michelu Stephanu, Moharjeva predlaga podaljšanje po poteku. Jamnik ji odgovori, da je indicev, da se dogajajo čudne stvari toliko, da si ne upa prevzeti odgovornosti in podaljšati pogodbo Michelu Stephanu.

Miha Steinbucher izjavi: Glede projekta doluxatin za Krko le-ta se je izdeloval v veliko večjih količinah kot je bilo to potrebno za raziskave. Normalno bi zadostovalo 1-2 g, v laboratoriju pa so delali po 100 g, to je bilo več sintez. Kemikalije so se nabavljale s strani KI in so potem vsi delali na tem, da so se naredile. Ko je to bilo narejeno, pa se je prodalo Krki. Prepričan sem bil, da je prodajalec KI. Kasneje sem od Štimca iz Krke izvedel, da teh

izdelkov sploh ne plačujejo KI, temveč podjetju Phosphoenix ... Dne 14.8.2008 sem odšel do Plavca in mu povedal, da se katalizatorje izdeluje za Krko, ki pa jih plačujejo podjetju od Michela. Plavec je bil nad tem zgrožen. Istega dne je do mene prišel Michel Stephan in mi pričel groziti, da mi bo nastavil bombo pod avto, da ima glede tega prakso iz Libanona, saj je bil pri specialcih in da ve kje živijo moji in ženini starši ... Nato se je zgodila nesreča z Jamnikom in so vsi špekulirali, da za tem stoji Michel Stephan. Barbara Mohar je bila v odnosih tudi z Janezom Plavcem in direktorjem Jamnikom. Jamnika naj bi pustila zaradi denarja, saj je Masud imel denar. Barbara je bila živahna in je nudila horizontalne usluge. Gledala je na denar ... Da so Michela odpustili iz KI sem slišal, da je to Plavčeva odločitev ... Ko sem opravljal popis njihovih kemikalij, sem v kleti našel sod z 20-30 kg kalijevega cianida, splošni javnosti bolj znanega kot strup ciankalij. 1 g tega strupa je smrtna doza. Še bolj zastrašujoče je bilo odkritje velikih količin fosforjevih spojin, ki se uporabljajo za sintezo katalizatorjev in bojne strupe. Opravili smo izračun, da je bilo teh spojin v tolikšni količini, da bi z njim bilo mogoče izdelati strup v taki količini, da bi bilo mogoče uničiti mesto v velikosti 4-5 Ljubljana. To je bilo več različnih spojin po 100 g.

Izjava Boruta Zupančiča: Vsi smo vedeli, da se denar, ki je namenjen za mlade raziskovalce in sredstva, ki so bila vezana na določen projekt, uporabljajo za nakup kemikalij, ki jih potem pretvorijo v industrijsko zanimive ter jih prodajo preko podjetja Phosphoenix. Masud se je vedno hvalil, kako veliko zasluži. Enkrat med delom mi je rekel, da je ravnokar zaslužil 250.000 EUR; to ni šlo za Krko ali Lek, bilo je nekje leta 2008. Za vse to je Barbara vedela, saj je bila ona tista, ki je naročala snov za izdelavo. Vse sta vedela drug o drugem. Barbara je bila mahnjena na denar. Eva Jeretin je rekla, da je Masud Barbari kupil stanovanje na Hrvaškem ... Glede Štimca povem, da je delal na KI. Ob nekem pospravljanju predalov v laboratoriju leta 2010 sem našel e-maile med Barbaro in Štimcem; gre za žgečkljivo vsebino, prav tako je razvidno, da so hoteli prodajati določene snovi iz Krke preko podjetja Phosphoenix ... Leta 2010 je mene in Čuška pozval direktor Jamnik, ki sva mu povedala glede poslovanja Masuda in podjetja Phosphoenix oziroma preko katerega podjetja služijo. Jamnik se je potem verjetno zaradi tega tudi znebil Masuda oziroma mu niso podaljšali pogodbe ... Glede morebitnih prepovedanih kemikalij na KI povem, da sem videl, da je tam bil Piperonal, ki se uporablja za sintezo ekstazy. Bilo je veliko cianida, okoli 5 kg.

Pismo Masuda na KI Ljubljana dne 27.10.2010: Rad bi poizvedel več v povezavi z direktorjevo opombo, da je Znanstveni odbor soglasno glasoval v prid direktorjevi odločitvi in da se je profesor Janez Plavec v celoti strinjal z odločitvijo direktorja.

Zgoraj je najbolj evidenten dokaz skupnega motiva za likvidacijo obeh ter da umorov Jamnika in Plavca ni možno ločiti od istega pobudnika in snovalca.

Izjava Damjana Šterka: Enkrat je šlo za naročilo tudi še enih drugih ligandov za neko kemijsko reakcijo; takrat se spomnim, da so iz Krke klicali, če je že narejeno, če so že poslali, ker so čakali na to spojino. Bilo je poznano, da se dela za družbo Phosphoenix to spojino. ... Jamnik je sumil na neke nepravilnosti in je hotel Michela nekako odstraniti iz KI. ... Mislim, da je bilo takrat, vem da je bila neka steklenička za neke kemikalije, ki je ni bilo več tam, kjer je bila in to smo takrat povedali Janezu Plavcu. Šlo je za večje količine, neko steklenico, mislim da amfetamina, okrog kilograma. ... To je bilo v avgustu 2008. Šlo je namreč za sintezo nekih katalizatorjev za asimetrično hidrogeniranje. Te spojine so bile razvite na KI, vse delo sem sintetiziral jaz, potem pa so šle iz KI v Krko in naključno sem izvedel skupaj s sodelavci iz Krke, da prodajalec te spojine ni KI ampak podjetje Phosphoenix. To zgodbo sva skupaj s Šterkom sporočila takratnemu v.d. predstojniku profesorju Plavcu, ker Moharjeva je bila tedaj na porodniški, kakšen razgovor je imel potem Plavec z obdolženim sicer ne vem, vem pa, da je to se je dogajalo 14.8., ko sem jaz govoril s profesorjem Plavcem, 14.8.2008, datuma se dobro spomnim. ... Zjutraj me je obdolženec poklical v pisarno, to je bila pisarna doktor Moharjeve in mi grozil s smrtjo in meni in moji družini in moji takratni puncji, sedaj ženi in njeni družini, povedal je, da ve, kje stanujem, da ve, kje živi Tina in moji starši, da ima iz Libanona kar nekaj izkušenj z bombami in da mi bo bombo podstavil pod avto ... Moharjeva je bila na porodniški, obtoženec je pa šel v Pariz. Vmes sem imel naročeno, da moram pripraviti katalizator in sem delal na tem, potem pa so začeli telefonski klici iz Krke, kdaj mislimo to, ta material dostaviti. Material smo potem poslali v Krko preko Eve Jeretin, vmes sem pa od doktor Štimca iz Krke, ki ga v živo ne poznam, vsa govorila po telefonu zvedel, da gre za posel med Phosphoenixom in Krko. To je bil šok za vse tri, potem smo se odločili, da je treba pač to nadrejenemu povedati, da se nekaj čudnega dogaja ... Znam si predstavljati, da je ligand kar draga spojina, ampak o ceni ne morem govoriti, lastniškega faktorja ne upam navesti, ampak bolj mislim, da kot 93 g liganda bi lahko videl to, kar sem povedal profesor Plavcu, kot grožnjo morebitnem ostalem delu posla. Ker verjetno teh 93 g ni bilo edino, kar je kadar koli Phosphoenix prodal Krki. In kar sem vedel, slišal od sodelavcev na KI je da se je delalo tudi za razne druge naročnike, razne katalizatorje za asimetrično hidrogeniranje, podrobnosti ne poznam, to mogoče kolega zanesljivo vesta več od mene, ker sem stvari zvedel od njih. Ampak razumel sem, da je bil preko Phosphoenixa kar nek posel.

Pričanje Boruta Zupančiča: Ja, delale so se kemikalije tam oziroma ligandi, ki so se potem pač prodajali nekim firmam, tudi Krki ... V Krko in druge firme sta prodajala Barbara Mohar pa Michel, ne. Ona dva sta imela firmo, ne, to Phosphoenix, ne, in znalo bi se

zgoditi, da je preko tega šlo, ne ... Ali vam je kaj govoril o svojih zasluškah? Spomnim se, da se je hvalil enkrat, da je 200 jurjev ravnokar zaslužil ... Tu ni šlo za neke ligande, ki jih je KI tržil? Ne, jaz mislim, da tukaj nima KI nič zraven, glede na pogovor z zdajšnjim direktorjem mislim, da je že jasno, da so bile dobavnice Phosphoenix - Krka. ... Cianid smo našli v skladišču dol, ki je bil star ne vem koliko časa, ne. Ta cianid, to ne pomeni, da iz tega cianida karkoli se želi. Ja, bil je tam, ne.

Pričanje Marka Žličarja: Ja, Barbara Mohar mi je rekla, da imajo konflikt z vodstvom, mislim pa, da je bilo to, da je vodstvo predvsem motilo netransparentni način dela zato, ker je bil, ker Stephan Masud je bil privat, je imel privat firmo, delale so se stvari, ki so bile v bistvu v korist firme in se je zdelo to netransparentno. Mislim, da je bil to eden izmed glavnih vzrokov. ... Ali je kdo omenil, koliko je družba zaslužila iz tega poslovanja? Slišal sem, da so s Krko naredili en zelo dober biznis za več sto tisoč evrov. Eden iz Krke mi je povedal, zdajle ne vem točno cifre, ampak mislim, da je bilo okrog 200.000 EUR, da so z enim poslom zaslužili za neke katalizatorje.

Pričanje Petra Venturiniija: Zdaj jaz razumem kasneje, skratka sem bil seznanjen s tem, da naj bi mimo pogodbe KI sodeloval s podjetjem in dobival plačila neposredno od podjetja. To sem razumel kot razlog. Od direktorja, s katerim sem se občasno, na teh prireditvah malo več poklepetal in me je zanimalo, kaj se dogaja. Katerega direktorja? Janeza Jamnika. Ali vam je poznano, ali je pri tem imel kakšno vlogo Janez Plavec? Ne poznam te njegove vloge. Si pa predstavljam nekako, glede na to, da je bil del potem laboratorija, ki ga je vodil Janez Plavec, da neko vlogo je imel pri tem.

Pričanje Eve Jeretin: Prosil me je, takrat sem ga komaj poznala. Prosil me je, da grem na KI, tam mi bo dal en študent nekaj, eno stvar in jo bom odnesla v Krko in tam bom spet enemu to predala, in to je to. Ali vam je povedal razlog, zakaj naj bi to vi nesli? Verjetno potrebuje za sintezo zdravil. Pač pa to potrebujejo na Krki, ali ne.

add 2)

V predhodnih analizah verodostojnosti prič Jere Novič, Urške Novljan in Marjane Novič je ugotovljeno, da govorijo resnico ter da usklajeno laganje vseh treh (kar bi bilo nujno za pripravo alibija) dokazno ni sprejemljivo. Ravno tako je obrazložen urnik gibanja vozila Urške Novljan do fitnes centra, kar je izkazano z video posnetki in vpisi v urnik vadbe. Seštevek zgornjih nespornih dokazov predstavlja hkrati z Novičevega aspekta jasen alibi v času pred 19:32 uro. Ugotovitve rekonstrukcije poteka vožnje z vsemi možnimi sredstvi

prihoda (peš, kolo, avtomobil) brez dvoma kažejo, da obdolženec v razpoložljivem času 7 minut ni mogel priti na kraj umora, zamudil bi najmanj 4 minute, lahko tudi 9 ali celo več, odvisno od odpiranja in zapiranja semaforjev. Pot, ki je izrisana je najkrajša izmed vseh možnih, ki niso pokrite s kamerami, ostale so bistveno daljše. Alibi v večji meri dokazujejo urniki delovanja računalnika, še posebej delovanje mobitela, ki je opisano v podrobnostih. Signal ga prav v ničemer ne veže s krajem dejanja, logična razlaga „gibanja“ mobitela po baznih postajah onemogoča zaključek, da se v času med 19:32 in 20:10 uro ni nahajal doma. V tem delu je zagovor potrjen v popolnosti, v njem ni zaznati nedoslednosti, nejasnosti, nelogičnosti ali nasprotovanja podatkom spisa. Nasprotno: vsi podatki spisa kažejo na nujnost dogajanja, kot ga zatrjuje obdolženec. Ni mogoče dokazno mimo ugotovitve Vrhovnega sodišča, da pri meritvah časa ne gre izhajati iz neke naglice, saj ni dokazano, da bi se Noviču posebej mudilo priti na kraj umora.

add 3)

Posnetki dostopnih video kamer po poti gibanja, ki ga zatrjuje obtožba ne omogočajo zaključka o Noviču kot kolesarju, pešču ali vozniku avtomobila. Nemški forenziki, ki so izostrili posnetek do maksimuma sodobne tehnologije ugotavljajo, da na posnetkih ni možno razpoznati nikogar. Nič v oblačilih, videzu ali posebnostih gibanja ne kaže na Noviča. Ni ga zaznal in prepoznal nihče, kamere ga niso posnele, mobilni telefon ga s krajem dejanja preko oddajnika ASPAR1 ne povezuje. Spekulacije v tej smeri so ostale zgolj na ravni ugibanja, kar je brez dokaznega pomena.

add 4)

Vsi signali baznih postaj, še posebej preklap postaje AVARNO-3 so se na podlagi meritev signalov pokazali kot prisotni v stanovanju, ki ga načeloma krije postaja AVRHOV-1, ob določenih pogojih pa še pet drugih baznih postaj. Postaja, ki pokriva kraj umora ASPAR-1 je tako močno dominantna, da se na kraju umora bazni postaji AVRHOV-1 in AVARNO-3 ne pojavita. Signal postaje AVARNO-3 ob 20:06 uri je dokazano zajel obdolženčev mobilni telefon na njegovem domu, v realnih pogojih bi bilo njegovo zadrževanje v Murglah izven razuma. Bezanje med 19:49 in 20:10 uro, ki bi sledilo pozicijam postaj AVRHOV-1 in AVARNO-3 bi bilo v pogojih neposredno po umoru skregano z vsemi temeljnimi logičnimi postavkami. Oseba, ki je pred nekaj minutami prvič v življenju komu vzela življenje, se v resničnosti tako ne obnaša. Ko bi se ob 19:49 uri nahajal v bližini doma bi gotovo ne odšel proti Murglam, temveč bi se nemudoma zatekel domov, med štiri stene, kjer ga ne bi vznemirjal nihče. Tudi če bi ob 20:06 uri bil nekje v Murglah, bi naslednje 4 minute do odgovora na

SMS sporočilo bil še vedno blizu kraja sprejema SMS, saj bi moral sporočilo prebrati, v mislih oblikovati vsebino odgovora ter v mobilni vtipkati sporočilo, kar bi trajalo približno 4 minute; zato bi bil nerazumen premik proti domu, v delovanje matične bazne postaje, še posebej v nočnem času ob pogojih kolesarjenja. Odgovor Bartolu bi torej nujno prispel z območja Murgel, nikakor ne med kolesarjenjem proti domu, kajti potrebno je upravljati s kolesom, v temi natipkati sporočilo med vožnjo, kar je v praksi neizvedljivo, skregano z razumom. Tudi če bi uporabljal avto bi v teh 4 minutah gotovo ne 2 minuti peljal k domu, nato ustavil avtomobil sredi poti, da bi vtipkal SMS Bartolu in šele potem nadaljeval z vožnjo. Edina logično sprejemljiva opcija je, da je bil Novič vseskozi doma, kjer je v miru na kavču odprl SMS ob 20:06 uri in s kavča odgovoril po 4 minutah ter ostal doma tudi vse naslednje ure. Pri tem ni nikakor možno mimo dejstva, da je obdolženi med 22:47 in 22:56 uro, to je 3 ure potem, ko je zagrešil grozovit, notranje ekstremno stresen umor, svoje hude travme tešil z 9-minutnim obiskovanjem različnih pornografskih strani! Takšno vedenje ne sodi v okvir pričakovanega funkcioniranja vsaj približno normalnega človeka, takšni post-travmatski vedenjski sklopi lastijo le najbolj sprevržene psihično obojele ljudi retrogradno anamnestično erogenega tipa. Da bi vsaj približno normalen človek, kar po vseh ocenah sodnih izvedencev Novič je, 3 ure potem, ko je prvič v življenju pri 60 letih ubil, neutrudno brskal po pornografiji, z dokaznega vidika ni mogoče sprejeti. Če bi bilo brskanje po erotičnih vsebinah edini dokaz v prid Noviču bi bilo treba Noviča oprostiti ne oziraje se na vse drugo. Če bi bil Novič erotoman psiho-patoloških značajskih zasnov najvišje ravni bi bila umestitev brskanja v kontekst prvič v življenju storjenega umora osupljivo nenavadna. Tako pa predstavlja krucialen dokaz nedolžnosti.

add 5)

Uvodoma izstopajo določena dejstva. Na rokah in v lasih je najdenih le 7 delcev, ki po sestavi in morfologiji nedvomno izhajajo iz streljanja. Po standardih FBI in dominantne znanosti ZDA kontaminacije z manj kot 20 delci ni dovoljeno dokazno povezovati s streljanjem; gre za pričakovano sekundaren nanos. Ker je bil Novič na policijski postaji, kamor se dnevno vnaša in hrani strelno orožje, kjer se uparjajo neizgoreli plini iz strellov, se nalagajo na površine miz, stolov, obešalnikov in ostalega ni možno izključiti okužbe z delci na sami policijski postaji. Če bi delci izvirali iz 24 ur oddaljenega streljanja (primarni nanos) bi ne mogli pojasniti prisotnosti delcev v lasih, ki po ugotovitvah nemške forenzike izginejo ob izpiranju s šamponom. Da se Novič po celodnevem gibanju (in streljanju v Jamnika) ni skopal dokazno ni sprejemljivo. Nanos sledov na lase je torej možen le po izpiranju las, bodisi na noč umora, bodisi naslednji dan. Če bi bil Novič strelec bi z nanosom iz rok okužil lase na kraju samem, nikakor pa ne uro ali več kasneje. Če bi bil

strelec bi Novič lase okužil v obdobju med streljanjem in med izpiranjem s šamponom, po izpiranju bi bili strelni delci odstranjeni, naslednjega dne zvečer ne bi mogli biti zaznani. Če bi bil Novič strelec bi pištolo po streljih moral spraviti v žep jakne Bugatti, kam drugam je niti ni mogel, še posebej ne ob predpostavki kolesarjenja. Če bi se na kraj pripeljal v avtomobilu in pištolo iz katere je ravnokar ustrelil položil v vozilo bi forenzični pregled vozila nujno odkril nekaj strelnih delcev, pa ni. Manthei je jasen: „Torej, količino delcev, ki smo jo našli v, torej v žepu, desno, a ne, 6 in 4 ... je sama količina zelo majhna, tako da jaz ne bi pričakoval, da je v teh žepih v kratkem času se nahajala pištola“. Ker se pištola ni mogla nahajati nikjer drugje kakor v enem izmed žepov bi morala biti koncentracija ostankov delcev enormno velika v primerjavi z žepom, v katerega pištola ni bila odložena; ne bi bilo možno imeti praktično enako število delcev v obeh žepih. Storilec po streljanju pištole ni nosil v roki, ni upravljal ne kolesa ne avta s pištolo v roki, odložil jo je lahko v žep. Nadaljnje nujno izhodišče je, da dokazna zagotovitev pištole, s katero je storjen umor ni dolžnost obrambe temveč obtožbe, da pištole niso našli ne more šteti obdolžencu v škodo. Sklepanje na dokazljivo prisotnost tombak delcev na telesu in jakni v povezavi z *memory effectom* pištole ni dovoljeno; dovoljeno je sklepati le na to, da so v posledici streljanja zavarovani delci, ki vsebujejo baker in cink, ki torej niso v povezavi z naboji S&B, s katerimi je storjen umor, torej da okužba ni le z delci antimon-barij-kositer-svinec, temveč je tudi z delci, ki vsebujejo baker in cink. Sestava ohišja naboja, v kateri je zaznati tudi ta dva elementa ne more vplivati na zaključek, da so na koži in jakni ugotovili tudi sledove streliva z vsebnostjo bakra in cinka. Gre omeniti, da je Novič prišel na testiranje na postajo policije v jakni, v kateri bi naj streljal v Jamnika, kar bi bilo za doktorja kemije, ki se ukvarja z analizo razstreliv nezaslišano. Prvo, kar bi storil kot morilec je, da bi odvrigel jakno, se temeljito skopal in izmil ter prispel na postajo v oblačilih, ki jih ni nosil nikdar prej. Tako bi odpadla vsaka možnost zajema delcev iz njegovega telesa ali oblačil. Očitek, da je pet dni po dogodku pral kolo v cilju razkuženja od streliva ob tem, da je odšel na postajo oblečen kot je bil ob umoru, je onstran razuma.

Kar zadeva analizo seštevka vseh izvedenskih mnenj balistične in kemične stroke je edini možen zaključek, ki ga zagovarjajo vsi razen Ceketove in Sabliča, da je sestava delcev s kože in bunde lahko posledica obeh - primarnega ali sekundarnega nanosa, da ni možno ne potrditi ne izključiti nobene dveh enakovrednih možnosti. Podčrtano je, da sodobna znanost ne razpolaga s sredstvi in postopki, ki bi dali jasen odgovor (v tem primeru bodisi potrdili, bodisi izključili katero izmed obeh možnosti). Tudi če bi sodišče odredilo še nešteto novih sodnih izvedenstev bi se dokazni zaključki nujno morali oblikovati tako, da sta obe možnosti v realnosti mogoči. Zapisano v izrazito podrobno podani analizi celot izvedenstev in posamičnih prvin onemogoča decidirana, enopomenska sklepanja, ki bi izključevala

sklepanja nasprotnega pomena, eliminirala distinkcijo zaključevanja po nasprotnem. Kot je razvidno iz poudarjenih delov izvedenstev je mogoče sledove streliva na koži enako utemeljeno pripisati ostankom le enega streliva S&B ustrezne sestave tisti iz tulca kot tudi ostankom kakšnega drugega ali celo večjega števila municij, ki jih je možno pripisati drugovrstni kontaminaciji.

add 6)

Vsak izrecen dokazni zaključek o dejstvu, da je obdolženec sploh vedel za zabavo v lokalu Via bona prej kot nekaj ur preden se je začela, bi bil v nasprotju z vsebino spisa. Ker se Novič že več let ni pojavljal na KI, se ni družil z bivšimi sodelavci, se ni pogovarjal z ženo o stanju na KI, ni nikdar bil na nobeni zabavi KI, ki so potekale na različnih krajih ni mogoče šteti za dokazano, da bi naj pravočasno sploh izvedel za zabavo ter se ustrezno pripravil na umor v danih okoliščinah (priskrbel pištolo, jo skrnil pred svojci itd). Soproga je prepričljivo izpovedala o polni odsotnosti komunikacije o stanju na KI, kateri temi se je Milko Novič izogibal, kot tudi o njuni daljši trajajoči odsotnosti poglobljenih tematik za razgovor. Jera Novič je izpričala, da do nekaj ur pred odhodom mame na zabavo o tej niso vedeli ali sploh je, kajti dan prej Jera ni vedela, ali bo imela prevoz na vadbo ali ne. Popoldne sta imeli več razgovorov z Novljanovo, ravno na temo prevoza, pa je slednja šele nekaj ur pred vadbo izvedela, da mora priti z lastnim vozilom po Jero iz Mirne peči. e in določene sorodne okoliščine peljejo k zaključku precejšnje časovne fleksibilnosti, negotove časovne predvidljivosti še nekaj ur pred odhodom Novičeve na zabavo KI. Če bi obdolženec že tedne prej ne vedel, kdaj in kje prednovoletna zabava KI bo bi ne mogel ustrezno priskrbeti potrebnega za na predmetni način storjen umor.

add 7)

Prepričljiva, z ničemer konkretnim ovržena so Novičeva zatrjevanja, da je o umoru izvedel potem javnih medijev, ki jih je po lastnih navedbah spremljal doma, najprej TV po 18.30 uri, potem pa računalnik po sporočeni novici o dogodku na TV kanalih. Časovna sled vklopa računalnika je skladna z dinamiko sporočanja o dogajanju na TV kanalih. Kot je popolnoma razvidno iz zapisnikov in ostalih listin so se kmalu po umoru, malo po 20.00 uri na kraju dogajanja znašli številni naključni opazovalci in tudi časnikarji, pa je bila novica znana bistveno prej kot ob 22:17 uri, ko je obdolženec prvič vstopil na portal Dela, da bi se po lastnih navedbah podrobno seznanil z dogodkom (list. št. 1108 spisa). Zatem je v presledkih dostopal na različne dnevno-medijske portale do izza polnoči, torej kontinuirano spremljal dogajanje. Če bi bil Novič dejanski storilec bi vse to ne bilo potrebno, ne bi se

potem medijev seznanjal o dogodku, ki ga je storilec moral poznati dovolj dobro, da se mu ni potrebno informirati iz tiska.

add 8)

Podrobna analiza gibanja mobilnih aparatov Noviča in Bartola kot je večkrat zapisano v tej obrazložitvi onemogoča vsak pozitiven dokazni zaključek, da so se obdolženec, Bartol in Oražem sploh kdaj srečali. Na pobudo senata sprejeti dokazi o gibanju mobilnih naprav v vseh dneh, ko je bilo možno razumno pričakovati stike med njimi so onstran razumnega dvoma pokazali, da srečanj med njimi tremi ni bilo na način, ki ga je mogoče povezati z ustrezno močnimi dokazi. Pištola ni bila zasežena, vsi trije negirajo medsebojne stike, posest orožja, Damijana Žist potrди, da si je zgodbo o „novinarskem viru“ izmislila, po dogovoru z obrambo, v cilju utrditve dokaznih izhodišč. Popolnoma ničesar ni, kar bi dokazovalo, da je imel Oražem kdaj pištolo te vrste, jo v Ribnici prodal Bartolu, slednjega ni s pištolo opazil nihče, niso mu je zasegli, Oražmu tudi ne in tudi ne Noviču. Spekulativni poseg, ki bi nadomestil jasne dokaze ter zgolj na podlagi pustega „logičnega“ sklepanja nadomestil jasen dokaz, po načelu *in dubio pro reo* ni dovoljen. Dokazni standard, ki ga ponuja notranja kakovostna vsebina sodbe Vrhovnega sodišča, ne dovoljuje sklepov tega tipa. Pištole ni in je tudi ni možno konstruirati v polju med pričakovanim in fantazmičnim.

DOKAZNA SUBSUMPCIJA

Sledeč prepričljivim argumentom Vrhovnega sodišča, ki po vprašanih dokaznih standardov prepričajo bistveno bolj od argumentov obeh sodišča v prvem sojenju, je odločeno zakonito: „ In če sodišče pri vseh indicih, vsakega od njih razlaga v škodo, je potem jasno, da ne izhaja iz domneve nedolžnosti, temveč iz domneve krivde. Skupek nezanesljivih indicev lahko rezultira samo v nezanesljivi ugotovitvi o krivdi, kar v primeru obsodbe pomeni kršitev načela *in dubio pro reo*. ... Drugačna pa je situacija, če sodišče vrednoti indice, ki vsak zase neposredno ne kažejo na odločilna dejstva, temveč so ti indici vezani en na drugega (indic temelji na drugem indicu), ko gre torej za verigo indicev. V tem primeru obdolžencu krivda ne bo dokazana, če ga ne bremeni zaključen krog indicev, ali če indici niso trdni, oziroma ko gre za tako imenovane slabe indice. Negotovost posameznih indicev se multiplicira, saj se skupna dokazna moč zmanjšuje. Če je prvi indic 50 % verjeten, drugi indic pa 80 % verjeten, je sklep obeh indicev skupaj 40 % verjetnost. Navedeno pomeni, da skupek nezanesljivih indicev ne more biti podlaga za izrek obsodilne sodbe. V tem primeru je treba obdolženca po načelu *in dubio pro reo* oprostiti obtožbe. Če obstaja več indicev za

določeno odločilno dejstvo, je treba po določitvi dokazne moči vsakega posameznega indica odgovoriti še glede skupne dokazne vrednosti. Osnovno pravilo je: če kaže vsak indic na iskano odločilno dejstvo (tako imenovani krog indicev), se povečuje skupna dokazna vrednost vseh indicev. Če sodišče ugotavlja dejstva na podlagi posrednih dokazov – indicev, ko iz znanega dejstva sklepa o resničnosti drugega, še neznanega dejstva, bo izdalo obsodilno sodbo le, če gre za takšen niz nedvoumno ugotovljenih indicev, ki so med seboj trdno in logično povezani ter se tako dopolnjujejo, da tvorijo zaprt krog in je na podlagi njih mogoče z gotovostjo sklepati, da je obdolženec storil kaznivo dejanje. Povedano drugače: dokazna moč indica je izračunana kot „razmerje verjeti“ (*likelihood quotient*), je abstraktna. Začnemo vedno pri tako imenovani začetni verjetnosti. Brez upoštevanja tega podatka zagrešimo zmoto osnovnega deleža (*base rate fallacy*). Bistveno je, da morajo indici na koncu delovati kot en sam indic, s skupno dokazno močjo vseh indicev. Kot že rečeno, mora iti za krog indicev, katerega skupna dokazna moč je odvisna od medsebojnega vplivanja posameznih indicev, iz česar izhaja zahteva po njihovem skupnem vrednotenju: posamezni obremenilni indici, ki sami zase ne dosega moči dokaza, lahko skupaj ustvarijo prepričanje sodnika, potrebno za obsodilno sodbo. Razbremenilni indici pa lahko ustvarijo podlago za razumen dvom. Če indici ne kažejo vsak zase neposredno na odločilno dejstvo, pač pa so vezani en na drugega (indic, temelji na drugem indicu), gre za verigo indicev. V tem primeru pa se, kot že poudarjeno, negotovost multiplicira, oziroma se njihova skupna dokazna moč zmanjšuje, pri čemer moramo biti pozorni na pravilo v dvomu v korist. Torej, tudi če na njihovi podlagi ni mogoč le enoznačen sklep, ker jih je, obravnavane izolirno, možno razlagati tudi drugače, jih moramo na koncu ovrednotiti skupaj. Šele razumen dvom, ki temelji na dejanskih naveznih točkah, je upravičena podlaga za odločitev v korist obdolženca.“

Indične verige v tem primeru kažejo na odsotnost vsake možnosti obdolženega obsoditi, dokazno indično veriženje bi potekalo kot sledi:

- dokazna verjetnost indica obstoja obremenilnih kemičnih sledi streljanja ne more biti višja od 70%. Če se nezadostno vzorčenje (dosti manj kot 20 elementnih delcev na rokah in laseh) ovrednoti nizko, kot tudi faktor izpiranja las, kot tudi verjetnost sekundarne kontaminacije preko plašča s strelišča, je iz primerjave na eni strani Sabličevih ter na drugi strani Čehovih, Maštrukovih in nemških izhodišč nemogoče dati večjo stopnjo dokazne vrednosti zaključku, da gre pri analizi donorskih komponent s telesa in oblačil Milka Noviča za faktor večji od 7/10. Možnost, ki jo zatrjuje dr. Sablič bi naj torej nadvladala nad vsemi ostalimi šestimi, kar je lažje utemeljiti iz aspekta nagnjenosti obtožbi kot pa nagnjenosti obrambi. Izčrpno je sodišče obrazložilo v prvi vrsti izpovedbe nemških forenzikov, s podlago v toriščih mednarodne forenzične stroke, kar jasno kaže na dokazno

sprejemljiv zaključek o najdbi vsaj še dveh kemičnih komponent na Novičevem telesu (koža rok in lasje), česar ni mogoče pripisati tombak efektu, temveč realni možnosti okužbe z dvema kemičnima prvinama, neobstoječima v zasnovi predmetnega S&B streliva. Visoka stopnja dokazne verjetnosti, da je sledove na Noviču povzročilo ravno to strelivo ne more izključiti realno 30% možnost slediti nasprotujočim razlogom stroke. Gre hkrati za edini dokaz, ki presega polovično vrednost.

- dokazna verjetnost indica dominantne motivacije ne more biti višja od 10%. Izpis dokaznih postavk iz zadeve obdolženi Stephan Michel ponuja zaključek o bistveno podrejenem Novičevem motivacijskem sklopu za „urejanje“ odnosov na KI. Vsa motivacija obračunavanja Noviča z Jamnikom, Venturinjem in drugimi, ki so ga prizadeli in odpustili ne kaže na kaj več kot verbalne in sodno-postopkovne načine izražanja nezadovoljstva. Kar je počel je Novič pošiljal naokoli, vključno s KI, po sporočilih, javno, podpisano. Korespondenca ne kaže na osebo, ki bo čakala v temi pred lokalom s pištolo v roki. Za razliko od denimo Michela Stephana, ki uri najete morilce ob strelnih tarčah v gozdovih, jim podaja kompletno infrastrukturo gibanja žrtev, sugerira oblike prevoza, dežura pred njih domovanjem ter z Barbaro Mohar skrbita za vrečke v katerih domuje strelno orožje, njen brat pa po pričanju priče plačuje najdražje slovenske odvetnike za obrambo Michela, ki ve o „njih“ toliko, da se ga brani po najboljših močeh. Tudi motivacija Dušanke Janežič z družino dosega bistveno višje odtenke nameravanega; njen odvetnik bi naj pokojnemu sredi sodišča izrekal grožnje, je premožna, sistemsko usidrana, premrežena, njen sin je v času umora kakšnih 390 metrov zračne črte od kraja umora, od koder zmora zlahka usmerjati storilca ali storilce. V času po Noviču so iz KI odpustili številne doktorje znanosti in podobne, Jamnik postaja požrešen na denar, grozijo mu catering ponudniki, očitajo mu odvoz gradbenega materiala na zasebne gradbene objekte. Državno tožilstvo ni ponudilo prav nikakršnega dokaza o neki posebej močni Novičevi motivaciji za odstranitev Jamnika, še posebej ne ob dejstvu bližnje eliminacije Plavca, funkcionalno neločljivo vpetega v Jamnikove kadrovske poteze na KI. Obratno; sodišče sklepa na podhranjenost motivacijske prvine Milka Noviča primerjano z naštetimi.

- dokazna verjetnost indica spornosti alibija ne more biti višja od 10%. Kot je v tej sodbi večkrat na različnih mestih poudarjeno so izpiski telefonije in računalnika, pričanja Novljanove, soproge in hčerke, prvine rekonstrukcije kraja in poteka vožnje ter strokovna izvedenstva utrdila alibi v skladnosti z razlogi Vrhovnega sodišča do stopnje, ki meji na gotovost. Milko Novič v razpoložljivem času ni mogel priti od doma na kraj in se vrniti, ob časovnici elektronskih komunikacij kot so v spisu. Tudi če se vzamejo za obrambo najslabša tolmačenja in opcije, kot je v tej sodbi prej obrazloženo do podrobnosti, je vsaj 9/10 matematičnega izraza v korist obrambe.

- dokazna vrednost indica Novičeve zaznambe na kraju dejanja ne more biti višja od 10%.

Popolnoma jasno, podprto z dokazi nemške forenzike je zatrjevanje, da nobena izmed kamer ali nadzornih sistemov ni zaznala Noviča ali njegovih prevoznih sredstev nikjer na poti do ali na samem kraju umora.

- dokazna vrednost indica zavesti o kraju in času proslave KI ne more biti višja od 50%. Resna analiza stanja v družini Novič, izogibanja KI, odsotnosti s prejšnjih zabav itd. kaže na realno možnost, da Novič sploh ni vedel, da predmetnega dne sploh je zabava v povezavi s KI. Že samo dejstvo, da je bil cel dan do 18.00 ure izven Ljubljane, kamor se mu z Goriškega nazaj ni mudilo, kaže na realnost sklepanja, da je šele po prihodu domov sploh zvedel za zabavo. Če bi snoval umor dneve prej bi se težko odločil na celodnevno odsotnost in prihod nazaj šele dobro uro in pol pred umorom, torej tik pred umorom. Če bi povprečnež načrtoval umor te noči na zabavi bi gotovo ne imel živcev, zbranosti in ostalega, da je opravil niz poklicnih pogovorov (sestane pri županu, posveti o gradnji HE, agro kultura, kosilo, županska kandidatura, počasna vrnitev itd). Človek, ki se pripravlja na prvi umor v življenju gotovo ne organizira dneva tako hladnokrvno, da umor vstavlja v urnik, zapolnjen z drugimi obveznostmi. Če bi namreč snoval umor za ta dan bi odhod po sistemskih opravkih stran iz Ljubljane organiziral na kakšen drug dan. Tudi hči povsem očitno ni vedela za zabavo KI prej kot dan pred njo, kajti ni vedela vse do popoldneva, ali ji bo avto posodila mati ali ne; če bi za zabavo fiksno vedela prej bi kalkulirala s prevozom predvidljivo, stabilno, z Novljanovo se ne bi iz ure v uro dogovarjali znova, drugače. Umori se (razen pri poklicnih osebah) preprosto tako ne organizirajo.

- dokazna vrednost indica obveščenosti o umoru pred prihodom žene domov ne more biti višja od 50%. Način, kako je Novič spremljal TV spored, vklopil računalnik, se gibal po dnevno informativnih medijih itd. kaže na visoko stopnjo verjetnosti, da se je o dogodku poučeval sproti. Če bi bil namreč morilec mu ne bi bilo treba celo noč do zgodaj naslednjega dne obiskovati informativne portale, temveč bi v tem času spremljal drugačne vsebine. Kdor koga umori ob 19:40 uri mu o tem ni treba poizvedovati skozi intenzivno spremljanje medijev. Dejstvo, da je nekaj pred polnočjo (ob ženinem prihodu domov) že vedel za Jamnikovo likvidacijo nikakor dokazno ne pomeni, da jo je zagrešil sam.

Verižni učinek indeksacije predstavlja zmnožek: $7/10 \times 1/10 \times 1/10 \times 5/10 \times 5/10 \times 1/10$, kar je matematično izrazno v skupni vrednosti pod 10%. Učinek kombinirane verjetnosti torej pokaže, da je skupen učinek celotne dokazne verige manj kot 10%, neadekvaten za sprejemanje dokaznih zaključkov narave *in dubio pro reo*. V skladu z dokaznimi standardi, zamejenimi po prepričljivih razlogih vrhovnih sodnikov, je nujno izreči oprostilno sodbo.

PREMOŽENJSKOPRAVNI ZAHTEVEK

Ker je obdolženec oproščen bo morala oškodovanka morebitne nadaljnje interese uveljaviti v celoti v pravdi. Oškodovana starša premoženjskopravnega zahtevka nista priglasila, pa v tem delu ni bilo podlage odločati.

STROŠKI

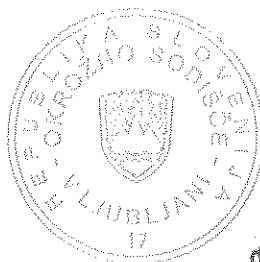
Enako kot zgoraj velja tudi za celotne stroške kazenskega postopka. Vključno z vsemi, nastalimi od začetka, z razveljavljenim sojenjem. V primeru oprostilne sodbe kot je ta obremenjujejo vsi stroški postopka proračun.

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo je dopustna pritožba v roku 15 dni od prejema pisnega odpravka sodbe. Pritožbo je treba vložiti pisno v dveh enakih izvodih ali jo podati ustno na zapisnik pri tem sodišču. Pritožba se šteje za pravočasno, če je oddana zadnji dan pritožbenega roka priporočeno na pošto. O pritožbi odloča Višje sodišče v Ljubljani.

OKROŽNO SODIŠČE V LJUBLJANI
Ljubljana, dne 16. april 2019

Zapisnikarica
Brigita Dopona

Predsednik senata
Okrožni sodnik svetnik
ZVJEZDAN RADONJIĆ, l.r.

Ta prepis je sogl. ...
dne 09 -07- 2019

Podpis pristojne
sodne osebe

